

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
C.M. NASCOSTA

*a Monster Bait
Romance*

MORNING GLORY
MILKING
FARM

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

C.M. Nascosta

Morning Glory Süt Sağım Çiftliği

OceanofPDF.com

İlk olarak Meduas Editoriale 2021 tarafından

yayınlanmıştır Copyright © 2021 by C.M.

Nascosta

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine göndermek veya izin almadan başka herhangi bir yolla dağıtmak.

Şirketler tarafından ürünlerini ayırt etmek için kullanılan tanımlamalar genellikle ticari marka olarak talep edilir. Bu kitapta ve kapağında kullanılan tüm marka adları ve ürün adları ticari adlar, hizmet markaları, ticari markalar ve ilgili sahiplerinin tescilli ticari markalarıdır. Yayıncılar ve bu kitapta adı geçen herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkili değildir. Kitapta atıfta bulunulan şirketlerin hiçbirisi kitabı onaylamamıştır.

Birinci baskı

Kapak resmi Black Bee Co. tarafından yapılmıştır.

Saturnina Tepes tarafından illüstrasyon

Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir

Daha fazlasını [reedsy .com](https://reedsy.com) adresinde

bulabilirsiniz

OceanofPDF.com

*Tüm Süt Sağım Asistanlarıma ithaf olunur - desteğiniz
dünyalara bedeldir*

&

*Irym ve ailesine, mutfakları pahasına "daha köpüklü yap"
fantezilerimi şımarttıkları için bir sevgi fırtınası
- tüm aloha &*

*Kartal gözleri ve sınırsız coşkusu için Ella Flynn'e olağanüstü
minnettarlık*

*Hallmark Channel'ın bize bir yapmasını dileyen herkes için
Inhuman Lovers serisi - bu seri tam size göre
(Hallmark Kanalı - beni arayın! Harika bir senaryom var!)*

OceanofPDF.com

İçindekiler

I. BİRİNCİ BÖLÜM

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

II. İKİNCİ BÖLÜM

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

III. ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

IV. DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

V. BEŞİNCİ BÖLÜM

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

VI. HEA

Bölüm 16

Bölüm 17

Yazar Hakkında

Ayrıca C.M. Nascosta tarafından

OceanofPDF.com

I

Birinci Bölüm

OceanofPDF.com

Bölüm 1

er müşteri için hedef, bol ve hızlı bir tahsilattır. Bu, her vardiyaya yaklaşıp " beklenmesidir - bizim

T Müşterilerimiz kalite protokollerimizi koruyarak içeri girip çıkıyor ve günlerine devam ediyor. Bol ve hızlı bir tahsilat, mutlu müşteriler ve verimli bir çiftlik demektir!"

Violet dizüstü bilgisayara dokunup videoyu o sabah üçüncü kez duraklattığında tilkiye benzeyen kadının ışıltılı, keskin kenarlı gülümsemesi dondu, parıldayan köpek dişleri uğursuz ve belli belirsiz tehditkâr bir şeye dönüştü. Bugün henüz giriş bölümünü geçememişti, nefes almayı, dik durmayı ve evde olduğunu tekrar tekrar kendine hatırlatması gerekiyordu, bu yüzden koridora fırlayıp asansöre doğru kaçmak pek mantıklı olmayacaktı, özellikle de yaşlı komşularının dairelerinden gelen video sesini duyup ne izlediğini keşfetmesi gibi rahatsız edici bir senaryodan kaçınmak istiyorsa.

Koridorun sonundaki yaşlı Bayan Muehlstein'ı düşündü; bunamanın başlangıcını yaşayan, kamburu çıkmış bir kocakarı, yanlışlıkla yanlış daireye girmiş, eğitim videosunu görmüş ve oturma odasının ortasında felç geçirmişti. *Bunu mu istiyorsunuz? O tatlı yaşlı kadının son gördüğü şeyin bir minotorun çekiştirme işi olması mı? Kendine gel ve aklını başına topla!*

Portal erişimi sadece sekiz saat daha geçerliydi; Morning Glory Çiftliği'ndeki ekibe uygun olup olmayacağına karar vermek için sekiz saat; çalkalanan sinirleri ve her zaman var olan endişesi dalmasına ve kabul et düğmesine tıklamasına izin verecek mi? Sözlerindeki ima ve işi kabul ederse tam olarak neyi *kavrayacağı* o anda aklına geldi ve utanç içinde inledi. Bu, önceki öğleden sonra Cambric Creek'ten ayrıldığından beri aklına gelen ilk mantıksız görüntü değildi ve

Violet bir kez daha play tuşuna bastığında bunun son olmayacağından emindi.

* * *

İş ilanı gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu.

Şimdi İşe Alım Var! Teknisyenler ve asistanlar, önceden deneyim gerekmez. İş başında eğitim, tüm avantajlar, esnek zamanlama! Daha fazla bilgi için web sayfamızı ziyaret edin ve bugün başvurun! (Morning Glory Farm, Pfizzle Pharmaceuticals'ın bir yan kuruluşudur)

Violet, yaklaşık bir hafta önce işe alım uygulamasına girdiği anda bunu anlamış, gözlerini kısarak telefonunun ekranında gezinirken inanamamıştı. Deneyim gerekmiyordu, iş başında eğitim sağlanıyordu. İki hafta tatil ve dış dahil tüm sosyal haklar. *Dişçilik! Süt sağım teknisyenliğinin* ne olduğu ya da neleri gerektirdiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama ilan edilen başlangıç maaşı, mezun olduğu alanda açık olan bir avuç işten daha yüksekti ve bunların hiçbiri başını rahatça sokabileceği kadar maaş vermiyordu.

Üst kattaki aile o anı seçmiş, eski moda, ahır ezme dansına benzeyen bir şeye başlamıştı ve ona başının üzerindeki çatının övünülecek bir şey olmadığını hatırlatıyordu, bu da kirasını ödemekte zorlandığı gerçeğini daha da sinir bozucu hale getiriyordu.

"Balkabağım, baban ve ben konuşuyorduk ... şimdi, hayır diyeceğini biliyorum, ama lütfen bunu bir düşün, tamam mı? İş ararken eve dönmeyi gerektiğini düşünüyoruz." Neredeyse

annesinin herhangi bir itirazı engellemek için elini kaldırdığını duyabiliyor, bunu kolayca hayal edebiliyordu. "Gracie Teyze bizimle olduğu için evde çok kalabalık hissedeceğini düşünüyorsan, garajın üstündeki çatı katını temizleyebiliriz. Kendi küçük dairene sahip olmak gibi olur! Kira için endişelenmene gerek kalmaz ve o berbat şehirden kurtulmuş olursun... Sadece bana bunu düşüneceğine söz ver, tamam mı? İstikrarlı bir yer bulmadan önce bu kadar çok para harcamanın bir anlamı yok ve senin evde olman çok güzel olurdu."

Beyazlamış parmak eklemleriyle telefonu kavradı ve bağlantıyı kesene kadar gözyaşlarını tutmaya çalıştı. Annesi her zaman ne zaman arayacağını bilir gibiydi, ne zaman en kötü ve en savunmasız olduğunu bilirdi - her zaman bol miktarda sevgiyle, şefkatle dolup taşar ve yardım etmeye hevesli olurdu

-Ama her zaman *en kötü* zamanlarda. Yüksek lisans için Bridgeton'a taşınmak her zaman annesiyle bir anlaşmazlık konusu olmuştu: çok tehlikeli, çok pahalı, çok kirli, çok uzak. Tek çocuğunun büyük şehre, kucaklaşmalarından, ev yemeklerinden ve kendi tedavi edilmemiş anksiyete bozukluğundan birkaç saat uzağa taşınmasını istememişti ama Violet kararlıydı.

Annesinin değerlendirmesinde haksız olmadığını kabul etmek zorunda kalmak, şimdi yutulması acı bir haptı. Aynı anda hem iyi eğitilmiş hem de maddi olarak zor durumda olmanın getirdiği özel bir tür aşağılanma vardı. Her şeyi doğru yapmıştı: çok çalışmış, Dekan'ın listesine girmiş, kampüs etkinliklerine katılmış, onur derecesiyle mezun olmuştu. Ancak lisans derecesini aldığı anda, seçtiği iş alanı yüksek lisans gerektirdiğinden, mezun olduktan hemen sonra kariyerine başlayacağından emin bir şekilde, bunun için birkaç kredi alarak sınıfa geri döndü. Kentsel gelişim ofisindeki yarı zamanlı işi aslında

ama bunun kalıcı bir pozisyona dönüşmesinin pek mümkün olmadığını, önceliği olan bir sürü insan varken bunun pek mümkün olmadığını açık açık söylemişlerdi. Bridgeton çok pahalıydı ve Violet aslında büyük bir şehrin ortasında yaşamayı düşündüğü gibi sevmediğini kabul etmeye başlamıştı. En azından kendine itiraf etmişti.

"Eğer yakında bir şey bulamazsam başka seçeneğim kalmayacak," diye acı bir şekilde kabul etti ve annesi sempatik bir şekilde mırıldanırken dilini ağzının çatısına bastırdı. *Sakin ağlama. Eğer ağlamaya başlarsan, bu gece buraya gelir.*

Geriye dönüp baktığımda, kâr amacı gütmeyen bir sektörde çalışmak için kendini borca sokmak neredeyse komik görünüyordu; başka biri olsaydı, bu tam bir isyan olurdu. Ne yazık ki, kendisi şaka konusu olduğunda durumun komikliğini takdir etmek zordu. Ona iş piyasasının dibe vuracağını gösterecek bir kristal küre, onu üstlendiği borçtan uzak tutacak bir kaldırım kahini yoktu. Yakın geleceğin bir çağrısı yoktu ve bu yüzden kendini açık işlerin yüzde yetmiş beşi için aşırı nitelikli bulacağından ve teklif ettikleri giriş seviyesi maaşlarla öğrenci kredilerini geri ödeyemeyeceğinden hiç şüphelenmemişti.

Kirasını ödemek için mücadele etmekten yorulmuştu; Kredilerini geri ödeyememekten ve neredeyse limiti dolmuş kredi kartlarının asgarisini ödemekten dolayı strese girerek ülser olduğundan emindi ama hayatı boyunca yaşadığı o sıkıcı küçük kasabaya, evine geri dönme düşüncesi onu rahatsız ediyordu, Kimsenin terk etmediği ve gelecek nesillerin angarya işlerle uğraşmasını sağlamak için daha fazla çocuk yapmaktan başka bir şey yapmadığı, şu anda Gracie Teyze'nin evinden gelen kutularla ve annesinin çoktan terk ettiği hobilerinin kanıtlarıyla dolu olan ailesinin garajının üstündeki çatı katına katlanamazdı.

İşte iş, eğer alırsa potansiyel bir can simidi olacaktı. Bir an bile tereddüt etmeden "hemen başvuru" butonuna tıkladı. *Her şey eve taşınmaktan daha iyi olurdu. Ne için olduğu kimin umurunda.*

Meşhur son sözler, diye itiraf etmek zorunda kalmıştı önceki gün, eğitim videosu sıraya alınırken koltuğunda kıpırdanırken, katılan diğer yeni işe alım adaylarına gizlice bakıyordu. Geniş omuzlu ve kıvrık dişleri olan, uzun siyah örgüsü omzuna ağır bir şekilde oturan yeşil derili bir kadın; video odasına girdiklerinden beri telefonundan başını kaldırmayan ince bir trol; yerel üniversitenin logosuyla süslenmiş bir su şişesi taşıyan, uzun, tavşan benzeri kulakları olan endişeli görünen genç bir adam; ve durmaksızın konuşmaları herhangi bir gösterge ise birbirlerini tanıyor gibi görünen bir çift goblin. Görünürde başka bir insan yoktu ama Violet bunu yarı yarıya bekliyordu.

Mülakat süreci basit ve anlaşılırdı: başvurmak için çevrimiçi bir portal, ardından iş geçmişi ve organizasyon becerilerinin sorulduğu bir video görüşmesi. "Sürecin son adımı" için tesisi ziyaret etmeye davet edilmiş, çok türlü bir nüfusa sahip komşu bir banliyö olan Cambric Creek'e seyahat etmişti - umduğundan daha uzun bir yolculuktu, ancak GPS onu banliyödeki şirin şehir merkezinden, konutlar yerini tarım ve endüstriyel park yollarına bırakana kadar mağazaların ve restoranların yanından geçirirken, sunulan tüm avantajları kendine hatırlattı. Ne olduğunu anlamadan uzun, dairesel bir araba yoluna saptı, dış cephesi büyük kırmızı bir ahıra benzeyen bir binanın önüne park etti ve bunun ihtiyacı olan mola olması için dua etti.

Her şey yoluna girecek. Bunu yapabilirsin, tek insan olman kimin umurunda. Bu işe gerçekten ihtiyacın var.

Binanın estetik tasarımı, hem içeride hem de dışarıda bir mahalle çiftliğinin samimi hissini uyandırmak için elinden geleni yaptı. Lobideki suni çim ve yaz gökyüzünü andıran boyalı tavan; pırıl pırıl traktörleri ve zengin boyalı ahırları çağrıştıran parlak, canlı renkler ve her yüzeyde papatyalardan oluşan süt camı vazolar. Violet, işe alınacak diğer adayların oluşturduğu küçük kümeye katılmadan önce vergi formlarını ve işe giriş evraklarını doldururken, bu görselliği yaratmak için hiçbir masraftan kaçınmadıklarını düşündü. Çiftlik evi estetiği, çalışan koridorlarının steril beyaz koridorlarında sona eriyor, lobinin sentetik çim zemini yerini pürüzsüz muşambaya bırakıyor ve parlak renkler yerini soğuk yumurta kabuğu ve buz mavisine bırakıyordu. Boynunda garip bir endişe karıncalanması vardı; bu ürpertiye gerginliğe ve gruptaki tek insan olmanın tuhaflığına bağlıyordu.

"Morning Glory'ye hoş geldiniz! Günlerinizden zaman ayırıp çiftliğimizi ziyaret ettiğiniz için hepinize minnettarız!" Önlerinde duran tieflingın soğuk mavi teni ve bir koçun kıvrık boynuzları vardı ve gülümsemesi aşırı genişti. "Bugün size tesisi gezdirmenin yanı sıra çevrimiçi portalımıza kaydolma ve bazı süreç videolarını izleme fırsatı vereceğiz. Portal erişiminiz yirmi dört saat boyunca geçerli olacak ve bu süre içinde ekibimiz için uygun olup karar vermeniz gerekecek. Cevabınız evet ise, program uygunluğunuzu girebilirsiniz ve bir sonraki hafta için rotasyona dahil edileceksiniz." Kız bir kez daha ıslıl ıslıl gülümsemek için durakladı, kürek uçlu kuyruğu arkasında sallanıyordu. "İşteki ilk iki haftanız, başından beri bizimle olan teknisyenleri gölgelemekle geçecek, o yüzden dinlenin.

emin olun - kendi başınıza kalmadan önce öğrenmeniz gereken her şey size gösterilecek!"

Sonraki bir saat boyunca grubun kenarından izledi, tieflingi çeşitli odalara girip çıkarken takip ettiklerinde kendini garip ve yersiz hissetti, ancak büyük bir sınıf benzeri alana götürüldüklerinde, ilk eğitim videosu sıraya girerken masalara oturduklarında başvurduğu işin tam olarak neyi gerektirdiğini anlamaya daha da yaklaşmamıştı. Tepedeki ışıklar söndü ve odadaki sohbet anında kesildi, video başladığında herkes dikkat kesildi. Tilki yüz hatlarına sahip, parlak gözlü bir kadın ekranı doldurmuş, o sabah müstakbel çalışanların toplandığı lobinin ortasından ışıldayarak, beyaz, kap kollu bir bluzun üzerine siyah beyaz Holstein baskılı bir önlük giymişti. Arkasında, lobinin döşemeli sandalyelerini dolduran bir grup minotor vardı.

"Morning Glory Çiftliğine hoş geldiniz! Yaklaşık on yıl önce kurulan laboratuvarımızın ilk numuneyi işlediği günden bu yana misyonumuz aynı kalmıştır - bakımımız altındaki genetik materyalin bütünlüğünü korumak, farmasötik işlemede tüm sektörün örnek alacağı yeni bir standart belirlemek ve yaptığımız her işte müşteri öncelikli bir tutum sergilemek. Cambric Creek'teki yepyeni, son teknoloji tesisimiz üç ilkeyi bir araya getirerek müşteri deneyimini toplama sürecimizin merkezine yerleştiriyor. Toplama katımızda bir sağım teknisyeni olarak, güvenlik ve sterilite standartlarımıza uygun olarak işlenen bol ve hızlı bir toplama sağlamakla görevlendirileceksiniz. Tesis zaten gezdiniz, şimdi de sürecimizi iş başında göreceksiniz... beni takip edin!"

Tilki kadın, arkasındaki minotorlardan biri ayağa kalkıp onu bir dizi çift kapıdan takip ederken ekranda parıldadı. Violet hissetmişti ki

Ani bir sinir dalgası onu yakaladı, açıklanamaz bir panik boğazını sıktı ve sanki canını kurtarmak için tutunması gerekiyormuş gibi sandalyesinin kenarlarını kavramasına neden oldu. *Bol ve hızlı bir koleksiyon ... bu ne anlama geliyor? Minotorların herhangi bir şeyle ne ilgisi vardı?* Nedenini bilmiyordu, ani bir önsezinin kalbini sıkıştırmasına neyin sebep olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama kafasının içindeki küçük, panik dolu bir ses *kaç diye* fısıldamaya başlamıştı!

"Daha önce de gördüğünüz gibi, son teknoloji ürünü toplama odalarımız hem müşteri konforu hem de sağım teknisyenlerimizin uygulama kolaylığı için tasarlandı. İki seviyeli tasarım, ihtiyacınız olan araçları parmaklarınızın ucuna getirerek sürecin sorunsuz ve verimli olmasını sağlıyor. Özel bir ekip, her bir toplama odasının tam olarak stoklanmasını ve her müşteri için ayarlanmasını sağlar, böylece gecikme süresi olmaz ve sizi başarıya hazırlar."

Ekranı, ilginç bir şekilde tasarlanmış odanın üst kısmındaki neşeli kadının birkaç metre yukarısında, minotor pantolonunu indirdi. Violet boğuk nefesinin oda tarafından yutulup yutulmadığından emin değildi, çünkü kimse ona dönmemiş ya da susturmamıştı ve kamera gülümseyen kadının durduğu odanın ortasındaki krom bir aletin üzerinde gezinirken yuvarlak bir arka tarafın ve sallanan kuyruğun hızlı bakışını gördüğünü hayal ettiğine neredeyse kendini ikna edebilmişti ... ama bir an sonra kadının başının yanındaki bir açıklıktan yarı dik bir minotor penisi görüldüğünde hiçbir şüphe olamazdı. Çıkıntılı uzantının arkasında ağır görünümlü testisler asılıydı ve tilki kadın gülümseyerek yanındaki masada duran büyük bir şişenin pompasına bastı ve eldivenli ellerini yağa buladı.

"Odanız kurulduktan ve müşteriniz geldikten sonra, toplama ünitesinin yüklendiğinden ve müşteri panonuzun düzenli olduğundan emin olmanız gerekecek. O zaman geriye yapılacak tek bir şey kalıyor-" gülümsemesi genişledi ve bir dizi körlüğü gösterdi-

Beyaz dişleri, uzun, keskin, tamamen insanlık dışı köpek dişleriyle dengelendi ve ellerini kaldırarak bir an bile tereddüt etmeden ereksiyonu kavradı - "sağmaya başla."

* * *

İnsan erkeklerinin sıklerine büyük önem vermesi onu şaşırtmamıştı. Ne de olsa tüm dünya sıkler için tasarlanmış gibiydi. Çok soğuk ofisler, göğse rahatça oturmak yerine boynu boydan boya kesen emniyet kemerleri, nüfusun sadece bir kesimi üzerinde denenmiş ilaçlar. Modern kolaylıklar, en azından insan dünyasında, nüfusun sadece yarısı düşünülerek tasarlanmıştı, bu nedenle insan erkeklerinin ereksiyonlarına adanmış koca bir yeraltı endüstrisi olduğunun keşfi hiç de şaşırtıcı değildi. Ancak ilaç şirketlerinin bu ereksiyon artırıcı küçük mavi hapların üretiminin yavaşlamamasını sağlamak için ne kadar gitmeye istekli olduklarını öğrenmek göz açııcıydı.

Boğa spermi, özellikle de Minotor spermi, haplara adanmışlarının ihtiyaç duyduğu *gücü* vermede önemli bir bileşendi ... ve o, yeni rolünde, işi kabul etmeye karar verirse, bunu toplamaktan sorumlu olacaktı.

O akşama kadar karar vermesi gerekiyordu; bu karar, çiftlikten şaşkınlık içinde ayrıldıktan sonraki saatlerde olduğu kadar ürkütücü görünüyordu. Bir önceki akşamın geri kalanını dizüstü bilgisayarının başına çökmüş, videodaki ıslıl ıslıl tilki kadının minotor üstüne minotora mastürbasyon yapmasını ağzı açık bir şekilde izleyerek geçirmişti; devasa, iri yarı boğa adamlar yastıklı damızlık kundaklarına rahatça yaslanmış, kalın üyeleri

Onların bir seviye altında duran teknisyen. O gece gördüğü rüyalar, keskin gülümseyen dişler ve devasa adamların silüetinden oluşuyordu; boynuzlarının gölgeleri onu tamamen sarmış, altında durmaya zorlanmıştı, ta ki nerede olduğundan ve ne düşündüğünden emin olamadan ter içinde nefes nefese uyanana kadar.

Şimdi videoyu defalarca izlediğine göre, başka türlü gözden kaçırabileceği küçük ayrıntılar gözüne çarpıyordu: Minotorların iri üyeleri belli belirsiz insan muadillerine benziyordu ama *boyutlarını* karşılaştırmak mümkün değildi. Hantal boğa adamların ağırlığıyla orantılı olarak, penisleri uzun ve inanılmaz derecede kalındı, belirgin, kubbe benzeri başları olan damarlarla delik deşikti. Bazıları sahiplerinin farklı derileriyle aynı rengi taşıırken, diğerleri sakız pembesi ya da koyu kırmızıydı ve onları dolduran kanla kızarmıştı. Teknisyenin yağlanmış ellerini sert şaftın üzerinde sürekli hareket ettirmesini izlerken, videodaki erkeklerin mevcut en iyi minotor etini sergilemek için özellikle seçilip seçilmediğini merak etti ve insan erkeklerinde nadiren olduğu gibi gerçekliğin parlak medyayla uyuşmayabileceğini düşündü.

Neşeli kadın kameraya ciddi bir şekilde "Mekanik uyarımın ne zaman gerekli olduğuna karar vermek size kalmış," dedi. Bunun anlamı açıktı: eğer erkekler çok uzun sürüyorsa, işleri hızlandırmak için süt sağma makinesinin silindirlerini uygulayın. Başına gelecekleri tam olarak bilmesine rağmen, teknisyen ellerini bıraktığında Violet zor nefes almaya başladı ve gümüş memelerden birini alırken yağlanmış horozun sallanmasına izin verdi. Makinenin hava kompresörünün uğultusu videoda sabit bir beyaz gürültüydü, içindeki mekanik kollar zaten pistonlayarak minotorun deneyimlemek üzere olduğu ritmik emişi yaratıyordu. Yeterince eminim,

Büyük boğa, silindir zorlanan sikinden aşağı indirilirken homurdandı ve sarsıldı, makine işini yaparken derin bir şekilde alçaldı.

Teknisyen, "Bu noktada elle uyarıma devam etmeyi seviyorum," diye önerdi ve Violet inledi, videodaki kadın devasa, şişmiş testisleri ovmaya başladığında, minotor masaya doğru eğilirken çekip sıkıldığında, önceki gece bu bölümü defalarca tekrarladığında verdiği tepkinin aynısını verdi. "Unutmayın, bol ve hızlı bir koleksiyon!"

Makinede yeşil bir ışık ve toplama işleminin başladığını gösterirken minotor tekrar alçaldı, cömert kalçaları parçalayıcı teknisyenin başının üzerindeki kundakları sallayarak onlara çarptı. Violet'in gözleri ekranda nereye takılacağını bilemiyordu: boğa adamının azgın kalçalarına mı, tezgahdaki delikten çıkan devasa aleti emen silindire mi, yoksa toplama ünitesinin dibinde duran ve durmadan beyazla dolan eski moda süt şişesine mi? Sonunda, videonun ilerleme göstergesini defalarca geri sürükledi, bunu onuncu kez yapıyordu, her ilgi noktasına mutlak odaklanıyordu. Minotor sonunda tamamen tükenmiş bir halde memnuniyetle sarkıldığında şişe neredeyse dolmuştu ve Violet de aynısını masa sandalyesinde yaptı. *Bu delilik*, dedi kendi kendine. *Böyle bir şey yapamazsın, bu tamamen ... müstehcen, kaba ve uygunsuz! Köşedeki kahvecide bir iş bul.*

Öyle mi? Küçük kiler dolabını açıp kahvaltı için bir şeyler ararken hain bir ses yükseldi. *Bu bir ilaç şirketi, çok uluslu büyük bir şirket. Rastgele bir adamın bodrumunda çalışmıyorsun ya.* Dolapta ne bulmayı beklediğinden emin değildi, bir haftadır alışverişe çıkmadığını çok iyi biliyordu. *Bu*

Bunu sonsuza kadar yapmak zorunda değilsin, diye devam etti ses, kısa bir süre sonra kaldırımında yürüyüp birkaç blok ötedeki indirimli markete giderken. Sadece kendi ayaklarının üzerinde durup faturalarını ödeyene kadar; kendi alanında gerçekten geçinebileceğin bir ücret veren bir iş bulana kadar. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyordu, kendi alanında üç kuruştan daha fazla kazandıran bir iş olup olmayacağını da bilmiyordu.

O sırada köşedeki zincir kahve dükkânının kokusu burnuna geldi; koyu fasulye ve şekerli hamur işlerinden oluşan bir esinti... Violet arkasındaki çifte aldırmandan olduğu yerde durdu; çift onun donmuş halinin etrafından dolaşmak için sokağa adım atmak zorunda kalmıştı. *Ne halt ediyorsun sen? Neredeyse yirmi altı yaşındasın ve kiranı zar zor ödeyebiliyorsun. Günlük ekmek ve sıradan portakal suyu almaya gidiyorsun. Gerçekten, bu kafede ikinci bir iş mi bulacaksın? Buna ihtiyacın olacak çünkü bu gidişle orada bir şeyler yiyebilmenin tek yolu bu. Bu iş cankurtaran simidi olabilir, unuttun mu? Bu kadar aptal olma!*

Caddeyi geçip dükkânın ağır kapısının önünde bir an durakladığında, pahalı kahvenin kıvrımlarının eski moda bir çizgi film karakteri gibi onu burnundan tutup götürdüğünü hayal etti. Omuz çantasının dibindeki son buruşuk yirmi dolarlık banknota kadar düşmüştü ve aslında o markasız portakal suyunu alması gerekiyordu ama kahvaltı etmek istiyordu, doğru dürüst bir kahvaltı. Kahve yanık ve acı bir tada sahipti, aşırı tatlı şuruplarla karıştırılmıştı ve balla sırlanmış challah örgüsü ile birlikte o buruşuk yirmiliğin neredeyse yarısına mal olmuştu, ama önemli değil, diye düşündü, dairesine dönüp bir kez daha dizüstü bilgisayarının başına geçtiğinde. Violet durakladı, hala sıcak olan ekmeği ısıtırken gözlerini , bal dudaklarına yapıştı ve onu program giriş ekranına götürecek bağlantıya tıkladı. *Morning Glory Çiftliği'ne hoş geldiniz! Her şey girecekti.*

nefes aldı. *Gelecek hafta programa dahil olacaksınız ve çok yakında istediğiniz kadar pahalı yanmış kahve içebilirsiniz.*

O gece yatmadan önce, kendisini çiftliğe davet eden ve bir sonraki hafta ne yapacağını özetleyen onay e-postasını aldıktan sonra videoyu son bir kez daha izledi. *Uygulamalı eğitim verilecektir.*

Bu işte iyi olacağına karar veren Violet, imleci geri sürükleyerek teknisyenin ellerini yakınlaştırdı, kaygan siki nasıl kavradığını, ellerinin nasıl kıvrıldığını ezberledi. Okul ödevlerine ve yarı zamanlı işlerine her zaman kendini vermişti ve bu da bir istisna olmayacaktı. Yeşil ışık yandığında, minotorun kalçalarının üreme sehpasına çarpma şeklini fark etti, hareketleri şişenin içindeki ritmik sıçramalarla eşleşiyordu. Yatağına yerleşirken çıkardığı derin zevk çığlıkları beyinde çınlıyor, hepsinin aynı türden sesler çıkarıp çıkarmayacağını, boşalırken videodaki minotorlar gibi çılgınca itip kakıp kakmayacaklarını merak ediyordu.

Uygulamalı eğitim, gelecek hafta başlıyor. Yakında öğreneceksin, diye düşündü, ışığı söndürürken kalçalarının arasındaki karıncalanmayı görmezden gelerek.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 2

Toplama zemininin klinik açıdan temiz olması gerekiyordu.

Bu, daha odaya girmeden önce ele alınan ilk adımdı. Violet eğitim dosyasındaki başlığın altını çizdi ve zihnindeki önemi vurgulamak için kalın harflerle yazılmış yazının her iki yanına yıldızlar ekledi. *Koleksiyon Katı. Klinik Olarak Temiz.*

"Sadece adımları takip etmek istiyorsunuz, gerçekten bu kadar basit. Çalışma alanını temiz tutun, bu bir sonraki teknisyenin işini kolaylaştırır ve günün ilerlemesini sağlar. Başka biri temizlik çağrısı yapmadığı için geride kalmak istemezsiniz, çünkü bir kez geride kaldığınızda tüm öğleden sonra geride kalırsınız. Birinin tüm gününü mahveden teknisyen olmayın."

O sabah, her yeni sınıfta, yeni kulüpte, yeni deneyimde yaşadığı mide bulandırıcı kaygının aynısı olan bir burkulma ve dilini kaplayan kum gibi bir hisle gelmişti. Mükemmeliyetçi olmanın baskısı, otomatik bir uzman olamamanın dile getirilemeyen dehşeti... Gececeğini biliyordu, ama bu hiçbir zaman titreyen sinirlerini yatıştırmamış ya da o sırada midesini rahatlatmamıştı.

Çiftliği ilk ziyaret ettiği sabah Cambric Creek'e doğru yola çıktığında, bilmediği yönleri takip etmeye, yumuşak aksanlı yapay zekâ dönmesini söylediğinde dönmeye odaklanmıştı. Şimdi ise

Rotası biraz daha tanıdıktı, çardak, şelale ve geniş, yeşil parkıyla pitoresk kasaba meydanında ilerlerken kendini pencereden dışarı bakarken buldu. Mağazalar ve restoranlar Ana Cadde'de sıralanmıştı: bistrolar ve butikler, parlak renkli vitray pencereleri olan bir dükkânın yanında bir okültist, ilginç görünümlü bir kitapçı ve "talon dips" promosyonuyla övünen bir tırnak salonu. Bir ışıқта durduğunda, siyah tenteli ve kıvrık beyaz harflerle yazılmış geniş pencereci bir vitrinden gelen zengin kahve kokusu burnunu tırmaladı ve midesi guruldadı. Violet, yetmiş sekiz sentlik benzin istasyonu lattesinden daha kaliteli bir demleme olacağını hissetti, günlük bir hoşgörü, çiçekli bir bardağa döktü, böylece evinin yakınındaki zincirden gelen el yapımı içeceklerden birini yudumluyormuş gibi görünüyordu. *Daha kaliteli ve muhtemelen çok daha pahalıydı.*

İlk vardiyasının sabahında kasabanın merkez meydanının önünde rölantide çalışırken bir güve-insan ailesi caddenin karşısına geçmişti, iki küçük çocukları olan bir çift. O izlerken, tombul bebek gözlüklü güve adam tarafından havaya fırlatılmış, sallanan kundak yakalanırken ciyaklayan bebek kahkahaları açık pencereden kulaklarına ulaşmıştı. Şehirde kısa bir süre onun katında yaşayan bir güve adam vardı, uzun boylu, ince yapılı ve garip bir şekilde çekiciydi, duman renginde sevimli kanatları ve inanılmaz uzunlukta parmakları vardı ama içine kapanıktı, koridorda nadiren karşılaştıklarında dev gözlerini yere indirirdi ve onunla konuşacak cesareti asla bulamamıştı. Çift karşı kaldırıma ulaştığında, onları kendi küçük, yeşil tenli çocuğunun elini tutan minyon bir goblinin karşılamasını izlemişti. *Burası güzel bir yermiş.* Bu düşünce aklına istemeden gelmişti ama aklından geçtiği anda doğru olduğunu anlamıştı. *Burası güzel bir yer ve onlar*

tamamen düzgün olmayan bir işletmenin açıkta faaliyet göstermesine izin vermezdi.

"İhtiyacınız olan her şey burada, bu yüzden çok basit. Satın almanız gereken bir üniforma yok, önlükler soyunma odasında. Her vardiyanın sonunda onları çamaşır arabasına bırakmanız yeterli ve ihtiyaç duyduğunuzda gün boyunca değiştirebilirsiniz. Satın almanız ya da yanınızda getirmeniz gereken hiçbir şey yok. Başladığınızda bir su şişesi alacaksınız, ben kendimkini unutmamak için dolabımda saklıyorum. Gerçekten bu kadar! Sadece panolar ve müşteri etiketleriyle ilgili protokolü takip emin olmanız ve odaları bulduğunuz gibi bırakmanız gerekiyor. Temizlik her gece püskürtücüleri kontrol ediyor, böylece bir şeylerin bitmesi konusunda asla endişelenmenize gerek kalmıyor... Bir kez alıştığınızda gerçekten kolay bir iş!"

Koleksiyon odasının kapısının dışındaki duvarda farklı dezenfektanlar içeren renk kodlu spreyci şişeleri vardı: yetiştirme tezgahı için mor, portakal gibi kokuyordu; koleksiyon zemini için yeşil, güçlü, endüstriyel bir kokusu vardı. Kız, kokunun kalıcı olmadığına dair onu temin etti ve dikkatini püskürtücülerin yanında duran paspasa çekti. Her müşteri odadan çıktıktan sonra bankın spreyleneşmesi ve zeminin üstünkörü bir şekilde paspaslanması gerekiyordu. Eğer temizlenmesi gereken *daha büyük bir dağınıklık* varsa - komplocu bir tavırla kaşlarını kaldırarak aktardı- koridordaki tuş takımına temizlik kodunu girecek ve çıkmadan önce kapının üzerindeki kırmızı daireyi ters çevirecekti, bu da temizlik görevlisine bir sinyal ve bir sonraki teknisyene odanın müşteriler için hazır olmadığına dair bir uyarı olacaktı.

Violet, beyni *daha büyük bir karmaşanın* ne anlama geldiğini kavradığında neredeyse adının ima ettiğı renk tonuna dönecekti ki, dosyasındaki talimatı bulup dört haneli rakamın etrafına bir dikdörtgen çizdi

temizlikçi yardımı gerektiren bir kod. **Bu ne sıklıkla olur? Galoş giymem gerekecek mi?**

"Bu o kadar yaygın bir durum değil," diye devam etti diğer kadın, sanki düşünceleri kehanet edebiliyormuş gibi. Violet başlangıçta onun başka bir insan olduğunu düşünmüştü ama neşeli çalışanın peşinden ne kadar uzun süre gittiyse, varsayımının yanlış olduğunu o kadar iyi anladı. Kadının geniş, koyu renk gözleri tam da bu genişlikte ve koyulukta; aynı renkteki irise karışan katı, mürekkep rengi bir gözbebeği ve bebeksi etkiyi kırarak beyaz bir sklera yoktu. Koyu renk saçlarının üzerine üniformanın cerrahi başlığını takmıştı ama öğleden sonra ilerledikçe Violet saç çizgisinde, elastik başlığın ince dokusuna çarpan ikiz çıkıntıları seçebildi, ya boynuzlar ya da antenler, diye düşündü.

"İlk günlerde bir ya da iki kez olabilir ama kısa sürede alışırsınız. Müşteriler, koleksiyonlarından herhangi biri boşa giderse üzülürler, biliyor musunuz? Yere düşen her damla, parasını alamadıkları bir damladır ve siz de bu dağınıklıkla uğraşmak istemezsiniz... Bunun, nozulu yavaş kullanmamak için *çok* iyi bir teşvik olduğunu söyleyelim."

Başını salladı, her sayfada parlak renkli resimler ve adım adım talimatlar olmasına rağmen, elinde tuttuğu eğitim dosyasının kenarlarına çılgınca notlar karalıyordu. Okuldayken her zaman çılgınca not alan biri olmuştu, kulağa zararsız gelen her ayrıntıyı yazma telaşıyla dersin yarısını kaçırmıştı ve şimdi bu yabancı yerde, bu yabancı kasabada kendini yine kötü alışkanlıklarına geri dönerken buluyordu. Koleksiyon katının klinik olarak temiz olması gerekiyordu; daha azı şişeleri tehlikeye atabilirdi ve eski moda tel taşıyıcılarında sallanan beyaz dolu şişelerden daha önemli bir şey yoktu.

"Makineyi bağlamak sürecin en korkutucu kısmı, ancak bir kez alıştığınızda gerçekten çok kolay. Şu anda işin kolayına kaçmadığınızdan emin olmak istiyorsunuz çünkü iki ay içinde müşteriden müşteriye koştururken kas hafızanızla hareket ediyor olacaksınız, anlıyor musunuz? Başlangıçta işleri doğru şekilde yapmayı öğrenmek önemlidir."

Yutkunurken boğazı düğümlenir gibi oldu, kızın sözleri karşısında neredeyse boğulacaktı. *Bunu nasıl düşünebilirdi?! Makine... aptal makine kimin umurunda!* Çamaşırhanede gezdirilmiş, çalışanların soyunma odasının nerede olduğu ve fazladan önlükleri nerede bulacağı gösterilmişti; o gün için kendisine tahsis edilen odaları alma süreci boyunca yönlendirilmişti ve şimdi de toplama odalarının kendisi gezdiriliyordu ... ama hala işin ana yönünü ele almamışlardı ve Violet, odanın köşesinde büyük, iri, boynuzlu bir gölge gibi otururken kendisinden beklenen şeyin gerçekliğini hissetti. Kâğıt yüz maskesi bıkkın ifadesini belli ki gizliyordu ve diğer kadın neşeyle arkasını dönerek koleksiyon katına açılan kapıyı açtı.

Önde, odanın ortasındaki süt sağma aparatıyla sabitlenmiş dairesel bir çalışma alanı uzanıyordu. Alçak bir soğutucu ve panolarla doldurulacak boş bir masa odanın kullanım alanını oluşturuyordu. Masanın yanında parlak, krom silindirlerden oluşan bir raf duruyordu; bunlar toplama tanklarıydı, Violet bunu hemen anladı. Ona göre çiftliğin estetiğinin en sapkın ayrıntısı olan ve yol kenarındaki kır dükkanlarında gördüğü türden eski moda cam şişeler, makineye yüklenmeden önce içinde sterilize edilecekleri bir otoklavın üzerindeki rafta düzgün sıralar halinde duruyordu. Dikkatini vermek için elinden geleni yaptı, otoklavın nasıl çalıştırıldığını ve toplama tanklarının süt sağma makinesine nasıl bağlandığını ve

hortumları bağıladı. Violet işin mekanik yönünün, özellikle de kendisinden kurulumu gerçekleştirmesinin beklendiği hızın korkutucu olabileceğini düşündü ... ama kendini birkaç saniyede bir gizlice yukarı bakarken buldu, eğitim partneri her arkasını döndüğünde gözleri başının üstündeki tezgahdaki deliği buluyordu.

Koleksiyon katı, müşterilerin girdiği alanın yarım kat aşağısında yer alıyordu ve kısa bir merdiven koleksiyon çalışanlarına odanın üst kısmına erişim sağlıyordu. Bank, görebildiği kadarıyla, ona memleketindeki alışveriş merkezinin merkezinde bulunan ve öz-bilincinin onu her zaman patronluk taslamaktan alıkoyduğu yirmi dakikalık masaj koltuklarını hatırlatıyordu. Üstündeki bank da benzer bir tasarıma sahipti: yastıklı bir kafalık ve kolçaklar, oturanın bacaklarının dayanması için zekice yerleştirilmiş destekler ve gövde için geniş bir destek. Daha aşırı bir açıyla öne doğru eğilmişti ve eşyanın büyüklüğü, orada dinlenecek olan müşterilerin muazzam boylarına dair ipucu veriyordu. Temel farklılıklar kalın döşeme yastıkları ve tabii ki delikti. Tezgahın ön desteklerinin ortasına yerleştirilen delik, alt kattaki teknisyene, çalışma alanının ortasındaki geleneksel süt çiftliklerinde kullanılanlara benzeyen krom makinelerden hemen önce net bir erişim sağlıyordu.

Violet, süt sağma makinesinin memelerinden birini kaldırmak için elini uzatırken, minotorların o çalışırken kendisini altlarından görüp göremeyeceklerini ya da tamamen gözden kaybolup kaybolmayacağını merak etti. Bu düşünce karşısında duyduğu utanç neyse ki iyi gizlenmişti. Videodaki teknisyenin giydiği inek desenli önlük ve kısa kollu bluzun gerçek üniforma olduğundan endişelenmişti ama gerçekte çok daha steril olduğu ortaya çıktı: verilen hemşire önlükleri, cerrahi bir kep, yüzünün büyük kısmını kapatan bir izolasyon maskesi ve steril

Eldivenler. O sabah soyunma odasının dışındaki cam duvarın yansımada kendini gördüğünde rahat bir nefes almıştı - kimliği çözölemiyordu.

Elindeki başlığın çevresi bir gazoz kutusundan daha büyüktü, parmakları ancak etrafını sarabiliyordu, incelemek için kaldırdığında tırnakları tam olarak birleşmiyordu. Parmaklarını ipeksi bir iç kısım karşıladı, yüksek dokulu tıbbi sınıf silikon, tümsekler, nodüller ve çıkıntılarla doluydu. Eğitim partneri toplama ünitesinin yan tarafındaki krom kaplamalı düğmeyi çevirdi ve makine vınlayarak çalışmaya başladı. Violet hidrolik kolun hareket etmeye başlamasını izledi, yukarı ve aşağı pistonlayarak elindeki nozulun vızıldamasına ve uğuldamasına neden oldu, motorun vurmali gümbürtüsü kalbinin ani çarpışıyla eşleşiyor gibiydi.

"Tankları yerine taktıktan ve müşteriye yerleştirdikten sonra" diye başladı diğer kız, Violet başını kaldırıp baktığında omuz silkti. Yüzünün büyük bölümünü kaplayan kâğıt maskeye rağmen diğer kadının gözlerindeki gülümsemeyi görebiliyordu. "Sen sadece işe koyul. Bir düğmeyi çevirmek kadar kolay."

Eli açıklığın üzerinde hareket etti, parmakları bir kez daha ipeksi pürüzsüz iç kısma bastırdı, makinenin emişini hissedene kadar içindeki nodülleri yakaladı, ritmik bir sıkılaşma, parmaklarını nozulün ağzına doğru soludu. Yukarıdan gelen ışığın, iri yarı bir vücut üstündeki bankı kapladığında, üst kattan gelen ışığın şu anda banktaki delik tarafından sağlanan şişkin erkek etiyle tıklandığını ve onu aşağıdaki emme memeleriyle başa çıkmak için gölgede bıraktığını fark etti. Makinenin, pistonlu emişin, iç dokunun ve nodüllerin, elindeki silindirin *boyutunun*, başının üstündeki banktaki deliğın etkileri ... kulaklarına kan hücum etti ve oda

ve Violet dairesel çalışma alanından sendeleyerek uzaklaştı, eğitimci makineyi kapatırken ciğerleri açıklanamaz bir şekilde yoksun bırakılmış gibi hissediyordu.

"Çok fazla olduğunu biliyorum," diye seslendi diğer kadın, bir kez daha onun düşüncelerini ayırt eder gibi görünerek. "Temizlik, makineler, kontrol listeleri, bunların hepsi bize bunun normal bir iş olduğunu hatırlatmak için, biliyor musun? Kan bankalarında ya da organ takas yerlerinde çalışmaktan farklı değil. Bazı tesisler ilaç yapmak için yılanlardan zehir çıkarıyor, biz de bunu çıkarıyoruz. Farklı bir şey değil."

Doğruldu, uzun bir nefes aldı, ne tür bir kuruluşun organ ticareti yaptığını merak etti, sonra rahatsız edici düşünceyi silkeleyip omuzlarını geriye itti. "Tamam. Bu kesinlikle seks işçiliği değil."

"Teknik olarak öyle değil," diye devam etti diğer kadın, Violet'e şüpheyi bakarak. "Müşteriler için işin içinde cinsel bir unsur var tabii ki ve bu hepsi için geçerli bile değil. Bazıları sadece para kazanmak için burada. Ama insanlar sizin 'seks işçiliği' dediğiniz şeye çoğumuzdan *farklı* bakıyor diyelim. Mevsimsel sıcaklıklardan geçen pek çok tür var, bunu biliyor muydunuz? Bu sadece azgınlık değil, tıbbi bir engel. Herkesin evinde bunu atlatmasına yardımcı olacak birinin olması gibi bir lüksü yok. Isı yardımcısı olmak gerçek bir iş, biliyorsunuz, ve kazançlı bir iş. "Mevsimlik yardım pozisyonları" diyor. Yardıma ihtiyacı olan müşteri için cinsel bir unsur var, ama daha çok ... evde sağlık bakımı gibi sanırım. Yakında göreceksiniz, *bizim* için cinsel bir şey değil, kan almaktan daha fazla değil. Biraz nefes almak ister misin?"

Kan almaktan farkı yok. Bu işte iyi olacaksın. "Hayır, ben iyiyim. Sırada ne var?"

Kız uzun bir süre spekülâtif bir şekilde ona baktı, kafasındaki yabancı uzantılar kâğıt başlığın altında seğiriyordu. *Kesinlikle antenlerdi.* Başını sallamadan önce gülümserken oyuncak bebek gibi gözleri kırıştı. "Evet, sanırım öyle olacaksın. Hadi, bir on beşlik alalım, otomatlardan atıştırmalık bir şeyler alabilirsin. Sonra bazı rotasyonlara başlayacağız, tamam mı?"

Her müşteri için hedef, bol ve hızlı bir tahsilattır. Violet, tahsilat sürecini bizzat canlı olarak görme düşüncesiyle içinin jöleye döndüğünü hissetti ama omuzlarını bir kez daha dikleştirerek başını salladı. Bunu yapabiliirdi. "Bana uyar, ben hazırım."

* * *

Aslında buna hazır değildi.

Günün ilk müşterisi en az iki metre boyunda, yüksek bir minotordu ve odanın üst katından aşağıya bakan, pantolonunun deliğinden çıkan ereksiyonu tembelce pompalayan adamı görünce ağzı açık kalmış, taktığı maske için minnettar olmuştu. Adam soyunmak için döndüğünde yüzünde ukalaca bir ifade belirmiş ve antenli kızın o gün bir stajyerin gözlem yapacağını söylemesi üzerine sırtmıştı.

"Onu doğru eğitsen iyi olur. Ona doğru *teknîği* iyi bir şekilde gösterin."

Tüm vücudu benekli, kısa tüylü, samur ve krem rengi bir postla kaplıydı ve uzun penisi de aynı işaretleri taşıyordu, Violet kendini bankın üzerine bıraktığında penisinin açıklıktan kaydığını gördü. Benekler

Şaftındaki işaretler birkaç kalın damarla kesintiye uğramıştı, gözleri sert uzunluğa doğru ilerledikçe işaretler soluyordu, ağzı geniş, orta şaft şişmesinde kurudu, yumruğu büyüklüğünde açık pembe bir kafa ile sona erdi, ucundaki derin yarık zaten nemle boncuklanıyordu.

"Bu uzun sürmeyecek," diye kıkırdadı, teknisyenin yağla kayganlaşmış elleri onu kavrayıp pürüzsüz bir kayganlıkla cildini kayganlaştırdığında inledi. "Zaten patlamaya hazırım, bu iki günlük bir birikim."

Eğitim partneri uzun siki okşamaya başladığında, bankın altında tamamen gizlendiğinden emin olmak isteyerek yaklaştı ... ve daha iyi bir bakış istediğini kendine itiraf etti. Taşakları gerçekten de patlayacak dolu görünüyordu, en azından onun gözünde, pompalandıkça kesesinin sıkışmasını, derinin gizlediği ikiz şişkinliklerin hafifçe yükselmesini hayranlıkla izledi. *Başa baskı*, diye okudu, çizelgesine baktı ve yeterince emin oldu, teknisyenin eli minotorun horoz başının üzerine kapanmıştı, kalın sünnet derisini geri itti, sıkarken bileği sekiz rakamlı bir hareketle hareket ediyordu. Violet bu hareketin çıkardığı gıcırtilı sestten dolayı kızardığından emindi ama yukarıdaki minotor buna aldırmıyor, derin bir böğürtü çıkarıyordu.

"Mmmm, bunu sevdiğimi biliyorsun ..."

Kalçaları döşemeye doğru pompalanmaya başladığında, keskin itişlerle serbest bırakılmasını takip ederken, diğer kız anlamlı bir şekilde krom kaplı süt sağma makinesini işaret etti ve Violet tereddütle düğmeyi çevirmek için uzandığında gülümseyerek başını salladı. Motor vızıldadı, içindeki piston hareket etmeye başladı.

Violet motorun gürültüsünden onu duymak için eğildiğinde, "Onların işaretlerine dikkat etmelisin," dedi. "Boynuzlamaya başladıklarında, en iyisi sadece açmaktır, bu şekilde hazır olursunuz. Başlangıçta şunları yapabilirsiniz

Başlar başlamaz, rahat bir şekilde karar verene kadar açın. Çok geç kalmaktansa çok hızlı davranmak daha iyidir."

Antenli kız elini minotorun şişmiş testislerinin üzerinden geçirdiğinde, adam homurdanarak tezgâha doğru sertçe sarsıldı. "Hazır ol, yeni kız," diye inledi, teknisyen memeyi alıp alaycı bir tavırla damlayan kafasının üzerinden emdiğinde kalçaları kekeledi, "Üflemek üzereyim ve bir damlayı bile kaçırmak istemezsin."

Meme birkaç geçiş yaptı, pembe horoz ucu kayboldu ve yeniden ortaya çıktı, ön salınımının ıslak bir ipliği, şaftının üzerinde tamamen çalışılmadan önce silikonun dudağına müstehcen bir şekilde yapıştı ve sonra her şey bitti. Minotor koltuğa yaslandı, boşalmadan hemen önce anlaşılmaz bir şeyler inledi, döşemeye karşı titredi ve toplama ünitesinin tabanındaki şişeyi beyaz iplerle doldurdu, kalçaları koltuğa korkunç bir güçle tekrar tekrar çarptı, koltuk başlığına yaslanıp bitkin düşerken bir memnuniyet homurtusuyla doruğa ulaştı. Violet titreyen eliyle süt şişesinin dolu olduğunu fark etti.

Antenli eğitmen, kendini beğenmiş minotor ayağa kalkıp yeniden giyindikten sonra, "O Kazançlılardan biri," diye açıkladı ve Violet'in yanaklarını ısıtan bir göz kırpsıyla ona iyi şanslar diledikten sonra neşeli bir ıslıkla odadan çıktı. Violet onun panodan barkodlardan birini çekip, etiket taranmadan önce şişenin önüne düzgünce yapıştırmasını izledi, beyaz dolu şişe dijital ekran yanıp sönene kadar küçük bir teraziye yerleştirildi. *Kabul edildi - 24 fl oz.* Yirmi dört ons, diye düşündü kendi kendine, yutkunarak. Yirmi dört onsun nasıl bir su birikintisi oluşturacağını, temizlemek için nasıl bir karmaşa yaratacağını merak etti.

"Bunlar her damlanın hesabını yapabilen müşterilerdir. Kelimenin tam anlamıyla, toplarını çekebilir ve tam olarak ne kazanacaklarını hesaplayabilirler.

gün, çılgınca. Bunlardan herhangi biriyle kesinlikle çok yavaş olmak istemezsiniz!" Violet başını salladı, zihnine bir not aldı ve bunu dosyasına eklemeyi hatırlayacağını umdu. *Kazananlar, başlıkla hızlı olun.* Eğitimci, "Bu yüzden dosyasındaki yapışkan etiketi şişenin üzerine koymanız, taramanız ve tartmanız gerekiyor, bu şekilde ödeme alıyorlar," diye talimat verdi, "ve sonra bu toplama tankı ve hortum konveyöre konuluyor, tanrıya şükür temizlik yapmak zorunda değiliz. Sen sanitasyon kontrol listesinin üzerinden geç, ben de gidip bir sonraki dosyayı alayım. Bir sonraki randevuya kadar muhtemelen sadece on beş dakikamız var, bu yüzden elinizi çabuk tutun."

Programın yavaşlayacağı düşüncesiyle paniğe kapılmış, az önce tanık olduğu şey karşısında biraz dehşete düşmüş, neye katılacağını düşünmüş ... ve bunun tekrarlanmasını izlemek için birazdan daha fazla merak duyarak harekete geçti. *Bunu yapabilirsin, sadece garajın üstündeki çatı katını düşün.* Daha kötüsü ne? Omuzlarını dikleştiren Violet, bu sorunun cevabını zaten bildiğinden, bir kovboy gibi temizleme başlıklarını çift yumrukladı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 3

THaftanın geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti.

Bu noktada eğitim dosyasını baştan sona ezberlemiş, şirket portalında bulunan eğitim videolarını, gülümseyen, tilki yüzlü kadının ellerinin her hareketini tahmin edebilene, sözlü talimatlarıyla birlikte konuşabilene ve videodaki minotorların ne zaman inleyip iterek toplama ünitesinin ağzına fıskıracağını tam olarak bilene kadar tekrar tekrar izlemişti. Teknik olarak günlük görevlerinin bir parçası olmasa da odaları kurma ve otoklavı çalıştırma konusunda pratik yapmıştı; toplama ünitelerini makineye nasıl bağlayacağını ve etiketleri süt şişelerinin ön yüzlerine tek eliyle nasıl yapıştıracağını biliyordu. Eğitim ortağının aktardığı ek bilgiler paha biçilmezdi, bunlar klasörlerde yer almayan bilgilerdi ve artık Kazanççılar ile Saat Gözlemcileri ve sıradan müşteriler arasındaki farkı biliyordu ve *İyi Küçük İnekler'i* öğrendiğinde biraz dehşete düşmüştü.

"Ona önlüklerden bahsettin mi?" diye sordu orta yaşlı bir çirkin, ilk haftasının sonuna doğru. Violet her gün için bir rutin belirlemişti: Cambric Creek'e doğru yola çıkıyor, midesi karmakarışık bir sinir yumağı haline geliyor, kasabanın merkezinde önünden geçtiği siyah tenteli küçük kafede duracak kadar erken çıkmadığı için kendine lanet okuyor ve

Çiftlikte arabasında oturup nefes alarak kendine güvenini geri kazanmaya yetecek kadar zamanı vardı. İşin o kadar da kötü olmadığını düşündü, eğer gerçekten yapılan iş göz ardı edilirse. Şimdiye kadar tanıştığı iş arkadaşları arkadaş canlısı, misafirperver ve tavsiyelerde bulunmaya hevesliydi ve deneyimleri için minnettardı.

"Önlükleri giymeden önce dosyayı kontrol etmek isteyeceksin," diye öğüt verdi deve kuşu, kendi kireç yeşili bluzunu geniş omuzlarının üzerine çekerek. "Bazen isteklerde bulunuyorlar."

"Önlükler için mi?"

"Mmhm. Kot pantolon ve sütçü kız desenleri var... Hepsinin böyle olduğunu söylemiyorum ama dikkat edin."

Kirime tiksintiyle inledi ve toz mavisi sırt çantasını gereğinden fazla güç kullanarak dolabına itti. Antenli kız tüm hafta boyunca onun eğitim partneri olmuş, onu diğer süt sağım teknisyenleri ve temizlik personeliyle tanıştırmış, her zaman neşeli ve iyimser kalmıştı ve Violet ondan çok hoşlanmıştı.

"Bunun doğru olduğunu söylemekten üzüntü duyuyorum Violet. Saat Gözcüleri'nin nasıl mümkün olduğunca hızlı girip çıkmak istediklerini biliyorsun."

Violet yutkunarak başını salladı. Diğer teknisyenler ona çiftliğin dile getirilmeyen kurallarını öğretiyorlardı, bu tür bilgileri hiçbir el kitabında ya da videoda bulamazdı. Kazananlar ürettikleri her damla meninin hesabını verebiliyor, neredeyse ürettiklerinden ikinci bir gelir elde ediyorlardı. *Eğer başarabilirsen iyi iş*, diye düşündü özel olarak. Pop-n-Go'lar çiftliği seyrek olarak, bazen de ilk kez ziyaret eden, süt sağma makinesinin memelerini emme hissine hazırlıksız olan, neredeyse anında boşalan ve aynı hızla odayı terk eden, ne kadar kabalaşırlarsa kabalaşsınlar teknisyenin gözüyle karşılaşamayan minotorlardı

pantolonları hala üzerlerindeyken. Clockwatcher'lar genellikle iş adamlarıydı ve her zaman başka bir yere gidiyorlardı. Sağım işlemi bu boğalar için bir işlemdi ve damızlık tezgahında nadiren ses çıkarırlar, doktor muayenehanesinde prostat muayenesi sırasında olduğu gibi hareketsiz kalırlardı. Koleksiyon katında gözlemlediği birkaç gün içinde karar vermişti ki, bu boğalar kaba ve biraz da korkutucuydu ve onun en sevmediği müşteri tipi idi.

"Farkında olmanız gereken başka bir müşteri türü daha var."

Dev homurdandı ve sıkıca kırpılmış saçlarının üzerindeki baş örtüsünü şaklattı. "İyi Küçük İnekler."

"İyi Küçük *İnekler* mi?"

Kirime başını salladı ve Violet'in göz devirmenin kendi versiyonu olduğunu anladığı bir ifade takındı, ya da en azından simsiyah sklerası sayesinde bu ifadeye yaklaşabildiği kadar yaklaştı. "Gerçekten de 'sağılma' fantezisini zorlamayı seviyorlar. Bu onlar için fetiş bir şey, ama en iyi bahşış verenler olma eğilimindeler, bu yüzden sadece tahammül edilecek bir şey. Ama!" diye devam etti, ince kaşlarını kaldırıp tavanı işaret ederek, "takım elbiseliler her şeyi profesyonel tutma konusunda ciddiler, bu yüzden herhangi bir müşteri zarfı çok fazla zorlamaya çalışırsa, seanslarını sonlandırabilir ve onları rapor edebilirsiniz ve bir daha hoş karşılanmayacaklar."

"Arada sırada yalamanızı isteyen müşterileriniz olacak," diye yardımsever bir şekilde ekledi ve iki kadın da inerken Violet midesinin sıkıştığını hissetti. "'Emersen daha hızlı olur bebeğim' diyecekler ama bunu söyleyenler neredeyse her zaman Pop-n-Go'lar oluyor, sanki hemen patlamayacaklarmış gibi. Sonra da onları bir daha görmüyoruz, o yüzden fark etmiyor," diye güldü.

Violet kendi zayıf kıkırdamasıyla yankılandı, düşünceden midesi bulanıyordu. Bu adamların fantezilerinin bir parçası olmak istemiyordu, altlarındaki bankın altında görünmez bir varlık olmak istiyordu, kendi kendine kan almaktan farksız teknik bir eylem gerçekleştirdiğini söylemek istiyordu ve daha da önemlisi buna inanmak istiyordu.

"Onu korkutmayı bırak, Ruga," diye uyardı antenli kız. "Bu neredeyse hiç olmaz. Merak etme, dosyaları çoktan kontrol ettim, bugün hiç İyi Küçük İneğimiz yok."

Sanki ogress onu var etmiş gibi, günün ilk müşterisi Pop-n-go boğalarından biriydi, çalımla doluydu ve üyesinin etkileyiciliğinin 'yeni kızı korkutmayacağını' umduğunu söyledi. Meme kafasına uygulandığında, makinenin üzerindeki yeşil ışık neredeyse anında yandı ve minotor kaskatı kesildi, sanki yukarıdaki tezgâha elektrik çarpmış gibi titredi. Giyinirken sessizdi, pantolonunun fermuarı hâlâ açıkken kapıdan çıkarken ince kuyruğu sallanıyordu ve Kirime'yle birlikte kıkırdamaya başladılar, Kirime'nin sabahki konuşmadan duyduğu panik unutulmuştu.

Sorun yok, her şey yoluna girecek. Geceleri, Bridgeton'daki küçük dairesine geri döndüğünde, şirket portalına girip o günkü çalışma saatlerini kontrol ediyor, telefonundaki hesap makinesini kullanarak her günün kazancını hesaplıyor, vergileri ve benzin masrafını düşüp bir önceki günün toplamına ekliyor, artan bakiye karşısında mutfağında baş döndürücü bir dans yapıyordu. En son ne zaman bu kadar çok para kazandığını, ödeme en son ne zaman gerçek bir olasılık olduğunu hatırlayamıyordu ve tabletiyle yatağa girip ev dekorasyon sitelerinde ve daha önce asla karşılayamayacağı lüks malzemeler içeren tariflerde geziniyordu.

Bu işte harika olacaksın ve yıl bitmeden kredi kartlarını ödeyeceksin.

Coşkulu özgüveni iki müşteride daha sürdürdü, her ikisi de Earners, her ikisi de kolay ve hızlı, güne iyi bir başlangıç, her şeyin bu kadar basit ve pembe renkte kalacağına aşırı güvenerek kendini kandırma yoluna götürdü.

"Tamam Violet, bir sonrakini sen halledeceksin, tamam mı? Ben burada olacağım, bu yüzden gergin olmana gerek yok!"

Tüm eğitimi, tüm videolar, kontrol listeleri ve baştan sona ezberlediği el kitabı, sabah ve ilk hafta boyunca duyduğu güven, gelecekteki finansal ödeme gücüyle ilgili heyecanı ve zihninde yaptığı fantezi alışveriş gezileri; bankadaki birikim vaadi ve bu işte iyi olacağına dair kesinliği - hepsi kurudu, sonbahar esintisindeki yaprakların dağılması gibi uçup gitti ve diğer kızın teşvikiyle toplama odasına girerken bacaklarını yeni doğmuş bir tay gibi titrek bıraktı. Geçen hafta boyunca bir yerlerde, süt sağımını kendisinin yapacağı gerçeğini gözden kaçırmıştı; artık pasif bir gözlemci olmayacaktı. Kirime'nin peşine takılarak, panoları taşıyarak ve tankların yerine oturtulması ve etiketlerin yapıştırılması gerektiğinde sanki görevleri bundan ibaretmiş gibi harekete geçerek çok rahat bir hale gelmişti. *Bu işin gerçeği bu olacaktı, diye yutkundu, masumiyetinin sonu.*

Violet odaya girerken ne umduğundan emin değildi ama beyaz bir gömleğin içinde geniş, kaslı bir sırt görünce midesi bulandı. Minotor çoktan şık pantolonunu çıkarmış ve dikkatlice sandalyenin arkasına yerleştiriyordu, parıltı

Ağır saatinin yüzündeki ışık, Saat Gözcüleri'nden birinin açık işaretlerini yakalıyordu. *Belki o farklıdır*, diye düşündü, alt kattan minotora şaşkınlıkla bakarken. Vücudunu kaplayan kısa, ipeksi ve kaba post, yüzüne dağınık bir şekilde dökülen tüylü, ceviz kahverengisi saçlarıyla aynı renkteydi ve devasa, boz renkli boynuzları otlar gibi postun arasından dışarıya, gökyüzüne doğru uzanıyordu. Adamın zaten kısmen ereksiyon halinde olduğunu hemen fark etti. *Hiç değilse bu işleri hızlandırır*. Çenesi çalıştı, zihnini dolduran bir düzine farklı garip selam, dilini işe yaramaz ve sesini dilsiz bırakırken minotor döndü, tepedeki ışık pembe burnunun genişliğini kapsayan kalın, altın halkayı yakaladı.

"Öğle yemeği molasındayım," diye duyurdu derin, yankılanan bir sesle ve onun başarısız önsözünü tam olarak nefes almaya fırsat bulamadan kesti.

Tipik bir Saat Bekçisi'nden daha dost canlısı olacağına dair umudu, başını sessizce sallayıp kelimeleri boğazından çıkaramayınca söndü. Neyse ki Kirime söz verdiği gibi oradaydı. "Sorun değil! Bugün sizinle çalışan bir stajyerimiz var ama sizi temin ederim ki kısa sürede sizi kapıdan çıkaracağız."

Daha önce hiç masanın altında baş pozisyonunda bulunmamıştı, diye fark etti Violet, minotor bacağını bankın üzerine salladığında yukarıdaki ışık karardığında paniklemiş bir klostrofobinin onu sardığını hissetti. Yerine yerleşirken toynakları ayaklıkların üzerindeki çim kaplamaya sürtündü, banktaki açıklığı şimdiye kadar gördüğü en kalın aletle doldurdu, geniş kalçaları ışığı tamamen kapattı. *Burada yapılacak bir sığır eti şakası var, bunu biliyorum*. Nefesini içine çekti, kendini dengelemek için birkaç saniye tuttu ve burnundan yavaşça verdi. *Bunu yapabilirsin, sadece adımları hatırla*. Elleri titriyordu.

Panoyu eline aldığında, gerekli tüm bilgilerin doldurulduğundan, temizlik taramasının tamamlandığından ve toplama şişelerinin sağım istasyonuna kilitlendiğinden emin oldu. Kontrol listesinde okuduğuna göre geriye kalan tek şey süt sağma makinesini çalıştırmak ve eldivenli ellerini yağlamaktı.

Tabanı ceviz kahverengisi, kısa derisiyle aynı tonda, şaftının ortasındaki kalın kabarıklıkta pembeye dönüşene kadar soluyor, eli onun çevresini kaplayamadı, onu yağla yağlamak için her ikisini de kullanmak zorunda kaldı, ucuna kadar, başı hala sünnet derisi tarafından korunuyordu. *Elini onun etrafına koyamazsın ve o kadar sert bile değil, bu onun için bir tombul!* Küçük ellerinin bu işe zarar verebileceğini düşünerek hareketini tersine çevirdi ve sünnet derisini yavaşça geri çekerek derin, göz kırpan bir yarıkla parlak, pürüzsüz, şişkin, koyu pembe başı ortaya çıkardı. Tabandan yukarı doğru kıvrılan damarlardan biri parmaklarından biriyle aynı genişlikteydi ve kayganlaştırıcıyla bir kez daha geçerken tırnağının ucuyla izini sürdü, onu rahatsız etmeden okşamaya başlayabileceğinden emindi. *Sabırsızlanmadan önce işe koyulma vakti gelmişti.* Eğitim videosunu düşünerek tutuşunu sıkılaştırdı. Ne de olsa bu boğanın acelesi vardı; nasıl el işi yapacağını, nasıl sıkacağını ve okşayacağını biliyordu. *Bunu yapabilirsin.*

Serçe parmağının yan tarafı sünnet derisinin kenarından aşağıya doğru kayarken, yeterince kaygan olduğundan emin olmak için koruyucu deri tabakasının içinden horoz başının etrafında dolaştı ve yukarıdan gelen keskin nefes alımında şaşkınlıkla başını kaldırdı.

Violet herhangi bir rahatsızlığa neden olmadığını umarak durakladı, elini hızla geri çekerken azarlanmak için kendini hazırladı, ama hiçbir gelmedi ve minotor sessiz kaldı . Gerçi biraz daha sert nefes alıyor gibi görünüyordu. *Yaptığın şeyi beğenmezse bir şey söyler, değil mi?*

Kirime'nin çiftliğe yeni gelen müşterilere de benzer şeyler söylediğini duymuş olduğundan tereddütle, "Lütfen çok fazla baskı uyguluyorsam bana haber verin," diye seslendi. "Ya da yeterince baskı uygulamıyorum. Sadece bana haber verin." Kısa bir homurtu onun tek yanıtıydı ve kendi kendine omuz bir kez daha şişmiş uzunluğu kavradı. *Buna kesinlikle tepki vermişti, hayal görmüyordunuz.* Dosyasında hiçbir şey yoktu, önündeki masanın üzerinde durduğu yerden okudu; ne bir tercih, ne bir teknisyen notu; baş harfleri, yaşı ve kilosundan başka bir şey yoktu, ardından sekiz haneli kimlik numarası ve barkod geliyordu, şişesine yapıştıracak yapışkanlı etikettekiyle eşleşiyordu. Not edilmiş bir tercih yoktu, ama parmağını gevşek deri büzgüsünün altından bir kez daha geçirdiğinde, minotor tekrar homurdandı, hala kılıflı horoz başının alevlenmiş alt tarafının etrafında dolaştığında nefesi kesildi, serçe parmağını serbest bırakmadan önce başka bir dairesel geçişte sünnat derisinin içine süründü ve deriyi yavaşça geri çekerek başını açığa çıkardı.

O zamana kadar siki tamamen sertleşmişti, katı uzunluğunun içinde çelikten bir kordon vardı ve Violet onun çevresine sessizce hayret etti. Geçen hafta boyunca gördüğü en büyük penis değildi ama kaygan ellerinde en kalın, şişman ve ağır olanıydı. Violet her ikisini de kullanarak uzunluğunu aşağı çekti, başına ulaştığında tersine çevirdi, ellerini taşaklarının dolgun ve dolgun asılı olduğu yere kadar şaftına kaydırды, kavramasını sıkılaştırdı ve tabana ulaştığında köküne doğru itti, bu hareket beklenmedik bir şekilde nefes almasını sağladı ve bu yüzden iki kez daha tekrarladı. Okşayarak bir ritim tutturduktan sonra, siki başını avucunun içine aldı, o zamana kadar durmadan ağlayan pre-come'un üzerinde kaydırды, kalçaları bükülene kadar bükte ve , boğuk bir tıslama harekete eşlik etti.

Clockwatcher'lar neredeyse hiçbir zaman bir şey söylemez, sabırsızlık ve metanetten başka bir şey göstermezdi ve onu bir tepki vermeye zorlamaktan heyecan duymanın uygunsuz olduğunu *biliyordu* ve bu heyecanı doğrudan kalçalarının arasına, hareketi tekrarladığında alevlenen bir karıncalanmaya kaydetmenin daha da az uygunsuz olduğunu *biliyordu*.

O zamana kadar kocaman siki ne kadar zamandır pompaladığını unutmuştu, bir elini açıkta kalan başın üzerinde döndürerek koca boğanın ara sıra sarsılmasını sağlıyordu. Yağlanmış ellerinin gıcirtısı ve yukarıdaki minotorun ara sıra keskin solumaları ve bastırılmış homurtuları süt sağma makinesinin sesiyle yarışlıyordu ve postla kaplı kalçalarını sürekli olarak sandalyesinin yastıklı bacaklarına doğru incelikte itmeye başladığında, Violet neredeyse hareketi kaçırdı, tüm hafta boyunca diğer boğalardan tanık olduğu aşırı tepinmeyi bekliyordu. Büyük boğa, yakalayacağını bildiği bir zaferin peşinde koşarak ellerine doğru pompaladı. Kazara bir minotor menisi seline kapılma düşüncesi onu harekete geçirmeye yetti ve emme memelerinden birini almak için kayganlaşmış, gerilmiş uzunluğu kısa süreliğine serbest bıraktı. Aletinin şişkin başı makinenin içine çekilirken yarım bir homurtu daha duyuldu; toynaklarının çıkardığı ses, süt sağma makinesinin pistonlu kolunun sesinden duyulabiliyordu, çünkü hidrolik sistemin işi bitireceğini biliyordu.

Eğitim videosundaki tilki yüzlü kadının gülümseyen yüzü o anda zihninden ışıldadı: *Bu noktada manuel stimülasyon sağlamaya devam etmeyi seviyorum ...* . Violet kararlı bir şekilde yutkundu, işleri doğru yapmaya kararlıydı, ellerini devasa testislere kaldırmadan önce. Her biri büyük bir portakal büyüklüğündeydi, onları saran kese de vücuduyla aynı sıcak kahverengiydi. Onları ayıran dikiş, bir işaret feneri gibi parmağını içine çekiyor gibiydi,

Geçici olarak izini sürdü ve yukarıdan bir huff sesi duydu. Taşaklarının ağırlığını test ederken bu ses ona güven verdi, kaygan ellerini taşaklarının üzerinde gezdirip sıkmadan önce her birini avuçlarının içine aldı. Sıkarken bir homurtu daha duydu ve sonra ekstra *uyarılmayı* takdir ettiğinden emin olmak için onu bir anlığına serbest bıraktı. Violet, taşaklarının keselerinin içinde hareket etmesini, sıkılaşmasını ve vücuduna doğru çekilmesini hayranlıkla izledi, elleri bir kez daha onlarla buluşmak için yükseldi, her birini nazıkçe çekti, sadece bir ipucu gerdi ve onlara başka bir sıkma verdi.

Yukarıdan gelen tepki anında oldu.

Boğamadığı bir inilti, kalçalarının hareketinde bir artış, kadın onları çekip yuvarladıkça testislerinde belirgin bir titreşim, yeşil ışık canlandığında ses tekrar geliyordu. Bırakması gerekiyordu. Violet bunu biliyordu; kendi kendine bunu hemen yapması gerektiğini söylüyordu, ama adamın ağır taşaklarının boşalırken zonklaması, sikinin süt sağma makinesine her atışının parmak uçlarının altından kaynaklanması onu hipnotize etmişti ve her damlayı boşaltmasına yardımcı olmak için onları sıkmaya başladı.

Işık kırmızıya döndüğünde ve makinenin emişi hızla kesildiğinde şişe tamamen dolmuştu. Yüzünün büyük bir kısmını kaplayan maske için mutluydu, çünkü yumuşamış olmasına rağmen hâlâ şişman ve ağır olan, sönmüş sikinden memeyi çekerken kıpkırmızı kesildiğinden emindi.

Müşteriyle ilgilenmek ve böylece yollarına devam etmelerini sağlamak, toplama şişesiyle ilgilenmekten bile daha öncelikliydi, diye hatırladı ve dürtülmeye ihtiyaç duymadan önce harekete geçmek için döndü. Müşterilerin sarkan penislerindeki fazla meniye temizlemek için ılık temizlik bezleri kullanılıyordu, ki bu işlemin yapıldığına bir düzineden fazla kez şahit olmuştu.

Ama bu, merakla tepki veren Clockwatcher'ı temizlemek için mendili kaldırdığında midesinin takla atmasını engellemedi, özellikle de geri çekilmiş sünnet derisini nazıkçe çekip hâlâ serbest bırakılmasıyla yapış yapış olan pembe başının üzerinde gezdirirken ürperdiğinde. Büyük testisleri temizlemek için başka bir bez getirmesine kesinlikle gerek yoktu, şimdi boşaltıldıkları için daha gevşek sallanıyorlardı, ama onlara son bir hafif sıkmadan önce kendi kendine sadece titiz davrandığını söyledi.

Kirime'nin kas hafızasının devreye girmesiyle ilgili sözleri doğru çıktı ve Violet kasıtlı olarak sırtını üst kata döndü, kalçalarını birbirine sıkıştırırken böylesine uygunsuz bir tepkiye neden olan minotoru görmek istemedi, onun yerine adımlarının geri kalanına odaklandı. *Süt şişesinin kapağını kapatın ve tartın, soğutucuya yerleştirin; toplama ünitesinin kancasını çıkarın ve iş istasyonunu dezenfekte edin.*

"İlk müşteri aşağı!" Kirime, kullanılmış toplama tankı dezenfekte edilmek üzere konveyör bandından aşağıya gönderildikten sonra böbürlendi ve Violet odanın üst kısmının boş olduğunu görerek rahatladı. "Tebrیکler, zor kısım bitti!

Gerçekten de zor kısım, diye düşündü, parmakları hâlâ minotorun ağırlığını hissediyordu. Uyluklarının arasındaki karıncalanmayı düşünecek zamanı yoktu, çünkü bir sonraki pano ellerine sıkıştırılmıştı; bir, altıya ve sonra son önlük takımını başının üzerinden çekip soyunma odasındaki çamaşır arabasına atıyordu. Günün geri kalanı bir koşuşturma içinde geçti, birkaç Kazançlı daha ve o anda hissettiğinden daha gergin görünen yepyeni bir müşteri. Violet, vardiyalara giriş çıkış yapmak için kullanılan tablete çalışan numarasını girince şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve resepsiyonu ziyaret etmesi için bir not gördü

masa. Kendisini, her biri güler yüzlü resepsiyonistten küçük, gök mavisi zarflar alan diğer iki çalışanın arkasında kısa bir sırada buldu. "İyi günler!" diye seslendi neşeli goblin, tezgâhtan uzaklaşıp üzerinde çalışan numarasının yazılı olduğu dört zarfı çantasına yerleştirirken. Kasabadan geçerken önünden geçtiği küçük kafeye uğramak istemişti, ilgi çekici vitrinlere bakmak ve Cambric Creek'in küçük şehir merkezinde dolaşmak istemişti ... ama o gün çok dalgındı, çok meşguldü, kırmızı ışıktaki direksiyonun arkasında kayıyordu, bacaklarının arasında umutsuzca kaşınmaya ihtiyaç duyan kaşıntıyı yatıştırıramıyordu.

* * *

Günün telaşıyla ilk resmi müşterisini aklından çıkarmak kolay olmuştu ama o öğleden sonra dairesine girip ayakkabılarını tekmeleyip kıyafetlerini çıkararak odalarda dolaşırken, o inanılmaz kalınlıktaki aletin hatırası aklına geldi.

Eve döndüğünde çamaşırlarını binanın bodrumundaki makinelere taşımayı planlamıştı, Thrifty Kitchen sayfasında gezinirken bulduğu bir tarifi yapmak istiyordu, belki köşedeki bakkaldan alınmamış bir dondurma ısmarlamayı düşünüyordu ama Cambric Creek'i keşfetme arzusu gibi, planları da daha büyük bir ihtiyaç için bir kenara bırakıldı. Violet bunun yerine yatak odasına yöneldi, yorganının üstüne uzandı ve elini hâlâ giydiği son giysi olan külotuna soktu. Kendini çoktan ıslanmış bulduğuna şaşırmadı, saatler önce hissettiği karıncalanma ve uyarılma şimdi tam güçle geri dönüyordu.

Parmaklarını kıvrımlarında gezdirip kayganlaştıracak nemi karıncalanan klitorisinin üzerine sürerken, şişmiş tomurcuk daha fazla uyarılmaya muhtaç bir şekilde başlığından dışarı çıkana kadar ileri geri alay ederek külotunu çıkardı ve yatağın yanında yere bıraktı.

Diğer elinin parmakları kıvrıldı, minotorun nasıl yaklaştı, sert uzunluğunu sıkmak için kavrayışını nasıl sıktığını hatırladı. Adamın ağırlığını, sertliğini ve kalınlığını, aletin elinde nasıl çelik gibi sertleştiğini neredeyse hissedebiliyordu. Violet'in nefesi kesildi, klitorisinin üzerinde ciddiyetle daireler çizdi, parmağını sünnet derisinin içine soktuğunda çıkardığı o keskin nefes alışını, etli taşaklarını sıktığında çıkardığı zevk homurtusunu hatırladı. Eğildi, bir parmağını içine kaydırıp, bir ikincisini ve üçüncüsünü ekledi, bu kadar kalın bir sikin onu nasıl dolduracağını, daha önce aldığının çok ötesinde onu nasıl gereceğini hayal etmeye çalıştı. Yıllar boyunca birkaç iyi donanımlı partneri olmuştu, ancak bir beden kraliçesi değildi ve bu kadar *doldurulmanın* nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyordu.

Adamın kalçalarını yavaşça pompalayışını, emme başlığını penis başının üzerinde gezdirirken çıkardığı iniltiyi, kocaman testislerindeki gerginliği ve baskıyı hissedişini, süt sağma makinesine boşalmasının ilk patlamasından hemen önce orgazmıyla birlikte nasıl zonklamaya başladıklarını düşündü. Kalçaları yatağı terk etti, yukarı doğru itti, boşalırken nabzının nasıl atmaya devam ettiğini hatırladı, cam şişenin kenarına sıçrayan her beyaz sıçrama, taşaklarının ellerinde zonklamasında hissedildi. Violet kendi parmaklarını sıktı, onun orgazmını *hissetmenin* nasıl bir duygu olduğunu hatırladıkça zirveye ulaştı ve kendisini kavrayan ritmik kasılmaların aynı nabız ritmini paylaştığından emindi.

Bittiğinde gözlerini tavana dikti, içine çekti ve kesik kesik bir nefes verdi. *Bu da neydi böyle?* Saat Bekçisi'nden neden bu kadar etkilendiğini bilmiyordu, o gün üzerinde çalıştığı diğer minotorlar arasında, eğitimi boyunca gözlemledikleri arasında neden o vardı? Bu hiç mantıklı değildi, tamamen uygunsuzdu ve oturmak için çabalarken, elleri yatak takımını almak için uğraşırken onun düşüncesini aklından uzaklaştırdı. *O bir müşteri, sadece isimsiz, yüz­süz bir müşteri ve muhtemelen onu bir daha asla görmeyeceksin bile.*

Başını temizleyen bir duştan sonra, Thrifty Kitchen tarifini başlatmış ve çamaşırlarını iki kez sıkmaya hazırlamış olan Violet, çiftlikten ayrılırken sırt çantasının ön cebine koyduğu serulean zarfları hatırladı. O, hırpalanmış küçük mutfak masasındaki sandalyeye çöktüğünde, üst katındaki aile de yine o tepinme cümbüşlerinden birini yapıyordu. O gün toplam yedi müşterisi olmuştu ve bunlardan dördü ona bahşış bırakmıştı: buruşuk banknotlar, onluklar ve yirmiliklerden oluşan bir yığın, o gurme kahveyi ve onunla birlikte suçluluk duymadan bir öğle yemeği yemeyi haklı çıkarmaya yetecek kadar ... ve keskin kenarlarıyla mükemmel bir şekilde pürüzsüz, keskin bir şekilde katlanmış bir yüzlük. O gün Saat Gözcüleri'nin terziliğine ve pahalı aksesuarlarına sahip olan tek bir müşteriden gelmiş olabilirdi. Faturanın, kirası kadar tutan bir hesap cüzdanından ya da para klipsinden çekildiğini hayal edebiliyor, dağınık saçlı minotorun resepsiyon görevlisinin neşeli vedasına karşılık homurdanmadan önce faturayı mükemmel bir şekilde üçe katladığını neredeyse görebiliyordu.

Cep telefonu faturasını ödeyebileceğini düşündü Violet, artık bir norm haline gelen aylık gecikme ücretini ödemesine gerek kalmadan, gecikme ücretinden tasarruf ettiği parayı öğrenci kredisi faturasına ya da sağladığı kredi kartlarına uygulayarak, küçük bir adım ama yine de atmıştı.

Hızlı ve titiz olmasının bir takdiri, hepsi bu. Sıkı çalışmıştı, videolarını izlemiş ve dosyasını incelemişti ve kazandığı ipuçları sıkı çalışmasının bir sonucuydu, başka bir şey değil, akşam boyunca kendine tekrar tekrar hatırlattı ve Saat Bekçisi ile ilgili düşünceleri bir kenara itti. Saatler sonra yatağa girdiğinde, onları bir kez daha itti ve bütün gece dönüp durmadan uykunun onu bulmasını diledi.

Ertesi sabah işe gitmek için dinç olması gerekiyordu.

OceanofPDF.com

II

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

Bölüm 4

I eğer bir iş yapmaya değerse, iyi yapmaya da değer

Yıllar boyunca ailesi ve öğretmenleri tarafından bu sözlerle kaç kez azarlanmıştı? Okul ödevleri, ev işleri, okul müsameresindeki bir performans... Annesi ellerini çırparak ve adımlarını hızlandırarak tekrar tekrar sınavına hazır olup olmadığını, oyundaki repliklerini bilip bilmediğini, koro elbisesini kontrol edip etmediğini sorardı. *Bir iş yapmaya değiyorsa, iyi yapmaya da değer canım!* Bunu ciddiye alması şaşırtıcı mıydı?

Morning Glory Çiftliği'ndeki eğitimini tamamlayalı üç haftadan fazla olmuştu ve her gün işini iyi yapmak için çabalıyordu; bu da ağzına kadar dolu eski moda süt şişeleriyle kolayca ölçülebilen bir ölçüttü. *Bol ve hızlı bir toplama* onun mantrası haline gelmişti ve her gün bir önceki güne göre şişe sayısını artırmaya, kişisel rekorunu her hafta daha da geliştirmeye çalışıyordu.

En verimli süt sağım elemanına aylık olarak verilen nakit ikramiyeyi öğrendiğinde, rekabetçi damarı alevlendi, kazancıyla kredi kartı ödemelerini nasıl ikiye katlayabileceğinin hesaplarını yaptı ve en azından bir kez en büyük ödülü almaya yemin etti. Bu noktada birkaç İyi Küçük İnek'le karşılaşmış, Saat Gözlemcileri'ni hızla kapıdan çıkarmakta ustalaşmış ve Kazanç Sahipleri'nin tahmin edilebilir şakaları ve gündelik şakaları karşısında azalan bir beceriksizlikle gülmeye başlamıştı. Aldığı bahşişler mütevazı ama takdire şayandı; maaş çeklerini kira ve faturalara ayırmasına olanak tanıyan, market alışverişi için biriktirdiği küçük bir ikramiyeydi. Her gün müşteri üstüne müşteri, boğa üstüne boğa üzerinde çalışırken, ilk solo koşusundan sonra onu saran sıcaklığın tekrarı olmamıştı, en ufak bir arzu ürpertisi bile yoktu. *Bu muhtemelen ilk başta herkesin başına gelir.*

Her gün işe gidip gelmenin o kadar da korkunç olmadığı kanıtlanmıştı ve Cambric Creek, tuhaf küçük dükkanları, çok sayıda restoranı, inişli çıkışlı parkı ve şirin küçük bandosuyla onu çağırıyordu. Bir önceki hafta, yanından geçtiği büyük parkın köşesinde kurulan küçük yeşil pazarda durmuş, hafta sonu için taze meyve ve sebze stoklamış, kendini böyle bir lüksle ödüllendirebildiği için kendinden geçmişti. Şık tüylü harpiller ve kaslarıyla şişkin kertenkele adamlar; tüylü saçlı sentorlar ve sayamayacağı kadar çok goblin ve trol görmüştü ve her biri hakkında bilgi edinmek için can atıyordu - yiyecekleri, kültürleri, canlı küçük toplulukta herkesin nasıl bu kadar sorunsuz geçinebildiği. Violet mutlu bir şekilde yerleştiğini düşündü. *Gördünüz mü? Bu iş gerçekten de bir can simidiydi.* O zaman kör iyimserliğinin onu görünmeyen bir uçuruma sürüklediğini anlaması gerekirdi.

", Violet! Bu senin. ."

Magda sabırsız bir şekilde elini uzatarak elindeki panoları işaret edince kaşları çatılmış bir şekilde döndü. Büyük ork onun en sevdiği iş arkadaşı değildi. Kaba ve biraz da sabırsız olan Magda her günün programını düzenlemekten sorumluydu: her randevu aralığına bir teknisyen atanmasını sağlamak, programda ara sıra gelenler için yer olmasını sağlamak, teknisyenleri temizlik departmanına temizlikten ödün vermemeleri için bolca zaman tanıyacak ve kurulum ekibine odaları kullanıma hazır hale getirmek için yeterli zaman verecek şekilde odalar arasında döndürmek. Violet bunun önemli ve muhtemelen stresli bir iş olduğunun farkındaydı, tüm hareketli parçalar göz önüne alındığında, ancak Magda'nın yanında aynı kapasitede çalışan böcek-kadın arkadaş canlısı olmayı başardı.

Sabah zaten telaşlı geçmişti. Koyu kahverengi buklelerini yıkamak için yeni bir yöntem deniyordu, bu da onları hiç yıkamamasını gerektiriyordu. Tüm web siteleri tek ihtiyacının hafif bir bakım olduğunu, saçlarının ona teşekkür edeceğini ve yumuşak, kabarık buklelerin faydasını göreceğini söylüyordu. Violet yumuşak ve kabarık aşamaya gelmenin ne kadar sürdüğünü bilmiyordu ama o sabah aynada kendine bakarken Evinden hiç dışarı çıkmadığı için çok solgun, hafif armut biçimli, yüzünü çevreleyen bukleler ne yumuşak ne de kabarık görünüyordu ve başının tepesinde yağlı bir parlaklık vardı, web sitelerinde tartışılmayan yağlı kuş yuvası aşamasında süresiz olarak hapsolmuş gibi görüldüğüne karar verdi ve kaşıntılı, yağlı bir kafa derisiyle bir gün daha evden çıkmaya tahammül edemedi.

Plansız bir şekilde aldığı duş yüzünden kahvaltıdan vazgeçmek zorunda kalmış, ıslak buklelerini kurutmak için kullandığı ıslak tişörtle kapıdan aceleyle çıkmış, çiftliğe vardığında lavantalı önlüklerini giyip dosyalarını almak için sadece birkaç dakikası kalmıştı. Magda'nın durduğu yere döndüğünde, eklenen dosyanın İyi Küçük İneklerden biri olup olmadığını merak ederken, ensesine yapışan nemli saçları hâlâ hissedebiliyordu. *Muhtemelen yaptığı şey bu, yığınıza bir tane ekliyor ve önlüğünüzü değiştirecek vaktiniz bile olmayacak.* Violet, sert sesli orkun geri verdiği panoları karıştırmasını şaşkınlıkla izledi, gözlerini kısarak dosyalara baktı ve birini çıkarıp yerine müşteri etiketinin yanında mor bir etiket olan dosyayı koydu.

"Koveh! Bunu al."

Eğitim sınıfındaki gergin genç adam Magda'nın havlamasıyla panik içinde döndü ve Magda'nın kendisine fırlattığı panoyu sanki bir gülle atma yarışmasıymış gibi hızla yakaladı, bunu yaparken de kendi

dosyalarının düşmesini önledi ve ayağa kalkar kalkmaz hazırlık odasından dışarı fırladı.

"Bu da ne?"

"Bir rica." Ork, sanki Violet'in sorusu aptalcaymış gibi burnunu kırıştırdı, oysa Violet o anda istekleri yeni öğreniyordu. "Yığınını almadan önce bunları kontrol etmelisin, biliyorsun, eğer yakalayamazsam tüm günün programını mahvedebilirdi."

"Bu onun işi değil Magda," diye araya girdi Kirime, soyunma odasının kapısında belirerek. "Bu hiçbirimizin işi değil. Bu *senin işin*. İsteği *anlamamışsın*. 'Bunu kaçırdığım için üzgünüm, dosyaları daha detaylı kontrol edeceğim' demek istedin!"

Magda kaşlarını çatarak cevap vermek için ağzını açtı ama Kirime çoktan ince kolunu Violet'inkiyle birleştirmiş, ork daha tam nefes alamadan onları kapıdan dışarı çıkarmıştı.

Soğuk mavi koridora döndüklerinde siyah gözlü kız neşeyle, "O kadar dolu ki," dedi. "Sana patronluk taslamasına ya da böyle şeyler için seni suçlamasına izin verme. Programı düzenlemek bizim işimiz değil ve o da bunu biliyor."

"İstek ne demek?"

Kirime omuz silkti ve elinde bir kol dolusu dosyayla ayrı bir koridora yöneldi. "Bu, bir müşterinin resepsiyona talepte bulunduğu anlamına geliyor. İstek sadece bir istektir, garanti değildir. Çok sık alamazsınız, çoğu müşteri bunu yapmayı düşünmez bile. Ne zaman çalıştığımızı bilmiyorlar ve bu bilgi resepsiyon tarafından paylaşılmıyor, bu yüzden onlar için zar atmak gibi bir şey ama sizden yeterince memnunlar ki rica ettiler!" Şapkasının altından antenleri seğirerek gülümsedi. "Merak etme, değiştirmene gerek yok.

programınız ya da herhangi bir şey. Eğer geldiklerinde çalışıyor olursanız, talepleri yerine getirilir. Aksi takdirde," diyerek omuz silkti ve 'ne alırlarsa alsınlar' hareketi yaptı. "Eğer bir istekte bulunma zahmetine girerlerse genellikle iyi bahşış verirler, bu da en azından dört gözle beklenecek bir şey!"

Violet dudaklarını gülümsemeye zorladı, bu açıklama karşısında hissettiği sinir patlamasını ve midesinin altüst oluşunu gizlemeye çalıştı. Kendi kendine, bu istekten sorumlu olabilecek bir düzineden fazla müşteri vardı, dedi, beceriksiz, acemi hareketlerinden yeterince memnun olabilecek herhangi bir sayıda boğa vardı ... ama sağım odası katlarına açılan kapılarla kaplı ayrı koridorlarını döndüklerinde, içindeki endişe büyüdü, kalbine bir endişe dalgası vurdu.

"İyi sabahlar, Violet! Belki daha sonra kahve içeriz!"

Kirime'nin vedası parlaktı ve Violet el salladı, antenli kızın sözlerinin kehanet olmasını umarak o uğursuz mor etiket yüzünden hissettiği endişeyi bastırdı, ancak zaten aceleye gelmiş olan sabahın iyi olmaktan başka bir şey olmadığı kanıtlandı.

Günün ilk randevusu Earner'lardan biriydi, basit ve kolaydı ama ikinci randevu öyle değildi. O ana kadar toplama tanklarını sayamayacağı kadar çok kez yerine takmış ve ağır silindirleri tabana kilitlemek için gereken çevirme ve tıklama hareketinde ustalaşmıştı, ancak döşemeli bankın altında dururken, minotor yukarıda bekliyordu, tankın işbirliği yapmasını sağlayamıyordu. Çırpındıkça dakikalar geçiyor gibiydi, tankın dişleri bir türlü yerine oturmuyor, yüzü ısınıyordu. *Ağlama. Ağlama. Eğer ağlarsan, bir daha asla yüzünü burada gösteremezsin.*

"Saat yönünün tersine mi gitmesi gerekiyor?" diye seslendi, bankın kenarından eğilerek kadının mücadele ettiği yere baktı. "Muhtemelen bir açıyla girmen gerekiyor, tatlım."

"Öyleyim," diye homurdandı, o gün fazladan şeker-bebek-tatlı kalpli saçmalıklarına ihtiyacı yoktu. Violet kendi homurtusuyla dönerek raftan yeni bir tank aldı, yerine yerleştirirken nefesini tuttu ... hemen oturduğunu hissetti. "İşte oldu," dedi zayıf bir sesle, Kirimie'nin zahmetsiz neşesinin bir kısmını yansıtmaya çalışarak ve tamamen başarısız olarak. "Beklettiğim için özür dilerim, hazır olduğunuzda başlayabiliriz!"

Bu olay günün geri kalanında kötü şansın serbest düşüşünü hazırlamış gibi görünüyordu. İkinci randevunun panosunda şişe etiketi eksikti, seansın başında fark etmesi gereken bir şeydi bu, felaketle sonuçlanan ilk randevuya geç kalmasaydı fark *edecekti*. Magda'nın yakalaması gereken bir şey, diye düşündü öfkeyle, minotor gittikten sonra eksik etiketi almak için giriş masasına koştu, bir sonraki randevusuna koşmadan önce şişeye yapıştırmak için toplama odasına geri döndü. Değişmeyen tek şey, bitmek bilmeyen boğa adamların dostane anlayışydı. Minotorlar onun geç kalmasını umursamıyor, iyi olduğunu, kötü günlerin olabileceğini söylüyorlardı. Bu moralini yükseltmiş, kötü günden uzaklaştırmıştı, ta ki bir sonraki panodaki mor etiket, günün ikinci sonuncusu, sinirlerini kayalık bir sahilde kırılan bir dalga gibi etrafına çarpmak için geri getirene kadar.

Onun geniş sırtını hemen tanıdı.

Giydiği gömleğin üzerindeki ince nane rengi şerit, ilk günkü gibi hâlâ yüzüne düşen dağınık saçlarındaki kızıl röfleleri ortaya çıkarıyordu. Pantolonunu henüz çıkarmamıştı, bu da ona kumaşın nasıl görüldüğünü gösteriyordu.

Şişkin kalçaları ve yuvarlak poposunun etrafında gerilmiş, ince kuyruğu fermuarını açarken sallanıyor, yüzünü ona döndüğünde duraklıyordu.

"Bugün nasılsın?"

İlk gün ne kadar gergin olursa olsun sesini takdir etme şansı olmamıştı, ama şimdi bu sesin bariton tınısı onu titretiyordu, hâlâ o kararsız kıyıda, kaygı dalgaları köpüren beyaz şapkalar oluşturunuyordu, bunların çarpması kesinlikle ayaklarını yerden kesecekti. Bu seste keskin bir kontrol vardı, iyi niyetli selamlaşmada bile mevcuttu, sanki gününü sorgulamaktan çok ona bir rapor vermesini talep ediyordu.

"İyiym," dedi bir süre sonra zorla. "Seni tekrar görmek güzel."

Violet bir an paniğe kapıldı, kabul etmeme gibi bir sosyal sözleşmeyi çiğneyip çiğnemediğini merak etti ama adam sadece başını salladı, çikolata kahvesi gözlerinin dikkati onu olduğu yere mıhladı, Violet arkasını dönüp istasyonunu kurmak için hareket edene kadar zihnindeki akıntıya kapılma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Bir kez daha, yüzünü yakan ateşi gizleyen kâğıt maske için kendini mutlu buldu.

"Aslında Sanırım yeterince iyiym," diye düzeltti, aralarında üreme stoklarının kalkması olduğunda kendini biraz daha güvende hissediyordu. "Bugün felaket bir gün oldu. Bu sabah işbirliği yapmayan bir makine parçam vardı ve bu beni tüm öğleden sonra için programın gerisine düşürdü." Küçük hışırtısı onun dudağını ısırmasına neden oldu ve pantolonundan çıkan hışırtıyı dinledi. Toynaklarının hiç paçalara takılıp takılmadığını ya da kuyruğunun hiç koltuğa takılıp takılmadığını, belirlenen açıklıktan kaymak yerine yuvarlak kıcına bastırıp bastırmadığını merak etti, bu sorular sonsuza dek cevapsız kalacaktı. "Ve tüm bunlardan önce, dosyanız neredeyse o günkü rotasyonuma girmiyordu."

"Yani bu beni tüm kötü şansınızın kaynağı mı yapıyor?"

Gözlerini şaşkınlıkla üstündeki banka kaldırdı ama Minotor henüz yaklaşmamıştı. *Sanırım bugün öğle tatilinde değil.* Saat Gözcüleri'nden biriyle konuşmayı hiç beklemiyordu ve Minotor'un derin sesindeki hafif neşeyi merak ediyordu. "Ben olsam o kadar ileri gitmezdim," diyerek tereddütle güldü, "ama günün son müşterisinde bir sorun çıkmaması için dua ediyorum."

"O zaman başlasak iyi olur, böylece son randevuna geç kalmazsın." Bu açıkça bir emirdi ve o da buna uymak için atladı, raftan bir tank çekip ustalıklı yerine oturttu. "Bir dahaki sefere rahatsızlıklarımı günün ilerleyen saatlerine denk getirmeye çalışacağım."

Gölgesi banktaki açıklığın üzerinde ilerlerken, büyük bacağı sallanırken Violet nefesini tuttu, toynaklarının çime sürtünmesini dinledi ve deliği dolduracağı anı bekledi ... ama hiçbir şey olmadı. Tepeden gelen ışık kesintisiz bir şekilde aşağıya doğru parlamaya devam etti, minotorun boynuzlarının gölgesi bankın üzerinde ilerlerken aşağıya düşüyordu.

"Hâlâ okulda mısın?"

Soruda biraz şüpheli bir yan vardı ve ağzı hemen cevap vermek için açılacak olsa da cevap vermemesi gerektiğini biliyordu. Müşterilere kişisel bilgi vermek tavsiye edilmezdi, bu da süt sağma görevlisinin alt kademeleriyle arasındaki profesyonel mesafenin sınırlarını bulanıklaştırırdı, ama sorma biçiminde bir şey vardı, bankın üzerine oturmaktan kendini alıkoyma biçiminde bir şey... Violet onun gerçek bir yetişkin olup anlamaya mı çalıştığına, belki de onu tekrar isteyecek kadar sağma şeklinden hoşlandığı için suçluluk mu duyduğuna ya da

Bu tür bir işe gerek kalmaması için eğitim almasını umduğunu ima ederek onu incelikle aşağılıyor. *O da böyle düşünüyor.*

"Değilim," diye cevap verdiğini duydu ve devam etmeden önce sakinleştirici bir nefes aldı. "Yüksek lisansımı bir yıl önce bitirdim. Şu anda kendi alanımda faturalarımı gerçekten ödeyecek bir iş bekliyorum." Cevap olarak homurdandı, cevabı belli ki sorusunun bilinmeyen alt metnini tatmin ediyordu, çünkü bir an sonra öne doğru eğilirken döşemenin gıcirtısını duydu ve elleri beklentiyle seğirdi. O zamandan beri kaç boğa ile uğraşmış olmasına rağmen, şimdi bile onun ağırlığını avuçlarında hissedebiliyordu.

"Dışarısı şu anda zor," dedi, rahat edene kadar bankta kayarken derin sesi sempatik bir mırıltıya dönüştü. "Özellikle de piyasaya yeni giriyorsanız. Giriş seviyesi eskisi gibi değil."

"Kesinlikle değil. Neyse ki burası eleman arıyordu ve ben de ilanı tam zamanında gördüm."

"Burada sana iyi davranıyorlar mı?"

Hareketlerine yine ara vermişti ve Violet hafif bir sabırsızlıkla ofladı. Bu gidişle bir sonraki randevusuna gerçekten geç kalacaktı. "Öyle. Çok adil bir ücret, tam sosyal haklar. Daha fazlasını isteyemezdim."

"Bu iyi," diye mırıldandı, toynakları sonunda bankın arkasına sürtündü. "Bunu duymak güzel. Müşterilere karşı son derece cömertler, çalışanlara da aynı şekilde davrandıklarını duymak içimi rahatlattı. Sanırım başlamanıza izin vermeliyim."

Ağırlığını bankın üzerine yerleştirirken zaman ağır çekimde ilerliyor gibiydi, siki deliği dolduruyor ve sallanan ağır taşakların ışığını söndürüyordu. Adam çoktan sertleşmişti, Violet dudağını ısırarak gözlemledi. *Çok sertti,*

tamamen ereksiyon halindeydi ve şimdiden ön spermelerini akıtıyordu. Kısa sohbetlerinin onu tahrik edip etmediğini merak etti, acaba onun yasal bir üniversite öğrencisi olmadığını bilmek mi onu rahatlatmış ve sikini sertleştirmişti, ereksiyonunun sertleşip sertleşmediğini ve bankta otururken onu tekrar okşamasını beklerken büyüüp büyümediğini merak etti, büyük taşakları onun hemen altında ihtiyaç içinde kasılıyordu. *Seni o istedi. Bunu istedi.* Taşaklarını sağıarak kurutması, masada kendisi için bir istekte bulunmasına yetecek kadar hoşuna gitmişti, diye hatırlattı kendine ve buna pişman olmasına izin vermeyecekti.

Alet ucunun gözünden parlayan sedefli nem taneciği onu bir mıknatıs gibi kendine çekti, parmak ucunu bastırdı, yarığa bir kez daha itmeden önce başının pürüzsüz pembeliğine yaydı ve yukarıdan hırıltılı bir nefes aldı.

"Çok fazla baskı yaparsam bana haber ver," diye mırıldandı, başparmağı ve işaret parmağı bir daire çizerek başının üzerinde kayıyordu. Aldığı tek tepki kısa bir iç çekiş oldu, çünkü parmaklarının yağlanmış halkasıyla başının üzerinde masaj yapmaya başladı, sünnet derisi ellerinin altında kolayca hareket ediyordu. Serçe parmağını başının üzerinden geriye doğru çekilmiş sünnet derisinin gevşek büzgüsüne soktuğunda aldığı tepki beklenen bir şeydi; zar zor algılanabilen bir inleme, ama geri çekilme yoktu. Geçen seferki gibi, parmağının ucunu sinir uçlarıyla dolu kılıfa doğru kaydırarak sikinin başının etrafında dolaştırdı. Frenulumuna sürtündüğünde sarsıldı, ileri geri devam ettiğinde boğuk bir inilti kaçtı, serçe parmağını serbest bıraktı ve başının üzerinde bükme için gevşek deriyi kullandı, boğazının derinliklerinde bir ses çıkarana kadar sürdürdüğü sabit bir hareket, yuttuğu bir zevk hırıltısı, kalın parmakları yukarıdaki bankın kenarına kıvrıldı, döşemeyi kazdı, sanki hızla tutuşunu korumasına yardımcı olabilirmiş gibi

Violet ondan ses çıkarmayı başardığı için sevinçli mi yoksa kontrolü bırakmayı reddettiği için kızgın mı olduğundan emin değildi.

Şaftını kökünden ucuna kadar okşamaya başladığında, aşağı inerken tabanına bastırduğunda ve başının üzerinde her döndüğünde yarığıyla alay ettiğinde, her iki elini de sabit bir tirbuşon gibi hareket ettirmek için kullandığında, onu artan bir basınçla çekerken, büyük vücudunu tezgahdaki delikten çekebileceğini hayal ederken, elleri sabit bir düzende, biri diğerinin üzerinde hareket ederken, horozunun ağırlığı lezzetli bir ağırlıktı, ağır ve sağlamdı.

O zaman iniltisini tutamadı, derin ve neredeyse acılı bir sesle, sanki ağır bir yükü yokuş yukarı sürüklüyormuş gibi, onu havada tutmanın zorluğundan yakınıyordu, ses dizleri titremeye başlayana kadar kendi seksine bir heyecan şimşeği gönderdi. Adam bankı itmeye başladığında şaşırmadı, ilk seferinde sergilediği aynı kısıtlı hareket, diğer müşterilerden alıştığı vahşi kasılmalardan çok farklıydı. Bunun yerine, bu minotor kalçalarını kasıtlı, yavaş bir şekilde hareket ettirdi, bunu yaparken homurdandı ve nozulu uygulamak için onu hemen serbest bırakmak yerine, Violet tutuşunu hafifçe gevşetti ve ellerini shaftının üzerine yaydı, biri başının etrafında ve diğeri tabanının etrafında, büyük toplarına karşı aynı hızda, parmaklarının halkasına pompalamasına izin verdi.

Büyük boğa tarafından sikilmenin böyle bir şey olup olmadığını merak etti: yavaş, sert bir vuruş, derin ve enfes, geniş kalçalarının her bir darbesi onu tamamen dolduruyordu, bu düşünce yüzünün utançla ısınmasına neden olurken aynı zamanda tahrikle dolmasına neden oldu. *Neyin var senin?! Bu bir müşteri!* Violet iç sesinin haklı olduğunu biliyordu; bu düşünce silsilesi

tamamen uygunsuzdu, ancak seansın sonunda damlayacağından hiç şüphesi yoktu. *Bu hızla gidersen odadan kayarak çıkabileceksin!*

Minotor ellerinin sıkı halkasında sikişmeye devam etti, ağır topları her itişte bileğinin arkasını tokatladı, derin inlemesi boğulmuş, yarı yutulmuş bir şeydi. *Yeter, bunu durdurmalısın. Bol ve hızlı bir koleksiyon.* Kirime'nin gölgesiyken gözlemlediği ilk müşteriyi ve antenli kızın benekli boğayı, kibirli Earner'ı kızdırmak için memeyi nasıl kullandığını hatırladı. Aynı şeyi yaptığında üstündeki minotor sarsıldı, memenin emici ağzını birkaç kez akan horoz kafasının üzerinden geçirdi, her alay ettiğinde sarsıldı, geri çekilmeden önce başını dokulu açıklıktan içeri ve dışarı bastırdı.

Damlattığı pre-come miktarı, ek kayganlaştırıcıya ihtiyaç duymadan ellerini kaplamak için yeterliydi ve Violet, ikisi arasında odayı sular altında bırakabileceklerini düşündü. *Senin derdin ne lan?! Bitir işini ve bitsin!* Violet sonunda memeyi sikinden aşağı indirdiğinde tısladı, elleri hemen testislerine doğru kalktı, onları avuçlamaktan ve ağırlığını avuçlarında hissetmekten kendini alamadı, parmakları onları selamlayarak kucakladı. Ovalamaya ve sıkmaya başladığında kalçaları ciddi bir şekilde sallanmaya başladı, başparmağını ve işaret parmağını onları keselerinde ayırmak için dikişten aşağı çekti, zonklamaya başladıklarında zaman içinde nabız attı, orgazmı ellerinde inşa etti.

Boşalırken alçaldı, sadece bir minotordan gelebilecek ve diğer Saat Bekçilerinin hiçbirinden duymadığı bir ses, makinede yeşil ışık parlarken zengin sesinde derin ve yankılı, hidrolik pompası 'yi kafasında emiyor, 'y1 'yi höpürdeterek 'i serbest bırakıyor daha fazla

Herhangi bir ağzın denemeyi hayal edebileceğinden daha verimli bir şekilde ve düşünceyle bacaklarının arasında yeni bir heyecan patlaması patladı. Serbestçe patlamasına izin verildiği takdirde şişko sikinin nasıl bir *karmaşa* yaratacağını hayal etti, çünkü yirmi dört onsluk şişe ağzına kadar doluydu, adam kemiksiz bir şekilde tezgâha yaslandığında makine kapandı ve motor durdu. Kadın memeyi serbest bıraktığında delikten ıslak bir şekilde düştü, serbestçe sallandı ve adam tekrar homurdandı. *Artık kontrol o kadar da elinde değildi.*

Artık onun üzerinde çalışmamalısın, Kirime'ye ne yapman gerektiğini, ne söylemen gerektiğini, onun dosyasını rotasyonuna almadığından nasıl emin olabileceğini sormalısın. Kafasının içindeki sesin haklı olduğunu biliyordu, bir müşteriyi bu şekilde düşünmenin uygunsuz olduğunu, bunun profesyonelce olmadığını ve muhtemelen işten çıkarılma nedeni olduğunu biliyordu ... ama tekrar konuştuğunda, bitmiş horozunu nazikçe temizledikten ve taşaklarını son bir kez sıktıktan sonra, Violet kendini sesi bir kenara iterken buldu.

"Bundan sonra bir tane daha mı? Bundan sonraki slot günün son slotu mu?"

"Evet," diye cevap verdi eldivenlerini çıkarırken, adamın pre-come'una ve yağına bulaşmıştı. Pantolonunu çoktan giymiş ve fermuarını çekmiş, ütülü gömleğini düzgünce beline sokmuş olan adamın sesinin nasıl bu kadar ağırbaşlı ve buyurgan çıkabildiğini bilmiyordu. Yüzünü üst kata dönüp adamın geniş omuzlarına ve dağınık saçlarının arasından boynuzlarının keskin hatlarına bakarken bacakları hâlâ titriyordu. Sağım odasına gelen boğaların çoğundan daha inceydi ve fazla cüssesinin olmaması, gömleğinin altında yontulmuş pazularının öne çıkmasını sağlıyor, alnının üzerindeki ceviz rengi saçları ona şaşırtıcı derecede çocuksu bir görünüm veriyordu. Daha önce hiç insan olmayan biriyle çıkmamıştı ama bu minotorun son derece çekici olduğunu inkâr etmek imkânsızdı. "Otuz

"Bugünkü randevu saatinizden birkaç dakika sonrası günün son noktası olacak." *Bu kimi incitiyor? Bu sadece bir fantezi. Uzun zamandır biriyle yatmadın, hepsi bu.*

"Şey . . . Bunu aklımda tutmam gerekecek. Umarım kötü şansım seni eve kadar takip etmez."

Bu sadece bir fanteziydi, dedi kendi kendine oda temizlendikten ve minotor gittikten sonra, şimdi programın on beş dakika gerisinde olan son randevusuna doğru yola çıktı. Ama yine de diğer müşterilerden hiçbirisiyle ilgili uygunsuz düşünceleri olmamıştı. *Bu seferki gibi değil.*

Hiç de onun gibi değil, diye düşündü, günün son odasında onu bekleyen siyah beyaz boğaya gülümseyerek. Müşterilerin geri kalanı yüzsüz bir boşluktu ve böyle olması gerekiyordu, biliyordu. *Bir şey olacak gibi değil. Her şeyi olurlarına bırak.*

Kasada onu üç adet cerulean zarf bekliyordu ve hangi müşterinin ona keskin bir şekilde kırışmış yüz dolarlık banknot bıraktığını merak etmesine gerek yoktu. *Hepsi bu, bir alışveriş. Olayları olduğundan daha fazla büyütmeyi bırak.* Violet bir kez daha kafasının içindeki sesin haklı olduğunu biliyordu, ama yatağına geri döndüğünde, güvenli bir şekilde dairesine yerleştiğinde, parmakları ağrıyan klitorisinin üzerinde kaydı, kadife kıvrımları hala daha önceki uyarılmasından damlıyordu. Vibratörünü komodinden alıp kalçalarının yavaş, derin ve kasıtlı itişine yaklaşmaya çalışırken aklına gelen, dağınık saçlı iri boğaydı.

becerirken hâlâ bu kadar iddialı olup olmayacağını merak ediyordu, soğukkanlılığını koruyor ve altında bir su birikintisine erirken, horozunun ağırlığını ve taşaklarının tokatlarını hissederken, tamamen merhametine düşerek parçalara ayrılırken onu yavaşça kızdırıyordu. O zaman çıkardığı derin inilti

Zirveye ulaştığında, tamamen çok dar vibratörün etrafında kenetlenirken, yirmi dört onsun arşaflarında yaratacağı karmaşayı hayal etmeye çalışırken, onun şaşırtıcı çevresine sahip olmasını dilediğini düşündü.

OceanofPDF.com

Bölüm 5

"Pumpkin, bir şeyler bulduğunu ve iyi olduğunu çok sevindim. Senin için endişelendiğimizi biliyorsun.

Şehir!"

Annesinin sesi düşük kaliteli Bluetooth kulaklıklarından tiz ve uzak geliyordu ve Violet onları değiştirmenin lüks sebzelere göre öncelik sırasını atlaması gerekebileceğini düşündü. Cambric Creek çevresindeki keşifleri şu ana kadar geçici olmuş ve tamamen kısa öğle yemeği molasıyla sınırlı . Çarşamba günleri yolun hemen yukarısındaki otoparkta kurulan bir yeşil pazar vardı ve çiftlikte çalışmaya başladığından beri birkaç kez bundan yararlanmış, taze ürünlerin tadını çıkarmış ama bir kuyunun dibinde sohbet etmenin akşam yemeği için taze mesclun ve turptan daha önemli olabileceğini düşünmemişti.

"Benim için endişelenmene gerek yok," diye hatırlattı annesine Violet, doğası gereği endişelenen biri olduğu için bunun bir faydası olmayacağını biliyordu. "Şimdiye kadar her şey çok iyi gitti. Artık kredilerimi geri ödemeye başlayabilirim, yani bilirsin ... tünelin sonunda ışık var."

Annesinin bu kadar çok kredi çekmesi hakkında çıkardığı sesleri yarım kulakla dinledi ve en başta bunun gerekli olduğu gerçeğinden yakındı. Önünde, zayıf, ince bir trol, baristanın spesiyalinden siparişini hazırlıyordu. Kahve dükkânı çiftliğin aşağısındaki sokaktaydı,

Bir alışveriş merkezindeki işletmelerin arasına sıkışmıştı ve onu bulduğuna çok sevinmiş, kalbi ağzında çarparak eşikten adımını atmıştı, insan olmayan bir işletmeye ilk resmi yolculuğundan dolayı gergindi ... ama dükkan boştu, tezgahın arkasındaki sıkılmış görünümlü trol, cep telefonundan hiç bakmayan bir satir ve pencerenin yanında oturan kambur, sırtlan yüzlü bir adam dışında.

Kahve, güne dağınık başlamasının, ikinci müşteriden sonra önlüğünü değiştirmesinin ve temizlik kodunu ilk kez girmesinin ödülüydü. Boğa normal bir çiftlik müşterisinden daha gençti, belki de kendisinden biraz daha gençti ve odaya girdiği andan itibaren gergin görünüyordu. Kadın masanın altındaki yerini aldığı anda kıpırdanmaya başlamıştı, uzun sikinin ucu çoktan morarmış, kadın daha eldivenlerini yağlamadan seğirmeye başlamıştı.

"Demek ki senden hoşlanıyor," diye sinirli bir şekilde güldü ve Violet, süt sağma başlığı takıldıktan sonra onun bir Pop-n-Go müşterisi olacağını düşünerek içini çekti.

"Sadece rahatlamaya çalış. Çok fazla baskı olursa bana haber ver."

Kadın onu yağla kayganlaştırdığında inledi, okşamaya başladığında nefes nefese kaldı. Bir elini diğerinin üzerine getirdiğinde, bunun aslında dünyadaki en az seksi iş olabileceğini kendine hatırlattığında, süt sağma işleminin sadece birkaç dakikasında ve tek bir uyarı olmadan, uzun ve yüksek sesle inledi, horozu patladı, göğsünü serbest bırakma ipleriyle kapladı, onun üzerine ve yere boşaldı ve süt sağma makinesinin yakınında hiçbir yere gelmedi.

"Bize ne yaptığını bile söylemedin! Gracie Teyze iyi bir iş bulduğunu duyunca çok heyecanlandı, onu arayıp her şeyi anlatmalısın!"

Yaşlı büyük teyzesinin, vekil torununun profesyonel olarak minotorların boşalmasını sağlamakla görevlendirildiğini ve o sabah soyunma odasına saçma sapan miktarda bullman menisiyle kaplı olarak geri döndüğünü duyduğunda ne söyleyebileceğini düşündü ve bunun kaçınılması gereken bir konuşma olduğuna karar verdi. "Burası bir ilaç şirketi anne," diye araya girerek uzun bir açıklamayı bastırmaya çalıştı. "Bir ilaç şirketinde müşterilerle çalışıyorum, pek göz alıcı değil. Ama öyle olması da gerekmiyor, çünkü faturaları ödeyecek. Banliyöde olduğunu söylemiş miydim? Kira kontratım bittiğinde hala burada olursam, benzinden tasarruf etmek için daha yakına taşınabilirim."

Annesinin rahatlama nidası bekleniyordu ve Violet konuşmanın yönünü değiştirdiği için kendini tebrik etti. "Bu harika! Seninle gurur duyuyoruz balkabağım ve bence o korkunç şehirden taşınmak mükemmel bir fikir. Söylemeyi unuttum. Üst sokaktan Carson? Tinsley'ler mi? Eve geri taşındı. Annesi geçen hafta bana boşandıktan sonra kendi ayakları üzerinde dururken ona sahip olduğu için ne kadar mutlu olduğunu anlatıyordu. Büyüyünce *çok* yakışıklı oldu, Violet. Belki bir dahaki sefere ziyaret için eve geldiğinizde ikiniz kahve içmeye gidip hasret giderebilirsiniz."

Violet'in, annesinin yüzünde belirdiğini bildiği o kendini beğenmiş ifadeyi hayal etmesi için hayal gücünü zorlamasına gerek yoktu; ne kadar kötü düşünülmüş olursa olsun, harika bir fikir bulduğunu düşündüğünde hep aynı ifadeyi takınırdı. *Otuzundan önce boşanmış ve eve geri dönmesi gerekiyor, sanki bu arzulaması gereken bir şeymiş gibi.* Trolün önüne koyduğu fincan bulanık bir görünüme sahipti ve kaşlarını çattı. "Anne, geri dönmeliyim, sadece öğle yemeği molasındayım."

"Oh, elbette! Seninle gurur duyuyoruz Violet. Müsait olduğunda bizi dizüstü bilgisayarından ara, her Şeyi duymak istiyoruz, tamam mı?"

Barista'nın spesiyalindeki diyatumlu toprak, ieeğe tebeŐir benzeri bir doku ve pis bir tat veriyordu, evinin yakınındaki pahalı zincirden aldığı yanmış kahveden bile daha az çekiciydi ve vazgeçmeden önce çiftliğe geri dönerken fincanın sadece yarısını yutmayı başardı. Yürürken annesinin ortaokuldaki eski sevgilisiyle ilgili pek de ince olmayan iması aklına takıldı ve Violet kaşlarını çattı. Eve geri taşınmak *istemiyordu*, annesi ne isterse istesin, büyüdüğü orta sınıf insan mahallesine geri dönmek istemiyordu. Çiftlikteki işinden önce de bu ihtimal vardı ama artık yoksulluk sokağından köşeyi dönmeye baŐladıęına göre, geri dönmeyi düşünmek bile istemiyordu ve çocukken birlikte çamurdan turtalar yaptığı mülayim insan, annesinin umduğunun aksine, anlaŐmayı tatlandırmak için hiçbir Şey yapmamıştı. *Geri dnmyorsun, hepsi bu. İŞe odaklanma zamanı.*

Mor etiketli bir dosya onu bekliyordu ve o sabah yığının eklendiği andan itibaren midesi altüst olmuştu. Saatiyi görmeyeli iki hafta olmuştu ve sözüne sadık kalarak günün son randevusunu almış, ona o hafta neler olabileceğini düŐünmesi için yedi saat vermişti - ne kadar esprili olacağını, konuŐmalarının nelerden oluŐabileceęini ve bir önceki hafta olduğu gibi onu tahrik edip etmeyeceğini hayal ederek, eğer başka bir konuşma yaparlarsa. Ne de olsa diğer müşterilerle havadan sudan konuşmak gibi bir aliŐkanlıęı yoktu ve onlar da bunu kendi baŐlarına yapmaya hiç meyilli görünmüyorlardı.

"Umarım bu hafta daha iyi bir gün geçiriyorsunuzdur? Sizin için kötü şansın habercisi olduğumu düşünmek istemem."

Violet onda ne olduğunu bilmiyordu - omuzlarının sert duruşu ya da sesinin ona bir gök gürültüsünü hatırlatması, derin ve gerçekçi, ya da belki de ikisinin bir kombinasyonu, iyi giyimli iş kıyafetlerinin içinde - ama midesi dönerken ve bacakları neredeyse sıvıya dönüşürken, uyluklarının arasında tutuşturduğu ateşle ısınırken sırtında bir ürperme hareket etti. *Hey, bu cinsel bir iş değil, unuttun mu?* Her zaman otoriteyi seven, profesörlerini ve amirlerini hızlı bir itaatle etkilemeye biri olmuştu ve bu keskin sesli minotor, kısa merdiveni tırmanıp önünde diz için bir emir verse, kalın siki pantolonunun fermuarı açılmış fermuarının üzerinden müstehcen bir şekilde sarksa, bir an bile tereddüt etmeden yere düşeceğinden şüpheleniyordu.

Zaten büyük boğa üst kattaki odanın ortasından ona doğru bakıyordu. O günkü gömleği soluk mavi, iyi giyimli ve derli topluydu; pantolonu arduvaz grisiydi ve saçları her zamanki gibi dağınıktı. Violet burnundan yavaşça nefes almak için elinden geleni yaptı, bütün sabah ve öğleden sonra hissettiği kelebeklere ihanet etmedi. "Aslında çok güzel bir gün oldu. Daha önce iptal olan bir işim vardı, bu yüzden nihayet mola odamızdan gelmeyen bir kahve alma şansım oldu ve günün geri kalanı oldukça kolay geçti. Belki de bu zaman diliminde iyi şans getiriyorsunuzdur."

Bunun üzerine derin ve gürültülü bir şekilde kıkırdadı ve kadının içindeki kelebekler bir kez daha kanatlandı. "Bu içimi rahatlattı. Şehrin karşısındaki diğer yere geri dönmek istemezdim ama hâlâ muz kabuklarının üzerinde kayıyor ve her hafta dosyaları kaçırıyor olsaydın bu fedakârlığı yapmak zorunda kalırdım."

Sahte bir öfkeyle kustu, kahkahası dairesel odada çınladı, tam zamanında raftan çektiği tanktan başını kaldırdı

Ağzının köşelerinin hafifçe kalktığını görmek, bir gülümsemenin en ufak ipucuydu. "Muz kabukları hakkında bir şey söylediğimi hiç hatırlamıyorum."

Pantolonu düşerken omuzları küçük bir omuz silkme hareketiyle kalktı. "Hayal gücümü kullandım. Her halükarda bunu duyduğuma sevindim."

Tankı yerine takıp hazırlık kontrol listesini hızlıca gözden geçirirken bank başının üzerinde gıcırdadı. Adamın bir bacağını bankın üzerinde salladığını, kalın kalçalarının onu beklerken döşemeyi sıktığını hayal etmeye çalıştı. Müşterileri sadece uyluklarından yukarı doğru görmüştü ve bacaklarının geri kalanının neye benzediğini merak ediyordu: keskin, parıldayan toynakları var mıydı yoksa düzgünce törpülenmişler miydi; parlatılmış mı yoksa hareketlilikten aşınmış mı?

O sabah Çiftlik kampüsünün yukarısındaki caddede yer alan alışveriş merkezindeki küçük kafede önünde bir satır vardı ve Violet onun alt kısmına bakarken ihtiyatlı olmak için elinden geleni yapmış, onun en azından bir minotora yakın bir yapıda olduğunu hayal etmişti. Satirin kot pantolonu çıkık kalçalarının hemen üzerinde bitiyordu ve dağınık saçlı minotorun ısmarlama elbise pantolonunun da aynısını yapıp yapmadığını merak etmişti. Satirin siyah toynaklarının kenarları gri renkte aşınmıştı ve isimsiz minotorunkilerin de aynı şekilde görüldüğünü hayal edememişti. Onunla ilgili her şey bunun için fazla kontrollü, fazla gösterişli ve sade görünüyordu. *Dağınık saçları hariç. Ayrıca, onun hakkında bir şey biliyormuş gibi davranıyorsun. Ve neden onunla flört etmeye çalışıyorsun!?* *Onun aletini düşünmek bir şeydir, aşık olmana gerek yok. Bu hiç profesyonelce değil.*

İç monologuna kaşlarını çattı ve mantıklı sesi silkeleyerek uzaklaştırdı. *Kapa çeneni. Sadece eğleniyoruz, bu bir sohbet, teklif değil.* Minotorun önceki sözleri aklında bir soru uyandırmıştı ve o da

Sonra masanın altındaki yerini alarak bunu dile getirdi. "Bunun gibi başka bir yer daha mı var? Bu tür yerler ... yaygın o zaman?"

"Mhm. Bridgeton'da bir tane var, tarih müzesinin hemen yanında. Ona ve Starling Heights'takine gittim ama orası arabayla gitmeye degecek kadar masraf çıkarmıyor."

"Bridgeton'da yaşıyorum!" diye hayretle haykırdı, süt sağım tesisinin hangi binada olduğunu hayal etmeye çalıştı, ancak daha kişisel bilgiler paylaştığını geç fark etti. "Haftada birkaç kez tarih müzesinin önünden geçerim, orada olduğunu bilmediğime inanamıyorum!"

Yine ofladı, tam olarak kahkaha sayılamayacak derin bir oflamaydı bu. "Büyük vitrinli çiçekçi dükkânıyla aynı binada. Eskiden Bridgeton'da ve o zamanlar rahattı ama şimdi oraya geri dönmek istemem. Burası kadar güzel ya da seçici değil."

"Neden buranın eşsiz olduğunu düşündüm bilmiyorum. Peki tüm minotorlar bunu biliyor mu?"

"Oh, gayet biliyorlar. Çoğu boğa bunu yapıyor ve henüz yapmadılarsa, inanın bana, bunu düşünüyorlar. Düşünmemeleri için bir neden yok. İnsanlar bizi metalaştırdı ve doğal bir bedensel işlevin maddi karşılığı, özellikle de düşünülmesi gereken bir ipotek varsa, hiç de zor değil. Aile erkekleri mi? Unutun bunu. Yoksa çocukları Blinxieland'e götürmeye nasıl güçleri yetecek? Her gün duş giderinden aşağı akan şey için de para alabilirler."

Dikkatsizce söylediği sözlerin sunduğu görüntü karşısında yüzünü bir sıcaklık kapladı: Adam, su püskürmesinin altında durmuş, kaslı kolunu uzatarak bir eliyle kendini duvara yaslamış, diğer eliyle de gergin ereksiyonunu kavramış, bir iniltiyle boşalana kadar kendini okşamış ve duş duvarını bol miktarda salgısıyla boyamıştı. Yeterince genişti

Küçük dairesindeki duşu tamamen doldururdu ve bacakları beline dolanmış bir şekilde kalın sikine gömülmediği sürece ona katılması için yer olmazdı. *O zaman yer olurdu ve kolunu rahatlatabilirdi. Kramp girmesini istemezdi.*

"O yüzden şunu unutma," diye devam etti, onu pis hayallerinden uyandırarak, "bir dahaki sefere bir minotor seninle sohbet etmeye çalışırsa, hangi tesisi kullandığını sor. Eğer böyle bir yere hiç gitmediğine yemin ederse kaç, çünkü o bir yalancı."

Adamın ağırlığıyla bir kez daha gıcırdayan bankın altına yerleştiği için kahkahaları odanın içinde eskisi kadar rahat dolaşmıyordu. Violet kendini başka bir minotorla, belki çiftlikteki müşterilerden biriyle, belki de Cambric Creek'te çiftçi pazarını ziyaret ederken ya da o tuhaf küçük dükkânlardan birinde karşılaşabileceği iyi giyimli bir yabancıyla flört ederken hayal etmeye çalıştı ama hayal gücü yetersiz kaldı, üstündeki dağınık saçlı minotordan başka bir minotor hayal edemedi. "İş dışında minotorlarla pek sohbet söyleyemem ama bunu aklımda tutacağım." Adam yukarıdaki banktan kükredi ve kadın yine güldü. "Demek , dışarıdayken bana içki ısmarlamak için yiyecek minotorlar yok! Ama dediğim gibi -Bunu aklımda tutacağım. Bir doğruluk barometresine sahip olmak iyidir. Ne demek burası daha seçici?"

Sıraya yerleşirken toynakları ayak dayama yerlerine sürtündü ve Violet istasyonundaki pompa şişesini bastırarak avucunu kayganlaştırıcıyla kapladı, midesi beklentiyle altüst oldu.

"Sağlık taraması yapıyorlar ve belirli kriterleri karşılamamız gerekiyor. Minimum boy, minimum ağırlık, üretim kabiliyetimizi değerlendiriyorlar."

Şimdi birlikte güldüklerine göre onun kocaman sikini ellerine almanın garip bir samimiyeti vardı, diye düşündü adam boşluğu doldururken. Geçen seferki gibi, tamamen ereksiyon halindeydi ve özellikle çökmüş, sulu görünümlü bir meyve gibi yukarıda sertçe sarkıyordu. Müşterilerin halihazırda kısmen uyarılmış olmaları, sandalyede geçirdikleri süreyi hızlandırmak ve teknisyenin işini kolaylaştırmak için söylenmemiş bir beklentiydi ve çoğu müşteri bu sosyal nezakete uyuyordu. İçeri girdiğinde minotorların kendilerini okşadıklarını görmek o noktada onun için şok değerini yitirmişti ve masanın altındaki pozisyonda durduğunda çabalarını takdir ediyordu, ama bu ... bu normal nezaketin bir adım ötesindeydi. *Seninle önceden konuşmak onu sertleştiriyor. Çok sert.* Violet tepkiyi anlıyordu, çünkü o anda vinil kaplı tabureye oturacak olsa, tekrar ayağa kalktığında bir nem izinin kendi uyarılmışlığına ihanet edeceğinden emindi.

"Üretim yeteneği?" diye sordu, yağlanmış parmaklarının uçlarını shaftındaki yılan gibi kıvrılan damarların en kalınında gezdirdi, orta uzunluktaki kabarıklığın üzerinde alay etmek için durakladı. Başının ucunu parmakladığında keskin bir nefes aldı, sünnet derisi geri çekilirken parlak derinin sadece küçük bir hilali ortaya çıktı ve kadın gülümsedi, bir kez daha ondan bir yanıt almaktan heyecan duydu. "Bunu nasıl ölçüyorlar?"

"Taşaklarımızı ölçüyorlar." Sesi hâlâ gerçekçi koruyordu, hatta hırıltılı bir şekilde nefes alıp verirken bile, Violet onun sözlerini düşünerek serbest bıraktığında aleti sallanıyordu. Taşakları tombul ve dolgundu, hangi türden olursa olsun etkileyiciydi ve eğer geçmeleri gereken bir tür test varsa, Violet'in hiç şüphesi yoktu ki onunkiler değerlendirildikleri her testi gölgede bırakırdı. "Testisler ne kadar büyükse, üretim oranı da o kadar yüksek olur, bu yüzden satın alma hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olacağımızı bilmek istiyorlar."

Elleri söz konusu testisleri kavrayacak şekilde havaya kalktığında homurdandı, hafifçe çekiştirmeden önce tırnaklarını her bir şişliğin üzerinde kaydırdı, titrediğinde gülümsedi. "Ve belli ki testi geçtin." Şaftına geri dönmeden önce onu bir kez daha sıktı, pompalamaya başlamadan önce ellerini başına doğru çevirdi. Kadın onu okşarken, tüm üst bedeni kollarıyla birlikte hareket ederken, kendini görevine kaptırdığı için konuşma bahanesi bir anlığına unutulurken, adamın cevabı boğuk bir iniltiyle kayboldu. "Peki diğer tesislerin işleyişi de benzer mi?" Başka birinin onu sağması, kolanını okşaması ve inletmesi düşüncesiyle midelerini burkan kıskançlık hissinden hoşlanmamıştı. Ne de olsa onu istemişti, *onun* müşterisiydi. *Senin koca boğan*. Beyninin mantıklı kısmı, mantığını geri kazanmak için omuriliğini tekmeledi ama ürpertiği görmezden geldi ve onun sevdiğini bildiği ritme yerleşti.

"Buranın sahip olduğu kişisel dokunuşa sahip değiller ve kişisel dokunuş kesinlikle bir avantaj."

"Sanırım bu dokunmayı kimin yaptığına bağlı." Küstahça bir cilveyi daha ısıramadan ağzından kaçırdı ama cevap olarak gelen kıkırdama - karanlık ve derin, siyah kadifeden bir dalgalanma gibi- cinsel organının titremesine neden oldu.

"Buna hiç şüphe yok. Talepte bulunabilmek, hiç kuşkusuz bu avantajın bir getirisi. Bazı kişisel dokunuşlar kesinlikle daha keyifli."

Basamakları tırmanıp onu sağım masasının üzerine çevirmemek ve geniş vücuduna tırmanıp kalçalarına binerek ona dokunuşunun ne kadar *kışisel* olabileceğini göstermemek için elinden gelen her şeyi yaptı. Violet onun tahrik kokusunu alıp almadığını merak ediyordu, çünkü külotu nemi çoktan geride bırakmıştı ve damlamak için elinden geleni yapıyordu. "Bir istek aldığımı şaşırdım, sanırım buradaki tek insan benim ve ellerimin

beni tutmaları için bile çok küçük olacak. Kişisel dokunuşun bunu telafi ettiğini bilmek güzel. En başta bu yüzden mi talepte bulundunuz?"

"Şey, bu ve senin o mükemmel, küçük ellerin var."

Masanın altına yerleşmiş olmak rahatlatıcıydı, çünkü onun ıslıl ıslıl gülümsemesini ya da ayak parmaklarının üzerinde hafifçe zıplamasını göremiyordu, şakacı flört karşısında coşkuyla sersemlemişti. "Bu kişisel dokunuş hoşunuza giderse bana haber verin."

Şaftını pompalamayan eliyle taşaklarını tekrar çekerken homurdandı, onun her parçasını en iyi şekilde uyarmaya çalışıyordu. *Eğer bir iş yapmaya değerse ...*

"Daha fazla hoşuma gidebilecek tek bir yol bile düşünemiyorum," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı, kalın şişliğinin etrafındaki kavramasını sıkılaştırırken başka bir zevk hırıltısını tutmaya çalıştı ve başaramadı.

Onun genişliği tarafından gerilmenin nasıl bir şey olduğunu hayal etti, bacakları kalçalarının üzerinde yayılırken ona doğru eğildi, büyük mantar başının g-noktasına sürtünme şekli, iç dudakları o orta shaft çıkıntısı tarafından ovuldu; ya da başka bir şey, onun önünde dizlerinin üzerinde olmasını, onun için kendini okşarken kesesinin dikişini emmesini, taşaklarındaki nabızı ağzına karşı hissetmesini nasıl isterdi. Kendi yatağının mahremiyetinde onun için parçalanıp parçalanmayacağını, sıkı homurtularının ve inlemelerinin tam boğazlı zevk inlemelerine açılıp açılmayacağını, onun altında kıvranırken, kalın horozuyla doldurulurken, geniş kalçalarının her pompası onu zirvesinin uçurumundan daha yükseğe gönderirken, içine girdiğinde onu zirveden güneşe fırlatmakla tehdit ederken, onu sıcaklığıyla doldururken o zengin, koyu çikolata sesiyle ona pis şeyler söyleyip söylemeyeceğini merak etti.

Adamın kalçaları aynı yavaş ve sağlam ritimle sürekli olarak sıraya vurmaya başlamıştı, bu da kızın ne kadar uzun zaman geçtiğini ve hayallerinde kendini kaybetmeye ne kadar yakın olduğunu fark etmesini sağladı. Onun patlamasını, büyük testislerinin değerinin kanıtını görmeyi arzuluyordu, bu onun için akıl almaz bir düşünceydi ve beyninin her geçen hafta küçülen mantıklı kısmı onaylamayarak damgaladı. *Bu gece eve döndüğümüzde böyle bir ders alacağız, genç bayan!*

Şaftından aşağıya doğru çalıştıktan sonra emme memesine bıraktığında, hızla taşaklarını kavradı ve ritmik fişkırımlarla boşalırken hissetti. Onları çekmeye başladı, bunu yaparken sıktı, onları İyi Küçük İneklerin tercih ettiği şekilde meme gibi sağdı, onu kuruttu. Bunu yaparken zevk iniltisini tamamen yutamadı, bir, iki kez sarsıldı, üçüncüsünde sarktı, sonunda tükendi. İçindeki gerilim o kadar sıkıydı ki, sert bir esinti onu uçuruma sürükleyebilirdi, klitorisine yapılan en ufak bir baskı bile yetecekti ve ışık kapandığında neredeyse ihtiyaç içinde hıçkırarak ağlayacaktı.

Şişenin kapağını kapatırken, tartarken ve etiketi yapıştırırken, kullanılmış tankı ve hortumu çıkarırken dizleri titredi. Adam henüz odadan çıkmamıştı ve onun sessizce yeniden giyinirken çıkardığı hışırtılı sesi dinledi, sonunda dönüp gömleğini düzeltirken geniş sırtının esnemesini izledi, dönmeden önce kışının kıvrımlarına hayran kaldı, koyu kahverengi gözleri onu hemen yakaladı. *Bununla ilgili hiçbir şey uygun değil.*

"Kahve içmek için nereye gittin?"

Ağzı kurudu, çenesi birkaç dakika boyunca aptalca açık kaldı ve tekrar konuşabildi, büyük boğadan daha fazla konuşma beklemiyordu.

"Caddenin yukarısında küçük bir plaza var, adının ne olduğunu bile bilmiyorum. Yanında-"

"Spor salonunun yanında," diye bitirdi sözlerini, boğazının tiksinti dolu bir ses çıkararak, pembe burnu onu saran parlak altın halkanın etrafında kırıştı. Violet onun tepkisine gülümseyerek başını sallarken yüzüğü takip etti. *O sadece aptal bir yakışıklı. Sokakta ona rastlarsanız, bir sokak serserisi gibi evinize kadar takip ederdiniz.* "Bu çok kötü. Black Sheep'e gitmelisin, Main'in oradalar-"

"Şu siyah tenteli olan," diye devam etti başını sallayarak. "Denemek istemiştim ama sabahları hiç vaktim olmuyor ve eve giderken önünden geçerken hep çok kalabalık görünüyorlar."

Omuz silkti, eli kapı koluna gitti. "Zaman bul, pişman olmayacaksın. Kendi çekirdeklerini yerinde kavuruyorlar ve burbon fiçilerinde yıllandırıyorlar, daha iyisi yok. Her öğleden sonra kafein almak için buradan uzaklaşıyorum. Bu deneyimi yaşadığınızda tam bir değerlendirme bekliyorum. Gelecek haftaya kadar."

Adam kapıyı çekip açmadan, boynuzları koridora doğru eğilip kapıyı arkasından kapatmadan önce, küçük bir gülümseme beklemiyordu - beyaz dişlerinin parlak bir parıltısı, dağınık saçlarının arkasında kırışan sıvı kahverengi gözleri onu tamamen dondurdu. Koleksiyon odası onun yokluğuyla yankılanıyor gibiydi, birlikte geçirdikleri seansların ona yaptıklarının kanıtlarını emecek cüssesi olmadan kendi kalp atışlarının gümbürtüsü duyuluyordu. Violet yavaşça döndü, temizlik kontrol listesini tamamlamak için mekanik bir şekilde hareket etti ve ayaklarını sürükleyerek soyunma odasına geri döndü, çıkarken masadaki küçük mavi zarfları topladı.

Ana caddedeki küçük kafenin önünden hız kesmeden geçti; Bridgeton tabelaları görünene kadar eklektik küçük dükkânları ve kafeleri geçerek Cambric Creek'i başka bir gün için geride bıraktı, dairesine girip bir sandalyeye yığılırken uyarılmışlığını unuttu. Gülümsediğinde daha genç görünüyordu, diye düşündü, daha az sertti. Gülüşünün nasıl olduğunu merak etti, sınırsız bir neşeyle titriyor muydu yoksa o da sıkı bir şekilde kontrol ediliyor, zevk dolu inlemeleri gibi boğuluyor muydu? O gün onun gülümsemesini hak etmek için ne yaptığını, şakalaşmalarının hangi anını onun varlığından emin olduğu diğer, daha yumuşak versiyonunu görmesine izin verecek kadar çekici bulduğunu merak etti. Oda kararmaya başladığında hâlâ orada oturuyordu, dışarıdaki güneş ışığı akşamla birlikte azalıyordu ama kalkıp yemeğe başlamak, mavi zarf koleksiyonundaki parayı saymak gibi bir arzusu yoktu, orada ne bulacağını zaten biliyordu.

Kalkıp annesini geri aramalıydı, Gracie Teyze'yle de konuşabilmek için onları görüntülü aramalıydı. Gerçeği söylemekten kaçınacak ya da bir şeyler uyduracaktı, buna çoktan karar vermişti. Tam olarak ne iş yaptığını bilmelerine gerek yoktu, sadece faturalarının ödendiğini ve iş arkadaşlarını sevdiğini bilmeleri yeterliydi. Bir ilaç şirketinin hoş bir havası vardı, annesini ve büyük teyzesini başka sorulara gerek bırakmayacak kadar etkileyeceğini biliyordu. *Muhtemelen Carson Tinsley'nin annesine gidip ne kadar iyi iş çıkardığımı anlatarak övünecektir.* Hayatı boyunca tanıdığı insanla kahve içmeye gitme düşüncesi onu tuhaf bir şekilde tedirgin ediyordu; hamur gibi yumuşak tenini ve orta boyunu hayal ediyordu, tıpkı birlikte olduğu diğer erkeklerle aynıydı. *Yarın*

iyi kahve içmek için şehirdeki o küçük kafeye gidecekseniz, onun dediği gibi zaman ayırın.

Bu düşünce onu pek neşelendirmedi ve sandalyesinin köşesine daha da yığıldı. Melankolisinin gerçek bir nedeni yoktu, biliyordu, hüzünlenmek için bir neden yoktu. Ödeme planı bir araya geliyordu, faturalarını ödeyebilmesi ve borçlarını kapatmaya başlayabilmesi ulaşılabilir bir gerçeklik haline geliyordu. Kutlama yapıyor olmalıydı, yeni işinin tuhaflığına rağmen talihinin tersine dönmesinin keyfini çıkarmaya devam etmeliydi. Göğsüne yerleşen umutsuzluk baloncuğunun hiçbir nedeni yoktu; aklına gelen tek bir neden dışında hiçbir neden yoktu ve bu düşünce aklına geldiğinde Violet bunun doğru olduğunu biliyordu, bu da gelecek için kötü bir işaretti.

Onu bir daha görmeden önce koca bir hafta geçecekti.

OceanofPDF.com

Bölüm 6

Tertesi gün öğleden sonra kapıdan içeri adımını attığında Black Sheep Beanery hareketliydi, kahvenin kokusu o daha caddenin karşısına bile geçmedi. Violet odada görebildiği tek insan olduğu için sinirlerinin gerildiğini hissetti, çiftlikteki önlüğünün sağladığı koruyucu örtüler olmadan kendini savunmasız hissediyordu. Cambric Creek'in yarısı bu dar alana doluşmuş gibiydi: goblinler, troller, elfler ve gnomlar, alçak masaların ve yüksek tavanların etrafına doluşmuş, koltuklara sıkışmış ve uzun meşe barda ayakta dururken buharı tüten kağıt bardaklara gülüyorlardı. Kuyruğa tereddütle katılırken kesik kesik bir nefes aldı ve yarı yarıya keşke küçük alışveriş merkezindeki kafede kalsaydım diye düşündü.

Espresso makinesinde çalışan koyun suratlı adam, önündeki etiketli fincan sırasından başını kaldırmıyordu; uzun rasta saçları ensesinde düzgün bir kravatla toplanmıştı ve bekleyen müşterilere etiketlerdeki isimleri seslenen fildişi derili bir elf tarafından kapatılmadan önce birkaç fincanın tepesine verimli bir şekilde köpüklü süt eklerken sırtından aşağı sallanıyordu. Yanlarında, kıvrık boynuzlu bir tiefling soğuk içecekleri idare ediyor, çayları ve buzlu latteleri üst düzey kokteyller hazırlıyormuş gibi sallıyordu. Şık yapılı kadının adı söylendiğinde fincanını almasını ve bu sırada cep telefonuna havlamasını izledi ve

Violet'in gözleri, cesetlerin arasında ilerleyişini takip etti, beyaz önlüklü kule gibi bir orkun yanından geçip kapıdan çıktı.

Önündeki kuyrukta bekleyen adamın insan olabileceğini fark etti ve aynı renkteki üniforma pantolonunun içine sokulmuş, dar mavi bir polo ile kaplanmış geniş, kaslı sırtını inceledi. Kasiyer ona fişini uzatırken aralarında geçen konuşmaya gülüyordu ve Violet izlerken arka odadan bir çalışan iki karaf kutusu getirerek tezgâhın üzerinden siyah saçlı adama uzattı. *Gördün mü? Dışarıdaki garip insan sen değilsin, sorun değil. Muhtemelen buradaki kimsenin umurunda bile değildir.* Adam döndüğünde gülümsemeye hazırdı, ortak türün dayanışması için can atıyordu ama adamın gözlerinde onu büzüştüren bir şey vardı, gülümsemesi kayboldu. *Gülünç* derecede yakışıklıydı, gür siyah saçları acı tatlı çikolata gözleriyle uyumluydu, kare çenesi ve geniş ağzı otomatik olarak sırtıyordu, yanağında bir gamze belirmişti ... ama o koyu gözlerdeki gümüş parıltı onun başka bir şey olduğunu gösteriyordu, ondan çok elfler ve goblinlerle ortaktı. Polosunda yerel itfaiyenin ambleminin olduğunu gördü, gözleri düştü, adam ona başını salladığında yanakları ısındı, dişlerinin kör edici beyazlığı odadaki diğer her şeyi yok etti.

"Çantada krema ve şeker var, Trapp!" dedi tezgâhın arkasındaki koyun suratlı kadın el sallarken, tezgâhın arkasındaki sırma saçlı adam espresso makinesine dönmeden önce adama kendi vedasını seslendi.

"Bugün sizin için ne yapabiliriz?"

Violet, kasanın önünde kimsenin olmadığını ve gülümseyen koyun yüzlü bir kadının umutla beklediğini sarsıntıyla fark etti.

"Oh! Oh, um ..." Kendini insan olmayan sakinleri izlemeye o kadar kaptırmıştı ki menüye hiç bakmamıştı ve ne sipariş etmek istediği hakkında hiçbir fikri olmadığını çok geç fark etti. Yukarıdaki menünün devasa olduğunu gördü, yüreği parçalanarak, devasa ve yabancı, çeşitli müşterilere hitap eden garip sesli seçeneklerle doluydu. Gözleri menü öğeleri üzerinde zikzaklar çizerek gidip geliyor, hiçbirini anlamıyor, okuma yeteneği panik içinde . Beyni donmuş gibiydi, ağzından kaçırarak bir şey arıyordu, şehirdeki normal kahve siparişi, küçük alışveriş merkezindeki dükkânda denediği pis içecek, sessizliğini bozabilecek herhangi bir şey, ama ağzı bomboştur. *Sadece bir şey söyle!* "Ben-um . . ."

"Buraya ilk kez mi geliyorsunuz?" diye nazikçe sordu tezgâhın arkasındaki kadın, belki de karşısındaki insanın ortak dili kavrama yetisini tamamen kaybettiğini, basit bir konuşmayı bile beceremeyecek kadar aval aval baktığını sezmiş, Violet kızarak başını salladığında hafifçe gülümsemişti. *Tanrım, bu kadar açık mı?* "Bal peteği latte menümüzdeki en popüler şey, bunu tavsiye ederim. Ev yapımı espressomuz ve bal peteği de yerel çiftliklerden birinden geliyor."

"Tatlım... bu kulağa mükemmel geliyor." Yüzü mahcubiyetten yanarken, kadının sabrına şükrederek rahatladı. "Bunu deneyeceğim, teşekkür ederim."

Kartını okuttuktan sonra, bu küçük dükkânın arada bir uğranılan bir lüks olması gerektiğini düşündü; az önce banka kartına eklediği ücret, evinin yakınındaki yanık kahveli zincirden bile daha pahalıydı. Toplama alanı cesetlerle doluydu: küçük goblinler ve kocaman devler, zarif bir geyik kadın ve yanardöner siyah tüyleri olan bir harpi. Gürültü seviyesi neredeyse sağır ediciydi ve Violet kendini küçüldüğünü, garip ve hissettiğini ve bunun neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü merak ettiğini hissetti. O bir

Saklanacak bir köşe bulacaktı, kahvesini alıp adı söylendiği anda oradan ayrılmayı planlıyordu ki bir kol onunkinin arasından geçti. Baş döndürücü bir parfüm kokusu burun deliklerini istila etti, parlak beyaz çiçekler ve yoğun paçuli, kol onu kararlı bir güçle kendine doğru çekti, birkaç düzine bileziğin takırtısı ve kayması kavradığı ön koluna baskı yaptı.

"Al bakalım aşkım! Hadi, bize bir masa ayarladım bile."

Kızın saçları gümüşü platin sarısı renginde ağartılmıştı, sağ kulağının etrafında dikenli ve kazıtılmıştı, sol omzunun üzerinden uzun ve ipeksi bir şekilde sallanıyordu. Delici mavi gözleri buz gibi beyaz gölgelerle yoğun bir şekilde siyahla kaplanmıştı ve Violet'e hararetli bir yoğunlukla sabitlenmişlerdi. Bu garip kadının kim olduğu ya da neden eski tanıdıklarıymış gibi davrandığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama kolundan çekilmesine izin verdi, kız kalabalık pikap alanının içinden geçip küçük bir hilal şeklindeki boş masaya ulaşana kadar, iyi yıpranmış siyah bir omuzluğun dökülen içeriği onların gelişini beklerken, orada bulunan tek insan olmadığı için umursamayacak kadar sevinçliydi. Sonraki yedi dakika boyunca, geveze kadının Byron adında bir adam ve onun sağduyu eksikliği, korkunç yön duygusu ve su ayılarından duyduğu açıklanamaz korkusu hakkında anlattığı hareketli hikayeyi dinledi.

"Lanet olası Dagda'ya yemin ederim ki, bir insan kendini düzene sokmak için fazladan yüz kırk yıl geçirdikten sonra nasıl bu kadar kalın kafalı olabilir anlamıyorum."

Violet, Byron'ın kim olduğu, bu kadının kim olduğu, neden eski arkadaşlarmış gibi davrandığı ya da fazladan yüz kırk yılın ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, kendini tamamen kaptırmış bir şekilde başını salladı. O anda tezgâhtaki elf tarafından adı anons edildi, gözleri yarım düzine kadehin arasına yerleştirilmiş olan dumanı tüten fincana kaydı.

diğerlerine ve ayrılmasına izin verilip verilmediğinden emin olamadığı arkadaşına geri döndü.

"Ya sen? Violet?" Kız koltuğunda gerindi, bardaki bir grup müşterinin etrafını görmek için boynunu kırdı ve bir an sonra rahatlayarak sarktı. "Mükemmel zamanlama. Gitmiş. Hazır oraya gitmişken benimkini de alır mısın? Gilly için lavantalı Earl Grey."

Violet, az önceki mahcubiyetine rağmen koltuğuna yerleşti; içkisini yudumlarken ve kızı dinlerken, sürekli meşgul olan kafenin durmak bilmeyen sohbetleri ve uğultusu hoş bir beyaz gürültüye dönüştü. Adı Geillis'ti ve bir üniversite öğrencisi olarak yaya hayatı 1982 yılında Londra'da bir konser salonunun dışında dönüştürüldüğü gece sona ermişti. Violet daha önce hiç vampirle tanışmamıştı, vampirlerin gün ortasında dışarıda dolaşp çay içebileceğini düşünmemişti, kesinlikle bir vampir tarafından kaçırılacağını hayal etmemişti ama içeceğinin kadifemsi yumuşaklığının tadını çıkarırken - kalın bir altın petek parçasıyla tatlandırılmış ve kremayla zenginleştirilmiş zengin, malt kahvesi - kızın ağır aksanlı konuşmasını dinlerken, olduğu için inanılmaz derecede minnettardı.

"Tüm bu saçmalıklar için özür dilerim, bana eşlik ettiğin için çok teşekkürler canım. İş yerinden insanlarla bağlam dışında karşılaşmaktan nefret ediyorum, biliyor musun?"

Tekrar başını salladı, bu tür şeylerle ilgili herhangi bir deneyimi varmış gibi davranarak, tuhaf giyimli vampiri bir tür iş kadını olarak hayal etti, mesai saatleri dışında patronla küçük bir konuşma yapmak istemedi. "İş arkadaşlarından biri mi geldi?"

"Tam olarak değil, bağışçılarımızdan biri. Siz onları boşaltırken onları eğlendirmek başka bir şey, kendi zamanınızda bir çene sallamasına katlanmak başka bir şey. Eğer o mankafa Byron gelseydi, ben-"

"Bağışçılar mı?" Violet kendini tutamayarak sözünü kesti ve oturduğu yerde doğruldu. Geillis'in sözleriyle midesi bulandı, kahve kuyruğundaki İyi Küçük İneklerden biriyle havadan sudan konuşmayı hayal etmeye çalıştı. "Ne demek bağışçılar? Onları boşaltmak mı?"

"Doğru, restoranda. Bir ara uğramalısınız, siz kanayanlar için bir yan menü var, böylece herkes mutlu olur. Tüm menü *etik kaynaklı*, Ennis öyle dememizi istiyor. Donörler her iki haftada bir taramadan geçiriliyor, sigara içmiyor, uyuşturucu kullanmıyor ve kontratları süresince temiz besleniyorlar. Bunların yaklaşık yarısı kolay, sadece hatları bağlayın ve sohbet edin. Endişelenmeniz gereken diğer yarısı. İğnenin derilerine girdiği anın masturbasyon yapmak için mükemmel bir zaman olduğunu düşünüyorlar. Bu bir fetiş, besleyici kanamacı olmak. Çoğu zaman ben daha turnikeyi çıkarmadan pantolonlarını açmış oluyorlar."

Violet bön bön baktı. Kız o kadar gerçekçiydi ki, Violet'inkine şüphe uyandıracak kadar benzeyen görünürdeki işinin çirkin yönleri konusunda o kadar rahattı ki. "Tamam, bekle. . . baştan başla. Bana her şeyi anlat."

La Vie Rouge'un Cambric Creek'in iş merkezinde vampirlere yönelik bir restoran olduğunu öğrenen Ennis, düzenli müşterilerin "akşam yemeği misafirleri" için şarküteri panoları ve meyve tabaklarından oluşan küçük bir menü ile dişli bir müşteriye hizmet verdiğini öğrendi. Ev sahibi Ennis, önceki hayatında bir bankacıydı; kilisesinin bir üyesi tarafından dönüştürülmeden önce, bir karısı ve birkaç çocuğu olan Viktorya dönemi cemaatinin saygın bir üyesiydi, birkaç cinsel ilişki yaşadığı bir adam. Geillis hikayeyi kısık bir sesle, çay fincanının üzerine eğilmiş, parlak, etkileyici gözlerle anlatıyordu ve Violet anlattığı yağmurlu gecenin hayvan kokusunu alabildiğinden, adamın gizli bir arka sokakta ısırıldığı sırada gaz lambalarının sarı ışıltısı altında kaldırımdan yükselen buharı görebildiğinden emindi.

atama. Geillis'e göre ortağı, klinik olarak beceriksiz ve tüm vampirler için bir utanç kaynağı olan mankafa Byron'dı.

"Size söylüyorum, yatakta çok zeki olmalı, Ennis'in 'vay canına, seçebileceğim tüm dünya var ama bu solucan kukla benim gerçek aşkım' diye karar vermesi için aklıma gelen tek neden bu. Tek açıklaması bu."

"Ve menü bağışçılarından kan mı alıyorsunuz?" Violet hiç istifini bozmadan devam etti, içinde bir baş dönmesi kabarcığı yükseliyordu, "ve bazen *mastürbasyon mu yapıyorlar?!'*"

Bitişik masadaki iki goblin onun coşkulu haykırışına bakmak için konuşmalarına ara verdi, karşı masadaki bir ork kalın, kara bir kaşını kaldırdı, dolgun dudaklarının köşesinde dişlerinin etrafında bir gülümseme belirdi. Ateş boynunu yaktı ama utanmayacak kadar heyecanlıydı. *Onun da tıpkı seninki gibi bir işi var!* Vampir daha cevap veremedi, Violet her şeyi anlatma, birine söyleme, ona her şeyi anlatma ihtiyacıyla dolup taşarak devam ediyordu.

"Morning Glory Süt Sağım Çiftliği'nde çalışıyorum, duymuş muydunuz? Minotorları sağıyoruz. Benim işim bu. Süt sağım teknisyeniyim."

Geillis'in ağzı birkaç saniye boyunca şaşkınlıktan mükemmel bir 'o' harfi oluşturduktan sonra koyu renkli dudakları sivri köpek dişlerini gösteren kurtsu bir gülümsemeye dönüştü. "Minotorların yok, bildiğim kadarıyla yok... peki sağdığın şey tam olarak ne?" Violet'in cevap vermesine gerek yoktu, çünkü diğer kız çoktan kahkahalara boğulmuş, platin kafası masaya düşmüştü. "Şehirdeki en iyi iş bu, değil mi? Sen en azından büyük, etli minotorlarla çalışabiliyorsun. İnsanlarla sıkışıp kaldım!

Mmmm, bahse girerim bu biraz

..."

"A sınıfı sertifikalı," diye kıkırdadı, sevinci bir önceki öğleden sonranın melankolisini silip süpürmüştü. "Bunun bir iş olduğuna inanabiliyor musun?! Gerçi, gerçek bir menü ögesi olmanın da bir iş olduğunu asla tahmin edemezdim. Burayı seviyorum, sadece ... her şeyden çok farklı! İşin maaşı gerçekten iyi, o yüzden hiç şikâyetim yok."

"Buna içilir," dedi gülümseyen vampir, kâğıt bardağını kaldırarak. "Bu kasaba bazı tuhaf ördeklerle dolu, ama her küçük şey için dirgenleri toplamayan komşulara sahip olmak güzel. Byron'dan Crackadam'a kadar şikayet edebilirim, ama Ennis ve restoran ... burası olmak için iyi bir yer. Bir ara uğrayacağına söz ver!"

Violet neredeyse boş olan fincanını diğer kızının yan tarafına vurarak gülümsedi. Vampir restoranını ziyaret etmek istiyordu, meşhur Byron'a bir göz atmak ve vampir müşteriler için menüde ne tür yemekler olduğunu öğrenmek istiyordu. Vitray pencereli o ilginç küçük dükkânın ne olduğunu görmek ve manikür salonunda pençe batırmanın ne anlama öğrenmek istiyordu; Cambric Creek'in tüm ilginç köşelerini keşfetmek istiyordu - ki ona göre hepsi bu kadardı. İnsanların yaşadığı mahallede böyle bir yer yoktu, toplumun tüm farklı üyelerine hitap eden bu eklektik küçük kahve dükkânı gibi bir yer yoktu ve orada oturup sokağın yukarısındaki Carson Tinsley ile yapmacık sohbetler etseydi kesinlikle bir vampirle arkadaş olma şansını yakalayamazdı. Violet, Geillis'le tanıştığına, buraya gelmek için zaman ayırdığına memnun olduğuna karar verdi. *O haklıydı. Buna değerdı.*

III

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

Bölüm 7

"Mmmm, aynen böyle, tam orada . . . işte bunu seviyorum. Şimdi durma şekerim, böyle devam et."

Damızlık tezgâhının altındaki yerinden yüzünü buruşturarak masanın üzerindeki dijital saate baktı. Bu boğa üzerinde daha önce de çalışmış ve diğer toplama teknisyenlerinden hikayeler dinlemişti - tam olarak İyi Küçük İneklerden biri değildi, gerçek bir süt düvesi gibi sağılma fantezisine ihtiyacı yoktu, ama el işi için orada olduğu açıktı. Violet, şişesi hiç taranmasa da, hesabına ödeme yönlendirilmese de fark etmeyeceğine yarı yarıya ikna olmuştu. Cinsel rahatlama için gelmişti ve bankın altındaki ortağın bunu unutmasına izin vermedi.

Yukarıdaki minotor, banktaki deliğe doğru daha sert bir şekilde itebilmek için kendini yeniden konumlandırarak yer değiştirdiğinde neredeyse tutuşunu kaybediyordu. Aletinin keskin, düzensiz hareketleri bir gösterge ise, onun muhtemelen berbat bir aşık olduğundan hiç şüphesi yoktu. *Böyle bir şeyle karşılaşmak vajinanıza kanal tedavisi yaptırmak gibi bir şeydi.*

"Diğer elinle taşaklarımı sık, ama şimdi böyle devam et ... mmm, mükemmel. Beni çok sert boşaltacaksın."

Masanın üzerindeki zamanlayıcı on beş gösteriyordu ve bu onun için yeterliydi. Arkasına uzanarak tek eliyle makineyi çalıştırdı ve başlığı eline aldı. Boşalmak hakkında konuşmak istiyorsa, şimdiki zaman gibisi yoktu. Minotor, kadın memeyi uyguladığında sarsıldı, emici silikon şaftından aşağı doğru inerken protestosu bir iniltiye dönüştü ve kadın yağ kaplı eldivenleri çıkarıp etiketi hazırladı. Bu noktada birkaç aydır çiftlikte çalışıyordu ve bu gibi müşteriler başlangıçta onu korkutmuş olsa da artık korkutmuyordu.

Yeşil ışık yandığında "İşte oldu," diye kabul etti. Şu anda bu boğadan bahşış alamayacaktı ama yine de muhtemelen

zaten olmazdı. *Onları içeri sokup çıkaracak ve günlerine devam etmelerini sağlayacaktı.* O öğleden sonra rotasyonunda Kazananlar ile yer alan bir İyi Küçük İnek vardı ve o sadece öğleden sonranın çabuk geçmesini umuyordu. Dosya yığınının dibinde mor bir etiket belirmişti ve bu nedenle günün son randevusu olan saatten önceki her saat sadece katlanılması gereken bir şeydi.

* * *

Çiftliği Cuma günleri ziyaret ediyordu ve hafta sonları iş için sık sık seyahat ettiği için bunu yapmaktan hoşlandığını söylemişti. Adamın ne iş yaptığı ya da seyahatlerinin neleri içerdiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve eğer kendine karşı tamamen dürüst olacaksa, adamın güveni daha çok gerçeklere dayalı bir açıklamaydı ve adam tepesinde yükselirken bir not defteriyle dikkat kesilip dikte etme dürtüsünü bastırması gerekmişti. Bu, topladığı küçük bilgi kırıntılarını hayallerini sağlamlaştırmak için kullanmasını engellemedi, her küçük külçe onun zihnindeki şekline katkıda bulundu.

Dosyasındaki bilgiler çok azdı. Neredeyse küçük arabası kadar ağırdı ve kendisinden on yıl daha kıdemliydi. Violet, onu romantik bir partner olamayacak kadar genç bulup bulmayacağını, farklı sosyal konumlarının onu soğutup soğutmayacağını düşündü. *Sonuçta, belli ki başarılı biri. Üç ay önce benzin istasyonundan kahve ve jenerik portakal suyu almak zorundaydınız.* bu düşünce geldiğinde dizüstü bilgisayarının önünde meyve suyunu yudumluyordu ve kafasının içindeki sese kaşlarını çatmıştı. *Hâlâ*

jenerik portakal suyu aldığını, ama şimdi tadını tercih ettiğini fark ettiği için bunu yaptığını söyledi.

Henüz ormandan çıkmamıştı, hem de hiç çıkmamıştı ama kendi başına kaldığından beri ilk kez banka hesabında dört haneli bir bakiye vardı. Kredi kartı faturalarını otomatik ödemeye ayarlayabilmişti, bu sadece bir sonraki dolarının nereden geleceğini her zaman bilen ve temel ihtiyaçlar için paraya sahip olma konusunda strese girmesi gerekmeyenlere ayrılmış bir lükstü. Hâlâ borç içindeydi ve jenerik meyve suyu içiyordu, onun yüce seviyesinin hiçbir yerinde değildi, ama kendi kendini idare ediyordu. Ayrıca, kendi kendine huysuzca, iyi eğitilmiş ve yüksek motivasyonlu olduğunu ve kendi kariyerinin başlaması için sadece doğru fırsatın ortaya çıkmasına ihtiyacı olduğunu hatırlattı.

yakındaki sanayi bölgelerinden birinde çalışıp çalışmadığını merak etti, çünkü onunla randevularına işten geldiğini söylemişti ve önceki konuşmalarından Cambric Creek'te yaşadığı sonucunu çıkarmıştı. Bir zamanlar Bridgeton'da yaşamıştı ama *eskiden* şehirde yaşadığını açıkça belirtmişti. O zamanlar evinin nerede olduğunu, şehir merkezindeki pahalı gökdelenlerden birinde mi yoksa emekliler ve nakit sıkıntısı çeken öğrencilerle dolu kendi harap küçük binasına daha yakın bir yerde mi yaşadığını merak etti. Daha sonra Starling Heights'ı araştırdı ve buranın Cambric Creek'ten Greenbridge Glen ile ayrılan, inişli çıkışlı, yeşil tepeler arasında yer alan küçük bir tatil köyü topluluğu olan başka bir kasaba olduğunu keşfetti. Adamın tatil beldesinde yaşamadığından emindi ve Starling Heights'a olan uzaklığından şikâyet etmişti, bu da Cambric Creek'i en olası seçenek haline getiriyordu.

Bir öğleden sonra eve dönerken ana yoldan sapmış, kendini şehrin yerleşim bölgesinde bulana kadar sokaklardan dönmüştü,

Düzenli mülklerden oluşan konutlar birbiri ardına inşa ediliyordu. Mimaride sokakların birbirinin aynısı gibi görünmesini engelleyecek kadar çeşitlilik vardı ama belli ki bir şehir planlama komisyonu vardı ve ev sahipleri derneği aidatlarının ne kadar olması gerektiğini merak ediyordu.

Violet ikinci kez doğrudan eve dönmekten kaçındığında bir tema fark etti. Evlerin genel mimarisinde sadece bir farklılık yoktu. Birbirinden farklı yapılarda aynı özellikler defalarca tekrarlanıyordu: Ekstra geniş, asfalt araba yollarına sahip evlerin kapıları da büyüktü, diğer evlerde ise araba yolu yoktu, sadece geniş bir yeşil çim alan ve görünür su yapıları vardı. Ön basamakları olmayan tek katlı konutlar, son derece küçük kapıları olan daha geleneksel görünümlü evlerin yanında yer alıyordu; bazı bahçeler kalın, yemyeşil çimlere sahipken, diğerleri kısmen kumla kaplıydı. Belli ki kasabanın farklı sakinlerine hitap eden tek yönü kahve dükkânı değildi. Ne tür bir evde yaşadığını hayal etmeye çalıştı; sakinlerin türlerine göre evlere taşınıp taşınmadıklarını ya da eşyaların sonradan özel olarak tasarlanıp tasarlanmadığını. Uçsuz bucaksız sokakların ötesinde, üzerinde okuyamadığı elfçe yazılar bulunan, yapay bir yamacın ötesinde yer alan evleri kendisi gibi meraklılardan koruyan kapılı bir yol vardı.

Dönüş yolunda, kavşağın her iki yanındaki süslü pankartlardan da anlaşılacağı üzere Oldetowne adlı bir mahalleden geçiyordu ve adına sadık kalarak, sokaklar görkemli Viktoryenlerle ve kükreyen yirmili yıllardaki bir film setinden fırlamış gibi görünen saray gibi yapılarla kaplıydı ve haftalardır ilk kez böyle bir keşif karşısında heyecandan nefesi kesilmiş, nabzının uyluklarının arasındaki karşılık gelen atışla hiçbir ilgisi olmayan nedenlerle hızlandığını hissetmişti.

Sanat tarihi diploması belirli bir disipline -son iki yüzyılın batı mimarisine ve farklı tarzların süsleme özelliklerine- yönelmişti. Kâr amacı gütmeyen kuruluşların yönetimi alanındaki yüksek lisans derecesi, hayalindeki işe giden merdivenin son basamağı olacaktı ve böyle bir cömertlikle çevrili olmak ... sokağı kaplayan tertemiz evlerden birinin içine bakmak için sol ayağını seve seve verebilirdi.

Merak içinde kaldırıma çekmiş, orada ne tür sakinlerin yaşadığını hayal etmeye çalışmış ama başaramamıştı; minotorunun Queen Annes'lerden birini evi olarak gördüğünü hayal edemiyordu; iyi giydirilmiş gömlekleriyle bile bunun için biraz fazla kaba görünüyordu. Cambric Creek sokaklarında dolaşırken ona rastlamamıştı ama farklı mahalleler yine de fantezilerini besliyordu.

Çiftlikteki haritasına göre, kışın en soğuk ve karların en yüksek olduğu Ocak ayının ortasında doğmuştu. Daha önce burçlara pek itibar etmemişti ama şimdi kendini geceleri tabletiyle yatağına kıvrılmış, Oğlakların sahip olduğu sorumluluk sahibi, ciddi doğaları okurken buluyordu. Mesafeli ve azimli, maddi güvenliğe sağlıklı bir saygı duyan ve muazzam bir libidoya sahip . . . Violet astroloji hakkında hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranmıyordu ama en azından sınırlı bilgi birikimiyle söyleyebildiği kadarıyla tanımın doğru görüldüğünü kabul etmek zorundaydı. Kendi güneş burcunu hiç düşünmemişti ama ilkbahar doğum gününün bir boğa tarafından temsil edilmesi onu heyecanlandırdı ve yeni çağ web sitelerinde cinsel ve duygusal uyumlulukları ve ilişki başarısı şansları hakkında okumalar yaptı. Diğer türlerin burçları okuyup ya da bunun sadece insanlara özgü bir dikkat dağınıklığı olup olmadığını merak etti ve Geillis'e sormaya karar verdi. Onun ve sert doğasının

Bu, onun kararsızlıklarıyla alay edeceği anlamına geliyordu ama aralarındaki uyumun yıldızlarda yazılı olduğunu bilmek içini ısıtıyordu.

Durumu kötüydü.

Bundan kaçınmak, bunun olmasını engellemek için elinden geleni *yapmıştı*, hatta bir hafta sonu eve gidip sokağın yukarısındaki Carson Tinsley'le kahve içmeyi bile düşünmüştü ama bundan kaçış yoktu. Dağınık saçlı minotora saçma bir şekilde aşık olmuştu ve onun huysuz arkadaşlığında geçirdiği her hafta onu daha da dibe çekiyordu, ondan başka bir şey düşünemiyor, gözden kaçırmış olabileceği en zararsız ayrıntıların kökünü kazımak için son birkaç ay boyunca yaptıkları her konuşmayı gözden geçiriyordu.

* * *

"Violet, hem iyi hem de kötü haberlerim var," diye seslendi Magda'yla birlikte dosyalarla ilgilenen neşeli böcek-kadın Donnaxa, koleksiyon odasından çıkarken koridorun başında belirdi. Bir anda kalbi gırtlığına tırmanır gibi oldu, saçma aşkının düşünceleri yerini kovulma korkusuna bıraktı. *Violet, uygunsuz fantezilerinden haberimiz var. Temizlik personeli, tezgahının üzerinde bıraktığın salyangoz izini bize bildirdi. Lütfen eşyalarını topla.*

"Önce ne duymak istiyorsun?"

Dizlerinin onu tutmaya devam edeceğini umarak, "Kötü sanırım?" diye ciyakladı. *İşte bu, bu son. Artık lezzetli kahve ve vampirlerle arkadaş olmak yok. Eve taşınman gerekecek. Evine taşınman gerekecek.*

Carson Tinsely ile evlenip annesinin bodrumuna taşınacak ve garajın üstündeki çatı katında tatil yapacaktı.

"Kötü haber, bir sonraki randevunuz iptal oldu, yaklaşık bir saat önce aradı."

Kendi içine kıvrılmıştı -eşyalarını toplamasının ve hemen gitmesinin söylenmesini bekliyordu- ve gözleri sımsıkı yumulmuş, elleri beyaz parmak eklemleriyle dosya yığınının kavramıştı. Donnaxa'nın sözleriyle gözleri fal taşı gibi açıldı. İptal edilmiş. İptal edilen bir müşteri. *Bu kadar, kovulmadın, sadece bir iptal. Neyin var senin, nereden bilsinler ki?!*

"O-oh! Tamam, şey... bu korkunç değil. İyi haber ne?"

"İyi haber şu ki, ondan sonraki müşteri de iptal etti ve sütçü kız önlüklerini isteyen oydu."

Böcek-kadın gülümsedi ve Violet rahatlayarak titrek bir kahkaha attı. İyi Küçük İneklerin genellikle mükemmel bahşış vermeleri önemli değildi, biriyle uğraşmak zorunda kalmamak minnettar olduğu bir nimetti. "Oh, sadece ezildim. Sanırım bu uzun bir öğle yemeği demek? Çıkayım mı?"

"Evet, lütfen! Git bak, bunu hak ettin!"

Geillis La Vie Rouge'daki vardiyalarına öğleden sonraları başlıyor, günün menü bağışçılarının kanlarının pıhtılaşması ve dramatik mutfak sunumlarına dönüşmesi için yeterince erken boşaltıyordu: lekesiz beyaz yemek takımları üzerine ustaca yerleştirilmiş dekoratif aspikler ve köpükler. Restoranın web sitesine ve menüsüne göz gezdirmiş, her biri tek bir malzemeden oluşmasına rağmen yemeklerin fantezisine ve yaratıcılığına hayran kalmış, umutsuzca denemek istemiş ama kendi başına gidecek kadar cesur olamamıştı. Bir gün

Boş bir öğleden sonra hediyesi yakın zamanda bir daha eline geçecek gibi değildi ve Geillis'e şimdi mesaj atarsa en azından kahve içmek için buluşabilirlerdi.

Harika, caddenin yukarısındaki bankadayım. Bize bir masa ayarlayacağım.

Arkadaşıyla kahve içecek, biraz temiz hava alacak ve öğleden sonraki son randevusu için onu görmek üzere çiftliğe geri dönecekti. Violet resepsiyondaki neşeli cine el sallayarak mükemmel bir gün olduğunu düşündü.

OceanofPDF.com

Bölüm 8

S Black Sheep Beanery'yi henüz kalabalık olmadığı bir zamanda ziyaret etmemişti ve kahvenin gün doğumunda açıldığı andan itibaren müşterilerle dolup taşıdığından şüphelenmeye başlamıştı.

akşamları başıboş kalanları fiziksel olarak tahliye etmeleri gerekiyordu.

Küçük dükkanın sınırları içinde bir topluluk olarak bir araya gelen farklı türlerin konuşmalarını dinlemek ve siparişlerine kulak misafiri olmak, hangi menü öğelerinin belirli müşterilere yönelik olduğunu öğrenmek onun için bir oyun haline gelmişti.

"Orta boy bir klorofil soğutucu, çocuk boyunda maltlı yosun tatlı buharı ve -Finny, ne tür bir lolipop istiyorsun?"

Küçük, amfibik çocuk perdeli ellerini cama bastırıp kasanın içindeki şekerlemelere bakarken tezgâhın arkasındaki tiefling içini çekti ve arkasında ikiz lekeler bıraktı. Çocuk seçimini açıkladığında Violet sırttı, annesi inleyerek onu özenle hazırlanmış tatlılardan birinin seçenekler arasında olmadığını söyleyerek düzeltti. Bir insan ve minotorun birlikte nasıl bir çocuğa sahip olabileceğini merak etti, dağınık saçlı, kadife gibi yumuşak kulaklı ve ince, sallanan kuyruklu bir bebek hayal etmeye çalıştı. *Tamam, gerçekten senin neyin var? Yumurtalıklarının kendine gelmesi lazım. En azından on yıl boyunca çocuk istemiyorsun, eğer hiç istemediyse.* Kafasının içindeki sesin haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı, çocuğun küçüklüğünü lekelemesini izlerken,

mavi dilini istediği pastanın önündeki bardağın üzerinde gezdirdi, sanki kasanın içinden tadına bakabilecekmiş gibi ve kasiyer bir kez daha derin bir iç çekti. *En az on yıl.*

Arkasındaki kapıya yakın bir yerde huysuzlanan bir çocuk ve sıranın kenarında gürültülü bir şekilde kıkırdayan ve ciyaklayan bir ergen kümesi vardı ve gençlerin, türleri ne olursa olsun genç olduklarını düşündü.

"Onlara tedarikçilerinin ne söylediğinin önemli olmadığını söyleyin. Tedarikçileri yalan söylüyor. Tüm doğu sahilinde sevkiyata hazır tek bir dingil bile olmadığına gerçekten inanmamız mı gerekiyor? Bunu çözmeleri ve müşteriye mutlu etmeleri gerekiyor, hikayenin sonu. İşte bu kadar. Uçağınız indiğinde check-in yapın, tamam mı?"

Bu tanıdık ses tonuyla midesi oldu.

. Bak, bak ne yaptın. Aslında sahip olmak istemediğin bebekler hakkında düşünmeye başladın ve şimdi yumurtalıkların onu her yerde duyduklarını hayal ediyor. O sırada telefonu çaldı, Geillis'ten bir mesaj. Pencerelele yakın bir masa kaptım.

"Bugün size ne getirebiliriz?" Boynuzlu kasiyerin kendisine hitap ettiğini fark etti, kurbağaya benzeyen küçük çocuğun ve annesinin nihayet uzaklaştığını yeni fark etmişti. "Petekli latte lütfen. Orta boy." Violet'ın menüde başka lezzetli seçenekler olduğundan şüphesi yoktu ama alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktı ve çökmekte olan ballı latte sipariş etmemek için fazla iyiydi.

"Peki siparişin adı?"

Kasiyere adını söylerken arkasındaki müşterinin sıcaklığını hissedebiliyordu, aniden öne doğru adım attı, geri adım atacak onların ayak parmaklarına basacak kadar yakındı, rahatsız edici bir

yakınlık. Tiefling başını salladı, konuşmak için ağzını açtığında gözleri yukarı kalktı, dikkati Violet'in başının üzerindeki bir şeye takıldı, başını sallamadan önce dudakları yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Büyük bir kırmızı göz kremi, şekersiz ve sipariş ettiği tatlı içecek her neyse ... ve belki de karamelli cevizli burgulardan biri."

Görünmeyen çok yakın patron konuştuğunda Violet kaskatı kesildi, yumurtalıklarının hayal görmediğini fark etti, adamın derin, yankılanan sesi sağım odasının zemininde çınladığı zamanki kadar kararlı ve sertti. Violet *onun* sesini duyunca içinin jöleye döndüğünü hissetti, bir an sonra kocaman, sıcak bir el sırtının ortasına inip onu nazikçe kenara çekerek kasanın önündeki yerini aldı, kartını okuttu ve Violet ona bakmaktan başka bir şey yapamadan kahve işlemini tamamladı.

Tanıdık koyun suratlı kadın, tezgâhın arkasındaki yerinden gülerek, "Ah, *belki* de twistlerden biri," diye başını salladı ve küçük bir kâğıt torbaya yapışkan görünümlü bir hamur işi koyup, dağınık saçlı iri minotora uzatırken, tepeden gelen ışık geniş, pembe burnu boyunca uzanan altın halkaya takıldı. "Bu kıvrımlardan birine dönüşeceksin."

Tanıdık, *lezzetli* bir sesle ofladı; yalamasını hayal ettiği kalçalarının arasındaki o yere gitti; dilinin ne kadar sert olduğu, kadifemsi pürüzsüz mü yoksa dokulu ve kaba mı üzerine varsayımları teşvik eden bir fantezi; içine bastırıp bilinmeyen dokusuna karşı boşalana kadar klitorisini yalayacak ve ağzını kendi balıyla dolduracaktı. Bu özel hayalde, kadının tadı onu çılgına çevirecek, kalın sikinin ağzından ön-come akmaya başlayacak ve orgazmın sarsıntıları daha bitmeden onu çevirecek, ateşini bir dakika daha kontrol edemeyecekti. Ona arkadan girecek ve onu

O yavaş, sert itişlerle içine pompalarken, ağır topları hala titreyen klitorisini tokatlarken, onun horozunun etrafında tekrar boşalmasını sağlarken, onun çevresi etrafında sıkın.

Violet bayılmak üzere olduğundan emindi, tepedeki ışıklar aniden çok parlak ve diğer müşterilerin sesleri çok yüksekti, düşünceleri küçük kafenin kibar topluluğu için çok müstehcendi.

"Sizinle burada tanışmak ne güzel." Sesi dağlarda yakalanan bir gök gürültüsü gibiydi, yaklaşan bir fırtınanın derin ve gürültülü uyarısıydı ve gözleri çılgınca etrafta dolaşırken - mükemmel bir şekilde dikilmiş elbise pantolonunu çıkıntılı kalçalarının üzerinde düzgün bir kıvrımla bitirirken, görünürde hiçbir çizik olmayan ve beklediğinden çok daha büyük olan cilalı, abanoz toynaklarını alırken - Violet onun sağanağına yakalanmak istedi, onun tarafından *ıslatılmak* istedi. "Sanırım bu, dışarıdayken minotorların sana içki ısmarlamadığını söyleyemeyeceğin anlamına geliyor."

"Hayır, sanırım yapamam," diye mırıldandı, yüzü kızarmıştı. Adamın gözlerinin ağırlığını üzerinde hissetti, yavaşça ve kasıtlı olarak, kendi çılgın gözlemlerinin tamamen aksine, onu ilk kez çiftlik üniforması dışında gördüğünü fark etti. O sabah saçlarına biraz daha uzun süre özen göstermiş olmayı, kapıdan koşarak çıkmadan önce bir rimel sürmekten fazlasını yapmış olmayı diledi. *En azından bugün düzgün kıyafetler giymişsin, sadece tayt ve bluz değil.* Çiftlikte çalışmanın en sevdiği yanlarından birinin kendisine verilen üniforma olduğuna haftalar önce karar vermişti, bu da onu sürüşü için istediği kadar rahat giyinmekte özgür bırakıyordu. Doğrusu, son iki haftadır çamaşır yıkamaktan kaçındığı için o gün giydiği kıyafetler normalde işe giderken giydiklerinden %100 daha güzeldi. Adamın gözlerinin, sonunda kendi gözlerine ulaşmadan önce, dikkat çekici olmayan bedeninde kısa bir mesafe kat etmesini izledi ve

İçlerindeki yüklü ifadeyi okuyamıyordu. *Muhtemelen insanları sevmiyor bile.* "Bunu yapmana gerek yoktu, biliyorsun."

Çanta tezgâhın diğer tarafına geçene kadar elini çekmemiştir ve kadın hâlâ çantanın hayali ağırlığını hissediyordu, sırtının küçük kısmında ağır ve sıcak, tam da tüm fantezilerinde olduğu gibi. "Tabii ki yapmadım," diye onayladı o alçak, sert sesiyle, gözleri hâlâ onunkilere kilitlenmişti, "ama yapmak istedim."

"Rourke, sen ve Lurielle Irus Günü yemeğime geliyor musunuz?"

Koyun kadının sesine karşılık olarak başını kaldırdığında an bozuldu ve Violet bir sarsıntıyla sorunun kendisine yöneltildiğini fark etti. *Rourke.* Dosyasındaki baş harfler en ilgi çekici soru işaretiydi: *R M* ve ardından sekiz haneli kimlik numarası. İnsan olmayan bebeklere isim veren web sitelerini karıştırmış, son birkaç on yılın en yaygın minotor isimlerine bakmış, onun bir Rhugar'a mı yoksa bir Ravis'e mi benzediğine karar vermeye çalışmıştı. *Rourke.* Basit ve netti ve ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. Violet onun adını yüksek sesle söylemek ve şeklini öğrenmek için yalnız kalana kadar bekleyemedi, dilinin üzerinde tadına baktı ve bu talih kuşu bilgi için kaprin baristaya son derece minnettar hissetti. *Bekle. . . ne dedi? Lurielle kim?*

"Şehirde olduğum sürece uğrarım. Programım nedeniyle söz veremeyeceğimi biliyorsun."

Cık cık dedi ve adamın verdiği cevap karşısında başını salladı. "İkinizi aylardır görmüyoruz. Hayır cevabını kabul etmiyorum."

"Eğer seyahat ediyorsam, bir buzlu şeker çubuğuna kafamın resmini koyabilir ve oradaymışım gibi davranabilirsiniz. Lurielle için plan yapmıyorum, başımı böyle belaya sokmaya çalışmayın."

Rourke ve gizemli Lurielle'in verdiği son birkaç partiyi kaçırmayı üzerine iyi huylu bir şekilde söylenmeye devam ederken Violet'in koyun suratlı kadına karşı beslediği sıcak duygular büzüştü. Tabii ki bekâr değildi. Elbette ortada bir kız arkadaşı, hatta belki de bir karısı vardı, midesi bulanarak fark etti. Her nasılsa, tüm hayallerinde onun evli olduğunu hiç düşünmemiştii, oysa evli olacağından şüphelenmesi gerekirdi. Yakışıklı, başarılı, dinleyenin tüylerini diken diken eden bir ses ve partnerinin yıldızlar görmesine neden olacak bir penis... bekâr olmasını beklemek onun için hayalperest bir düşünceydi. Çiftliği ziyaret etmesinin bekâr olduğu anlamına geldiğini varsaymak, kendisini ev kredisi olan, evde çocukları olan, şık ve zarif bir iş kadını eşı olan aile babası tanımına dâhil etmediğini varsaymak aptalca ve safçaydı. Onun gibi biriyle ilgileneceğini düşünmek aptallıktı: sıradan bir insan, kariyeri yok, borç batağında boğuluyor, onun gibi biriyle masaya getirecek hiçbir şeyi yok.

Birdenbire, onun yanında durup barista ve görünüşe göre karısı ya da kız arkadaşıyla eğlenceli hafta sonu planları yapmasını dinlemekten daha az olmak istediği bir yer yoktu. Ne de olsa Geillis onu bekliyordu. *Gözünü toptan ayırırsan olacağı buydu, bu iş seni borçtan kurtaracak ve gerçek bir iş bulana kadar idare etmene yardımcı olacaktı.* Programını değiştirebilir, bir hafta sonu vardiyası alabilir ve artık Cuma günleri çalışmayacağından emin olabilir, onu aklından çıkarabilir ve aptalca, tek taraflı aşkını unutabilirdi. Tezgâhın etrafından dolanırken toynakları neredeyse hiç ses çıkarmadı ve kadın ilk kez koyu renkli ahşabın aslında bir çeşit laminat olduğunu, keskin toynakların ve gürleyen orkların ağır adımlarını emecek kadar süngerimsi olduğunu fark etti. *Muhtemelen asla geri gelmeyeceksin*

Burada, neden önemli olsun ki? Kafasının içindeki ses bu konuda haklıydı - burası artık sonsuza dek lekelenecekti.

"Eve erken , değil mi?"

Sorusu her zamanki gibi talepkâr bir çınlamaya sahipti ve onu sivri bakışlarına hapsetmişti. Violet duygularını bastırdı ve omuzlarını dikleştirdi. Aptallık etmişti ama öyle davranmaya devam etmesine gerek yoktu. "İptal etmem gereken bir randevu vardı," diye açıkladı aşırı neşeli müşteri hizmetleri sesini kullanarak. Adamın gözlerinin arasında kadifemsi yumuşaklıkta ve hafifçe kızgın küçük bir çatlak belirdi ve kadın bu çatlağı düzeltmek için ayak parmaklarının ucuna uzanmamak için elinin yumuşak derisini sıkmak zorunda kaldı. *Bu kadar yeter. Onun yüzünden aptallaşmaktan bıktın.*

"Sleeve için klorofil soğutucu, Violet için petekli latte ve Rourke için kırmızı göz."

Adamın iri eli uzandı ve kız daha tezgâha yönelemeden lattesini avuçladı. "Violet."

Onun zengin, derin sesiyle söylenen adının sesi, kararlılığının geçici temelini sarsmak için yeterliydi. Onun sesindeki adı, adaşı olan çiçeğin bir tarlasını çağrıştırdı, zengin, gür ve mor, söylendiğini hiç hatırlayamayacağı kadar duygusal ve hayal kırıklığını yutmak için kendini zorladı. *Aptalca, çok aptalca.* "Bunun için tekrar teşekkürler, gerçekten gerek yoktu ..." Küçük parmakları çoktan ısı muhafazasının etrafına kıvrılmış olmasına rağmen elleri buharlı fincanın kontrolünü tamamen bırakmamıştı ve teninin fırçası, çok yumuşak ve sıcak, onu titretti.

Mırıldandı, kendi ciğerlerinde hissettiği derin bir hava titreşimi, serçe parmağını zorlayamadı - sünnet derisine kayan, horoz kafasını içeriden okşayan ve onu zevkle inleyen aynı şey - uzak dur

Kalın parmaklarına bastırıldığı yerde, hissettiği sıcaklığın sıcak kahve fincanından mı yoksa onun teninden mi geldiğinden emin değildi.

"Dediğim gibi, istedim. İster misin-"

"Beni bekleyen biri var, o yüzden işine dönmene izin vermeliyim." Sözcükler yuvarlanarak çıkmıştı, ne söylediğinden emin olamadan çoktan dışarı çıkana kadar onun üzerine konuştuğunu fark etmemişti. Geri çekilmemesine rağmen fincanı tamamen bıraktı, onu bekleyen eline teslim etti.

"Öğle yemeği randevusu mu?"

Adamın gözleri kızın gözlerine dikilmiş, onu çikolata rengi derinliklerinde esir almış gibiydi. *Onun için ne fark eder ki?* diye düşündü, çenesini meydan okurcasına dışarı çıkararak. "Kesinlikle."

İkisi de kılını bile kıpırdatmamıştı ama birden sanki onları bir göl ayırmış, gözlerindeki sıcaklık sönmüş, onu uzak bir kıyıda durmaya itmişti. "O zaman seni tutmamalıyım." Doğruldu, duruşu bir an öncesine göre biraz daha gergin görünüyordu. "Bu öğleden sonraya kadar . . . Violet."

Köşeyi dönüp yan duvara yönelene kadar adamın gözlerinin ağırlığını sırtında hissederek cesetlerin arasından ilerlerken dizlerinin bükülmesini nasıl engellediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Geillis el değmemiş Earl Grey'i önünde dumanı tüterken oturmuş, ağzı bir karış açık kalmıştı. "Kimdi o?"

"Ne?"

"Bana balık muamelesi yapma, o *lezzetli* sığır eti?"

Arkadaşının onu Rourke'la konuşurken gördüğünü fark etmesi yanaklarının yeniden ısınmasına neden oldu. *Mükemmel bir gün için çok fazla.* "Sadece bir

Müşteri," diye homurdanarak lattesine baktı, hâlâ adamın parmaklarının hayali dokunuşunu hissediyordu. "Önemli biri değil."

Vampir inanamayarak güldü ve ağarmış başını salladı. "Luvvie, bırak şunu. Bu 'sadece bir müşteri' *değildi*. Siz orada durmuş özel bir süitmiş gibi birbirinize bakarken ben tuvaletten çıkıyordum."

Violet arkadaşının bilmiş sırıtışına ve gülen gözlerine ters ters baktı. "Banyoda ne yapıyordun?" diye sorarak konuyu değiştirmeye çalıştı. "Vampirlerin tuvaleti kullanması *gerekir mi ki?*"

"Hayır, uh uh, bu işe yaramayacak. Vampir yaşam tarzının inceliklerini ve asimetrik bir saç kesiminin bakımını başka bir zaman tartışabiliriz. Şu büyük, seksi hakkında bir şeyler duymak istiyorum. Tüylerimi diken diken etti! Yaramazlık yaptığında seni dizlerinin üzerine yatırmaktan hoşlanabilecek bir tipe benziyor, ne demek istediğimi anlıyorsundur."

Geillis'in sözlerinin kafasında yarattığı görüntü - en iyi mülakat kıyafetini giydiği, dar kalem eteğinin külotuyla birlikte ayak bileklerine kadar indiği, dizlerinin üzerinde yayılırken hala sallanan kık yanağına batan elinin kırmızı çizgisi; mükemmel bir şekilde dikilmiş pantolonuna baskı yapan ereksiyonunun katı, çelik şekli - başını duyulabilir bir gümbürtüyle masaya düşürdü, gözlerini sıkarak kapattı ve bugün evde kalmasını diledi. *Ofisi aramalı ve Donnaxa'ya hasta olduğunu söylemelisin. Sadece o ve diğer iki müşteriyi kaçıracaksın, sonra da yarın müsaitlik durumunu değiştir.*

"O hiç kimse değil," diye dirseğinin kıvrımında ısrar etti, hâlâ adamın elinin ağırlığını sırtında hissediyordu. *Rourke*. "O önemli biri değil."

"Mhmm. Bence hanımefendi biraz fazla itiraz ediyor, ama şimdilik bunu görmezden geleceğiz. Size söz veriyorum, o bir daha 'hiç kimse' olmayacak.

uzun."

OceanofPDF.com

Bölüm 9

TDiğer koleksiyon teknisyenlerini zor durumda bırakma düşüncesi, kalbinin saklanmak istemesine rağmen çiftliğe dönmesine neden oldu. Yaralarını sardı ve çok geçmeden öğleden sonraki ilk Earner'ını bitirdi, o giyinirken ve şişesini tararken Bluetooth konuşmasını dinledi.

"Belki onunla biraz konuşabilirsin. Jannith, yüzük takıldığı anda her şey biter diyorum. Yine de tüm töreni ve yeminleri yapabilirler ve eğer büyük bir hata değilse, yüzüğü yıldönümlerinde taktırabilir. O senin kardeşin, onunla konuşmalısın. Vazgeçmek için çok geç değil."

Son müşterinin sesi, tahsilat odasının üst kısmından çıkarken kesildi ve onu yalnız bıraktı. *Rourke'un burnuna taktığı yüzüğü merak etmişti. Bu takı çiftliği ziyaret eden birçok minotor tarafından takılıyordu ve orkların taktığı karmaşık örgüler gibi kültürel nedenlerle takıldığını düşünmüştü ama sorgulamak duyarsızlık gibi gelmişti. Sorun yok, her şey yoluna girecek. O bir müşteri ve bugün onunla normal bir müşteri gibi havadan sudan konuşabilir ve yarın ilk iş olarak müsaitlik değişikliği talebinde bulunabilirsin.*

Odaya girdiğinde adamın hâlâ aynı kahve fincanını tutuyor olmasını bekliyordu. Aynı çatık kaşlar gözlerinin arasında duruyordu ve

ve kalbini tekrar boğazından aşağı itti. *Bunu yapabilirsin.*

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu!" diye seslendi neşeyle, daha önce kullandığı aynı neşeli müşteri hizmetleri sesiyle. Ağzı sert, düz bir çizgi halinde bastırılmıştı, gözleri odanın alt kısmındaki hareketlerini takip ediyordu.

"Sana kültürel bir sorum var," dedi ve raftan bir tank çekmek için kasıtlı olarak arkasını döndü. *Havadan sudan konuşun, öğleden sonra hakkında konuşmayın.* "Eğer sormak saygısızlık olmayacaksa. Burnundaki halka ne anlama geliyor? Hep merak etmişimdir, sizden önceki müşteri de telefonda birini bunu yapmaması için ikna etmekten bahsediyordu. Dini bir şey mi?"

Kaskatı kesildi, o öğleden sonranın ağırlığı ve aralarındaki büyük mesafe hâlâ üzerindeydi. Ağır bir an boyunca hiçbir şey söylemedi, elleri yavaş hareketlerle kemerini çözüyordu. Sonunda konuştuğunda sesi alçak ve kesikti. "Tarihsel olarak, sahipliğin, bir başkasına bağlı olmanın sembolüdür. Modern kullanımda ise neredeyse her zaman bir başkasına evlilik bağıyla bağlı olmayı ifade eder."

Başını salladı, varsayımları doğrulanmıştı. *Ağlama, ağlayacak bir şey yok. Belki eve gider gitmez portaldaki müsaitlik durumunu değiştirebilirsin.* Bunun onu son görüşü olabileceği düşüncesi -onunla son kez konuşacağı ve flört edeceği, ağır aletini son kez tutacağı, onu çok daha yumuşak gösteren o dönüştürücü gülümsemeyi son kez görebileceği- boğazını düğümledi ve hızla masanın altına geçerek panosundaki kağıtları karıştırdı. Gerçi henüz ona gülümsememişti, odanın tepesinden ters ters bakmaktan başka bir şey yapacağına dair herhangi bir işaret vermemişti ve büyük olasılıkla, özleyeceği her şey için son kez muhtemelen geçen haftaydı.

"Yaklaşık iki yıldır boşanmış durumdayım ... sadece o lanet şeyi . İlk başta hazır değildim, şimdi ise canımın yanmasından korkuyorum."

Ciğerlerindeki hava donmuş gibiydi, damarlarındaki kan yavaşlayarak durdu ve onu bankın altında asılı ve hareketsiz bıraktı. *Boşanmış mıydı?* Beyninin onu bir kez daha nefes almaya zorlaması ve kısa süreli umut ışığını söndürmesi bir an aldı. *Demek boşanmış, ne olmuş yani? Kız arkadaşı o zaman.* Aynı tiz, fazla neşeli ses tonuyla, "Eminim aldırmaq, ilk başta taktırmaktan daha acı verici olamaz," diye zorladı. *Bu hiçbir şeyi değıştirmez.*

"Öğle yemeği randevun nasıldı?"

Sözleri keskin bir havlamaydı ve Violet'in hemen tanımlayamadığı başka bir şeyle renklenmişti; cevap beklediği bir soruydu. O sırada bankta oturuyordu ama öne doğru eğilmek için hiçbir hareket yapmamıştı ve Violet cevap verene kadar onu sonsuza kadar bekleteceği hissine kapıldı. "Çok güzeldi, aylardır öğleden sonra böyle bir şey yapmamıştım. Kahve için tekrar teşekkürler. Görünüşe göre hafta sonu için eğlenceli planların var?" bu sorgulama hattını sürdürmeye, onunla bu gergin kısasa kısas oyununu oynamaya iten şeyin ne olduğunu bilmiyordu, ama soru hain ağzından kaçtı ve onun keskin, suçlayıcı tonuyla eşleşti. *Anlamsız küçük konuşmalara ne oldu?!*

"Xenna aynı sitede yaşıyor. O ve kardeşı Xavier, saçları olan koç mu? Birlikte kahve dükkanı işletiyorlar, biliyor muydun? O ve kocası büyük blok partileri düzenlemeye bayılırlar ... benim zevkime göre her zaman biraz klostrofobiktir, ama fırsat buldukça uğramaya çalışırım. Şimdi de bizden LCV istiyor ki bu biraz fazla."

"Lurielle kim?"

Ses tonunun düşmanca *olmaktan başka bir* şekilde yorumlanmasına imkân yoktu ve soruyu tükürdüğü anda içini bir ateş sardı, mahcubiyet onu diri diri yaktı ve tek umudu bunun onu acısından çabucak kurtarmasıydı. Sessizlik ortalığı elle tutulur bir bulut gibi doldurmuş gibiydi. Violet dikkatini çekmeden odadan çıkıp çıkamayacağını merak ediyordu, eğer bir fare gibi sürünerek kapıya doğru geri geri giderse, adam onun çıkışını yakalamak için bankta dönüp durmadan önce kapıyı açıp kaçabilirdi.

"Lurielle benim komşum."

Kelimeler hayal kırıklığıyla karışık alçak bir hırıltıyla çıktı ve kendini tutmak için masaya uzanmak zorunda kaldı. *Onun ... komşusu mu? Karısı ya da kız arkadaşı değil. Lanet olası komşusu mu?!*

"Yan dairede yaşıyor. O bir elf ... kocaman bir ork sevgilisi olan bir elf. Eskiden tüm bu blok partilerine birlikte giderdik çünkü o zamanlar tek bekar bizdik. Artık değil, belli ki."

"Oh," diye fısıldadı, masanın altında büzüşerek. *Komşusu. Sana kahve içmeyi teklif edecekti, otoparkta öpüşebilirdiniz, ama bunun yerine bir randevun varmış gibi davrandın ve o onun lanet komşusu.* Oda bulanıklaştı, son birkaç saattir tuttuğu gözyaşları bir an daha engellenemedi. Biriyle buluşacağını söylediğinde adamın yüzünün kararması, tüm sıcaklığının gitmesi... *Oğlak sevgiliniz kıskançlık ve sahiplenme nöbetlerine yatkın olacaktır. Kıskançlığını tetiklemek, ilişkideki güvenlik hissi çabucak yatıştırıldığı sürece, eşine değer vermesini hatırlatmak için iyi bir yoldur.*

"Arkadaşım Geillis, bugün kahve içtiğim kişi. Onunla geçen ay kafede tanıştım, iş yerindeki müşterilerinden biriyle konuşmamak için beni kaçırdı ve o zamandan beri arkadaşız." Bu açıklamayı, yukarıdan herhangi bir hareket belirtisi olmadan, bitmek bilmeyen bir duraklama izledi.

"Buluşacağın kişi *bu muydu?*"

Violet onun sesindeki çatık kaşları duyabiliyordu ve yukarı doğru hızlı bir bakış, ellerinin bankın kenarına nasıl sıkıca sarıldığını ona gösterdi. "Evet," diye ciyakladı. "La Vie Rouge'da çalışıyor, iş merkezindeki vampir restoranında mı?"

"Biliyorum. O bir vampir mi?"

"Mhm. Oraya gerçekten gitmek istiyorum, sadece nasıl bir yer olduğunu görmek için... Benim geldiğim yerde böyle bir şey yok. Tamamen insanlardan oluşan bir kasabada büyüdüm, bunu sana söylemiş ? Her neyse... bugün buluşacağım kişi buydu."

Boynuzlarının gölgesi yanı başında yere düşerken, sanki başını sallıyormuş gibi saçmalaması kesildi. "Vampirler kahve içer mi?"

"Çay sipariş ediyor," diye kısık sesle güldü Violet, gözyaşlarının aptalca izlerini silerken, o kıpırdandıkça başının üstündeki bankın gıcırdamasını dinledi, o kocaman, cilalı toynakları sonunda yerine yerleşirken ayaklıklara sürtünüyordu. "Ve onu içmiyor. Sadece tutuyor ve kokluyor. Hatırlamasına yardımcı olduğunu söylüyor."

"Ve o kadar aç vampirin olduğu bir restoranda olmaktan korkmuyor musun?"

"Hayır!" diye haykırdı, kahkahası adamın iri cüssesine çarparak masadaki deliği doldurdu ve ışığı söndürdü. Konuşmadaki değişim şaşırtıcıydı, her ikisinin de sesindeki neşesizlik, sanki o girdiğinde odanın üzerinde duran devasa ağırlık kaldırılıp atılmıştı ve o

ayak parmaklarının üzerinde zıpladı. *Bekârdı!* Kendine hiçbir şeyin değişmediğini, onun hâlâ bir müşteri ve kendisinin de hâlâ onun süt sağma teknisyeni olduğunu hatırlatmaya çalıştı ama yine de içini ağırlıksız bir coşku kapladı. "Bence büyüleyici. Dediğim gibi, aslen bir insan kasabasından geliyorum, bu yüzden buradaki insanlar gibi diğer türlerle büyümedim. Yine de bunu gerçekten seviyorum, kira kontratım bittiğinde belki de bölgede bir şeyler bulmaya çalışmayı düşünüyorum. Yani yan komşunuz bir elf ve bir ork mu?"

"Tam olarak değil, sadece elf. Erkek arkadaşı Bridgeport'ta yaşıyor. Hafta sonları onunla kaldığında benim spor salonuma geliyor ve *çok* ağırlık kaldırıyor. Kasıklarından bir yerini çekmesini ya da gözündeki bir damarı patlatmasını bekliyorum, bunun olması an meselesi."

Çok türlü bir spor salonunda olması gereken duruşu hayal ederek güldü. "Muhtemelen ona yer göstermeyi teklif etmelisin, eminim bunu takdir edecektir." Aleti sallanıyordu, dolgun ve şişmandı, uyarılmayla kalınlaşmış ve onu bekliyordu ve ellerini yağlarken kıkırdadı. "Bahse girerim burnundan bir halka da çoktan çıkarılmıştır. Orklar çok serttir, değil mi?" Bunun üzerine adam kükredi ve kadın gülümsedi, keşke eğilip kubbeli miğferin etli sınırlarından zar zor görünen parlak pembe hilaline yumuşak bir öpücük kondurabilseydi. *Eğer bir kamera olmasaydı, onun ruhunu emebilirdiniz.*

"Bundan pek emin değilim. Dişlerine halka takıyorlar, bu tırnak delmek gibi bir şey. İşin içinde sinir uçları yok. Ben bir insan kasabasının kenarında büyüdüm, onların kasabası ile bizim yerleşim yerimiz arasında bir yerde. Büyükannem insandı, bu yüzden ben büyüyene kadar hiç garip bir şey gibi gelmedi. Orada vampir restoranı da yoktu."

Bu güven değerli bir hediye gibi görünüyordu, kafasındaki eşinin şekline ekleyeceği ve onu daha da sağlamlaştıracadı bir hediye. *Oğlak eşinize değerli olduğunu ve takdir edildiğini hissettirin, o da sizi dünyasının merkezi yapacaktır.* Rourke onu kavrayıp yavaşça, saygıyla, *sevgiyle* okşarken, duygularını parmaklarının ucuna aktarmaya çalışırken hırıltılı bir nefes verdi ve tekrar kıkırdadı, ellerinde sertleşirken bankta tamamen gevşedi.

"Yani ... yüzük dışarıda ve bir vampir restoranı. Bu konuda ne yapabileceğimize bakmamız gerekecek."

OceanofPDF.com

IV

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

OceanofPDF.com

Bölüm 10

"Boşalacağım," diye inledi benekli boğa, boynuzları havayı yararken böğürüyordu. "Senin için çok sert boşalacağım. . ."

"Ahırdaki en iyi damızlık boğa sensin," diye güvence verdi Violet üstündeki minotora, "Seni sağarak kurutacağım."

İyi Küçük İnekler hiç değilse tahmin edilebilir bir gruptu. İnekler gibi sağılmak için yalvarıyor, sanki hücum edeceklermiş gibi dipçiklere sürtüyor ve böğürüyorlardı. Çiftlikte geçirdiği birkaç ay boyunca minotorlar hakkında öğrendiği onca şey arasında bu tuhaflık en göz açıcı olanıydı. Çiftlikteki farklı türden çalışanlar ve Cambric Creek sakinleri arasında dolaşırken, *hepsinin* türe özgü farklı cinsel eğilimleri olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

Geillis'le yaptığı bir konuşmayı hatırladı; vampir, Violet'in bu işe girmeden önce bilmediği bariz bir insan sapkınlığına işaret etmişti.

"İlginç, değil mi?" diye düşündü vampir, fincanından çıkan güzel kokulu buharı içine çekerek. "Kasabada siz kan emicilerden epeyce var ama hepsi kadın. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" Hiçbir fikri yoktu ve Geillis gözlerini devirdi. "Hepiniz biraz meraklısınız, sadece biraz meraklı ... yeni bir yere geliyorsunuz, hiç duymadığınız yiyecekleri deniyorsunuz ... ve sonra geçen hafta size sigorta satan naga'nın iki horozu olduğunu öğreniyorsunuz ve *belli ki* bunu da merak ediyorsunuz. Sonra o horozlardan birine biniyorsunuz, nasıl bir şey olduğunu görmek için tabii ki. Sonra da diğerini. Sonra ikisini de sokuyor ve bundan sonra sıkıcı küçük bir siki olan hiçbir insan bir daha yeterince iyi olamayacak, şimdi değil

Adını bile söyleyemediğiniz seksi bir yılan adam tarafından becerildiğinizi. Sonra böyle bir yere taşınıyorsunuz, her şey çok temiz ve saygın ve kimse yeni bir şey denemek için ne kadar azgın olduğunu belli etmiyor. Ve sadece kadınlar."

"*İki tane* mi var?!"

Geillis sandalyesinde uzanırken inanılmaz derecede kendini beğenmiş görünüyordu. "Mhm. Kertenkele adamlar da. Büyükler, küçükler, bazıları yumuşacık küçük sivri uçlu. Beklemediğin bir şeyle karşılaşmak her zaman bir zevktir."

"Yani şehirdeki tüm insanların diğer türler tarafından sikilmek istedikleri için burada olduklarını mı söylüyorsunuz?"

Geillis gülümsedi ve parıldayan dişlerini gösterdi. "Sadece diyorum ki... bak, buraya her gün gelen itfaiyeciyi biliyor musun?" Violet dudağını ısırды, başını sallarken yüzü kızardı. Kara Koyun'a ilk geldiğinde sırada onun önünde olan siyah saçlı adam gerçekten de neredeyse her gün geliyordu, en azından kızların buluştuğu her gün, her zaman aynı geniş gülümsemesi ve gözlerindeki parıltıyla. Onun bir kurt adam olduğunu ve tanınmış, zengin bir aileden geldiğini öğrenmişti. "Bir sürü erkek kardeşi var ve *hepsi* de çok temiz. Bir tanesi, bu partileri düzenliyor ve duyduğuma göre Antik Yunan gibi bir şeymiş. Çırılçıplak kadınlar elleri ve dizleri üzerinde çimenlerin üzerinde götürülüyormuş ve dolunay yaklaştıkça daha da vahşileşiyormuş. İnsanlar uzak şehirlerden geliyor, her yerden! Hepsi davet edilmeyi umuyor, çünkü içten içe, büyük, kötü kurt tarafından becerilmek her kızın fantezisidir."

"Yardım edemem ama bir noktaya çalıştığını hissediyorum."

"Şu senin koca boğa seni kızıştırdı mı?"

Yan masadaki elfler onun ağzından çıkan boğuk ses karşısında küçümseyerek döndüler ve başlarını kollarının arasına sakladılar.

Geillis güldü. "Sitemde kulağımı dört açacağım, bir yer açılırsa sana haber veririm. Buralarda konut piyasası çok sert. Çünkü aşkım, bir kez bulduğunda insanlara geri dönmeyeceksin, tek söyleyeceğim bu."

İyi Küçük İnek inlerken, boğanın derisi gibi benekli büyük testislerini çekti. Süt sağma makinesinin emici memesi onun işini bitirdi ve ılık yeşile döndü. Üç aydan daha uzun bir zamanını almıştı ama sonunda Kirime'nin yaptıkları işin seks işçiliği olmadığını söylerken ne demek istediğini anlamıştı, teknisyenin bakış açısından değil. İnsan topluluklarında öyle olabilirdi ama burada işler farklıydı ve Geillis haklıydı. Farklı olmak iyiydi.

* * *

"Yeni kızın öğleden sonra seni gölgelemesini sağlayacağım, tamam mı?"

Violet çalışan bölümüne girer girmez vardiya lideri seslendi, Violet cevap vermeden önce soyunma odasına döndü. Desenli önlükler atılıp çamaşır arabasına atıldı ve Violet yüz hatlarını Kirime benzeri bir neşe maskesine dönüştürmeden önce raftan lavanta rengi yeni bir takım çekerek vardiya liderine döndü. "Bana uyar! Günün geri kalanında benimle olacak mı?" Çizelgelerini toplarken sesini eşit ve tonunu soğukkanlı tutmak için çaba sarf etti, gözlerini kaçırıp, sorusu olumlu yanıtlandığında dudakları büzüldü.

Vardiya liderinin, yepyeni bir çalışanın neden tüm gün kendisiyle birlikte olmasını istemediğini sorgulamasını istemiyordu; çizelgelere daha yakından bakmasını istemiyordu.

Salı günüydü, haftanın en mütevazı günü. Pazartesi sıkıntısını geçmiş, arşamba'nın dayanılmaz ugh'larını yeterince geçmemişti ve Rourke'un Cuma ğleden sonraları ayakta randevusuna kadar birkaç gün daha dayanacaktı. . ama Donnaxa o sabah çizelgelerini vermişti, yığının en altındaki mor etiket anında kalp atışlarını hızlandırmış ve hayallerini ateşlemişti. Son randevusundan bu kadar kısa bir süre sonra iftliği neden ziyaret ettiğini bilmiyordu, eğer gelen oysa ve birlikte geçirdikleri zamanı bölecek başka birinin orada olması fikri - konuşmalarını bozmak, kafasında yarattığı sahte yakınlığa müdahale etmek - hiç de hoş karşılanmıyordu.

Bütün gün boğa üstüne boğa sağarken onu izleyecek, son müşterinin sikini tutuşundaki belirgin farkı görecek, onu okşayarak geçirdiği zamanın tadını çıkaracak bir gölgesi olacağını öğrenerek zlmenin mantıksız olduğunu düşünmüyordu. *Ya da daha kötüsü, sağımı yapan o olacaktı.* Violet eğitimdeki ilk günlerini, Rourke'un üzerinde çalıştığı ilk müşteri olduğunu hatırladı. Kıskançlık hissetmek saçmaydı ama yine de yumruklarını sıktı.

"Bahşış kaybını telafi etmek için bir eğitim primi alacaksın," diye devam etti vardiya lideri, korkularını doğrulayarak. Her birkaç müşteride bir değiş tokuş yapabilirsiniz bu harika olur - sizi gözlemlemesine izin verin, sonra bir sonraki birkaç müşteriyi almasına izin verin. Geri bildirim almaktan çekinmeyin," diye ekledi kaşları atılırken. "Bu teknik olarak zaten iki haftalık eğitim aldı, bu yüzden ne yapacağını biliyor olmalı, ama onu kendi başına bırakmaya hazır değilim, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

O noktada yapmamıştı, ancak Violet öğleden sonraki ikinci müşteride kızını gözlemlerken vardiya liderinin tereddüt etmesinin ardındaki nedenler açıkça ortaya çıktı. Kontrol listesine karşı kendini seyrek olarak denetlemesine rağmen odayı hazırlamakta sorun yaşamıyor gibi görünüyordu. *İdeal bir durum değildi ama bir hatırlatmayla düzeltilebilecek bir şeydi.* Bununla birlikte, sağım tekniği arzulanan çok şey bıraktı. Yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı, hiçbir değişiklik olmadan sıkı bir tutuşla, Kazançlılardan birine ait olan siki, zorla egzersiz yapan biriyle aynı enerji ve heyecanla tuttu ve Violet, eski üniversite oda arkadaşının sallama ağırlıklarını ve dersler arasında pembe dizileri izlerken elinde bir tanesini akılsızca sallayışını rahatsız edici bir şekilde hatırlattı.

"Peki, eğitiminiz sırasında size her müşterinin dosyasını kontrol etmeniz gerektiğini söylediler mi? Bazen tercihleri listelediklerini biliyorsun, değil mi?"

Kız tekrar omuz silkti, kullanılmış toplama tankını ve tüpü temizlenmek üzere götürüldüğü taşıma bandına yükledi. "Evet, gördüm. Sanırım ben yapıyordum."

Violet kaşlarını çatı. Yeni kızın ellerinin benimsediği akılsızca aşağı yukarı hareket, müşterinin istediği şeye yaklaşmıyordu, hatta zevkli bile görünmüyordu. *Belki de el işlerinde kötüydü ... bu durumda yanlış iş . Belki bir sonrakinde daha iyi olur.* Bir müşteri üçe çıktı ve Violet iyimserliğinin yersiz olduğunu çabucak anladı.

Birkaç minotor sonra kız temizlik protokollerini uygularken, "Odayı hazırlarken gerçekten iyi iş çıkarmışsın," diye söze başladı. Son iki seans, boğaları uçurumun kenarına getirmek için makinenin emme memelerinin kullanımına büyük ölçüde bağlıydı ve kızın bunu yapacağını biliyordu.

mevcut yöntemiyle uzun süre dayanamaz. "Makineleri ve süreci iyi biliyorsun, iyi iş çıkardın... Acaba eğitim videolarını izledin mi?"

Kız başka bir insandı, bu üç ay önce onu heyecanlandıran bir şeydi ama şimdi garip bir şekilde önemsiz görünüyordu. Cambric Creek'i keşfetmek için giderek daha fazla zaman harcıyor, yapabildiği kadar çok işi orada yapmayı tercih ediyordu. Food Gryphon'daki reyonları ilk kez bir aşağı bir yukarı gezdiğinde, güve ve yarasa insanları için egzotik meyve nektarları, sürüngeçerler için Molt-Ease banyo ürünleri, kızarmış yosun cipsleri, tanımlanamayan kahvaltılık ve "patlayan jalapeno içinde çift çıtır ağustos böcekleri" torbaları arasında kendi sıradan market ürünlerini bulduğunda başı dönmüştü.

Bir akşam başka bir insan daha vardı, uzun boylu bir *güve* adamla birlikte yavaşça manav reyonunda ilerliyor, arılarla ilgili bir derse benzeyen bir şeye dalgınca eşlik ediyordu. Bir muz kulesinin iki yanından geçerken gözleri Violet'inkilerle buluşmuş ve gülümsemesi nazik ve komplocu olmuştu; Violet'in de kendisi gibi olduğunu varsayıyordu - geldikleri dünyadan çok farklı olan bu karma türler toplumunun bariyerini başarıyla aşmış bir insan. *Geillis gerçekten de hepimizi çözmüş.*

"Bebeğim, ne istediğin konusunda gerçekten bir fikir beyan edecek misin, yoksa bütün gece Potter eşek arıları hakkında mı konuşacaksın?"

Güve adamın bıkkın tepkisini duyamayacak kadar koridorda ilerlemişti ama kendi kendine gülümsedi, başka bir vesileyle çiftin yanından geçtiğini, Rourke'un pahalı organik meyveleri seçerken arabayı ittiğini, muzların üzerinden diğer insana başını salladığını ve onu paylaştığını hayal etti.

Komplocu bir gülümseme, ikisinin de üyesi olduğu bir kulübün kabulü.

İnsan olmak artık birkaç ay öncesine göre daha az handikap gibi geliyordu ve bu yeni insan çalışana cömertçe bir miktar gevşeklik göstermeye istekli olsa da, bu işi iyi yapmamak için bir bahane değildi. Yeni kızın soruya yanıt olarak burnunu kırıştırmasını izledi.

"Evet, sayılır. Gerçi o kadının sesi çok sinir bozucuydu. Neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamıyorum."

Violet, stajyerin mor etiketini taşıyan günün son çizelgesini toplamasını izleyerek odunsu bir şekilde gülümsedi. "Dürüst olacağım, onları tekrar izlemen gerekiyorTekniğin tembel ve çizelgelerine dikkat . Notlar bizim yararımız için orada, biliyorsun. Onları içeri al, dışarı çıkar ve günlerine devam et, böylece daha fazla müşteri sığdırabiliriz. İş yapmak için birime çok fazla güvenemezsiniz ve ayrıca müşterilerin çoğu onları kullanmamızdan pek hoşlanmıyor." Bu iyi bir tavsiyeydi, dedi kendi kendine; belki biraz sertti ama kız kalıcı olmak istiyorsa gerekliydi. Ne yazık ki sözleri umduğu kadar iyi karşılanmadı.

Kız burnunu kırıştıarak alay etti. "Ne fark eder ki? Geldikleri sürece sorun olmaz diye düşünmüştüm."

"Eğer bu doğru olsaydı, bize neden ihtiyaç duysunlar ki? Müşterileri koltuğa oturtuktan iki dakika sonra memeyi takacaksak, pozisyonumuzu tamamen ortadan kaldırabilirler. Bugün iki çizelge vermek zorunda kaldık ve bu sorun değil, sanırım hala eğitimdesiniz. Ama iki hafta içinde iyi olmayacak. Kendinizi listelere göre kontrol etmeniz gerekiyor ve eğitim videolarını tekrar izlemenizi şiddetle tavsiye ediyorum ... ve ben son çizelgeyi alacağım. Zaten gerideyiz."

Son tahsilat odasına doğru ilerlerken yankılanan koridordaki tek ses, önlüğünün şıkırtısıydı; yeni kız asık suratla arkasından geliyordu. Violet odaya ilk giren oldu ve diğer kadının görmediğine şükrettiği bir gülümsemeyle ona baktı.

"Bugün aramıza katılan bir stajyerimiz var," diye neşeyle duyurdu, neşeli ve sahte ses tonunun şirket hakkındaki hislerini yansıttığını umuyordu. Başını merakla eğdi, çikolata kahvesi gözleri huysuzca duvara yaslanmış genç kadını izliyordu. Rourke pantolonunu çıkarırken, "Neden bizi hazırlamıyorsun?" diye talimat verdi. Violet onun ağır adımlarının ıslah tezgahına doğru ilerlerken çıkardığı sesi dinledi; çerçevenin gıcırtısı, krom tankın raftan çekilip yerine takılırken çıkardığı sesle yarışıyordu.

"Ben yapıyorum. Bu hafta sonu için bir randevum var. Dalıyorum."

"Sonunda o dağınık saçlarını mı keseceksin?" diye tahmin etti, adam öfke dolu bir ses çıkarınca güldü, geniş burnu altın yüzüğün etrafında kırıştı. Adam kızgınlıkla başını sallarken boynuzları havayı yarararak geçti ve o da güldü.

"Ne? Hayır! Yüzüğü çıkarttıracağım."

Göğsünün içindekilerin nasıl olup da bu kadar tamamen eriyip geride yapışkan bir lokum sıcaklığı bıraktığından emin değildi. "Tebrikler," diye mırıldandı, stajyerin gözlerini sırtında hissederek. "Bu büyük bir adım."

"Öyle," diye kabul etti. "Ama gecikti. Ve şimdi özgür ve temiz olmak için bir teşvik var. Sembolik olarak et pazarına geri döndüm." Zengin sesi, sanki bir PowerPoint sunumu yapıyormuş gibi her kelimeyi net bir şekilde telaffuz ediyor, yüzüğünün çıkarılmasının faydalarını satıyordu.

Adam kundakların üzerine çıkıp eğilerek ona bakarken bunu iliklerine kadar hissetti. Adamın, teninin nasıl kızardığını görüp göremediğini, bunun nedenini anlayıp anlayamadığını merak etti.

"Bu sabah etiketi gördüğümde yeni birinin beni talep ettiğini düşündüm," diye ekledi bir süre sonra, diğer kız kurulum kontrol listesindeki hareketleri yaparken. Violet nefesini tutmuş onun tepkisini bekliyordu. *Kıskançlığını kıskırtmak, Oğlak sevgilerinize eşine değer vermesini hatırlatmanın iyi bir yoludur.* "Dans kartımda bir Salı çentiği." Tek cevabı boğa gibi bir homurtu oldu, toynakları çimlere huysuzca sürtünüyordu. "Öyle olmadığına sevindim," diye ekledi hemen, web sitesinin tavsiyesinin ikinci yarısını aklında tutarak. "Yine de sizi birkaç gün içinde iki kez göreceğ kadar nasıl şanslı olduğumu bilmiyorum. "

Sakinleştirici bir homurtu ve sonra öne doğru eğildi, ağırlığını bankın üzerine yerleştirdi ve deliği doldurdu. Bütün öğleden sonra onun sikini düşünmüş, yeni kızın müşteri üstüne müşteri kaldırmasını izlemişti. Uyarılmaktan kalınlaşmıştı, kolanının etrafında kıvrılan damarlar özellikle belirgin görünüyordu. Çiftliği ziyaret eden her minotorun anatomisi aynıydı; kalın orta şaft şişlikleri ve soğanlı başlarıyla insana benzer bir şekle sahipti ama onunkini kolaylıkla seçebilirdi.

"Hafta sonları keşfe çıkmak istediğinden bahsetmiştin, o zaman izinli olduğunu düşündüm. Burada olacağına dair bir kumar oynadım."

"Bu, hafta içinde gelmeyeceğin anlamına mı geliyor?"

Sesi alçaldı, tonu daha derin ve daha alçaktı, sert ve sivri, sadece onun kulakları içindi. "Oh, burada olacağım. Son zamanlarda daha sık mastürbasyon yapma ihtiyacı duyuyorum. Bu hafta sonu bu dürtü özellikle

... .

talep ediyorum. İyi bir drenaj için gelmenin Cuma gününe kadar rahatlamama yardımcı olabileceğini düşündüm."

Yağlı eldivenlerini kaldırıp kesesini avuçladığında elleri titriyordu, dolu, ağır ve ihtiyaçtan sıcaktı. *Kahve ve Cuma günü seninle bir tartışma ve ardından tüm hafta sonu çılgınca sevişme. Zavallı bebek.* Kocaman sikini eline alıp, onu düşündükçe pompaladığı, azgınlıktan kendini kaybettiği için değerli boşalmasını boşa harcadığı düşüncesi

-Her hareketini takip eden bir gölgeye sahip olmak berbat bir gündü. Adamın kendini nasıl tatmin ettiğini merak ediyordu; sert, üstten bir vuruş mu yoksa daha yumuşak bir dokunuş mu kullanıyordu, küçük ellerinin verimsiz kavrayışını taklit ediyor, süreci uzatıyor ve dağınık bir patlamayla boşalana kadar kendini zorluyordu. Tırnaklarını hafifçe dolgun testislerinde gezdirerek onları avuçlarında zıplattı ve adam hırladığında sırıttı.

"Kesinlikle çok dolu hissediyorlar. Bugün sana iyi ve derin bir sağım yapmamız gerekecek, böylece Cuma gününe kadar idare edebilirsin."

"Ve sonra yüzük Cumartesi günü çıkacak."

Bu onların ön sevişmesiydi, diye düşündü, sözlerinin iması midesini bulandırdı. "Ve sonra Cumartesi günü et pazarına geri dönüyorsun." *Özgür ve temiz.* Derin bir nefes aldı, gülümsemesini gizleyen maskeden memnundu, yeni kızın onun sikini kavradığı şefkati fark etmeyeceğini umuyordu ve yavaşça okşamaya başladı.

Bölüm 11

"Sen."

Sesi suçlayıcıydı ve geniş, yakışıklı yüzünde küskün bir ifade belirdi. Violet burnundaki halkanın yokluğunu hemen fark etti, burun delikleri öfkeyle açılmıştı ve halkanın çıkarılmasını takip eden günlerde onu görmediği için bir pişmanlık hissetti.

Tek taraflı bir aşka ihtiyacın yok, unuttun mu? Kafasının içindeki ses haklıydı, diye hatırlattı kendine. Uzakta geçirdiği zaman, sağduyusunu ve profesyonelliğini yok ederek birikmesine ve uzamasına izin verdiği anlamsız şehvetin örümcek ağlarını kafasından temizlemek için iyi olmuştu. Ailesinin çatısı altına geri dönmek ve önceki iki hafta boyunca çocukluk yatağında uyumak, dağınık saçlı minotorun düşüncelerini aklından uzaklaştırmak için harikalar yaratmış, kendisine ödemesi gereken faturaları, bir gün gerçekten başlaması gereken kariyerini ve hayatı için yaptığı planı hatırlatmıştı. *Bir müşterinin peşinden koşmak planın bir parçası değildi, özellikle de böyle bir müşterinin.* Sesi haklı olduğunu bilerek sertçe nefes verdi. *Sen gittiğinden beri muhtemelen bir düzine farklı kadınla çıkmıştır. Kendini et pazarına geri koyuyor, değil mi?* Omzunun üzerinden bakarak, sanki arkasındaki birinden bahsediyor olabilirmiş gibi etrafına bakındı.

"? Hâlâ burada çalışıp çalışmadığını öğrenmek için birinin kolunu bükme zorunda kaldım."

Violet dudağını ısırđı, onun kaçırdığı iki randevu boyunca diğeri tüm Saat Bekçileri gibi sert ve sessiz kalarak yeni kızdaki bilgi almaya çalıştığını hayal etmeye çalıştı. "Muhtemelen sana fazla bir şey söylememişlerdir, çalışanlar hakkında bilgi vermek şirket politikasına aykırıdır. Özellikle de bir müşteriye," diye ekledi, kendisinin olduğu kadar onun da menfaati için statüsünü pekiştirerek.

Kaşlarını çatması derinleşti ve neredeyse yüksek sesle gülecekti, daralmış gözlerinin arasındaki derin kırışıklığa, geniş ağzının abartılı bir kaş çatmaya dönüşmesine. *Somurttuğu zaman çok sevimli oluyor.* Bu düşünce hiç beklenmedik bir anda aklına geldi, göbeğinin arkasında görünmez bir gerilim kordonu oluşturdu ve bir yumak ipliğe sarılmış kedi yavrusu gibi kararlılığını çözdü. Geçen hafta boyunca kendi kendine ne kadar moral konuşması yaptığının, aşkının beyhudeliği ya da bir müşteriye karşı böyle duygular beslemenin uygunsuzluğu hakkında kendine ne söylediğinin bir önemi yoktu; hain düşünce aklından geçtiği anda tüm iradesi yerle bir oldu. Uzakta olduğu her dakika onun yanındaydı, ağladığında kollarının ona sarıldığını ve geceleri postunun sıcaklığını ona bastırıldığını hayal ediyordu ve kendini başka türlü ikna etmeye çalışmak aptalcaydı.

"Bana bunu yapma. Beni o amatörün pençelerine bıraktığına inanmıyorum. Son seferden sonra çok yıprandım. Sıkıldım!"

Toplama tankını üniteye bağlarken kahkahalarını tutamadı, şişe rafının dolu olduğundan ve hortumların sabitlendiğinden emin olduktan sonra dönüp onun dramatikliği karşısında gözlerini devirdiğini görmesini sağladı. Yıllar sonra ilk kez gülüyordu ve bu kahkahayı atmasına neden olan kişinin o olması çok önemliydi.

Hafta çoktan bitmiş gibi görünse de, iki haftalık yokluğun ardından işe dönüşünün sadece ikinci günüydü ve bunu asla kanıtlayamayacak olsa da Violet, Magda'nın döndüğünden beri ona en zorlu rotasyonları verdiğinden emindi. Önceki günkü ilk müşteri, iyi küçük ineklerin en gürültücülerinden biriydi, onu okşadıkça coşkuyla miyavlıyordu ve işler o andan itibaren hızla kötüye gitmişti.

"Ohhh, sağ beni, lütfen sağ beni ... beni kurutacaksın," diye inlemişti minotor, üzerindeki yastıklı kundaklara karşı çılgınca çırpınıyordu. Üzerinde çalıştığı her minotoru Rourke'la karşılaştırmaya başlamıştı, onların güçlerini ve ellerinde nasıl hissettiklerini kıyaslıyordu. O boğanın siki uzun, pembe ve inceydi, kıvranan bir dokunaç gibiydi. Elleri, almaktan hoşlandıkları sürekli teşvikler arasında kaygan, yılana benzeyen uzantıyı sıkarak bir ritim tutturmaya çalışırken tercih ettiği ağır ağırlığı özlemişti. Adam kıpırdanmaya ve itmeye başladığında onu yakalamak kendisini bir rodeo palyaçosu gibi hissetmesine neden olmuştu ve Violet emme başlığını adamın boyuna sokarken pek de nazik davranmadığından emindi ama artık bunu umursamıyordu. Birbiri ardına gelen zorlu müşterilerle uğraşırken vardiyasının geri kalanının havasını belirlemişti ve bugün de pek iyi geçmemişti.

Uzun birkaç hafta olmuştu.

Büyük teyzesinin ölümü beklenmedik bir olaydı. Anne tarafından büyükannesi o daha çocukken öldüğünde, Violet ve annesi için geride kalan boşluğu kız kardeşi doldurmuştu. Gracie Teyze onun için her zaman bir büyükanne gibiydi; Pazar günleri kurabiye pişirir, büyük ya da küçük tüm başarılarında yanında olurdu. Annesinden gelen telefon

Vedalaşmak için eve uçması için zaman verildi, bunun için minnettar oldu ve ailesine planlanmamış düzenlemelerde yardımcı olmak için kaldı. Onu iyi tanımayan insanlar, büyük teyzesinin veya amcasının kaybının onu çok fazla etkileyeceğini beklemiyor gibiydi ve bunu açıklamak  ileden çıkarıcı ve rahatsız ediciydi; iş arkadaşlarından hiçbirini a ladığını görmelerine izin verecek kadar iyi tanı mıyordu ve "ailede bir ölüm oldu "nun ötesinde bir açıklama yapması gerekirse a layacağını biliyordu. İki uzun ve zorlu müşteri gününün yarattığı hayal kırıklığı da eklenince sinirleri iyice gerilmişti ve tek istediğı karşısındaki büyük minotorun üzerine yığılmak, yüzünü onun geniş göğsüne gömmek ve asla bırakmamaktı.

Yutkunarak bunun imk nsız olduğunu ve yapması gereken bir iş olduğunu hatırlattı.

"Zavallı şey," diye güldü, onun sorusunu duymazdan geldi ve bankın altına eğilmeden önce kaşlarını çatarak sırttı. Adamın sikini görmek eski bir dostu selamlamak gibiydi ve öne doğru eğilip ucuna bir öpücük kondurma isteğiyle savaşmak zorunda kaldı. "Hassas, s rt nm ş kısımlarına karşı daha nazik olmamız gerekecek."

Çiftliğin sağladığı kayganlaştırıcı, dairesinin yakınındaki k  k eczaneden yasadışı olarak satın aldığı her şeyden çok daha kalındı, kalın ve viskozdu, hoş bir kayma ve kayma ile. Eldivenli avucuna her zaman kullandığından biraz daha fazla pompalayarak ellerini kayganlaştırdı ve kalın şaftın etrafına sardı, memnuniyet dolu i  çekişi başının üstünden yankılandı. Violet günün sonunda olduğunu ve bu oda için rezervasyon yaptırmış başka bir müşteri olmadığını kendine hatırlattı. Bol ve hızlı bir koleksiyon, her gün elde etmeye çalıştığı şeydi ... ama uzun bir iki hafta olmuştu ve o

yorgundu. Yorgun ve hüsranı uğramıştı ve neden bu kadar uzun sürdüğünü görmek için tahsilat odasına gelmeyi düşünecek çalışan kimse yoktu.

Bunu hak etmişti ve acele etmeye niyeti yoktu.

"Bugünkü ilk müşterim yeniydi. Yeni gibiydi. Bunu daha önce hiç yapmamıştı."

Kayganlaşmış avuç içlerini ona doğru kaydırırken tutuşunu hafifçe sıkılaştırdı, başparmağını ucuna ulaşana kadar şaftını yukarı doğru kıvrıran kalın damarda gezdirdi. Yönünü tersine çevirerek sünnet derisini geriye doğru itti ve avucunu parlak, açıkta kalan başına bastırarak tıslamasını sağladı.

"Sanırım işler iyi gitmedi?"

Onun sesindeki sertlik karşısında gülümsedi. Süt sağma seansının tadını çıkarmaya niyetliydi ve onun da çıkarmasını istiyordu. "Hiç de bile. Hem de hiç." Onu okşarken konuşmak yeni, daha önce keşfedilmemiş bir samimiyet seviyesi gibi görünüyordu ve kendini bir Pazar sabahı yatakta konuşurken, elleri hareket ederken onun yanına kıvrılmış, nefesinin sıcak nefesini ona karşı hissederken kolayca hayal edebiliyordu. Rahat, sıcak bir düşünceydi ve gözlerini kapatıp kendini tamamen bu hayale kaptırdı.

Onu kaplayan ipeksi tüyleri neredeyse hissedebiliyor, ellerini hareket ettirirken burnunu göğsüne, tam kalp atışlarının üzerine sürttüğünü hayal edebiliyor, battaniyelerin ağırlığını ve onun etrafında rahatça kıvrılmış kollarındaki gücü hissedebiliyordu. Şimdi iki eliyle onun sikini tutuyor, başparmakları başının dibinde ritmik daireler çizerek frenulumuna bastırıyordu. Adam onu nazikçe yuvarlarken sırtında serin çarşafları hissederek tembel tembel sevişmeye başladı, adamın ağırlığı devasa bir yatakta, daha büyük türler için tasarlanmış, onun küçük dairesine bile sığmayacak bir yatakta üzerine çöktü.

"Kelimenin tam anlamıyla hiçbir fikri yoktu. Pantolonunu çıkarmasını söylemek ve sandalyeye nasıl oturacağını göstermek zorunda kaldım." Genç boğa ukalalıkla şaşkınlığın tuhaf bir bileşimine sahipti ve kadın sabırsız bir nefes üflemiş, bir önceki gün yaşadığı sıkıntının tekrarlanmasına hazırlandığı için sinirlenmişti. Biraz daha alçakgönüllü olsaydı, Kirime'den ve eğitim videolarındaki tilki suratlı kadından öğrendiği alıştırmış, neşeli gülümsemeyi ona verebilirdi, ama odaya girdiğinde, koleksiyon katını incelerken elleri kalçalarında, alaycı bir sırıtışı vardı.

"Ereksiyonunu kaybetti... iki kez!"

Rourke ofladı ve başını sallarken boynuzlarının kenarını görebildi. O öğleden sonraki minotor, pantolonu çıkar çıkmaz ukalalığını kaybetmiş ve sanki Rourke merdivenlerden üst kata tırmanıp ona orada otuz bir çekecekmiş gibi beklenti içinde dikilmişti. "Ve sonra ... *sonra!* Hiçbir uyarı yapmadan işini bitirdi. Başlığı ona doğrultmadan önce birazını önlüklerime bulaştırdım. Ona ödenmesi gereken paranın yarısı çamaşır arabasına gitti."

"Beni alt etmeye çalışmıyorsun, değil mi?" diye sordu. "Çünkü iki hafta boyunca Stiff Grip Sally ile takıldım ve bir noktada beni sünnet ettiğini düşündüm."

Violet onu bıraktı, gülerken kamburunu çıkardı, omuzları titriyordu, yeni kızın ağırlık sallama hareketini hayal ediyordu. "Oh hayır!" diye bağırdı, gözleri neşeyle dolmuştu. "Buna izin veremeyiz... Eğer bu çok fazla baskı yapıyorsa söyle, tamam mı?"

Parmaklarının sıkışmış halkasını şişko şaftından aşağı kaydırды, parmaklarını germeden ve kesesinin alt tarafını gıdıklamadan önce ellerindeki tanıdık ağırlığın ve ağırlığın tadını çıkardı. Yavaşça içine doğru bastırarak

Kız onun delicesine genişliğine alışacak, taşaklarını avuçlayıp yavaşça çekerek sevdiğini bildiği esneme hissini verirken çıkardığı homurtuya çok benzeyen bir homurtuyla kendini tam olarak oturtacaktı. Onu tamamen dolduracak, yapabileceğini düşündüğünün çok ötesinde gerecekti, ama o zamana kadar onun hissine, ağırlığına alışmış olacaktı ve içinde hareket etmeye başladığında, başı coşkuyla geriye düşecek, elleri geniş omuzlarının etrafında sıkılacak ya da geniş boynuzlarını kavrayacaktı.

"Sen ."

Sikinın kubbeli başı o gün daha çekici görünüyordu, parmaklarının uçları hafifçe sıyrıyor, sünnet derisiyle ileri geri, yukarı aşağı alay ediyor, inleyene kadar hassas kılıfın içini okşuyordu. *Bunu sünnet etmek bir suç olurdu*, diye düşündü, gevşek deriyi geriye doğru kaydırarak, topraktan filizlenen özellikle lezzetli bir mantar gibi tam başı serbest kalana kadar, dilini göz kırpan yarığındaki sedefli nemi yalamaya çağırdı. Onu yavaşça dillemekten, sürekli bir hareketle frenulumunu yalamaktan zevk alacaktı, başparmağının o zaman yaptığı hareketin aynısını, ileri geri, tekrar tekrar, zevkle homurdandığında onu ağzına çekerek.

Onu tatmaktan zevk alacaktı ama bu daha sonra olacaktı; farklı bir zaman, diye düşündü, devam etmekte olan hayaline geri dönerek. Ellerini sürekli bir akış, sürekli bir uyarım içinde birbirini ardına gezdirerek onun shaftını bükmeye başladı. Onun üzerinde Rourke inledi. Geniş kalçaları, tıpkı kalçalarının Violet'in bedenine süründüğü gibi, dolgulu damızlık kundaklarına hafifçe vurmaya başladı; yavaş, kasıtlı ve derin, her zaman çok kontrollüydü, kaba, sıgır dili Violet'in boynunu öperken teninin tuzunu tadıyordu. Violet kendi zevk çılgınlıklarını, akılsız yalvarışlarını duyabiliyordu.

dudaklarından dökülecekti; onu becerirken kendi derin inlemelerinin ve hayvani homurtularının baritonu, üreme bankına karşı aynı kasıtlı, ölçülü güçle ona vuruyordu. Ağır taşakları her hamlede kadının tenine çarpıyor, vurmali tokatları odayı dolduran müstehcen bir müziğe dönüşüyor, onu yatağın içine doğru becerirken şişmanlıyor ve patlayacak kadar doluyor, boşalmasının peşinden koşuyor ve yıldızlar görmesini sağlıyordu.

Onu özlemişti, onu *çok* özlemişti ve onu görmek -onunla konuşmak, flört etmek, sesinin keskin tınısını duymak ve sırtında yankılandığını hissetmek- eve dönmek gibiydi. Farkına vardığı şey karnına bir yumruk gibi inmişti; evde ailesiyle birlikteyken - kayıplarının yasını tutarken, eski fotoğraf albümlerini karıştırırken ve annesinin çekmeceleri temizlemesine yardım ederken, keşke daha sık arasaydım ve eve daha erken gelseydim derken - onu düşünüyordu ... ama *bu* şekilde değil. Her gece küçük cılız yataklı odasına dönüp onun kollarına yığılmayı, onun sakin kontrolünde kendini kaybetmeyi, gözyaşlarını öperken ağzının sıcaklığını hissetmeyi hayal etmişti. *Bunu* özlememişti ama onun sert sesini ve derin kahkahalarını, şakalaşmalarını, dağınık saçlarını ve parlayan çikolata gözlerini özlemişti. Hayalinde birlikte kahvaltı yaparlar, birbirlerine çikolatalı kruvasan ya da yaban mersini dolgulu keklerden ısırıklar yedirirler, Black Sheep Beanery'den gurme kahvelerini yudumlardı. Dışarıda gökyüzü kararırken yatağa dönüp sarılıp konuşacaklar ve nostaljik filmler izleyeceklerdi, ama önce ... önce ikisi de tatmin olana kadar onu becerecek, son derece değerli tohumunun fişkırması üzerine fişkırmasıyla onu dolduracaktı.

Adamın derin iniltisi onu şimdiki zamana geri döndürdü, adamın yastıklı yetiştirme bankına sert ve ağır darbeleri hayalinin bir yankısı oldu ve kadın

vızıldayan memeyi hiç vakit kaybetmeden sikinin başının üzerinde gezdirdi. Yeşil ışık yandığında ellerine karşı sallanmaya devam etti, ellerinde zonkladıkça alçaldı ve *tanrılar* onu nasıl da özlemişti. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyordu - yumurtalarını nasıl sevdiğini ve geceleri yanına bastırıldığında nasıl hissedeceğini; dilinin sertliğini, boynuzlarına nasıl baktığını, ailesine yakın olup olmadığını ve Geillis'in önerdiği gibi onu dizine yatırıp yatırmayacağını. İtişler zayıflamaya başladığında taşaklarının nabzını takip ederek, başparmağını kesesinin arkasındaki gözle görülür şekilde zonklayan noktaya bastırdı, prostatına masaj yaptı, tepki olarak kasıldığında amı sıkıştı. Toynakları ayaklıklara sürtündü ve tekrar inleyerek makineyi yeni bir meni seliyle doldurdu, kadın onun tatlı noktasına bastırdı, cama sıçrayan beyaz iplerle birlikte uyluklarını sıktı. Toplama ünitesinden gelen bir tıkırtı ve vızıltı onu sıçrattı ve ikinci şişenin yerine döndüğünü görmek için tam zamanında keskin bir şekilde döndü.

Dosyalara yapıştırılmış olarak gelen etiketlerin ikisini de kullanmak için hiç nedeni olmamıştı ama her şeyin bir ilki vardır, diye düşündü hayıflanarak.

Kadın onu temizlerken hiçbir şey söylemedi, her zamanki gibi sıkarak işi bitirdi ve ikincisi ancak çeyrek çizgisine kadar dolu olan iki şişeyi işaretlerken sessiz kaldı. Damızlık tezgâhına geri döndüğünde, onun geniş boynuzlarının hâlâ orada, kıpırdamadan durduğunu görebiliyordu.

"Bunun için para ödemeliymişim gibi hissediyorum," diye inledi, küçük merdivenden çıkıp ilk kez onun seviyesine gelirken bankın üzerine yığıldı kaldı. Basamaklarda donup kaldığında fark etti ki, bu noktadan adamın yuvarlak poposunu ve kalın aletini mükemmel bir şekilde görebiliyordu.

Kalçaları, onu yatağına almanın nasıl bir şey olabileceği fantezisini tamamlıyordu.

"Sanırım beni öldürmüş
olabilirsin." "Bir cesede göre çok
patronluk taslıyorsun."

Sonunda kendini kaldırdığında dağınık saçları gözlerine döküldü, kendini banktan iterken onu bakışlarına kilitledi, büküldüğünde sırtı çatlarken homurdandı. Aleti kalçalarının arasında sallanıyordu, yumuşak, bitkin ve hâlâ tamamen devasa, hipnotik bir sarkaç gibi odanın öbür ucundaki yarım düzine adımı sendeleyerek pantolonunun saç arkalığının üzerinde durduğu yere kadar gitti. Toynaklarını her bir bacağın içinden dikkatlice geçirmesini, kuyruğunu avuçlayıp kumaşın oturduğu yerdeki küçük yarıktan geçirmesini, her bir paçayı çıkık kalçalarının üzerinden bağlamak ve sabitlemek için eğilmesini hayranlıkla izledi. Gömleği içine sokulmuş ve düzeltilmiş, siki sokulmuş ve fermuarı çekilmişti, kemerini bağlayana kadar kafasını kaldırmadı ve Violet neredeyse kendini, onu veda öpücüğüyle uğurlamadan önce iş için giyinirken, birlikte küçük, şirin bir ev tablosunda olduklarına inandırabilirdi.

"Tuhaf," diye homurdandı, saatinin kordonunu ayarlarken, kaba bir profesyonelliğin resmiydi. "Birini her hafta görüyorsun, onunla konuşuyorsun, rutininin, programının bir parçası oluyor. Hayatınızın bir parçası olurlar. Onlarla belli bir samimiyet düzeyini paylaşırsınız. Gittiklerinde onları özlersiniz. Neredeyse kendinizi onları tanıdığınıza inandırabilirsiniz, çünkü boşlukları kendiniz doldurmaya başlarsınız, ama asla *gerçekten* bilemezsiniz."

Kendisinin de düşündüğü şeylere çok benzeyen bu sözler karşısında kalbine bir mengene saplanmıştı ve yüzü aşırı ısınmıştı; gündüz düşlerinin yumuşak, puslu ışıltısı hem geçen saate hem de yanaklarına pembe bir kızarıklık veriyor, gözleri yaşlarla doluyordu.

"Bana hiç cevap vermedin. ?"

Bir anda yüzündeki pembe kızarıklık kayboldu ve gözyaşlarını geride bıraktı. Son iki haftadır onu teselli etmek için yanında olmadığını ve onun haklı olduğunu hatırladı - onu sadece bu yer, bu iş bağlamında tanıyordu ve bu değişecek gibi görünmüyordu.

"Ailede bir ölüm oldu."

Geniş yüzü bir anda ayıldı, alnı kırıştı. "Bunu duyduğuma çok üzüldüm. Başınız sağ olsun. Yakın biri miydi?"

Fantezileriyle saklanabileceği ve gerçekte yüzleşemeyeceği üreme bankının koruyucu bariyerinden sıyrılarak en üst kata çıkmasına neyin sebep olduğunu merak ederek çoktan dönmüştü. Gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı ve başını sallarken sesi boğazında düğümleniyor gibiydi ve adamın dev eli omzuna dayandığında sarsıldı, her zaman olacağını bildiği gibi ağır ve sıcaktı. Döndüğünde adamın gözleri şefkatle doluydu.

"Hadi buradan çıkalım, gel benimle bir kahve iç. Bana onları anlatabilirsin."

Vücudunun sıcaklığını hissedebileceği kadar yakındı. Kocaman eliyle yüzünün yan tarafını okşarken başparmağının ucu kadife gibi yumuşaktı, gözyaşlarından birini yakalayıp teninde yumuşattı. Her zaman bu kadar keskin ve kaba olan adamdan böyle bir yumuşaklık beklemiyordu ama yine de başını kaldırdı, biraz daha eğilirse ağzıyla buluşmaya hazırды. Hâlâ rüyasındaki kahvenin kokusunu alabiliyordu, küçük yerel kahve kavurucusunun çekirdekleri, ona yaslanıp yüzünü onun güçlü sırtına bastırırken mutfağında yapılmıştı. Adamın gök gürültüsünü andıran sesi de yumuşamıştı, derin ve rahatlatıcıydı, hiçbir talep belirtisi yoktu ve kadın başını salladı, orada onunla birlikte olmaktan başka bir şey istemiyordu, bir yerde-herhangi bir yerde

-Çiftlik dışında.

"Hadi o zaman, yumrukla. Bize bir masa bulacağım. Muhtemelen bir grup genci ters çevirmem gerekecek ama sorun değil, zıplayacaklardır."

Merdivenlerden inerken elinin ağırlığını sırtında hissedebiliyordu, sanki onun sıcaklığı teninde bir iz bırakmış gibiydi, eşyalarını toplayıp kalbi ağzında saatin kaç olduğunu söylerken tüm dünyanın görebileceğinden emin olduğu bir parıltı. *İşte bu, bunu yapabilirsin. Önce kahve. Sonra yarın kendini onun evine kilitleyebilir ve bir daha asla çıkmayabilirsin.* Violet bunun mükemmel bir plan olduğundan emindi.

OceanofPDF.com

Bölüm 12

Tbaşparmağının yumuşak baskısı onu çıldırtıyordu. Etraflarında, Black Sheep Beanery her zamanki koşuşturmacasıyla uğulduyordu.

Müşteriler kümeler halinde dedikodu yapıyor ve yer kapma yarışına giriyordu. Onlarınkinin karşısındaki masada oturan laboratuvar önlüğü giymiş orku daha önceki ziyaretlerinden tanıyordu; çiftlikte giydiğine pek benzemeyen önlükler giymiş bir insan kadınla gülüşüyorlardı ve arkalarında bir yerde bir harpy kıkırdıyordu. Sesi titreyerek teyzesiyle hastanede geçirdiği son günleri anlattığında Rourke onun elini tutmuş, gözyaşları kirpiklerinden dökülürken küçük masanın ortasındaki dev avucunun içine alarak cenazeyi ve onu takip eden günleri anlatmıştı. Konuşma değiştikçe onu bırakmıyordu ve bileğinin iç kısmında dolaşan başparmağının nazik, kadife baskısı onu baş döndürücü bir dikkat dağınıklığına sürüklüyordu.

Her zaman kalabalık olan dükkânın bir köşesine sıkışmış olan karşısındaki sandalyeye ilk oturduğunda, "Tatlıya düşkünüm," diye açıkladı. "Ne seveceğinden emin değildim, o yüzden ikisinden de al." Masanın ortasındaki iki tabaktan birinde pudra şekeri serpilmiş çikolatalı bir kruvasan, diğerinde ise Violet'in birkaç hafta önce sipariş ettiği karamelli cevizli burgulardan biri duruyordu. "Kahve siparişi bir dakika önce geldi, yani hâlâ sıcak olmalı."

Bardağının ağzı buhar tutucu ile kapatılmış, tabakların arasında bıçak ve çatalla birlikte bir yığın peçete duruyordu. *Detaylara önem veren bir mükemmeliyetçi.* Bu onu bayıltmaya yetmişti. "Sokaktaki söylentiye göre sen de bu kıvrımlardan birine dönüşeceksin." Adam dilini şaklatırken Violet içinde bulundukları durumun gülünç olduğunu düşündü. Ağır kesesinin ellerinde nasıl hissettiğini biliyordu, kasları gerilmeden önce sıcak testislerini ne kadar çekmekten hoşlandığını biliyordu; horoz kafasında en hassas olduğu noktayı biliyordu, onu derinden düşürmek için ellerinin ne kadar sıkı olması gerektiğini biliyordu. Orgazmın nasıl bir his olduğunu, boşalırken kanının nasıl çarptığını, sonra bir an için nasıl kemiksiz kaldığını biliyordu... Onun en özel bölgeleri hakkında bu kadar mahrem ayrıntı bilmek ve hâlâ *onun* hakkında bu kadar az şey biliyor olmak gülünçtü. *Tüm bunları değiştirmenin zamanı gelmişti.*

"Büyükannenizin insan olduğunu mu söylemiştiniz?"

"Mhm, o kasabalıydı ve büyükbabam yerleşim yerinde büyüdü. Unutmamak gerekir ki burası kuş uçmaz kervan geçmez bir yer. Üç yüz dönümden fazla tarım arazileri vardı, ailem evlerini bunun bir ucuna inşa etmişti ve kuzenlerim de diğer ucunda yaşıyordu. Ahırları temizlemek ve tavuk kümeslerini toplamak zorunda kalmadan dışarı çıkıp oynayan çocuklarla ilgili kitaplar okurdum ve bunun hayal ürünü olduğunu düşünürdüm."

Onun boynuz yerine küçük çıkıntıları ve yumuşak, kuzuya benzeyen kulakları olan bir çocuk olduğu görüntüsü, gülerken midesinin takla atmasına neden oldu. "Minotorların orklar gibi gruplar halinde yaşadığını bilmiyordum?" Çiftliğin müşterilerinin hepsinin aynı küçük mahalleye geri döndüğünü hayal etmeye çalıştı ve bir yerde bu kadar çok testosteronun felaket için bir reçete olduğunu düşündü.

"Normalde yapmazlar. Burası çok izole bir topluluktur, her insan kasabaları vardı. Tanrıça diğer türlerin neden bu gibi bölgelerde kaldığını

biliyor.

ama eğer varsa, genellikle birbirlerine yapışırlandı." Sesi her zamanki gerçekçiliğini koruyordu ama devam etmeden önce bir an duraksadı. "İnsanlarla bu şekilde çevrili olmak her zaman güvenli değildir, bu yüzden servitor sürüleri ve kurt sürüleri gibi şeyler görürsünüz."

Yaklaşık beş yıldır evliydi, kendi şirketini kurmuştu, Cambric Creek'te bir evi vardı. Adam gibi bir yetişkindi, bu düşünce onu sandalyesinin koltuğuna doğru kaydırды. Teyzesine ait bir araba kullanıyordu, buzdolabında hala aynı jenerik portakal suyu vardı ve bu pahalı küçük gurme kavurma fırınına gelebilmek için bile bahşiş parasını biriktirmek zorundaydı. *O senin liginin çok dışında, bu gece elini sıkmasıyla bitecek, böylece haftalık el işinin tadını vicdanı rahat bir şekilde çıkarabilecek . . .* ama hala elini bırakmamıştı, hala bileğinin içini avucundaki bir kedi yavrusuymuş gibi okşuyordu ve ondan gelen beklenmedik şefkat - her zaman çok sert, çok kontrollü - ciğerlerini birbirine ördü ve kalbinin arapsaçı içinde acınacak bir şekilde çarpmasına neden oldu.

"Ben tek çocuğum, annem de öyleydi, yani etrafımda çok fazla aile ile büyümedim. Annem eve geri taşınmamı, daha yakın olmamı istiyor ve biliyorum ki bunun nedeni yalnız olması, sevdiğim bir şeyi yapmaktan vazgeçmemi *gerçekten* istemiyor ... ama bir kariyerim yok, bu sadece bir iş, bu yüzden kendimi suçlu hissediyorum. Ben bir Y kuşağıyım, endişeli ve suçlu olmak benim doğuştan gelen hakkım, sanırım, değil mi? Ama burayı seviyorum." Şaşırtıcı olmayan bir şekilde annesi Bayan Tinsely ile anlaşmış ve cenazeden bir hafta sonra kendini küçük bir kafede Carson Tinsely'nin karşısında otururken bulmuştu. Ortaokul aşkı ile yaptığı sohbet, büyük minotorla geçirdiği zamandan tamamen farklı olarak yapmacık ve tuhaftı. "Farklı kültürler ve yemekler hakkında bilgi edinmeyi seviyorum.

. . bu kadar farklı türün burada bir araya gelebilmesi inanılmaz, bu bende her şeyi keşfetme isteği uyandırıyor!"

"Her zaman güllük gülistanlık değildir," diye uyarmıştı yine o derin kıkırdamalarından biriyle, teninde hissetmek istediği titreşimli bir gümbürtü. "Bazı insanlar pantolon giymez. Hayatım boyunca insanların arasında yaşadığımı kabul ediyorum ve çoğunluk kültürünün her şeye sızma eğilimini anlıyorum ama bence toplum içinde kıçını örtmek topluma giriş için temel nokta olmalı. Bu yüzden. . . bu var. Ama burası güzel bir yer. Komşuların bir Salı günü aya bağırmayı içeren rastgele bayramları kutlaması zorlayıcı olabiliyor, ancak çoğunlukla herkes iyi geçinmeye  alışıyor."

Dışarıdaki gökyüzü pembe ve altın rengineydi, güneş parlak turuncu bir k reydi ve yavaş yavaş kıızıla doğru batıyordu. Bir saatten fazla zaman geçtiğini fark etti, yine de garip duraklamalar ya da sessizlikler olmamıştı; gergin kahkahalar ya da yapmacık konuşmalar yoktu.

"Bakın, bunun ne kadar uygunsuz olup olmadığının bilmiyorum ama umursama noktasını biraz geçtim."

Adamın kalın sesinin aniden yükselmesiyle sıçradı ve adam durakladı, elini bırakarak büyük bir elini yüzünde gezdirdi. "Yüzüğü çıkardıktan sonra sana soracaktım, bunu yapmamın tek amacı buydu. İstedim cevapları alamamaktan ve sen de çok ilgi çekici bir soru işaretisin. Seni özledim, biliyorsun. Sen yokken."

Kalbi kendi üzerine katlandı, onun da kendisini düşündüğü gibi düşündüğü, kafasındaki boşlukları doldurmaya çalıştığı fikri. "Ben de seni özledim."

"şey . . . Artık  zg r ve temizim ve seni daha yakından tanımak istiyorum." O otoriter gök gürültüsünün bir kısmı geri dönmüştü ve oturduğu yerde doğruldu, o devam ederken talep imasıyla uyluklarını birbirine bastırdı. "İşleri zorlaştırmak istemiyorum ve seni daha iyi tanımak istiyorum."

senin için işteki hiçbir şeyi tehlikeye atmam. Randevularıma şimdilik ara vermemi istersen veririm." Kadın başını salladı, konuşma yetisi aniden kaybolmuştu ve adamın geniş ağızının köşeleri hafifçe kalktı. "Seni çiftlik dışında da tanımak istiyorum ve umarım hislerim tek taraflı değıldir." Kız sessizce bocalamaya devam ederken beyaz dişleri parladı, hangi düşünceye katıldığından emin olamadan tekrar sallanmadan önce başını salladı. "Ama öyle olduklarını sanmıyorum. Bu hafta sonu benimle yemeğe çıkmak ister misin, Violet?"

Adamın derin sesinden adının duyulması onu bir su birikintisine çevirdi. Hayır derse, bir daha asla bundan bahsetmeyeceğinden, muhtemelen onu bir daha hiç görmeyeceğinden hiç şüphesi yoktu. Sonsuza dek özlem duymaya devam edebilir, gökyüzünde asla gerçekleştiremeyeceğı hayallerden kaleler inşa edebilirdi ... ama o her zaman otoriteye karşı bir enayi olmuştu. Adamın o emredici ses tonuyla kendisinden her şeyi isteyebileceğinden ve evet demekte çaresiz kalacağından emindi, tıpkı çarşaflarının sırtında serin, ağırlığının yanında rahatlatıcı bir ağırlık olacağından emin olduğı gibi. *Rourke.*

"Bunu çok isterim."

v

Beşinci Bölüm

OceanofPDF.com

Bölüm 13

Unutmayın, tatlıdan önce kalkın ve tuvalette donunuzu çıkarın. "Missya geri döndüğünüzde, eski kabadayı çocuğunuza bir hediye verin.

RÇek gelene kadar zar zor bekleyecektir, garanti."

Violet burnundan sert bir nefes üfledi ve tepedeki parlak ışıktaki gözlerini kısarak baktı. "Yaptığın işe odaklanman gerektiğini düşünmüyor musun? Dudaklarımın yarısını ağdayla aldığın için acil servise gidersem iç çamaşırlarımı çıkarma konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak."

Vampir gözlerini devirdi ve balmumundan dil basacağını bir kez daha eline aldı. Violet, Geillis'in kendisini bu işe nasıl ikna ettiğinden emin değildi ve yarı yarıya bir vampir büyüsüne kapıldığından şüpheleniyordu. *Hayır, sen yapmadın. Bunu yapmasına izin veriyorsun çünkü sen azgın bir aptalsın.* Kafasının içindeki sesin en azından bu sefer haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Geillis büyük gece için yeni ağda yaptıırıp yaptırmadığını sormuş, o da tipik bir panik ifadesiyle cevap vermişti, çünkü aslında fark etmeyeceğinden emin olsa da, hayatında hiç ağda yaptırmamıştı ve şimdi bu fikir evrene yayıldığına göre, umutsuzca yaptırmak istiyordu. Bu tür pahalı bir kuaför hizmeti, savurganlık olarak bile olsa kesinlikle bütçesinde yoktu ve bu yüzden Geillis gönüllü olmuş, engin, uzun, vampir hayatı boyunca kuaför deneyimi olduğu konusunda ısrar etmişti.

Mutfak masasının üzerinde, belden aşağısı çıplak ve dizini kulağına dayamış bir halde yatarken, Geillis'in 1980'lerde dönüştüğünü ve Violet'in annesiyle aynı yaşlarda olduğunu hatırladı.

"Kıyırdamadan dur, neredeyse bitirdim!"

Ağda kâğıdı tenine bastırılırken gözlerini kapadı ve nefesini tuttu, Geillis'in tarif ettiği senaryoya odaklanmaya çalıştı, bu pozisyonda olmasına neden olan senaryoya. Adamın koca sikiyle gerilmek istiyordu, gelecek sezona kadar onu sikmesini istiyordu.

Ama son zamanlarda tek düşünebildiği, onun sıcak diliyle seksini yıkadığı fikriydi ve muhakemesi onu terk etmişti. *Bu gece. Bu gece bir şeyler olacak.* Akşam yemeği randevularının, gün ortası öğle yemeklerinin, küçük şirin kasabadaki romantik gezintilerin ve şehirdeki galeri ziyaretlerinin sayısını unutmuştu. Onu tanımak istemişti, onun da kendisini tanınmasını, birbirlerini süt sağma tesisinin ve son birkaç aydır etkileşimlerine nüfuz eden yüksek cinselliğin dışında tanımlarını istemişti ve Violet onun ihtiyatlılığını ifade edebileceğinden daha fazla takdir ediyordu ... ama eğer bu gece onun sikinin etrafında boşalırken adını haykırmasıyla bitmezse, Violet ölümcül bir şekilde karşılanmamış seks beklentilerinden öleceğinden emindi.

* * *

İlk randevuları şehirdeki evinin köşesindeki küçük, şirin bir trattoria'daydı ve adam mükemmel bir beyefendi idi.

Bridgeton, çoğu büyük şehir gibi çok türlü bir nüfusa sahipti ve insanlar çoğunlukta olsa da, onun çoğunluk kültürüyle ilgili yorumlarından sonra günlerini geçirirken daha dikkatli olmaya başlamış, şehrin koşturmacasının arka planında neredeyse görünmez olan goblinleri ve trolleri fark etmişti. Köşedeki küçük bakkalda, Food Gryphon'da gördüklerine benzer küçük bir ürün yelpazesi olduğunu keşfetmişti - yosun aromalı cipsler ve tuhaf renkli içecekler, hepsi de mağazanın arkasındaki en alt rafa doldurulmuştu. Violet bir akşam, geniş kalçaları ve renkli dövmeleri olan minyon bir goblını ağzı açık izlemişti,

Küçük bir çocuğun elini tutarak dükkâna giren kadın, dondurma kasasına doğru eğilmiş bir halde arka koridora doğru ilerliyordu. Elinde çilekli külahıyla geri çekilmiş, goblin kadının eğilip çocuğunu bırakmasını ve alışveriş sepetine alt raftan bir şeyler doldurmak için neredeyse diz çökmek zorunda kalmasını gizlice izlemişti.

Küçük çocuk kıpırdanmaya başlayınca kadının sıranın önüne geçmesine izin vermişti ve tüm bu olay onu rahatsız etmişti. Yarım düzine başka seçeneği olmadan tüm market alışverişini aşırı pahalı mini-marketten yapmak zorunda kaldığını hayal etmeye çalıştı ve bir gün soyunma odasında Kirime ve diğer teknisyenlerden birinin Cambric Creek'teki emlak piyasasının hızla yükselmesinden yakınırken kulak misafiri olduğu konuşmayı hatırladı. *Diğer türlerin oraya taşınmak istemesine şaşmamalı.*

O cumartesi akşamı onunla restoranda buluşmuş, kız koşarak caddeyi geçerken kaldırımında nöbet tutmuş, kız hemen köşede otururken onu dövdüğü için yüzü kızarmıştı. *Tabii ki bay her zaman kontrollü olan dakiktir, neden şaşırdın?!* Adamın şehirde nerede yaşadığını sordu, tarif ettiği mahallenin kendi dairesinden çok da uzak olmadığını fark etti, bu da önerisine neden hemen aşına olduğunu açıklıyordu.

"Eski karım konağı tuttu," diye devam etti, gözleri önündeki şarap kadehine kayarak, "ve işim Cambric Creek'te, bu yüzden bugünlerde şehre gelmek için pek nedenim yok ... şimdiye kadar," diye kabul etti, ona o parlak gülümsemelerinden birini göstererek, onu bir kalp atışı süresince kendisinin daha yumuşak bir versiyonuna dönüştürdü.

"Ne oldu?" diye ağzından kaçırdı, onunla kahve içmek için buluştuğu o ilk geceden beri zihninde dönüp duran soruya umutsuzca bir yanıt arıyordu. O gece kafeden eve döndüğünde

Akşamın sona erme şekli yüzünden neredeyse uçacaktı ve onu internette takip etmek için hemen bilgisayarının başına geçti. İnsanların kirli çamaşırlarını ortaya çıkarma becerisini geliştirdiği için özellikle gurur duymuyordu ama yıllar içinde geniş aile üyelerinin sosyal medya hesaplarını, uzun zaman önceki özgeçmişlerini ve hedefiyle ilgili en ufak bir bilgi kırıntısı içeren unutulmuş hesapları bulup çıkarma konusunda bir yetenek keşfetmişti. Doğum gününü biliyordu ve şimdi de adını biliyordu. Bu fazlasıyla yeterliydi.

Sonunda, önce eski karısını bulmuştu.

Bugünlerde çoğu insanın hesabı, onun gibi çevrimiçi meraklıları atlatmak için özel olarak ayarlanmıştı, ancak kıpkırmızı gülümsemeli göz alıcı kadının her şeyi halka açıktı. Profil üstüne profil, hepsi birbirine bağlı farklı sosyal platformlar, Violet, boğasının eski eşinin son derece küratörlü, parlak hayatında geziniyor, her tıklamada kendini daha da sıkıcı küçük bir fare gibi hissediyordu.

Zihni ona kafedeki tiefling gibi uzun boylu, ince yapılı, pahalı iş kıyafetleri giymiş, sert bir ifadeye sahip, tıpkı onunkine benzeyen, mesleğiyle uyumlu birinin görüntüsünü vermişti. Yeşil kiremitli bir yüzme havuzunun yanında poz veren şehvetli güzellik - uzun, abanoz saçları bir türbanla sarılmış, gözlerini gizleyen büyük boy, fildişi güneş gözlükleri ve kırmızı boyalı dudakları genişçe gerilmiş - hayal ettiği hayali sevgiliye hiç benzemiyordu. Arkasında salınan ineğe benzeyen kuyruğu ve hiçbir çekimde kameraya dönük olmayan sırtının meraklı, karanlık gölgesi dışında insan görünümlüydü. *İnsan anatomisinden hoşlanmıyor, en azından bu kadarını biliyorsunuz.* Sosyal platformlar arasında gidip gelirken, selfie'lerden ve sahnelenmiş fotoğraflardan oluşan sonsuz akışta gezinirken, Violet gerçek hayatın tamamen yokluğunu fark etti - ne aile gezintileri, ne kilometre taşları ne de evcil hayvanlar, bu gülümseyen adamın birlikte olduğu adama dair hiçbir ipucu yok

kadın bir zamanlar onun hayatını paylaşmıştı. Akıştaki en eski fotoğraf üç yıl öncesine aitti ve o ilk birkaç düzinede, diğer kadının makyajı biraz daha hafifti, kirpikleri henüz uzatmalarla uzatılmamıştı, dudakları koyu bir dut kırmızısına boyanmıştı. *İki yıldır boşanmış olduğunu söyledi.*

Kendini yeniden keşfeden birinin izini fark etmiş ve bu dürtüyü iyi anlamıştı. Okuldan çıkar çıkmaz beklediği o rüya işi bulmuş olsaydı, sosyal paylaşım sitelerini Bridgeton'ın ve büyük şehirdeki hayatının sanatsal, siyah beyaz fotoğraflarıyla, caddenin yukarısında, suyun karşısındaki yüksek binalara bakan bir çıkıntıda duran aşırı pahalı yanmış kahveyle doldurmak kolay olurdu. Mütevazı başlangıcını ve insani ailesini saklamak kolay olurdu... tıpkı bu kadının, onun karısı olduğunda kim olabileceğine dair her türlü ipucunu tamamen sakladığı gibi. Saklamaya değer bir hayatı olduğu fikrinden hoşlanmayan kadının midesi kasıldı ve ters döndü.

Adına kayıtlı hiçbir fotoğraf ve sosyal medya hesabı yoktu, ki bu da onu hiç şaşırtmamıştı. Bunun için fazla kaba, fazla profesyoneldi. Tesadüfen bulabildiği en yakın şey, diğer kadının akışındaki en eski fotoğraflardan birine yapılan bir yorumdu; akrabası gibi görünen birinden gelen bilgisiz, uygunsuz bir yorum, onun var olduğuna dair lanet olası bir kanıttı. *Rourke ve senin hakkında duyduklarıma çok üzüldüm.* Bu keşif üzerine koltuğunda doğruldu ve hızla yorumu yapan kişinin profiline tıkladı. Bir düzine kadar manzara fotoğrafı ve birkaç çocuk, hepsi kız, hepsi aynı, arkalarında sallanan kuyruklarıyla. Fotoğraflarda filtre yoktu ve tuhaf, aceleci bir kompozisyona sahiplerdi; bu da fotoğraf platformunun yüksek oranda seçilmiş havasına aşina olmayan daha yaşlı bir kullanıcının işaretiydi.

Kadının adını araştırdığında, kendi ebeveyninin demografisinde daha yaygın olarak kullanılan CrowdJournal'da bir profil buldu. Sonuç. Yıllar öncesine ait yüzlerce fotoğraf. Aradığı şeyi bulması uzun sürmedi. *Veleena'nın el düğünü*. Albüm sadece yarım düzine fotoğraftan oluşuyordu ve sadece bir tanesinde adam vardı. Gelinin üzerinde yükseliyordu, biraz daha genç olmasa da her Cuma onun üzerinde yükseldiği zamanki kadar düzgün ve ciddi görünüyordu. Gelinin kendisi bir mucizeydi. Açık gözlü ve yumuşak bir şekilde gülümseyen, şu anki fotoğraflarında sergilediği dramatik makyajdan ya da küstah özgüvenden hiçbirisi olmayan gelin, karşısındaki büyük minotora tamamen farklı bir insan gibi bakıyordu.

Violet o gece yatağa ne olduğunu merak ederek girmişti; bu diğer kadın evlilikleri sona ermeden önce yeni biri olmaya mı karar vermişti, yoksa *her ikisi* de yeni biri mi olmuştu ve yeminlerinden sonra dönüştükleri insanlar birlikte çalışmamış mıydı? Violet fotoğraflardaki kadın hakkında kötü düşünemediğini fark etti, çünkü kendisi de sadece altı ay önceki haline kıyasla tamamen farklı görünüyordu; minotor süt sağma çiftliklerinden ve vampir restoranlarından haberdar olmadan önce, farklı türlerden komşularının nasıl yaşadığından habersizken ve insan ayrıcalıklarına karşı körken. Annesi ve sokağın yukarısındaki Carson Tinsely ne kadar isterse istesin geri dönemeyeceği kesindi, bu yüzden diğer kadını hayatını onu mutlu edecek şekilde yeniden keşfettiği için suçlayamazdı ve çok sayıda fotoğrafta açıkça mutlu görünüyordu.

Ağzını bastırdı ve başını düşünceli bir şekilde eğdi. "Sonunda çok farklı önceliklerimiz vardı. Büyük bir şey değildi, biri bizi aldatmıyordu ya da öyle bir şey değildi, sadece ... o şeylerden biriydi. O seyahat etmek istiyordu, ben ise işime yeni başlamıştım. Onun tüm

Arkadaşlar bekârdı, ben sürekli çalışıyordum... Birbirimizden uzaklaştık ve çok geçmeden birlikte yaşayan yabancılar olduk. Her halükarda onun için çok sıkıcıydım."

"Size harika bir haberim var, çünkü ben tanıdığım en sıkıcı insanım."

Kahkahasının zengin sesi kalın bir bitter çikolata seli gibi üzerine yayılmıştı, çiftlikte duyduğu sessiz oflamalardan daha sıcak ve daha canlıydı, masanın kenarında işaret parmağıyla serçe parmağını yakalarken lezzetli bir şekilde tanıdık hale gelen bir şekilde içini eritiyordu. "Beni sıkıyorsun. En ufak bir şekilde bile."

Eğer o sırada paylaştıkları iki şişe kırmızı şarabın yatağına giden yolu kayganlaştıracığını düşünseydi, hayal kırıklığına uğrayabilirdi. Adam onu binanın kapısına kadar götürmüştü ve yukarı çıkma davetinin ağzından kaçma şansı olmamıştı, dudakları tarafından olduğu gibi yutulmuştu. Adamın ağzı önceki partnerlerinininkinden daha genişti, kızınıkini tamamen yutacak kadar genişti ama dudakları yumuşak, geniş dili sıcak ve sertti ve kız ona yapışıp başı dönene kadar onu öpmüştü.

"Bunu çok uzun zamandır yapmak istiyordum." Derin ve karanlık sesi, Violet dik durmaya çalışarak gömleğinin önünü yumruklarken, tam da şüphelendiği gibi ona karşı gürlemişti. "Seninle vakit geçirmekten keyif aldım, Violet. Umarım bunu yakında tekrar yaparız."

* * *

Dört gün sonra, Cambric Creek'in hareketli şehir merkezindeki kalabalık bir happy hour barında yemek öncesi bir içki içmek için onunla buluştuğunda, kasabanın övündüğü birçok çiftlik restoranından birine el ele yürümeden önce. Adam onu bir oyuncak bebek gibi kaldırdığında, çok daha büyük bir tür için tasarlanmış bir bar taburesine tırmanmak için mücadele ederken aralarındaki boyut farkının farkındaydı. Adamın kalın kaslı kolu onu göz açıp kapayıncaya kadar kaldırmış, kocaman eli sırtının ortasına girmiş ve oturakta dengesini sağlayana kadar onu tutmuştu.

"Çocuklar için yaptığınız sodalı ve şuruplu içecek nedir? Kirazlı olan mı?"

Sunucu, kıvrak ayaklı bir faun, kaşlarını kaldırarak oradaki piercinglerin zıplamasına neden oldu. "Bir lulabelle mi?"

"İşte o. Barın kenarındaki şu elf masasını görüyor musun? Mavi elbiseli sarışına bir tane göndermek istiyorum. Alkol yok ve şu küçük kağıt şemsiyelerden birini ekleyebilirsiniz çok daha iyi olur."

Satir gözlerini kuşkuyla kısmış, Violet'ten büyük minotora bakmış, sonra da omuz silkerek siparişi vermek için dönmüştü.

"Az önce benim önümde başka bir kadına içki mi ısmarladın?"

"Yaptım, ama bekle. Bir dakika içinde buraya gelecek. Bu şekilde ayağa kalkmamıza gerek kalmadan tanışma faslını gerçekleştirebiliriz." Sonra eğildi, küçük masada aralarındaki mesafeyi kolayca kapattı ve onu öpmeden önce bir nefes almak için zar zor zaman buldu, ciğerlerindeki havayı çaldı ve külotunun devam eden kuruluşunu sağlamak için hiçbir şey yapmadı. "Bu gece benimle buluştuğun için teşekkür ederim. Çarşamba günlerinin pek romantik bir randevu gecesi olmadığını biliyorum ama seni gelecek haftaya kadar görememe fikri pek hoşuma gitmedi."

Sesinin bariton titreşimi doğrudan kalçalarının arasına girdi, ağzının kenarı kulağının kabuğunu sıyrırken başı neredeyse sallanıyordu. "Cuma günü için iptal etmek zorunda kaldığına inanamıyorum." Cuma günkü randevuyu

O hafta onu çiftlikte göremeyecek olmak çok ağır bir darbe olmuştu ve şehre onunla buluşmaya geldiğinden beri ilk kez sütünü sağma fırsatı bulduğu için yas tutuyordu. Aletini ellerinin arasına almak ve onun sıkı bir şekilde kontrol ettiği nefes alıp verişlerini ve homurtularını dinlemek -artık başının göğsünde tam olarak nereye denk geldiğini bildiğine göre, artık yemeğe tatlıyla başlamayı tercih ettiğini bildiğine göre, artık ağzının onunkinde ne kadar yakıcı olduğunu bildiğine göre- hayal edebileceği en erotik şeydi ve önceki Cumartesi onu kapısının önünde bıraktığından beri haftalık randevusunu dört gözle bekliyordu.

"Stiff Grip Sally beni idare ederken bu yolculuğa çıkmayı düşünmedin mi?" Dirseğinin dibinde, minyon ve dolgun vücutlu, uzun, sivri kulaklı bir kadın belirdiğinde, Rourke'un omzunu dürttüğünde safir gözleri kısıldığından, onun gırtlaktan gelen kahkahasını tam olarak takdir etme şansı olmamıştı.

"Biliyor musun, şaka yapıyorum çünkü bunları gerçekten seviyorum." Elf, ne demek istediğini kanıtlamak istercesine elindeki meyve süslü içkiyi geriye doğru devirdi ve dudaklarını meydan okurcasına şapırdattı. "Lütfen bana Xenna'ya kesinlikle onun partisinde olacağımı söylemediğini söyle."

"Çünkü bu benim yapacağım bir şeye benziyor. Bay Mükemmel'in tüm mahalleye kaynaşma fırsatına çok sevinmediğini mi söylemek istiyorsunuz?"

Elf başını eğmiş, düşünüyordu ve Violet bu fırsatı aval aval bakmak için kullanmıştı. Koyu mavi gözleri genişti ve soluk kirpiklerle çevriliydi, küçük düğme burnunun üzerinde bir tutam çil vardı. Çok güzeldi,

ve Violet, kıyaslandığında kendisinin de hissettiği kadar sıkıcı görünüp görünmediğini merak etmek zorunda kaldı. "Aslında, haklısın." Rourke homurdanırken dudakları kendinden memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı ve sonra elfin gözleri döndü, Violet'i ilk kez içine aldı.

"Merhaba, ben Lurielle. Tanıştırmayı düşünüyor musun, Rourke?"

Kötü şöhretli komşusuyla tanıştırıldı, diğer kadının yanaklarının dolgun elmaları gülümserken pembe-pembeydi, mavi gözleri insandan minotora onaylayan bir mırıltıyla bakarken parlıyordu. "Violet, seni şimdiden uyarıyorum.

-Çok otoriterdir ve dondurma almaya gittiğinizde külahınızdan tatmanız için sizi taciz eder. Dükkanda tatmış olması önemli değil, açgözlüdür. Ama çok iyi bir komşudur, bu yüzden onu taşınmaya ikna etmezseniz minnettar olurum. Yeni bir veranda takımı aldık, ikiniz de bir şeyler içmeye ve yemeğe gelmelisiniz. Khash ızgarayı her açtığında bir mastodonla tek başına güreşmiş gibi davranmayı seviyor, harika olacak."

Kısa bir süre sonra masadan ayrılmış, Rourke'dan yakında bir akşam geleceklerine dair söz almış, sonra da arkadaşlarının yanına dönmek üzere cesetlerin arasında kaybolmuştu. Violet ondan çok hoşlanmıştı.

Akşam yemeği, küçük ve hareketli kasabanın ana caddesindeki bir blok ötede yenmişti ve hesap geldiğinde, adam onu durdurmadan önce bilekliğinden dikkatle katlanmış bir avuç dolusu para çıkarmaya çalışmıştı.

"Hayır, bu kesinlikle olmayacak. Kaldır şunu."

Birlikte yedikleri ilk akşam yemeğinin ertesi gününe kadar bu konuyu düşünmemişti ve kendi payını ödemeye çalışması gerektiğini utanç içinde fark etmişti. *Ne biçim bir feministsin sen?!* Carson Tinsley ile kahve randevusu da dahil olmak üzere, son ne zaman dışarı çıktığını ve kendi payını ödemediğini hatırlayamıyordu. O vardı

O gece hazırlıklı geldi, birkaç haftalık bahşişlerini düzeltti ve bilekliğine sıkıştırdı.

"Ama geçen gece yarısını ödemeyi bile teklif etmedim ve bunu yapmalıyım-"

"Violet." Sesinin emredici gürültüsü onu susturmadıysa, dizine inen elinin sıcaklığı susturabilirdi. "Burada hiçbir hükmün olmadığını düşünmeni istemiyorum. Tüm emirleri veren ben olabilirim ama tüm kartlar senin elinde. Şu anda önemli olan tek şey senin rahatın ve eğer haddimi aşarsam, bunu bana söyleyebileceğini bilmeni istiyorum. Ama *böyle* bir şey olmayacak. Kariyerlerimizde farklı noktalarda olduğumuzun farkında olmadığımı sanma. Hayır diyebilirsin, beni bir daha görmek istemediğini söyleyebilirsin, sen çalışırken çiftliğe gelmememi söyleyebilirsin. Bu bir akşam yemeği, zamanının peşinatı değil. Ama ben birini rahatça şımartabilecek bir konumdayım, bu yüzden benimleyken seni şımartıyorum. Hikayenin sonu."

Kendine iyi bir feminist *olduğunu* ve kesinlikle satın alınamayacağını söylemişti ... ama o anda bir oral sekse minnettar olacağını söyleseydi, hiç tereddüt etmeden ağzı açık bir şekilde yüzüstü adamın sikinin üzerine düşerdi.

Bir önceki hafta sonu gibi, gece de neredeyse içini dışına çıkaran bir öpücükle sona ermişti; dilinin sıcak basıncı ve dokusu, ona seksini yalamanın nasıl bir his olduğuna dair varsayımlarını hatırlatıyordu. Adamın devasa eli kalçasına dolandı, boynunu ısırırken daha aşağılara kayd, ta ki kışını avuçlayıp yanaklarını yoğurana kadar. Adamın özenle dikilmiş pantolonunun içinden ereksiyonunun sıcaklığını hissedebiliyor, kendini daha da sıkıyor, bundan sonra olacaklar için sabırsızlanıyordu. *Yarın bir iş gezisine çıkıyor ve süt sağma randevusunu kaçırıyor, en azından onu emmene izin vermeden şehirden ayrılmak istemeyecektir.* Bir süredir

Tam evine dönüp dönmeyeceklerini sormak üzereyken onu serbest bıraktı ve sallandığında ellerini dirseklerine kilitledi.

"Bu hafta seni görmeyi özleyeceğim ama şehre döndüğümde ararım."

Bir şekilde dairesine geri dönmeyi başarmış ve Geillis kızgınlık içindeydi. Adamın bir centilmen gibi davranmasını ve birbirlerini tanımak için biraz zaman ayırmalarını takdir *ediyordu*. Eğer öyle yapmasalardı, onun kendisine olan ilgisinin sıradan bir insani cilveleşmeden başka bir şey olduğundan şüphe duyacağından emindi, rasyonel aklı ona bunu düzenli olarak hatırlatıyordu ... ama diğer yarısı; onun sikinden ve içinde nasıl patlayacağından başka bir şey düşünmeyen temel, hayvani tarafı, derisinden çıkmaya hazırdı. Arkadaşının öfkesine karşı önerisi tipikti.

Ona çıplak fotoğraflarını gönder.

O kadar ileri gitmeye cesaret edememişti ama bunun yerine battaniyesinin üzerine kıvrılmış, kalçalarını sıyıran bir gecelik giydiği sıradan bir fotoğrafını göndermişti. Dizleri ve tombul kalçalarıyla karmakarışık görünmeyecek şekilde kendini yatağa ustaca yerleştirmesi ve fotoğraf üstüne fotoğraf çekip atması neredeyse iki saatini almış, sonra da akşam yemeği için teşekkür ettiği bir mesajla birlikte göndermişti, ve o yokken onu özleyeceğini düşündü, telefonunda gizli bir sekme açarak minotor pornosu yükledi, ona benzer renkte bir boğa bulana kadar kaydırды ve ekrandaki insan arkadan çekilirken ağrıyan klitorisine daireler çizerek çalışmaya başladı.

* * *

"Yani işinize inat olsun diye başladınız."

Geniş, pembe burun deliklerinden, yüzüne düşen ceviz kahvesi saçlarını kaldıracak kadar sert bir şekilde üfledi. "Bu muazzam bir basitleştirme."

Adamın kırışmış burnu ve kırılgan ses tonu karşısında kıkırdamaya başladı, gülerken bir hamlede öne doğru eğildi, adamın elinin sağlam tutuşu onu yere bağlayan tek şeydi, ta ki adam onu savurup yanına çarpana kadar, adamın geniş vücudu kahkahalarını emdi.

"Sen de öyle yaptın. Topunu alıp evine gittin ve kendi oyununa başladın."

"Daha iyi bir oyun," diye homurdanarak karşılık verdi ve kadının bir kahkaha daha atmasını sağladı. "Daha saygın. Kesinlikle daha kârlı."

Adam seyahatinden döndükten birkaç gün sonra kasabaya adını veren derenin patikasında yürüyorlardı ve kadın adamın şehirdeki işini nasıl bıraktığına dair tüm hikâyeyi soruyordu. Okuldan çıkar çıkmaz tarım makineleri dağıtan bir şirkette işe başlamış, satıştan sorumlu kıdemli başkan yardımcılığına kadar yükselmişti ki bu unvan kızın yutkunmasına neden olmuştu. *Sen de dört haneli bir banka bakiyesine sahip olduğun için mutlusun.* Adamın mümkün olur olmaz küçük kasaba toplumundan kaçtığını, üniversite bursu kazandığını ve bir daha arkasına bakmadığını öğrenmişti. Sonuç olarak, geride bıraktığı küçük kardeşleriyle pek yakın değildi. Ona bunun suçluluk duyduğu bir şey olduğunu söylemesine gerek yoktu; o suçluluk ve başkalarının duygularından endişe duyma konusunda uzmandı ve bunu gördüğünde anlıyordu.

"Satış yaptıkları insanları önemsemeyi bıraktılar, köşeleri kesmeye başladılar, garantilerinden geri döndüler. O noktada paranın bir önemi yoktu bile... O kişi büyükbabam, kardeşim ya da komşulardan biri de olabilirdi. Bir daha asla

Yine doğrudan tarımda çalışıyorlar ama iyi insanlar, çalışkan insanlar. Onlara yardım etmek için üzerime düşeni yaptığımı bilmek hoşuma gidiyor." Omuz silkti, büyük toynakları yürüdükleri asfalt yolda tıkırdıyordu. "Ben de ayrıldım. Rekabet yasağımın bitmesini bekledim, ofis kiraladım. Bu kasabayı yöneten insanlarla sadece bir kez iyi geçinmek gerekiyor. Kendi zamanımda yerel çiftliklerden birine bir garanti sorununda yardım ettim ve o yaşlı centaur bu iyiliğimi çiftçi birliğine geri götürdü. Dükkân açmaya hazır olduğumda tüm işlerini almıştım."

Violet başını kaldırıp ona baktı, adam sırtınca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Keskin, sert ve çoğu zaman gülümsemeyen *biriydi*, ama gülümsediğinde ışığın olmadığı her ana değerdı. Onun endişeli olduğu yerde o sağladı, onun boyun eğeceği yerde o güçlüydü, ama kendi pozitifliğinin onun sert kenarlarının boşluklarını doldurduğunu düşünüyordu; daha kolay gülümsemesi ve neşeli tavrı onun çelikliğini tamamlıyordu. *Yıldızlarda yazılı*.

"Bana kasabayı yöneten insanlardan bahset," diye yalvardı, birleştirdikleri ellerini hiç de onurlu olmayan bir şekilde sallayarak. "Ah! Applethorpe'lar, değil mi?" Onu daha önce Cambric Creek'in en eski ve en görkemli konutlarından biri olan ve kasabaya müze olarak bağışlanan Applethorpe Malikânesi'ne götürmüştü ve her odayı; her bir kemeri ve dekoratif kapı vasistasını, karmaşık, iki tonlu balıksırtı parke zeminin her bir tahtasını ve titizlikle restore edilmiş duvar kâğıtlarını incelemişti. Sevdiği her şey buradaydı ve adamın onun ilgisini çekmesi onu heyecanlandırmıştı ve kasabanın görünürdeki kareli tarihi hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

"Applethorpe'lar," diye kabul etti, "onlardan geriye kalanlar, her neyse. Hemmingsler, tabii ki, besin zincirinin en tepesindeler ve Irondritchler. Şekil değiştirenler ve kurtlar, bu kasabaya yerleşenler onlar. Ben olsam

Seni Slade malikanesine çok seviyorum. Cadılar Bayramı seansına nasıl davet edileceğini bulmamız gerekecek. Belki Lurielle birini tanıyordur ... "

Su o noktada genişleyerek kısa bir kayalığın üzerinden, şehrin tam ortasında muhteşem bir şelale manzarasıyla dökülüyordu ve o her şeyin ne kadar güzel ve sevimli olduğunu haykırmıştı. Cambric Creek'in de en az şehir kadar pahalı olduğunu öğrenmek onu biraz üzmüştü. Tüm bu uygun mimarinin, restoranların ve manzaranın bir bedeli vardı ama sakinlerinin bu bedeli ödemekte bir sakınca görmedikleri açıktı. Adamın onlar için planladığı her pahalı yemek ve gezinti, dantelle sarılmış zanaatkâr sabunu, yerel bal ve el yapımı bileziklerden oluşan her küçük hediye paketiyle eve döndüğü için suçluluk duyuyordu ama adam kararlıydı. Onunla vakit geçirmek bir ziyafetti ve bunun bedeli anlamsızdı.

Keşke bundan sonra ne yapacağını bilseydi. Violet, onu düzenli olarak gördüğü ve her geçen hafta onu neyin harekete geçirdiği hakkında daha fazla şey öğrendiği düşünülürken, kendini olduğu yerde sıkışmış hissediyordu. Onunla vakit geçirmeye bayılıyor, azminden ve hırsından gülünç derecede etkileniyor ve kendisine karşı şaşırtıcı yumuşaklığından etkileniyordu ... ama Violet istemediğini ısrarla belirtmesine rağmen çiftliğe yaptığı ziyaretlere ara vermişti ve yarım düzine randevu ve gezintiden sonra, fikrini değiştirmesi halinde kesinlikle kırılacak bir kalp dışında, zamanının karşılığı olarak gösterebileceği hiçbir şey kalmamıştı - bir yığın damlayan külot ve yatağının yanına takılı kalıcı bir yer kazanan bir şarj kablosu. Haftalar önce satın aldığı çok daha geniş vibratörü söz konusu şarj aletinden çıkarırken, o gece eve döndüğünde -yine tek başına- seks yapmadan geçirdikleri onca zaman için taşaklarının ağırlı bir şekilde dolu *olup olmadığını* merak etmek zorunda kalmıştı.

* * *

Geillis balmumu bulaşmış son kâğıtları yırttıktan sonra neşeyle, "oldu," dedi. "Çok doğru görünüyor, gerçekten de şampuandan daha fazlası olmama izin vermelilerdi, o yerdeki lanet olası otuzbirciler. Artık ağzını güzelce ıslatabilecek, bir şey değil canım. Bu hafta bir gül bekliyorum, kedinizi bir kase krema gibi yalattıktan sonra. İkinizden de. Oh, gerçekten güzel olanları da alabilir, uzun saplı olanları!"

Ertesi gece, yani bir Perşembe günü yine şehre gelecekti ve kadın onun yukarı çıkıp pantolonunu *çıkarmadan* kendisini binanın kapısına bırakmasına izin vermeyeceğine kararlıydı. *Gömleğini de. Onu gömleksiz hiç görmedin, altı tane meme ucu olabilir.* Olsa da fark etmezdi, diye düşündü kararlılıkla. *Sevgiye daha çok.*

Bundan sonra ne yapacağını, işleri nasıl ilerleteceğini bulması gerekiyordu, çünkü çenesini beklentiyle yukarı kaldırıp ırzına geçilmesini beklediği her seferinde Rourke'un aslında onu beklediğinden şüpheleniyordu. Tereddüt etmeyi bırakmalı, olayların kendiliğinden gelişmesini beklemeyi , kafasının içindeki gergin sesin, Rourke'un kendi türünden, kendi maddi durumundan biriyle bir ilişkiye ilgi duymasının mümkün onu ikna etmesine izin vermemeliydi. Belki de Geillis haklıydı. Belki de külotunu çıkarmalıydı. *Belki de onları giymemelisin. Belki de bu boğayı boynuzlarından tutmanın zamanı gelmiştir.*

Bölüm 14

"Teaching?"

Çatalının ileri geri sallanışını, havada dans edişini, sonunda ağzına götürmeden önce kendi sorusunun değerini düşünmesini, zengin çikolata ve karamelin tadını çıkarırken uzun kirpiklerinin çırpınarak kapanışını izledi. Annesi onları tatlı yerken görse sinir krizi geçirirdi; karamel ve tiramisu serpilmiş tuxedo cheesecake

-Ama Violet haftalar içinde onun tatlıya düşkünlüğünün ciddi olduğunu ve her şeyden önce tatlının gelmesine alışması gerektiğini keşfetmişti.

"Morning Glory'de daha çok kazanıyorum," diye itiraf etti. Mezun olduktan kısa bir süre sonra, şehir planlama ofisindeki işini desteklemek için iyi bir yol olacağını düşünerek vekil öğretmenlik lisansı için başvurmuştu, ancak çok az para ödüyordu ve neden annesinin istediği gibi sanat eğitimi değil de sanat tarihini takip ettiğini çabucak hatırlamıştı.

"Çocuklarla aram da çok kötüdür, yani ... pek uygun değil."

Adam tiksintiyle boğuk bir ses çıkardı, tiramisudan bir lokma çalmadan önce yüzü tiksintiyle buruştu. Lurielle'in uyarısı doğru çıkmıştı ve tatlı seçimi asla onun sinsi ellerinden kurtulamamıştı. "O işi yapmaya değmesi için bir servet ödemeleri gerekir. Pis küçük eller, hiç dinlemiyorsun, seni suçlamıyorum."

"Senin için çocuk yok o zaman?" Birbirlerini ancak bir düzine kez görmüşlerdi ve gelecekteki bir ya da iki aydan daha uzun bir süre hakkında konuşmak onun *için* komik bir şekilde hüs-nükuruntudan ibaretti -gerçekten de *değil, adam şimdiden gelecek Cadılar Bayramı için planlar yapıyordu!* Neden ona soruyorsun ki, çocuk isteyip istemediğini bile ***bilmiyorsun***.

"Ben öyle bir şey demedim," diye düzeltti ve savunmak için çatalını kaldırdı. "Kendi çocuğumu her seveceğimden hiç şüphem yok. Ama başkalarının çocukları, onlar ... korkunçlar." Oturdıkları oda neredeyse boştu, bu yüzden etrafta onu onaylamayan bakışlar atacak başka bir müşteri yoktu, kadın kahkahalar atarak bankette ona yaklaştı ve sıcaklığını aradı.

Bu restorani önermesi tasarım gereği-ydi: onun seveceği muhteşem bir tatlı arabası olduğunu biliyordu ve geleneksel oturma düzeni yoktu. Çiftler büyük kadife pufların üzerinde toplanıyor, sedirlere uzanıyor ve o zamanlar yaptıkları gibi uzun banketlerde birbirlerine yakın oturuyorlardı. Violet kendi kendine, seyrek nüfuslu yemek salonunda otururlarken kesinlikle uygunsuz bir şey başlatmayı planlamadığını, sadece onun sıcaklığına daha yakın olmak ve yanına bastırmak istediğini söyledi. Eğer güçlü kolu ona dolanacaksa, öyle olsun. Kalın parmakları kalçalarını okşasa da yaşayacaktı. Eğer bir şekilde eteğinin altına girip iç çamaşırının olmadığını keşfederlerse, sonuçlarına katlanmaya hazırды.

"Hiç galeride çalışmayı düşündünüz mü? Ya da bir mimarlık ofisinde?" Ona seveceği bir iş bulmak onun yeni gözde projesiydi, bağlantılarıyla ağ kuruyor ve arkadaşlarına haber salıyordu. Kendi kendine bunun sadece onun muhtemelen

bir tamirciden hoşlanıyordu, ki öyleydi, ama yine de düşünmek içini eritiyordu. *Bu sadece kısa vadeli bir şeyle ilgilenen birine benzemiyor, değil mi?*

"Mimarlık firmaları daha uzmanlaşmış bir derece istiyor ve galeri işlerinin hepsi öldükten sonra emekli olmayı planlamayan insanlar tarafından alınıyor." Adam burnunu sevimli bir şekilde kırıştırarak başıyla onayladı ve kadın kadife bankette adamın kalın kaslı kalçasının sıcaklığını hissedinceye kadar yaklaştı.

Yemeğin ortasında oldu.

Violet ona iyice yaklaşmıştı ve adamın kolu sonunda Violet'in etrafına dolanmıştı. Violet onun kalbinin güm güm attığını hissettiğinden emindi, muhtemelen önlerindeki yarıyı yenmiş yemek tabaklarının üzerinden onun tahrik kokusunu alabiliyordu. Adamın dev eli kalçasının yan tarafını okşarken ve diğer elinde tuttuğu koyu kırmızı şarap kadehini döndürürken Violet'in gözleri kapandı ve adamın sıcak, odunsu kokusunu içine çekti. *İşte bu, işte bu.* Violet, adamın parmaklarının elbisesinin kısa eteğinin altında herhangi bir ek kumaşın üzerinde hareket etmediğini, parmak uçlarının kalçasında yumuşak bir şekilde kaymasını engelleyen hiçbir şeyin olmadığını, ipek, saten ya da pamuk olmadığını, hatta bir tanga'nın minicik askısının bile olmadığını fark ettiği anı hissetti. Adamın kendisine karşı hafifçe sertleştiğini, elinin hareketsiz kalmadan önce hafifçe durakladığını hissetti.

Yanlış alarm. Şimdi yedek bir vibratör alsan iyi olur, böylece gelecek hafta bir ara ilkinin yakıtında elin kolun bağlı kalmaz- Hain iç sesi bir solukta kesildi, kadifemsi dokunuşu kalçasının iç kısmına doğru ilerleyip *kalçalarının* birleştiği yerin direnciyle karşılaşana kadar teninde yumuşak bir şekilde gezindiğinde ciğerlerindeki hava bir gıcırtyla dışarı çıktı,

onu mühürledi. Hareket etmeyi bıraktı ama geri çekilmedi. *Bütün kartlar senin elinde. Şu anda önemli olan tek şey senin rahatın.* Göğsü kabarıyor, nefesi kesik kesik çıkıyordu. Ona işlerin nasıl yürüyeceğini açıkça söylemişti ve o dinlemeyecek kadar inatçıydı. Tüm kartlar onun elindeydi. Eğer kadın istemezse devam etmeyecekti. Kalçaları ayrıldı.

"Violet, benimle birlikte olduğunda seni nelerin beklediğine dair sana söylediklerimi hatırlıyor musun?"

Sesi sertti, yaramaz bir öğrenciyi sorgulayan bir müdürün; bir günahkârın karşısındaki bir rahibin sesiydi ve kadın yutkundu.

"Tek önemli olanın benim rahatım olduğunu söylemiştin. Ben Tüm kartlar benim elimde."

Parmağı bir saat sarkacı gibi ileri geri hareket etmeye başlamıştı, ucu kadının yarığını zar zor sıyrıyordu.

"Mhm, kesinlikle. Peki başka?" Dış dudaklarına her vuruş biraz daha kolay, biraz daha pürüzsüz hareket etti, yeni ağdalanmış cildine karşı kayganlığının yardımıyla. *Geillis sattıkları en büyük gül buketini alacak.* Kadifemsi yumuşaklıktaki parmak hafifçe bastırarak kıvrımlarını aştı ve hâlâ bir sarkaç gibi hareket ediyordu, ancak şimdi parmak ucu her geçişinde klitorisine bastırıyor, bunu her yaptığında bir şimşek çakıyordu. Elleri adamın kolunun kumaşına dolandı, nefesi muhtaç soluklarla çıkıyordu.

"Beni şımartacağını söylemiştin." "Aynen öyle."

Aynı parmak bastırdığında, sıcak kıvrımlarına tamamen daldığında ve orada bulduğu ıslaklıkla kendini kapladığında ağzı açık kaldı ve başı koluna yaslandı. Kardeşlerinden biri de ona katıldığında - okşayarak ve sıkarak, çekerek ve daire çizerek karşı onun klitoris - o

İnledi ve onun cevap veren kıkırdaması o kadar karanlık ve derindi ki neredeyse o anda boşalacaktı.

"Bunun bu amcığı mahvetmeyeceğim anlamına geldiğini mi sandın?" Parmakları kıvrılmış, klitorisini parmak boğumlarının arasına hapsetmiş, ileri geri hareket ederken gizli taraflarını uyarmış, başlığını geri çekmiş ve yıldızlar görmesini sağlamıştı. "Bana ne istediğini söylemen yeterli, tatlım. Yetki sende."

Violet kendini kontrol altında hissetmiyordu. Sanki omurgası aniden birkaç omurunu yerinden oynatmış gibi hissediyordu, ona doğru yığıldı, bacakları biraz daha geniş açıldı, sanki bu bir şekilde arzuladığı sürtünmeyi elde etmesine yardımcı olacaktı, boşalma ihtiyacı aniden diğer her şeyi yok etti. Klitorisi canlı bir tel gibi hissediyordu ve adamın onu fişe takıp kıvılcım çıkarması için çaresizdi. Vücudunu bir müzik aleti gibi çalan, CEO sesiyle o bitter çikolata kahkahasını atan oyken nasıl olup da kontrolü elinde tutması gerektiğini anlamıyordu. *Ayrıca ... onun patronluk taslamasından hoşlandığını bilmiyor mu?*

"Bana ne istediğini söylemen gerekecek, Violet. Bu muhtaç küçük amcık benden ne istiyor?" Kaba ve emredici, şakağının hemen üzerinde, onu jöleye çeviriyor.

"Lütfen," diye inledi, yemek odasının karşısındaki diğer çiftin ve restoranın etrafında yavaşça yol alan sunucunun çok fazla farkındaydı; klitorisini üstten, yanlardan, ihtiyaç duyduğu yer dışında her yerden nasıl ovduğunun çok farkındaydı.

"Kelimelerini kullanmalısın, tatlım. Lütfen ne?"

Görünüşe bakılırsa, ısmarlama gri pantolonunun içinde sikinin dış hatları kabartma olarak göze çarpıyordu, şişman ve dolgundu ve dışarı çıkmaya can atıyordu. Onun siki tarafından doldurulmak, onu sınırlarının ötesinde germesini ve sikmesini istiyordu

Onu rüyalarında yüzlerce kez becerdiği gibi, içinden yirmi dört ons fişkıracığını hissetmek ... ama bu beklemek zorunda kalacaktı. Şu anda hiçbir şey yapamazdı, hemen boşalmazsa bu restorandan çıkıp bir daha asla güneşi göremeyecekti. Gülümsediğini fark etti. O gülümseme, sevdiği gülümseme ve gözlerindeki ışıltı tamamen şeytaniydi. Biraz piçin tekiydi ama öyle olmasaydı muhtemelen en başta ona karşı bu kadar ateşli olmazdı.

"*Lütfen* gelmemi sağla. Ama bizi tutuklatmayın," diye ekledi aceleyle, suçlulukla odaya bakarak.

Parmaklarının baskısı o zamana kadar bir ritme oturmuştu, jakar masa örtülerinin hemen altında tüm tümseğini avucunun içine aldı ve sonunda klitorisinin üzerinde sürtünmeye başladıklarında nefes nefese kaldı.

"İhtiyacın olan bu mu?" Sesi başının hemen üzerinde kısık bir mırıltıydı ama o zamana kadar gözleri kamaşmıştı. Bu hızla giderse çok yakında boşalacak, herkesin içinde orgazm olacak, kendini kontrol edemeyecekti. Bu çıldırmış haliyle bir sonraki adımda ne yapacağını kim bilebilirdi? *Özür dilerim memur bey, bu minotoru yemek salonunun ortasında becermek istememiştim, ama görüyorsunuz, o kadar sert oynuyordu ki kendimi kaybettim.*

"Ne zaman istersen bu güzel küçük amcığınla ilgileneceğim, tatlım. Ne zaman yalanmak isterse, onu yalamak ve seni boşaltmak için burada olacağım. Bu amı yemek benim yeni favori yemeğim olacak. Ne zaman şişman boğa sikimle doldurulmak isterse, seni o kadar iyi becermek için burada olacağım ki kendi adını bile hatırlayamayacaksın. Seni çok şımartacağım, Violet. Bu amcığı her şekilde şımartacağım. Tek yapman gereken bana neye ihtiyacın olduğunu söylemek."

Bir keresinde, onun sert, her zaman kontrollü sesiyle kendisine iğrenç şeyler söyleyip söylemeyeceğini merak etmişti, ama bunu bu şekilde duymayı asla hayal edemezdi.

Şakağında karanlık bir mırıltı. Kalın parmaklarından biri kızın ateşine bastırdı ve kızın bacakları dışarı fırladı, hiçbir şeyi tekmelemedi ve Violet çiftlikteki bazı minotorların neden geldiklerinde yıldırım çarpmış gibi titrediklerini anladı. Beynine neyin daha hızlı kısa devre yaptırdığından emin değildi.

-Onu okşama şekli ya da söylediği şeyler... Ama parmağı çekildiğinde, ancak bir nefes sonra ikinci bir parmakla tekrar girdiğinde, işinin bittiğini anlamıştı. Adam bileğini sert ve sabit bir şekilde pompalayarak, iç duvarlarını okşayarak ve klitorisi üzerindeki baskıyı hiç bırakmadan onu becerdi ve kadın onun bakımları altında hızla çözüldüğünde neredeyse utandı, orgazmı sıkı bir baskı sarmalında inşa edildi. Kadın onun etrafında kenetlendiğinde, kalçaları titrerken, adam alçak sesle onay verdi, kasılmaları yavaşlayana kadar hareketine devam etti, zirvesinin zevkli titreşimi kayboldu. Sunucu su bardaklarını yeniden doldurmak için yeniden ortaya çıktığında, ağırlaşmış gözlerle onun elini çekmesini ve parmaklarını her zamanki gibi sakın ve derli toplu bir şekilde emerek temizlemesini izledi.

"Her şeye rağmen, bir şeyler aradığınızı duyurmak için blok partisinde görünmemiz gerekebilir. Xenna ve kardeşi kasabadaki herkesi tanıyor, eğer derecenize uygun açık bir iş varsa bunu bileceklerdir."

Onu herkesin içinde parmaklayabilme ve hiç vakit kaybetmeden iş beklentileriyle ilgili sohbe geri dönebilme becerisi hayret vericiydi ve garson bir süre sonra yemekten keyif alıp almadıklarını sorduğunda neredeyse şarabı boğazında düğümleniyordu.

"Bana gelmek ister misin?" diye mırıldandı koluna karşı, hesap alınıp masa temizlendikten sonra. Adamın merdivenleri çıkmaya zorlanamayacak kadar büyük olduğunu fark etmişti ama kendi isteğiyle gittiği sürece onu içeri kilitleyebilirdi. *Hiçbir şeyi şansa bırakmanın anlamı yoktu.*

Ellerini avuçlarının arasına alıp eğilerek ağzına uzanırken kahkahası bir gmbrtye dönüştü. Kendisinininkinden bu kadar farklı bir ağzı öpme hissine pek alışkın değildi, bir yapboz parçası gibi onunkine oturmayan bir ağzı, ama adamın dudakları ona doğru bastırırken hiç şaşmayan bir yumuşaklıktaydı, yumuşak ve ısrarcıydı.

"Violet, gerçekten yemeğe gelip çıplak amcığınla beni baştan çıkaracağını, ne kadar muhtaç ve lezzetli olduğunu tatmama izin vereceğini ve sonra kaldırımda yanağımdan pp mutlu bir şekilde gideceğini mi düşündün?" Her harfi ilk günkü gibi keskin ve yasaklayıcı bir şekilde telaffuz ediyor, öğle tatilinde olduğunu haykırıyordu. Kadının meme uçları gerildi ve adam başını sallayarak ona baktı. "Bir centilmen olmayı çok zorlaştırıyorsun ama sanırım seni eve götürme vakti geldi."

* * *

Onun ne kadar büyük olduğunu hiçbir zaman tam olarak takdir edememişti.

Adamın st katta kızın üzerinde yükseldiği geniş ve açık süt sağma odasında doğru dürüst bir manzara yoktu. Cambric Creek'te yürüdüklerinde ya da oradaki her zaman kalabalık olan kk barlardan veya restoranlardan birine girdiklerinde, etrafları yüksek orklar ve devler, troller ve güve adamlar ve kk boylu elfler ve goblinlerle çevriliydi ve neyin normal olup olmadığı duygusunu yok ediyordu. Ancak burada, dairesinde, hayattan daha büyük ve tamamen yersiz görünüyordu. *Sorun yok, sorun yok. Yerini tam burada bulacak. Bacaklarının arasında.*

"Bir beyefendi olmayı çok zorlaştırıyorsun," diye tekrarladı, yatağın kenarında oturduğu yerde durarak, uyluklarını ayırdı.

"Zor olan tek şey bu mu?" Violet küçük oyunlarına devam ettiği için kendi kendini zihinsel olarak okşadı, eğildi ve oturduğu yerden göz hizasının biraz üzerinde, pantolonunun önündeki kalın çıkıntıya dudaklarını bastırdı. Adamın sikinin çelik gibi sert hatları seğirdi ve kız ihtiyaç içinde miyavladı. Çiftlikte onunla ilgilenmeyeli haftalar olmuştu, ağırlığını hissetmeyeli, kolanını okşamayalı ve etli taşaklarını sıkmayalı gerçek bir *ömür* olmuştu ve onu eline alıp dilini göz kırpan yarığının üzerinde gezdiremezse, onu iyice gerdiğini ve sıcak salgısıyla doldurduğunu hissedemezse alev alacakmış gibi hissediyordu.

"İstediğin bu mu?" Parmak uçları adamın şeklini izlemek için hareket ettiğinde, özel dikim pantolonunun önündeki çıkıntı tekrar seğirdi ve avuç içi onun ağırlığını ve kalınlığını hissetme ihtiyacıyla karıncalandı.

"Evet," diye fısıldadı.

"Evet, ne?" Parmak uçları yanağında, çenesini okşuyor.

"*Evet*, istediğim şey bu." Adamın şeklinin hatlarını çizerken gözleri daldı, penisinin topografyasını yıllardır üzerinde çalıştığı bir harita gibi biliyordu ve shaftına doğru kıvrılan damarlardan birini kolaylıkla buldu.

"Benim mi? İstediğin bu mu, Violet? Benimkini okşamaktan hoşlanıyor musun?"

Çiftlikteki horoz?"

Ağız kurudu ve bacakları biraz daha açıldı, orada olmayan sürtünmeyi boşuna aradı. Zevk, ona dokunma, onu okşama ve serbest bırakma fırsatına sahip olmanın nasıl hissettirdiğini kategorize etmeye bile başlamadı. İşaret parmağının kadifemsi pedi çenesini yakalayarak yüzünü onunkine doğru kaldırdı ve kızın tek yapabildiği aptalca başını sallamak oldu.

"Kelimeler, lütfen." Bu emir notu onun biraz daha dik oturmasını sağladı.

"Evet," diye fısıldamayı başardı.

"Evet, ne?" O kesinlikle bir piçti, hiç şüphe yok. Kız yukarı baktı ve adamın gülümsemesi genişledi, belli ki eğleniyordu.

"Evet. Sikini okşamaktan zevk alıyorum. Sikini okşamaya *bayılıyorum*."

Onaylarcasına mırıldandı, ona karşı alçak bir gök gürültüsü gibi. "Başka nelerden hoşlanırsın?" Fermuarını indirdiğinde onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı, elleri kemerini çözerek ona yardım etti.

Süt sağma seanslarıyla ilgili her şeyi seviyordu: Kalçalarını yavaşça, sertçe pompalayarak damızlık bankına doğru ittiğinde homurdanması, ona içine gömülmesinin nasıl bir şey olacağına dair lezzetli bir ipucu veriyordu. Boşaldığında testislerinin sıcak zonklamasını ve sikinin ellerindeki ağırlığını, onun yüzünden boşalırken kaslarının sıkılaşmasını seviyordu.

"Zonklama şeklin ve çıkardığın sesler. Seni sağmaktan zevk alıyorum."

Şaftını tutup ağzına doğru yönlendirirken, onu ağırlığının verdiği zevkten mahrum bırakmıştı. Aletin başının dudaklarına ilk çarpışı onu inletti, dudaklarının üzerinde sürüklendi ve hevesle ağzını açtı, dilini üzerinde kaydırды, başını içeri bastırduğında çenesi patladı. Dilini onun hassas sünnet derisinin içine kaydırmak, frenulumunu emmek ve onu zevkle inletmek istiyordu, adam geri çekildiğinde dudaklarını büyük mantar başının alevlenmiş kenarının etrafında daha yeni sıkmıştı.

"Tatlım, sana bu siki o kadar iyi vereceğim ki, başka hiç kimsenin sikini hatırlayamayacaksın. ama bu gece böyle bir şey olmayacak."

Adam kendini gizlediğinde, ciddi olma *cüretini* gösterdiğini fark ederek haykırdı, adam fermuarını çekip kemerini yeniden bağlarken inledi. Ereksiyonunun dış hatları hâlâ ince kumaşın üzerinde ağır bir şekilde duruyordu.

pantolonunu indirdi, onunla alay etti ve yumrukları hayal kırıklığı içinde sıkıldı. "Yetkinin bende olduğunu sanıyordum? Kararları ben veririm sanıyordum, patronluk taslayan beyefendi."

Kahkahası küçük yatak odası için çok büyük görünüyordu, aydınlatma armatürünü tıkırdatıyor ve nefesinin kesilmesine neden oluyordu. "Öylesin tatlım ve seni asla tatminsiz bırakmayacağım. Bu bir sözdür. Ama seni incitecek bir şey yapmayacağım ve sen de sikimi almaya hazır değilsin. Hazırlanman gerekiyor," diyerek hızla odaya baktı, burnunu kırıştırdı, "ve burada zar zor dönebiliyorum. Toynaklarım çarşaflarınızı yırtacak. Yarın işten eve döndüğünde küçük bir çanta hazırlayacaksın ve Cuma günü yanında getireceksin ve hafta sonunu benim evimde geçireceksin. Pazartesi günü düzgün yürüyeceğine söz veremem ama işleri doğru şekilde yapacağız ve canın yanmayacak."

O zamana kadar ölebilir, diye düşündü sefil bir şekilde, ama adamın çizdiği küçük, rahat tablo hayallerine çarpıcı bir benzerlik taşıyordu - onun altında, yatağında, birlikte vakit geçirmek, zevk çılgınlıkları atmak, onun sıcaklığına sarılmak. Eksik olan tek şey kahveydi.

"Dizlerinin üzerine çök, tatlım. Yüzünde bir gülümseme olmadan seni yatağa yatıracağımı düşünmüyorsun, değil mi? Sana daha önce de söyledim, amını çürüteceğim."

Yatakta elleri ve dizleri üzerinde, duvara dönük, odadan uzakta olmak gerçeküstü bir şeydi. Rourke'un sesini duyabiliyor, elbisesini sırtına ve başının üzerine çektiğinde serin havayı hissedebiliyor, göğüslerini avuçladığında hırıltılı bir nefes alıyor, sertleşmiş meme uçlarını yuvarlayıp yavaşça vücudundan aşağıya doğru okşarken nefesi teninde sıcak bir ekshalasyon oluşturuyordu ama Rourke onun arkasında kalmıştı. Aklına hemen o zamana kadar birkaç kez izlediği minotor pornosu geldi, videodaki insan

kocaman boğa tarafından arkadan sikilirken ağzı açık kalmış ve kafası sallanırken gözleri kapanmıştı.

Rourke'un eli onun ortasına geldi, dudaklarına geniş daireler çizerek onu sıırıslıklam buldu. "Violet," diye inledi, "benim ölümüm olacaksın."

Tıpkı restoranda olduğu gibi, utanç verici derecede hızlı bir şekilde onun bakımları altında dağıldı. Onu iki parmağıyla sikerken dizini yatağa dayamıştı, aynı sert gümbürtü ve üçüncüyü eklediğinde nefesi kesildi. Adamın haklı olduğunu fark etti. Adamın sikinin kalınlığına erişmek için çalışması gerekecekti. Kollarını boynuna dolamak için kaldırdığında kulakları hayal ettiği kadar kadifemsi yumuşaktı, eli ona karşı çalışırken tenine çarpan sıcak havanın boğucu homurtuları onu alevlendiriyor gibiydi.

"Çok güzel ..."

Adam onu elleri ve dizleri üzerine geri ittiğinde haykırdı, yere düşen bedeninin gümbürtüsü raflarını salladı ve dilinin ilk yalamaları omurgasını titretti. Dili sıcak ve genişti, bir insanınkinden daha sertti, içine doğru itiyor ve onu arkadan beceriyordu, üstesinden gelmenin zor olacağını düşündüğü *lezzetli* bir his, ama klitorisini yaladığında, zihni karardı ve geride göz kapaklarının arkasından fırlayan altın kıvılcımlardan başka bir şey bırakmadı.

"Dilimin üzerine boşalmanı istiyorum," diye emretti CEO sesiyle ve tıpkı en başından beri şüphelendiği gibi, itaat etmek için çaresizdi. "Her zaman önce sen boşalacaksın tatlım, her zaman ağzıma karşı, anladın mı?"

Adam klitorisini emerken inledi, orgazmının titreşimlerinin bacaklarında başladığını hissetti, spazm geçirene kadar uyluklarına doğru sallandı, kalçalarındaki tutuşu onu kemiksiz bir yere yığılmaktan alıkoyan tek şeydi.

su birikintisi. Bir kasılma dalgasıyla diline karşı geldi, dilin sertliği açıklığına doğru ilerlediğinde neredeyse hıçkırarak ağlıyordu, içeri doğru itti ve nektarını içti. İçindeki zonklama yavaşladıkça onu kucklamaya devam etti, bir aydır yemek yememiş bir adam gibi amını yaladı ve dili cildinin kıvrımına doğru yolculuğuna devam ettiğinde, daha önce dokunulmamış büzüğünü kendi tükürüğü ve kaygan okşarken canlılığında asla yavaşlamadı, neredeyse yataktan kalktı. *Geillis şehirdeki bütün gülleri alacak.*

Adam onu yatağa bıraktığında, Violet hafta sonundan sağ çıkamayabileceğini düşündü. Daha önce amcığı hiç bu kadar zevkle ovulmamış, hiç bu kadar etkili bir şekilde parmaklanmamıştı. Klitorisini neredeyse anında orgazm olmasına neden olacak şekilde hiç yalamamıştı ve kıcı da adamın dillemesinden sonra bir daha asla eskisi gibi olmayabilirdi. Onu hazırladıktan ve gerdikten sonra; sonunda onun sikini ağzına aldığı anda, bir daha asla eve gelemeyecekti. Asla insanlara geri dönemeyecekti, vampir arkadaşının haklı olduğu bir diğer konu da buydu ve onun gerçekte de rüyalarındaki kadar katı ve sıcak olup olmadığını öğrendikten sonra kalbinin kırılmasına izin verirse onu asla onaramayacaktı. Adamın geniş burnu tenine değdi, dudakları usulca sırtını öptü, omurgasını takip etti, ta ki battaniye üzerine çekilene kadar.

"Yarın konuşuruz, tatlım."

Adam başının üstünü öperken zar zor başını sallayabildi, toynaklarının zemine sürtünmesini, küçük mutfağında ilerleyişini ve gittiğini gösteren kapı tıkırtısını dinlerken kendini yastıktan kaldıramadı. Bu yeni evcil hayvan ismi hoşuna gitmişti ve umuyordu ki olsun. *Adamın* kalmasını umuyordu. Kalkıp ışığı söndürmesi gerekiyordu, kapısının zincirini ve sürgüsünü takması gerekiyordu.

Kendisini aniden yatağa bastıran Pandora'nın Kutusundaki duyguları hissetmemeye çalışıyordu. Yastığını ıslatan gözyaşlarını tam olarak açıklayamıyordu ve bu duygusal gelgit dalgasının sonucu olarak boğazının arkasında açıklanamayan bir hıçkırık demlenirken, Violet sadece nefes almaya devam etmeyi hatırlamaya çalıştı.

OceanofPDF.com

Bölüm 15

"N "Bu gece kahve içeceğiz," diye anons etti, kadın toplama odasına girdiğinde sesinin fayanslarda yankılanışına gülümsedi.

"Piñata juggernauts alıyoruz. Sadece sınırlı bir süre için. Herkes dondurma sever, hayır diyemezsiniz."

Koleksiyon odasındaki tek kamera süt sağım makinesinin üzerindeydi ve balık gözlü lensin kapsamı sadece makineyi ve değerli koleksiyonların saklandığı soğutucuyu çekiyordu. Müşterilerin mahremiyeti ve anonimliği çiftliğin en önemli önceliklerinden biriydi, bu nedenle odanın en üst katında gökyüzünde hiçbir göz yoktu, onu kısa merdiveni tırmanmakta ve maskesini indirmekte, ayak parmaklarına kadar uzanmakta ve açıkta kalan burun delikleri arasındaki pembe masrafı öpmekte özgür bıraktı. Tartışmaya ya da münakaşaya yer yoktu, kararını vermişti ve bu son kararıydı.

Violet onun kaprislerine boyun eğmiş olacağını bildiği halde bükte. Son dakika akşam yemeği rezervasyonundan önce bir şeyler yemezlerse acıkacağını ve berbat bir arkadaş olacağını ona çoktan bildirmiş, rezervasyonun neredeyse bir ay sürdüğünü ve teklif edilen en iyi zaman aralığının sabahın biri olduğunu söyleyip duruyordu. "Bütün gün kahve almak için dolaşıyorlarsa, neden normal rezervasyon saatleri yok?" diye sormuştu bir gün önce, nihayet La Vie Rouge rezervasyon kuyruğunda adı çıktığında. İşten çıkıp onun evine gidecekti.

onun eve gelmesini bekleyecek ve sınırlı süreli bir buzlu krema ikramı yoluyla bir haftalık şekeri yiyecekti. Bekleyemezdi.

"Tamam, her şeyden önce, bu çok otoriter bir davranış. Ayrıca bu şey beş bin kalori olmalı!"

O zamana kadar onu görmeyi beklemiyordu; onu çiftlikte görmeyi hiç beklemiyordu, ama o günkü dosyaları kendisine verildiğinde, alttan mor bir etiket göründü ve kalbinin bütün öğleden sonra boğazına tırmanmasına neden oldu.

Programı sağlam bir Earners duvarıydı, isteyebileceği en kolay gündü.

"Bekle," diye bağırmıştı ilk müşterisi, meme işini bitirirken dişleri sıkılmıştı. "Henüz çekmeyin, daha var." Dakikalarca süren bacak titremeleri ve diş gıcırdatmalarından sonra şişeye birkaç damla daha meni girmiş ve şişeyi dolum çizgisinin hemen üzerine getirmişti. Boğa Rourke'tan belki on yaş daha büyüktü, samur ve fildişi benekliyd, boynuzları düz, yuvarlak uçlu ve burnunda örgülü bir bakır halka vardı. Violet şişeyi etiketlerken, her şey düşünüldüğünde etkileyici bir miktar olduğunu düşündü.

"En küçüğümüz sonbaharda okula başlıyor," dedi minotor titrek bir kahkaha atarak, kendini dengesiz bacakları üzerinde banktan iterek. "Yerel üniversitenin uzağa taşınmaktan daha ucuz olacağını düşündük ama . . ." Başını sallayarak sözlerini bitirdi ve Violet sempatik bir şekilde başını salladı.

"Burada hiçbir şey ucuz değil," diye kabul etti ve boğa pantolonunu yukarı çekerken bir homurtu ve bir baş sallama daha kazandı. "Nedenini anlıyorum ve burası öyle güzel bir yer ki hiçbir şeyin değişmesini istemezsiniz ama yine de. Çok fazla. Sen

Minotor kapıya doğru yönelirken ekledi, "istiridye ve ıspanak. Alerjiniz yoksa bunları diyetinize ekleyin. Çinko ve folat üretime yardımcı olur. Eğer ilk sömestr için para biriktirmeye çalışıyorsan ..." Yüzü kızararak devam etti.

"İstiridye," diye tekrarladı ciddi bir şekilde, başını sallayarak, ya kızarmış kulaklarını fark etmedi ya da umursamadı. "Bunu kesinlikle yapacağım. Tavsiye için teşekkürler!"

Günün geri kalanı da benzer şekilde geçti ve kendini müşterilerine daha önce hiç olmadığı kadar yakın ilgi gösterirken buldu. Burnunda bir halkayla gelen her minotor, evde yeni bir bebeği, biriktirmesi gereken bir aile tatili ya da bir ev için peşinatı olup olmadığını merak etmesine neden oldu. Yüzüğü olmayan boğalar öğrenci olabilir, bir oyun sistemine para yatırmak, hastane faturalarını ödemek ya da emeklilik fonu oluşturmaya başlamak istiyor olabilirdi. Kirime'nin haklı olduğunu uzun zaman önce kabul etmişti: bu seks işçiliği değildi, özellikle de çalışanlar için, ama muhtemelen çiftliği ziyaret eden boğalar için de öyle olmadığını fark etti. *İnsanlar bizi metalaştırdı.* Bu, bar parası için plazma satmaktan farklı değildi. Tam o sırada koridordaki diğer insanın yanından geçti, kafasında sonsuza kadar ve her zaman Stiff Grip Sally olarak kalacak olan kız, bir çift alpin sütçü önlüğü içinde ilerliyordu. *Bazıları için hala seksüel.*

Dosyası nihayet ellerine geçtiğinde, onu tekrar kucağına alıp okşayabileceği için sevinçten neredeyse zıplayarak tahsilat odasına girmişti, ancak yüzü tanıdık bir surat ifadesiyle buruşurken ona olan bağlılığını henüz bırakmamıştı.

"O zaman bir tanesini paylaşırız," diye ısrar etti Rourke, dev ellerini kadının kalçalarına indirerek geri çekilmesini engelledi. "Tadını siz seçebilirsiniz. Burada

İçinde çikolatalı yıldızlar ve gökkuşağı konfetileri var, bu yüzden açıkçası bunun neden konuşulduğunu bile anlamıyorum. Ve ben en büyük çocuğum, yani eğer skor tutuyorsanız, otoriter olmak *benim* doğuştan gelen hakkım."

Her zaman dağınık olan saçları alnına dökülüyordu ve kadın ona doğru eğildi, hissettiğinde geri taramak için uzandı. Haftalık randevusu için oradaydı, sütü sağılacaktı ve her zaman çiftliğin nezaket kurallarına uymuştu. Pantolonunun önündeki ağır çıkıntının onu şok etmesi mantıksızdı, ama adam onu kendine doğru çektiğinde yine de nefesi kesildi, yüzüne yavaş, kapalı bir sırıtış yayıldı. Adamın sikini ellerinde tutmuş, okşamış ve pompalamıştı, ağırlığını ve hassasiyetini biliyordu... ama birkaç kat giysinin arasından bile olsa, henüz kendisine *bastırıldığını* hissetmemişken bunu hissetmek işkence gibiydi. Almak için adamın geniş göğsünü pençeledi, kalçaları kayarak sert çıkıntıyı kendisine doğru hareket ettirdiğinde inledi.

"Biliyor musun?" diye , elleriyle onu kendine bastırmaya devam ederek, "Aslında bugün iptal edecektim. Bu gece ateşli bir randevum var, muhtemelen evde kalıp hazırlanmam gerektiğini düşündüm. Sonra normal randevuma devam etmenin akıllıca olabileceğini düşündüm, bu geceden önce gerginliği azaltmak için ... ama şimdi sanırım gerginliği korumayı tercih ederim. Her şeyi onun için saklayacağım."

"Ah?" sesi ciyak ciyak çıkınca gülümsemesi seğirdi. "Peki fikrini değiştirmene ne sebep oldu?"

"Şey, biliyorsun, bu kızıdan hoşlanıyorum. Hem de çok. Aramızda harika bir bağ var, birlikte eğleniyoruz. Onu beş yıl, on yıl sonra hayatımda hayal edebiliyorum. Bunun biraz erken, biraz hızlı hareket etmek gibi görüldüğünü biliyorum ama bu benim ilk rodeom değil ve daha önce de aptalca ilişkiler yaşadım. Şimdi ne istediğimi biliyorum ve o benim tüm kutularımı işaretliyor. Sanırım onun için de öyle.

Ve bu gecenin büyük gece olması gerekiyordu. İşleri ağırdan alıyoruz, ne de olsa ben bir centilmenim ..."

Gırtlığı kapandı ve parmakları, neredeyse gümüş rengini andıracak kadar soluk bir lavanta tonuna sahip olan gömleğinin kumaşını sıktı. Eğer onu istediği kadar çabuk yatağa atsaydı, ilişkilerinin onun için bundan ibaret olup olmadığını hep merak edecekti - onu tatmin edebileceğini zaten bildiği bir kaynaktan gelen cinsel rahatlama. Adam onun *kişisel dokunuşundan* hoşlanıyordu ve kadın onun için sadece bundan ibaret olduğu konusunda her zaman güvensiz olacaktı. Geriye dönük bir düşünceydi ve aptalca modası geçmişti ama annesi ve teyzesi yıllarca *süt bedava olduğunda kimsenin inek almayacağından* bahsetmişti ve belli ki o da bunu biraz özümsemişti.

Bunun yerine, onu hayatına soktu ve ona kararları verme fırsatı verdi. *Kelimenin tam anlamıyla ilk günden beri böyle bir çaba sarf ediyordu.* Buluşma yerlerinin çoğunu o seçmiş, suları bulandırmamak için onun işinden bir adım uzaklaşmıştı. Yürüyüşe çıkmışlar ve parkta yürüyüşe çıkmışlardı, kız büyük eski binalar ve güzel sanat eserleri görmüş, yeni yemekler denemiş ve komşusu ve bariz arkadaşıyla tanışmıştı. Farklı sosyal konumlarını kabul etmiş ve bir centilmen gibi ona fikrini değiştirmesi için her fırsatı vermişti. Seksin aslında bununla ne kadar az ilgisi olduğunu fark ettiğinde yanakları renklendi.

"Tam bir centilmen gibi," diye onayladı ona doğru eğilerek. Uzun bir süre hiçbir şey söylenmedi ve adam yüzünün yan tarafını avucunun içine aldı, artık tanıdık, şefkatli bir jest haline gelmişti. Kadife başparmağının kızın yanağına yaptığı baskı bir fısıltı gibiydi ve kız onun haklı olduğunu düşündü: Adam tüm kutuları işaretlemişti.

Gülümsemesi odayı aydınlattı ve kadın sallandı. "Ben gidiyorum. Bunların hepsini sonraya sakla." Bir ileri bir geri, o kadar yavaş bir hareket ki

Hayal ediyordu, adam ereksiyonunu ona doğru bastırđı, gelecek şeylerin bir vaadi diye düşündü. Her şey seksle ilgili değildi, ama seks kesinlikle bir avantaj olacaktı. *O zaman onun evine gidecek olmamız iyi bir şey. Çarşaplardaki pislik yüzünden binadaki çamaşır makinesini bile bozabilirdin. Bayan Muehlstein sizden sonra çamaşırlarını yıkamaya çalışacak ve her şey minotor sütüne bulanacak.* "Aslına bakarsan," diye devam etti, kalçalarını çevirip pantolonundaki çıkıntıya sürtündüğünde hafif bir iniltiyle sözünü kesti, "dondurma almaya gidebileceğimizden bile emin değilim. Hemen tatlı sonrası aktivitelere geçmemiz gerekebilir."

"Bu sadece ana yemeği daha tatmin edici hale getirecek," diye gülerek önerdi ve kalçalarını serbest bırakana kadar kendini onun göğsünden itti. Her ne kadar dizlerinin üzerine çöküp tam orada ağzıyla ona hizmet etmek istese de, yarın hâlâ çalışıyor olmak istiyorsa yakalanmak istemiyordu ve ona hak vermek zorundaydı - biraz sinir bozucu olmasa da heyecan vericiydi.

"Sanırım bugün bir koleksiyon yapmayacaksam gitmeliyim. Randevuma erken sürpriz yapabilirim. Umarım hazırlıklı gelir."

* * *

Adamın şaka yapıyor olabileceğini düşündü.

Ona verdiği adrese -ağaçlarla çevrili bir sokakta küçük, şirin bir cape cod tarzı- geldiğinde devasa kamyoneti garaj yolunda duruyordu ve yarı yarıya onun kapıda onu gece maceralarına götürmeye hazır bir şekilde beklemesini bekliyordu. Bunun yerine, kapıyı çalıp içeri girmesi gerekiyordu.

Derin sesi evin bir yerden kilidin açıldığını haykırdığında.

Cambric Creek'teki mahallelerde daha önce yaptığı keşifler boşa gitmemişti, çünkü evin tamamının onun boyutlarında biri için tasarlanmış gibi görüldüğünü hemen fark etti. Rourke'un arduvaz mavisi evi, aynı yapıdaki iki evin arasına yerleştirilmişti; bu çok türlü topluluğu bu kadar rağbet gören bir yer haline getiren uyumlu mimari. Kapılar geniş ve uzundu, tezgâhlar ve dolaplar arasındaki derinlik boynuzlarının çarpışmadan korunabileceği kadar büyüktü, her şey daha büyük, daha uzun, iri ve cüsseli biri için tasarlanmıştı.

Daha mutfığa yeni adım atmış, kanepenin arkasındaki yeşil ekose battaniyeye bakıyordu ki adam belirdi.

Giydiği tek şey kalçalarına doğru sarkıtığı küçük, beyaz havluydu. *Giyinmek* biraz abartılı bir ifadeydi, çünkü ereksiyonunun çıkıntısı havlunun önünü ileri itmiş, eteğin hemen altında ağır taşaklarının kıvrımını göstermişti. Gözlerini adamın gergin karnında, çakıllı meme uçlarında ve geniş omuzlarında gezdirirken, kısa postunun boynunun etrafında nasıl kalınlaştığına, dolgun ve pelüş bir hal aldığına bakarken, onun yanında, yüzü boğazına dayanmış bir şekilde uyanmaktan başka bir şey istemiyordu. Gözleri aç tırmanışını sürdürdü ve sonunda onun kederli kaşlarının üzerine indi.

"Çok fazla kıyafet giyiyorsun."

"Dondurma yemeye gideceğimizi sanıyordum!" diye gülerek haykırdı ve karşılığında sert bir baş sallaması aldı.

Adam kocaman kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak dudak büktü ve kadın nefesini tuttu ama havlu olduğu yerde kaldı. "Bunu konuşmuştuk. Önce tatlı sonrası aktiviteler. *Sonra* tatlı. Sonra da gecenin bir yarısı yemeğe gideceğimiz için biraz kestirmemiz gerekecek."

O gece restoranda giyeceği elbise Geillis'e aitti: sahip her Şeyden daha sofistike, siyah bir elbise, derin, dalan bir merkeze sahip, sırasıyla sırtının küçük kısmına ve göğsünün ortasına kadar kesilmiş, sıradan bir sütyeni imkansız hale getiriyor, ancak Geillis'ten herhangi bir Şey ödünç almanın otomatik olarak sıradanlığın denklemin bir parçası olmayacağı anlamına geleceğini bilmeliydi.

"Amaç biraz ten göstermek, lanet bir başrahibe gibi örtünmek değil! *Elbette* sütyen takmayacaksın, masanın öbür ucuna uzanıp göğüs uçlarını çimdiklemesini istiyor musun, istemiyor musun?!"

Rourke'un yemek masasında diğer müşterilerin önünde göğüs uçlarıyla oynamak için soğukkanlılıkla göğüslerini serbest bıraktığı düşüncesi mantıksızdı ama bunun onu ıslatmadığını iddia etse yalan söylemiş olurdu. Elbisesi arka koltuğunda güvendeydi ve akşamki maceralarının başlangıcı için dondurma almaya, kasabada gezinmeye ya da adamın başka ne planladığını düşündüyse ona uygun basit, kolsuz bir elbise seçmişti.

"Bunun gitmesi gerekiyor. Derhal."

Adam fermuarı sırtından aşağı çekip ayak bileklerinin etrafında birikmesine izin vermeden önce ayakkabılarını çıkarmaya ancak yetecek kadar zamanı vardı, kaşları çatık adam file sütyenine ve külotuna baktıkça daha da derinleşiyordu. "İç çamaşırı giydiğine inanamıyorum! *Şimdi* de külotunu çıkarmak istemiyorsun. Violet, *başka* bir randevudan bahsettiğimi mi sandın?"

Kız güldükçe o da yüzünü buruşturmaya devam etti ama kız uzanıp havlunun köşesinden çekiştirerek yere düşmesine izin verdiğinde onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı ve bir sıçrayışla sikini serbest bıraktı. Dolu, şişman ve tamamen lezzetliydi ve almak için ona aitti. "Başka biri geliyorsa, sıraya girmesi gerekecek, yeterince bekledim." Adamın gözleri

Elini sert şaftının etrafına sardığında, daha önce sayısız kez yaptığı gibi okşadığında, tam olarak nasıl dokunulmaktan hoşlandığını bildiğinde bir inilti.

"İstediğin bu mu, tatlım? İstediğin bu mu?"

Adam onları koridorda geriye doğru yürütürken onu okşamaya devam etti ve onu şimdiye kadar gördüğü en büyük yatağa sırt üstü düşmesi için çevirdi. O anda ona bakarken, onun gerçekte ne kadar insan dışı olduğunu fark etti. Çiftlikte bunu gözden kaçırmak kolaydı: Minotorlar gün boyu sürekli gelip gidiyordu ve onları hiçbir zaman süt sağma odasının alt katının kalçalarından yukarıya doğru sağladığı manzaradan daha fazla görmemişti. Tişörtler, üniformalar ve iş kıyafetleri içinde, kıyafetlerinin altında, daha hantal olmasa bile herhangi bir insan gibi görünecekleri konusunda kendini kandırmak kolaydı. Onu görmek, üzerinde durmak

-Geniş göğüslü ve kalın kaslı, her santimi ipeksi ve kaba postuyla kaplı, şişkin kalçaları kalçalarına ve toynaklarına yol veriyor, ince kuyruğu arkasında kıvrımlı bir kırbaç gibi, kesinlikle ilkel hissettiriyordu. *Bundan sonra kesinlikle insanlara geri dönmek yoktu. "İstediğim tek penis bu. Atinalı bir kurban gibi hissediyorum."*

Ona karşılık veren kıkırdaması, üzerini örterken göğüslerine çarpan bir gümbürtü gibiydi. "O kurbanlara ne olduğunu biliyorsun, değil mi? İnsan okullarınızda size ne öğretiler? Minotorun tüm haraçları yediğini mi? Bu doğru ama senin düşündüğün şekilde değil. Sana bu siki vereceğim, tatlım. Ama kuralları biliyorsun. Önce dilime boşalmalısın, yoksa başka bir şey olmaz."

Vücudundan aşağıya doğru öpüşürken dağınık saçları karnını gıdıkladı ve geniş burnunu külotunun önüne bastırmak için durakladı. Ağzının sıcaklığı köşebentin üzerine kapandı, dilinin baskısı

malzeme -geniş ve sıcak, *çok* sıcak- klitorisinin üzerinde gezindi ve Violet gerildi. İç çamaşırının ağından emilmek bu kadar sıcak olmamalıydı, diye düşündü Violet, ama adam aniden yönünü değiştirip vücudunun üstünden ağzına doğru ilerlediğinde, dehşet içinde bağırdı ve kocaman boynuzları üzerinde belirirken adamın omuzlarına

"Violet, sadece söylemek istedim. Senden gerçekten hoşlanıyorum." Keskin tonu gitmiş, CEO'nun buyurgan sesi yerini samimiyete bırakmıştı. "Birbirimizi tanımak için biraz zaman ayırdığımıza sevindim. Bunun geleneksel bir tanışma yolu olmadığını biliyorum ve *seninle* ilgilendiğimi bildiğinden emin olmak istedim. Sadece mükemmel, minik ellerinle değil."

Adamın ağzı onunkiyle buluşup dişleri dudağını çekince kızın öfkeli kahkahası bir solukta kesildi. Ondan da hoşlanıyordu, kendisini onunla bir ilişki içinde görebilecek kadar hoşlanıyordu, o tembel Pazar sabahlarını, kahveyi, sarılmayı ve yumuşak sevişmeyi hayal etmekten daha fazlasını yapabiliyordu. O, klinikteki bir müşteriden, beyaz dolu bir şişenin üzerindeki baş harflerden ve kimlik numarasından daha fazlasıydı.

Dilinin sıcaklığı ateşten bir iz gibiydi, sırayla her bir meme ucunu yalıyor, kör dişleriyle yakalıyor, kazıyor ve homurdanıyor, erimiş sıcaklığını karnına ve kalçalarına üflüyordu. Geniş ağzı kalçalarına dayandığında, bacakları bir kez daha açılarak ona doğru bastırmasına, kalın dilinin kıvrımlarına baskı yapmasına memnuniyetle izin verdi. Adam onu yerken, kocaman ağzıyla tüm seksini tamamen yutarken, tamamen dağılmayacağı zamanın gelip gelmeyeceğinden emin değildi. Dili o kadar kalın ve genişti ki, klitorisinden yarığına kadar her santimini dolaştı ve onu uçurumun kenarına iten şey, her şeyi tüketen baskı ve sıcaklık ve *kusursuz* ritim duygusuydu. Ağzının şekli, klitorisini emmekten çok höpürdeterek anlamına geliyordu.

Dilinin sertliğini ve emmenin baskısını içeren, ama daha ıslak ve bir şekilde *ok* daha iyi, daha önce deneyimlediği ve muhtemelen bir daha asla deneyimleyemeyeceği her şeyden daha iyi. Gbeğinin arkasında artmaya başlayan baskı bacaklarını da içine almaya başladı, klitorisini şapırdatırken tüm sinir sistemini içine alan seğirmeli bir kasılma, onu yıldızlara gönderen cesaretlendirici inlemeler. Kız titrerken elleri adamın boynuzlarına kenetlendi, amcığı dilinin sertliğine karşı zonkluyordu ve pi kurusu gülme cüretini gösterdi, kıkırdamasının titreşimleri kızın tekrar kasılmasına neden oldu.

Kalın parmaklarını komodinden aldığı kayganlaştırıcıya buladığında, koku kadının hemen doğrulmasına neden oldu. "Bunu iftlikten mi aldın?!"

"Aslında, . nc dl kadememde geldi."

"*Neyiniz? Bekle, boş ver, sonra anlatırsın. Biraz daha kullan, kalın gibi ama alıřtıķ gevsiyor.*" Derin nefes alarak tekrar yatağa uzandı. Bunu yapabilirdi. *Sadece rahatlamalısn, hiçbir şeyi sıkma.*

İlk parmağı yavaşça içine girdi, duvarlarına bastırdı ve tüm doğru yerlerde kıvrıldı. Bu yavaş ve lezzetli bir işkenceydi. İkinci parmağı zevke bir dolgunluk kattı ve bastırmaya ve germeye devam etti, direncine karşı onları makasla açtı ve Violet onun için açılmaya odaklanması gerektiğini biliyordu, ama o kadar gülünç derecede iyi hissettirdi ki inledi ve sitemkar bir huff kazandı. Üçüncüsü çok daha sıkıydı ve Violet'e adamın ellerinin insan meslektaşlarına ait olanlardan çok daha büyük olduğu hatırlatıldı.

"Yavaş gideceğim ama çok fazla gelirse bana söylemeni istiyorum." Tartışmaya yer bırakmayan derin bir gümbürtü, adamın eli kızın gözlerini

hareket etmeye devam etti. Viskoz kayganlaştırıcıyı sikinin üzerinde çiselemesini izlemek, olması gerekenden daha erotikti ve sonra yumruk büyüklüğündeki kafayı klitorisinin üzerinde sürüklüyordu ve soğukkanlılığı bozuldu.

"Lütfen," diye inledi, "lütfen lütfen lütfen . . . Sikine çok ihtiyacım var." Başının kalın ucu dudaklarına yapıştığında yalvarışı bir solukta kesildi, acı verici bir yavaşlıkla içine bastırdı. Sabah olduğunda geriye pembe gözlüklerle bakabilir, zevkten başka bir şey hatırlamayabilirdi ama o anda yanmayı hissetti, adamın kalın siki onu hiç gerilmediği kadar geriyor, sürekli içine doğru bastırıyordu.

"Bunun için yalvarmana gerek yok Violet, ne zaman istersen senin olsun. Eğer istediğin buysa, her gün bu büyük boğa sikiyle amını şımartacağım."

Adamın geriye doğru çekilmesi Violet'in boğazının düğümlenmesine neden oldu ve sonra adam daha önce girdiğinden daha fazla içeri itti ve Violet omuriliğine baskı yaptığını hissettiğinden emindi. "Evet, ver onu bana," diye hırladı, adam pompalamaya başladığında parmaklarını adamın omuzlarının etrafındaki kalın deriye gömdü. Yavaş ve derin, daha önce hiç sikilmediği *kadar* derin ve *çok iyiydi*. "Çok iyiydin," diye mırıldandı, "çok tatlı ve otoriterdin ve buna bayıldım ve sen tam bir beyefendisin ve sikine bayıldım." Adam inlerken elleri kıcının altına kayd, kalçalarını hırıltı çıkaracak şekilde eğdi.

"Seni becerme şeklimde centilmence bir şey yok, tatlım."

Girişinde bir baskı hissetti, hafif bir yanmayla birlikte rahatsız ediciydi ve bunun ne olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu... adam iterken homurdandı, beyaz bir acı içini parçaladı ve bunun çiftlikteki tüm boğaların sahip olduğu shaftın kalın şişmesi olduğunu fark etti. Çok fazla, çok fazla.

onun yarısını bile almıyordun ve bu dünyadaki en büyük şeymiş gibi hissettiriyordu. Bir kez... iki kez... . kalçalarını hafifçe kaydırđı ... ve kalçalarını üçüncü kez pompaladığında inledi, acının yerini görüşünü silen bir zevk aldı.

Adam çekildiğinde çığlık atabileceğini düşündü. Adam onu ters çevirdiğinde yüzü yatağa yapıştı, garip bir şekilde açılmış kalçaları arkadan ona baskı yapıyordu. "Labirentteki haraçlara ne olduğunu biliyor musun, Violet?" Sikinin şişmiş, akan başı ilk seferkinden çok daha yumuşak bir kayışla ona doğru bastırđı, ona doğru sürüklendi ve onu genişçe gererek nefes almasını sağladı. "Onlar minotora şehvetini yatıştırması için verildi. Onun doymak bilmez şehvetini, hiçbir insan erkeğı karşılayamaz."

Şişliğinin gerilmesi, hala bir yanma, daha derin bir baskı ve sonra inledi, sonunda onun içinde dibe vurdu. Daha önce hiç bu kadar dolu, bu kadar tıka basa dolu olmamıştı ve hâlâ yatakta yüzüstü yatıyor olmasaydı, adamın sikinin dış hatlarının karnından görüneceğinden emindi.

"Her yıl yeni haraçlar göndermek zorundaydılar ama eskiler asla gitmedi. Kaldılar çünkü doldurulma şekillerine bağımlıydılar," kalçaları onunkileri kavradı, yavaşça geri çekildi, "boğa tarafından becerilme şekillerine bağımlıydılar." Sert bir hamle ve ardından bir ikincisi, adam bankı iterken hayal ettiğı aynı sert, istikrarlı vuruş. Kalçalarının her çarpışında, deriyle kaplı tenini ve şişkin kalçalarını hissediyor, onu yavaşça hırpalarken geniş toynaklarının döşemeye nasıl sürtündüğünü hayal edebiliyor, her santiminin minotora bir övgü olduğunu hissediyor, onu becerme şekline tamamen bağımlı hale geliyordu. Ağır taşakları ona çarpmaya başladığında, kadın çözüldü.

"Sikimin etrafına boşaldığını hissetmek istiyorum, Violet. Amcığın kalıcı şeklimi alana kadar sıkmanı istiyorum, çünkü bu

Seni bir daha böyle ılık attıracak bir horoz." Kız mırıldanırken, siki içindeki en hassas noktaları öperken homurdanırken, çiftlikte kızın ellerini siktiğı gibi içine girmeye başladığında, onun içine girmesi bir aciliyet duygusu kazanmaya başladı. Süt sağma işini kaçırmıştı, uyarılmışlığını giderme fırsatını kaçırmıştı ve yarın bütün günü yumuşak sevişmelerle geçirebilirlerdi. Onun altında sıkışıp kaldığı yerden hızlı ve bol bir koleksiyon sağlamak için hiçbir şey yapamazdı, ama boğasının sağılmaya ihtiyacı vardı ve onun sınırı aşmasına yardım etmek için çaresizdi.

"İçime gel," diye yalvardı, bacakları titremeye başlamıştı. Sikinın başının g noktasına sürtünmesi midesinin sıkışmasına neden oluyordu ve bu şişliğin gerginliği onu neredeyse zevkle hıçkırmaya zorluyordu. "Lütfen, lütfen, o koca taşaklarını içime boşalt, her damlasını bana vermeni istiyorum."

Kalın parmakları klitorisinin etrafında daireler çizmeye başladığında, işi bitmişti. Komşuları muhtemelen birinin öldürüldüğünü düşündü ama amcığı kasılırken boğazından kopan boğuk feryadı kontrol edemedi, ne kadar iyi olduğu için gözyaşları yanaklarından aşağı aktı. İçindeki ilk patlama erimiş bir dalgaydı, iniltisinin kükremesi boşalırken odayı titretti. Nabız üstüne nabız atıyor, koca taşakları zonkluyor ve tüm bunlar olurken pompalamayı hiç durdurmuyordu. Onun ne kadar çok boşaldığını biliyordu, her hafta orgazmlarının kanıtlarını görüyordu, ama hiçbir şey onu yirmi dört ons sıcak sütünün alıcı ucunda olmaya hazırlamamıştı. Sütün daha şimdiden içinden damladığını hissedebiliyordu, adamın patlayan sikinın müstehcen şırıltısı ortaya çıkan karmaşayı vurguluyordu. Son bir inilti, içine son bir sıcak fışkırtma ve işi bitmişti, ağırlığının altında ezilmesin diye etrafına desteklediği dirseklerine doğru yığıldı.

İşte bu, diye düşündü. Uzun süre bu işin içinde olsa iyi olur çünkü seni başka bir sik için mahvetti.

Geri çekilme, mideyi titreten bir basınç yokluğuydu ve ardından neredeyse tekrar boşalmasına neden olan bir sıvı fişkırdı.

"Lanet olsun. Bu su geçirmez bir battaniye ama birkaç havlu koymalıydım," diye inledi. Elleri bir anda her yerdeydi: Violet'in sırtını, kalçalarını, saçlarını okşuyor, ortasına sarılıyor ve onu nazikçe kendine doğru çekiyordu. "Violet, iyi misin? Seni incitmedim, değil mi? Konuş benimle tatlım, sözlerini duymaya ihtiyacım var. Dondurma almak için seni taşımam mı gerekecek?"

Güldü. Violet kendini tutamadı. Ayak parmaklarından başlayıp vücudunda yankılanan kahkaha, ağzından renkli bir ışık huzmesi halinde, stresten ve endişeden tamamen uzak bir şekilde çıktı. Zeki, çekici ve gülünç derecede otoriterdi ve şimdiden ona yarı yarıya aşık olabileceğini düşündü. Tam anlamıyla sikilmişti ve akşam yemeği için dondurma almak üzereydiler. "Gerçekten tam bir beyefendisin."

Ama önce kalkması gerekiyordu. Ayağa kalkıp temizlenmeliydi ki bu, yapışkan ve tatlı kremle kaplı olduğu için oldukça zor bir iş olabilirdi.

VI

HEA

Üç Ay Sonra . . .

OceanofPDF.com

Bölüm 16

T Açık gölgelikten süzülen güneş ışığı kesiciydi.

Violet inledi, yanağının altındaki geniş göğse doğru sokulmadan önce, ışığa karşı gözlerini kısarak bükülmüş çarşaflara doğru kaydı. Rourke burnunu çekti ve ofladı, etrafındaki kaslı kol bir an için gerildi, sonra tekrar gevşedi ve derin nefesleri yeniden başladı.

Cumartesi sabahları tembellik etmek, hafta sonu maceralarına atılmadan önce bir önceki gecenin fiziksel yorgunluğunu atmak içindi ve bu -sıcak tenine sokulmuş, bir bacağını kalın kaslı kalçasına geçirmiş, ağır sikini önüne bastırmış, güçlü kolunu sırtına dolamış- olmak için en sevdiği yer haline gelmişti. Daha önce hiçbir zaman yatakta tembellik edecek biri olmamıştı. Yıllarca erken saatlerde derse girmiş, asistanlık yapmış, özel dersler vermiş ve işe gidip gelmişti; çoğu gün güneş doğmadan kalkmasına neden olan çok fazla sorumluluğu vardı. Sabahın bu saatinde hâlâ yatakta olmak o zamanlar onun için bir panik sebebi olabilirdi ama yine de Cuma akşamı kapıdan girer girmez hevesli bir partnerle doğrudan yatağa girmenin ve ardından kafası kadar büyük bir tatlı yemenin keyfini daha önce hiç yaşamamıştı.

Önceki geceki aktivitelere rağmen bugün yapmak istediği şeyler vardı. Cambric Creek'in, bir çiftin el ele eğlenebileceği ilginç küçük eğlencelerle dolu olduğunu keşfetmişti - botanik bahçeleri, ilginç galeriler, eski moda bir gözlemevi ve pitoresk küçük kasaba meydanı - ve son birkaç ay boyunca hepsini keşfetmekten keyif almıştı. Yaz mevsimi demek sokak panayırıları ve alışveriş, parkta konserler ve halk karnavalları, ardından da dev yatağının sığınağına ve keyfine dönmeden önce geç saatlere kadar süren bir akşam yemeğini paylaşmak demektir. Artık yaz ayları azaldığından, şehirdeki mağazalar çoktan

sonbahar sergilerine geçmeye başladığını ve topluluk takviminde ne gibi eğlenceli şeylerin olacağını görmekten heyecan duyduğunu belirtti.

"Kalkma vakti geldi," diye inledi, avucunu göğsünde gezdirip sert karnını kaşıdı. Rourke homurdandı ama hiçbir hareket yapmadı. "Common, tembellik etme. Çiçekçinin bitki satışına gitmek istiyorduk, hatırladın mı?" Oturma odasındaki güneşli pencerenin yanına yerleştirmek için büyük bir kauçuk ağacı mutfak için bir ficus ve dairesinin küçük pencere pervazı için küçük bir sukulent tepsisi seçmişti bile, ama yataktan kalkmak herhangi bir şey tedarik etmek için gerekli bir ön koşul olacaktı.

Küçük dükkân, her biri parlak siyah saçlı ve böcek gibi yanardöner yeşil vücutlu, ev bitkileri hakkında bilinebilecek her şeyi biliyormuş gibi görünen, birbirinin aynısı üç kız kardeş tarafından işletiliyordu. Güneşli bir Pazar öğleden sonrasında vitray vitrinin canlı renklerinden etkilenerek Rourke'u elinden tutup içeri çekmişti. Kız kardeşler onun etrafında toplanmış, bir insanın uğramasının ne kadar güzel olduğunu ve evde yetiştirdikleri ibrik bitkilerinden birini görmek isteyip istemediğini soruyorlardı.

Çiçekçinin diğer tarafında bir okültistin çay salonu vardı; Rourkeun geniş omuzları ve daha geniş boynuzlarının, onu öğle yemeği için ilk kez içeri sürüklediğinde komik bir şekilde yerinde olmadığı dar bir alan. Çay salonunun yanında "yavru kesimi" konusunda uzmanlaşmış küçük bir kuaför salonu vardı; Rourke'un pencereden izlediği küçük, tüylü worgen ve gnoll çocukları, telaşlı bakışlı kuaförlerin etrafında daireler çiziyordu ve Rourke ilk kez değil, kendi karışık türden yavrularının neye benzeyebileceğini merak etmişti. *On yıl boyunca değil. En azından.*

Çay salonundan birlikte ayrıldıkları gün, "Bir arkadaş edinmelisin," diye homurdanmıştı iyi huylu bir şekilde. "Ve şimdi gidip *gerçek* yiyecek almalıyız çünkü o sandviçler çocuklar içindi. Peri çocukları."

Evet, Cambrie Creek tuhaf ve ilginç şeylerle doluydu: erkek arkadaşının yanında neredeyse her hafta yaptığı yeni keşifler ve onun insan olmasını umursamayan sıcak ve dost canlısı sakinler. Bridgeton'da yaşayan diğer türlere rağmen insanlar hâlâ çoğunlukta ve karışık türlerden çiftler alışılmadık bir durumdu. Violet, Rourke ona geldiğinde kendi mahallesinde zaman zaman karşılaştığı bakışları fark etmekten kendini alamıyordu; Rourke'la birlikte kaldığı zamanlarda hiç karşılaşmadığı yan bakışlar. Bu ilginç küçük kasabadan ve onun yanından ayrılacağı Pazar akşamlarından korkmaya başlamıştı, şehirdeki dairesi çok boştu ve artık ev gibi hissetmiyordu.

"Aytaşı!" diye mırıldandı onun tenine, adam onu duymazdan gelince de ofladı. Başka bir sabah olsa onun sıcak yanına uykunun onu ele geçirmesine izin verebilirdi, onun kollarında dünyanın herhangi bir yerinde olduğundan daha rahattı ama bugün tamamen uyanıktı, telefonunun takvimindeki hafta ortası randevusu şimdiden endişesini artırıyor. Bitkilerini almak, kahvesini içmek, onunla ve şehirle oyalanmak ve ne kadar gergin olduğunu düşünmemeye çalışmak istiyordu.

Elini göğsünde gezdirip gergin karnını okşarken tenini kaplayan kısa, kaba tüyler avucunun altında pürüzsüzdü. Adam kaslıydı, altında kaskatı duruyordu, eli kasıklarına yaklaştıkça adamın sıcaklığı da artıyordu. Aletin tanıdık ağırlığını avuçladığında, parmak uçları ağır testislerini sıyırmak için aşağıya inmeden önce hafifçe sıktığında, adam yastığa doğru homurdanarak hafifçe kaydı. Ne kadar yorgun olduğunu iddia etse de fark etmezdi... Onu uyandırmanın kesin bir yolu vardı.

Elinde devasa ve yumuşamış haliyle bile inanılmaz derecede kalın olan siki, parmaklarını yavaşça sürüklerken rahatça tanıdık bir ağırlıktaydı

Şaftından yukarı ve tekrar aşağı, sünnet derisinin hareketle birlikte kaymasını teşvik ederek pembe başını yavaş yavaş ortaya çıkardı. Yarıktaki biriken küçük bir nem damlası, parlak penis başını her ortaya çıkardığında görülebiliyordu ve diliyle tatma isteğine karşı koyamayacak kadar lezzetliydi. Göğsünden derin bir gümbürtü yayılırken, geniş genişliğinden aşağıya doğru öptü, karnının üzerinde yavaşladı. Dudakları bu kaslı uyluğun kıvrımına ulaştığında, horozu yeterince sertleşmişti, böylece shaftı kavrayabildi ve onu uzanmış diline yönlendirdi.

Bu bir israftı, korkunç, berbat bir israf, onun güçlü salgısını şişelemek ve insan erkekler için küçük mavi haplara dönüştürülmek üzere göndermek. Artık dilinde ne kadar tatlı olduğunu, kalçalarından aşağı akıp çarşafların üzerindeki havluları kirletene kadar dolmanın ne kadar *iyi* hissettirdiğini bildiğine göre, onu satma fikrinden nefret ediyordu. Dili başındaki yarığa bastırdı, sünnet derisinin kenarına kaymadan önce boncuk boncuk akan meniye yaladı. Dilini sinir uçlarıyla dolu kılıfın içine sokma, penis başının etrafından içeriye doğru kaydırma, sünnet derisinin içini yalama ve o zaman yaptığı gibi dişleriyle hafifçe çekiştirme sanatını mükemmelleştirmişti.

"Bana ne yapmaya çalışıyorsun?" diye inledi, devasa eli başının arkasına indi, kalın parmakları saçlarının arasından geçerken, kadın uykuyu unutmuş bir halde onun boyunda sık bir şekilde sallanıyordu ve kadın memnuniyetle onun etrafında gülümsedi.

Adam düzgün ememeyeceği kadar büyüktü. Videolardaki kadının ve onun yerini almaktan mutluluk duyacağından emin olduğu sayısız diğer kadının yeteneklerini taklit etmeye kararlı bir şekilde birden fazla kez denemişti, ancak yapmayı başardığı tek şey, adamın muazzam uzunluğunun üçte daha azını öğürtmekti.

"St-stop! *Hugghhh* . . . "

Aylar önce önünde diz çöktüğü yerden şaşkınlıkla geri çekilmişti, ince bir salya ipi ağzını onun sikine bağlıyordu, sadece dev, güçlü erkek arkadaşının dramatik bir şekilde öğürmesini izlemek için. "Öğürmekle başa çıkamıyorum," diye soludu, neredeyse önünde diz çöktüğü yere kadar eğildi, boynuzları havayı kesiyordu. "*Hurgghh* ...sen , ben . Sakın bunu bir daha yapma. O kadar çok derin bir boğaz isteseydim, şu süt sağma makinelerinden birini alırdım."

Adam öğürme refleksini kontrol edip onu bir hırıltıyla kucağına almadan, dev yatağının ortasına zıplatıp ağzını bacaklarının arasına dayamadan önce yerde bir top gibi kıvrılmış, kahkahalarla hırıldayarak adamın ayaklarının dibine yığılmıştı.

O zamandan beri alternatif rutinini mükemmelleştirmişti; yumrulu horoz kafasını yalamak ve emmek, onu zaten zevk aldığını bildiği şekilde okşamak ve ağır çuvalını ağzına almak. Rourke sünnet derisini geri çekerken inledi, elleri sıkıp okşarken başını ağzına aldı. Yatağın başucundaki komodinin üzerinde, pompa büyüklüğündeki kayganlaştırıcı şişesinin hemen yanında bir yığın havlu duruyordu ve o da bir tanesini kapıp avucunun içine berrak, yapışkan jelden bir parça bastırdı. Çiftlikte her hafta ondan topladığı bol miktardaki meniye rağmen, tutku dolu gecelerin ardından hafta sonu sabahı elde ettiği verim çok daha az etkileyiciydi. Bir havlu gerektirecek kadar çoktu ama üç havluya ihtiyaç duyacak kadar değil.

"O lanet bitkileri gerçekten istiyorsun," diye inledi, daha sert emerken elini saçlarında sıktı. Çiftlikteki işi kısa ve bakımlı tırnaklar gerektiriyordu ve son birkaç aydır, parmaklarını kalın kayganlaştırıcıya bularken gösterişsiz manikürün başka bir avantajını keşfetmişti. Bu bir hokkabazlık hareketiydi; bir eliyle ağzını adamın sikinin etrafında tutup taşaklarını sağarken, diğer eliyle iki parmağını

Kıçına doğru pompalarken sıkı kas halkası onu içine çekiyor, onun tatlı noktasını arıyordu ama bu onu bir gayzer gibi patlatmayı asla başaramadı.

Onun her zaman bu kadar gergin ve kontrollü mü olacağını, yoksa kendi yatağının mahremiyetinde kulaklarını zevk dolu bir iniltiyle süsleyip süslemeyeceğini merak ettiğini hatırlıyordu. Cevabını uzun zaman önce almıştı ve orgazm olurken çıkardığı derin feryat duvarları sarsmıştı. Kalın kreminin ilk patlaması boğazına çarptığında, açgözlülükle yutkundu, ağzı dolduğunda boğulmamaya çalıştı. Taşakları avucunun içinde zonklarken havlu taşanları yakalamak için işe yaradı, sarkana kadar fişkırdı, bitmiş horozu dudaklarından kaydı.

Banyoda biri günlük kullanım için, diğeri de Bayan Muehlstein'ı ve hırkalarının kutsallığını düşünerek her ihtimale karşı eve getirdiği birkaç kapsül özel enzimle ayrı ayrı yıkanan temizlik havluları için olmak üzere iki sepet vardı. Havlular temizlendi, eller temizlendi ve sonra yatağa geri döndü, onun vücuduna tırmandı ve sıcaklığına karşı çöktü.

"Kalkma vakti geldi," diye fısıldadı boğazına doğru, oradaki kalın saçlara sokularak, omurgasını okşayan ele karşı eğildi. Geniş, pembe burnunu saçlarına bastırdı ve derin, gür aksanlı bir ses odanın sessizliğini bozduğunda homurdanarak kabul etti.

"Junie, sakın bunu aklından bile geçirme. Geri dön Junie!"

Rourke'un komşusunun küçük köpeğinin tiz havlamasının sesi yükseldi ve adamın sesi çaresiz bir tona büründü. Rourke homurdandı ve adamın sesi köpeğe yalvarırken kıkırdamasını bastırmayı başardı. "Junie, *lütfe*n... annemi uyandıracaksın ve sonra ikimizin de başı belaya girecek. İstediğin bu mu?" Köpek sanki bu bir şeymiş gibi tiz bir sesle havlamaya devam etti.

Violet kahkahalarını tutamadı, yataktan kalktı ve Rourke'un elini çekerek onu takip etti.

İkisi de giyinip evden çıkmaya hazır olduklarında, Junie olarak bilinen küçük dehşet kendi bahçesinde yeniden sahneye çıkmıştı. Lurielle çimlerin üzerinde yalınayak duruyordu; kalın kalçaları ve dolgun poposu, üzerinde yerel gözlemevinin logosu bulunan bir çift küçük, havlu kumaştan şort ve tişörtün içindeydi. Birkaç metre ötede Khash diz çökmüş, kendi cömert poposunu havaya kaldırmış, Violet'e verandanın kenarında duran anne bitkileri için tam olarak nereye çukur kazmasını istediğini söylüyordu. Violet'i görünce elf ona el salladı.

"Ee?" diye sordu. "Nasıl geçti?"

"Video görüşmesi bu haftaydı," diye başladı Violet, düşüncesi bile nabzının yükseldiğini hissederek, "ve beni yüz yüze görüşmek için geri çağırdılar. Bu hafta geliştirme müdürüyle buluşacağım."

"Mükemmel," diye bağırdı elf. "Seni çok sevecekler! Unutma, onlar tamamen toplumla, kasabanın mirasıyla ve isimleriyle ilgili, falan filan. İşin bu kısmını hafife almayın."

"Yapmayacağım," diye kabul etti, abartmasına bile gerek olmadığını düşünüyordu. Şehirde daha fazla kalmaya, hem çiftlikten hem de Rourke'dan bu kadar uzakta yaşamaya dayanamıyordu. Cambric Creek'i evi olarak görmeyi çok istiyordu ve bu işi alırsa, bunu gerçeğe dönüştürmek zorunda kalacaktı.

* * *

Sonunda Laurie'nin arkadaşı Dinah'nın öncülüğünü yapmıştı. Dinah kumral saçları, gergin, tiz bir kahkahası ve nefes almadan on dakika boyunca konuşabilme yeteneği olan minyon, mor tenli bir elfti. Yerel hastanede çalışan bir cadıyla komşu olarak yaşıyordu; cadı, Slade Vakfı'nın işe alım ihtiyaçları da dahil olmak üzere yeni yıldaki girişimleri hakkında bilgi sahibi olan bir evde sağlık yardımcısıyla arkadaştı.

İş mükemmel olurdu.

Büyük ölçüde bir araştırma pozisyonuydu, şehirdeki en görkemli binalardan bazılarının tekstillerini ve boya renklerini yeniden yaratmak için arşivleri kazıyordu; tam zamanlı ve tam orada Cambric Creek'te. Çalışacağı ofis, Black Sheep Beanery'ye ve Main Street'teki diğer mağaza ve restoranlara yürüme mesafesinde, şimdiye kadar yaşadığı tüm evlerden daha görkemli olan eski bir bekçi kulübesindeydi. Maaşı çiftlikte kazandığıyla orantılıydı ve küçük ofisin esnekliği sayesinde haftada birkaç vardiya çalışabilecekti.

Violet bunun ayrıntılı bir şaka olduğundan yarı yarıya emindi, çünkü şirin küçük kasabalardaki sarmaşık kaplı duvarlara sahip rahat küçük araba evlerinde rüya gibi işler sadece kanepesinden izlediği tahmin edilebilir romantik filmlerde vardı. *İş arkadaşınızdan nefret edeceksiniz, ancak daha sonra tüm kasaba için herkesin çok heyecanlanacağı bir duvar kağıdı yapma yarışması oluşturmak için birlikte eşleştireceksiniz ve sonra kaçınılmaz olarak aşık olacaksınız.* Bu ağa hazır senaryodaki tek sorun, patronluğuna bayıldığı ve onsuz yaşayamayacağına karar verdiği minotorun onu aramasını beklemesiydi. *Üzgünüm, duvar kağıdı çocuğu. Bu iş yürümeyecek. Evde zaten bir beyefendi var.*

* * *

"Bırakmamı ister misin?" diye sordu o gece yatakta ona sokulduğunda.

"Bekle, ne?" diye sordu, geniş kaşları çatılmıştı. "Neden? Hayır, tabii ki değil. Seninle tanıştığım işi bırakman için ısrar etmem için ne tür bir A sınıfı pislik olmam gerekir? İstifa etmek istiyor *musun*? Bu senin seçimin tatlım, ne yapmak istersen destekleyeceğimi biliyorsun. Çalışma koşulları berbat değil, değil mi?"

"Hayır," diye hemen onu temin etti. "Hayır, tabii ki hayır. Orayı gerçekten seviyorum, herkes çok iyi. Diğer teknisyenleri seviyorum. Ve biliyorsun, günlerin çetelesini tuttuğunda bu işe fazla düşkün olan erkeklerin sayısı oldukça az. Aslında ayrılmak istemiyorum. Sadece senin için hâlâ sorun olmadığından emin olmak istiyorum."

Kaşları yine çatılmıştı ve Violet kendini onun gibi müşteriler, Saat Gözlemcileri, Kazanççılar ve İyi Küçük İnekler arasındaki farkı açıklarken buldu.

"Ne?!" Kahkahası bir deprem gibiydi, hızla iğrenmeye ve sonra tekrar kahkahaya dönüştü, elleri ve dizleri üzerinde ayağa kalkmak ve "Fransız ineklerinden biri gibi onu sağmasını" talep etmek için onu yanından uzaklaştırdı.

Bu işi alırsa çiftlikte haftada iki vardiya çalışmaya devam etmeye karar vermişti. Ekstra gelir sadece en yüksek faizli kredi kartını ödemeye ayrılabilir, böylece maaşının daha büyük bir kısmı kredilerine gidebilirdi. Ayrıca, boğasını başka bir teknisyenin idare etmesi fikrinden nefret ediyordu.

"Her şey yoluna girecek, Violet." Göğsüne yaslanmak dünyadaki en güvenli yerdı, kulağının dibinde kalp atışlarının gümbürtüsüyle onun sıcaklığıyla sarılmıştı. Adamın derin sesi bir dalga gibi Violet'in üzerinde yuvarlanıyor, tek kelime etmesine gerek kalmadan endişesini anlıyordu. Geillis'in binasında yakında boşalacak bir daire vardı, bu işi gerçekten alırsa küçük bir mucize olacaktı ve eğer tereddüt ederse uzun süre boş kalması beklenmiyordu. Çok yakında ne yapacağına karar vermesi gerekiyordu ve her şeyin ağırlığı - mülakat ve içindeki umut balonu, daire, toparlanıp taşınma düşüncesi, annesiyle yapması gereken konuşma - hepsi çok fazlaydı. "Her şey yoluna girecek."

"Ama ya olmazsa?" diye fısıldadı, düşüncelerinin kurtlarını uzak tutamıyordu. "Büyük kararlar vermekte iyi değilim." Adamın sırtındaki elinin ağırlığı onu sabit tuttu, tenini okşayan bir basınçla kurtları uzaklaştırdı.

"İyi haberlerim var, tatlım. Ben iyiyim. Her şey yoluna girecek. Biraz uyu. Önünde büyük bir hafta var."

* * *

Kahve kokusu iliklerine kadar işlemiş gibiydi.

Violet derin bir nefes alarak kendini toparlamaya ve sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. *bir şey yok, her şey harika olacak. Dediği gibi, her şey yoluna girecek.* Her zamanki gibi çok erken gelmişti, trafiğe takılacağı ve geç kalacağı düşüncesiyle endişeliydi; üzülmeğe güvende olmayı tercih ediyordu. Bu temelsiz bir korkuydu, çünkü aylardır haftanın beş günü bu yolu kullanıyordu ve bu saatte trafik genellikle çok azdı. Tüm ekstra

Dikkatli olmak ona, Slade Vakfı için tam olarak neden uygun olduğunu hatırlamaya çalışarak, niteliklerini, lisans çalışmasını, adını hatırlamaya çalışarak kendini düğümlere boğmak için bolca zaman vermişti.

Güne üniversite günlerinden kalma eski bir numarayı uygulayarak başlamıştı: yirmi dört saatlik tek bir süreye olabildiğince çok travma sığdırmak ve haftanın geri kalanını sonuç için saklamak. Evi araması gerektiği için gergindi, öğleden sonraki mülakatı için gergindi . En iyisi ikisini birleştirip bu işi bitirmekti.

"Aradığına çok sevindim, balkabağım! Müzedeki Bayan Murphy'yi arama şansın oldu mu? Bence bu senin için çok iyi bir fırsat olacak ve bir düşünsene! Evine taşınabileceksin!"

Violet dişlerini gıcırdatarak yavaş bir nefes aldı. Annesi önceki hafta aramış ve büyüdüğü insan kasabasının komşu banliyösündeki sanat müzesindeki arkadaşıyla ilgili uzun bir mesaj bırakmıştı. Bayan Murphy üç dokümanter pozisyonu doldurmak istiyordu ve annesi, çok pahalı olan yüksek lisans derecesiyle bir ilgisi olup olmadığına bakmaksızın, Violet'i bunlardan birine kaydettirmişti bile.

"Bunun muhtemelen senin seviyenin biraz altında olduğunu biliyorum hayatım, ama bir yerlere adım atmayı düşünmelisin!" Söz konusu müze büyük ölçüde modern ve çağdaş sanata odaklanıyordu, kendi disiplininin olabildiğince uzaktı ve yine de aynı binadaydı.

"Yapmadım anne, özür dilerim. Dürüst olmak gerekirse bu ilgilendiğim bir şey değil. Bu işler genellikle yarı zamanlı, yani faturalarıma pek yardımcı olmayacak ... her neyse, iyi haberlerle arıyorum! Bu öğleden sonra tam da benim uzmanlık alanım için bir mülakatım var ve şehir dışında."

Annesi durakladı ve Violet onun zihninde destek olma arzusu ile küçümsenme duyguları arasında savaştığını duyabiliyordu. "Oh, şey Sanırım bu iyi bir haber canım. Şehirde değil misin? Bu eve daha yakın bir yere taşınacağın anlamına mı geliyor?"

İşte hiçbir şey. Derin nefes al. "Hayır, maalesef. Bridgeton'ın bir banliyösünde, çalıştığım kasabanın aynısı, yani teknik olarak dairemi tutabilirim ama tutacağımı sanmıyorum. Burası çok güzel, burayı gerçekten seviyorum." Sinirlerine hakim olurken annesinin bir dizi küçük ses çıkarmasını dinledi. "Ve erkek arkadaşımın yaşadığı yer, bu yüzden muhtemelen şehirde daha uzun süre kalmayacağım."

Yavaş kur yapma süreci boyunca, türler arası çiftler için birkaç çevrimiçi gruba katılmıştı ve oradaki kadınlar ilişkileri hakkında şiirsel bir şekilde ağlıyorlardı, sadece ara sıra kültür çatışmaları veya kayınvalide beceriksizliği hakkında şikayette bulunuyorlardı. Lurielle çok daha dürüsttü ve elfin açık sözlülüğünü ifade edebildiğinden daha fazla takdir etmişti.

"Çoğunlukla iyi ... ama bazen de berbat oluyor," dedi omuz silkerek, önündeki şarap kadehini doldururken. Laurie'nin erkek arkadaşı Violet'in gördüğü en baygın orklardan biriydi; her durum için bir anekdotu olan, yüksek, yapışkan sesli güneyli bir beyefendiydi ve gruba giderek artan öğrenci kredilerinden bahsettiğinde neredeyse sararmış, borçlu olduğu miktarları azaltacak gizli bir boşluk bulmak için geri ödeme sözleşmelerini ücretsiz olarak incelemeyi teklif etmişti.

"Ve eğer bir şeye ihtiyacın olursa, sevgilim, ben Templeton'dayım, nehrin hemen karşısında." Templeton şehrin en lüks binalarından biriydi ve eğer sahtekârlık sendromu onu profesyonellerle dolu bir masada zavallı gibi hissettirmemişe, Rourke ve çift arasında

benzin istasyonundaki kahvesini alıp nehrin karşısına geçme fikri kesinlikle olurdu.

"Süper berbat. Ve hep küçük şeyler, anlıyor musunuz? Küçük şeyler, büyük bir mesele olmayacağını düşündüğünüz ama sonra olan kültürel şeyler, çünkü ikiniz de taviz vermek istemiyorsunuz, çünkü büyük bir mesele gibi *görünmüyor*." Violet başını salladı, elf devam etmeden önce kadehinden bir yudum alırken pür dikkat kesilmişti. "İnsanlar bir şeyler söyleyecek, genellikle açık bir şey değil, ama sadece acı çekmeye yetecek küçük yorumlar. Garip, burada yaşarken her şeyden kadar yalıtılmış oluyorsun ki... buradaki konut piyasasının bu kadar sıcak olmasının bir nedeni var ve insanlar buradan *hiç* ayrılmıyor. Bu yüzden her odada bir merdivenle yaşamak zorunda kalacağımı bile bile bu evi satın aldım."

O akşam Violet'e kendi evini gezdirmişti; Rourke'unakinin aynısı, onunki gibi çok daha büyük bir tür için tasarlanmış, güneşli bir sarıya boyanmıştı. "O zamanlar benim fiyat aralığımındaki tek ev buydu. Bir iş için buraya taşınyordum, bu yüzden bir yerde yaşamam gerekiyordu ve emlakçı, evlerin piyasaya çıkmasının bazen aylar aldığını söyledi. Bu yıl tadilat yapmayı planlamıştım ama buna gerek kalmadı. Artık o raflardaki her şeye ulaşabiliyor ve ben de bulaşıkları kaldırmak için merdivenlerde dengede durmak zorunda kalmıyorum."

"Okullar harika, toplum gerçekten kapsayıcı ve yoğun ... diğer yerlerde nasıl olduğunu unutuyorsunuz."

"Zaten fark ettim," diye ağzından kaçırdı Violet, şiddetle başını sallayarak. "Şehirde yaşadığımı biliyorsun. Ne zaman yanıma gelse, ne zaman dışarı çıksak mutlaka en az bir kişi bakıyor. Sanırım bu kuyruk. Ve bu neredeyse her zaman başka bir insan oluyor," diye ekledi yüzünü buruşturarak.

"Her zaman değil," diye homurdandı Lurielle. "Hash de şehirde yaşıyor. Evinin yakınındaki marketteydik ve yaşılı bir yarasa kadın evlat edinmeyi düşünüp düşünmediğimizi sordu çünkü asla bir ork taşıyamayacaktım." Bardağını geri devirmeden önce bu anıya kaşlarını çattı. "Taşıma bandının üzerinde bir hamilelik testi olduğunu düşünürsek... bunu pek iyi karşılamadığımı söyleyebilirim."

Violet yutkundu, her kocaman orkun minyon elfi nasıl ikiye bölmediğini sormak istiyordu. "Sen- sen . . .?"

"Tanrıçaya şükürler olsun ki değilim. İkimiz de doğum kontrolünde kötü olan akıllı insanlarız, bu yüzden her ay bir macera. Her neyse, bu aynı zamanda zor çünkü o *çok* muhafazakar ve çok dar bir topluluktan geliyor. Ben öyle değilim. Ailem ben küçükken bizi hiç güneş tapınağına götürmedi, evde Elf geleneklerini pek uygulamadık, ama Ben hala bir elfim. Hala aşına olduğum şeylerle büyüdüm, yiyecekler ve beklentiler her zaman onun olması gerektiğini düşündüğü şeylerle uyuşmuyor ve küçük şeyler hakkında demek istediğim de bu. Muhafazakâr bir evde büyümemiş olmam, elf olmamın *daha az* önemli olduğu anlamına gelmiyor, anlıyor musunuz? Ayrıca ailesi çok büyük ve gürültülü. Sürekli birbirlerinin üzerinden konuşuyorlar ve yakın ailesinde otuz kişi falan var! Annesi ve kız kardeşleri gerçekten çok iyi insanlar ve beni sevdiklerini söylüyorlar ama biliyorum ki onlar da onun güzel bir Cornish kıızıyla yuva kurmasını istiyorlar."

Violet, Rourke'u tamamen insanlardan oluşan mahallesinde ailesiyle birlikte Noel yemeğine getirmenin nasıl bir şey olacağını hayal etmeye çalışırken zorlukla yutkundu. Bayan Tinsel'in minotoru, *kuyruğı* olan toynaklı akşam yemeğı misafirini görebilmek için yüzünü cama bastırıldığını hayal edebiliyordu!

"Yani, biliyorsunuz," diye devam etti Lurielle, "bu bir meydan okuma olabilir. Bu sürekli bir öğrenme eğrisi ve bu bizim için, diğer insanlardan gelen boktan, istenmeyen yorumları daha da istenmeyen hale getiriyor. Ancak," diye devam etti inatla, "bunun önemli olmasına izin veremezsiniz. Her zaman bir şeyler olacak, farklı öncelikler ve yanlış anlaşılmalara olacak, her zaman kötü şeyler söyleyecek insanlar olacak ... ama birlikte üstesinden gelerseniz bunların hiçbir önemi yok. Eğer birbirinizi seviyorsanız ve birlikte iyiyseniz, buna değer. Bir yolunu bulursunuz." Hash ve Rourke'un Laurie'nin arabasının yükseltilmiş kaputunun durduğu yere bakarken parlak safir gözleri daha da parlıyordu, bir maçoluk ve duruş çarpışması, her bir erkeğin diğerinin yanında sızdığı aşırı testosteronla avluyu sular altında bırakmakla tehdit ediyordu. "Ve birlikte gerçekten çok iyiyiz. Yani önemli olmayan pek çok şey var."

"Bir soru sorabilir miyim? O nasıl sığıyor ki? Yani, boyu 1.80 falan olmalı ve elleri *kocaman*, sen ise çok minyonsun."

Lurielle kamburunu çıkarmış, gözleri yaşararak gülerken neredeyse şarabından boğulacaktı. "İşte seni bu yüzden seviyorum Violet. Önemli soruları sormaktan korkmuyorsun. Tamam, aslında bu kolay bir soru. Elfler daha esnektir."

Elf, türünün azalan nüfusunu ve diğer türlerle daha fazla çiftleştikçe meydana gelen evrimsel değişiklikleri açıklarken ağzı açık dinlemişti. "Bunu bize okulda kesinlikle öğretmiyorlar! Diğer elflerle Elf bebekleri yapmamızı istiyorlar ki çoğumuzun anksiyete ilaçları kullanmasının temel nedeni de bu. Dürüst olmak gerekirse, bazı insan kadınların bunu nasıl yaptığını bilmiyorum. Dışarı çıktığımızda senden daha küçük bir insanı, senden daha büyük bir orkla görüyorum.

ve ona sadece şunu söylemek istiyorum tatlım, o senin rahim ağzını delecek, bunun seksi bir yanı yok."

Adamlar masaya dönerken ikisi de kahkahalara boğulmuştu ve o gece kalbi boğazında Rourke'un evine geri dönmüş, onu öpmeden önce kapının arkasından kapanmasını zar zor beklemişti. Onu seviyordu, bundan emindi ve o da buna değerdi.

"Bu okuldan biri mi canım?"

"Öyle değil," diye cevap vererek annesinin kısa süreli bir okul sonrası kaçamağına karıştığı yönündeki umutlarını boşa çıkardı. "Benden biraz daha büyük, çok oturaklı, çok olgun biri. O bir minotor. Kendi şirketi ve burada bir evi var. Burası kendimi yerleşmiş görebileceğim bir yer anne. Taşındıktan sonra babamla senin ziyaretime gelmenizi çok istiyorum. Yeni evimi dekore etmeme yardım edebilirsin ve onunla tanışabilirsin. Bu benim için çok anlamlı olur."

Bu annesinin zamanını alacaktı, bunu biliyordu. Violet telefonu kapatırken, Cambric Creek'e ve Rourke dahil tüm sakinlerine karşı kendi tepkisinin on yıl önce, yalıtılmış insan topluluğunu terk etmeden önce çok farklı olacağını kendine hatırlattı. *Bir felaket geride kaldı, şimdi sıra diğerinde*, diye düşünmüştü o sabah, ayrılmaya hazırlanırken.

Şimdi yer değiştirmiş, endişeyle kaderin kapıdan içeri girmesini bekliyordu. Kapı zangırdarak açıldı ve başını kaldırdı ama karşısında bir başka üniversite öğrencisi kümesi vardı. Gözlerini hızla kaçırdı, küçük masasından vazgeçeceği beklentisiyle onu dikizlemelerini istemiyordu. Şimdiden diğer müşterilerden birkaç sert bakış almıştı: dizüstü bilgisayar taşıyan çekik gözlü bir gulyabani ve açık renk saçları olan hoş, mağrur bir kadın.

Mor tenli ve uzun sivri kulaklı, güzel küçük bir kızın elini tutuyor; kadının minyatürü, önlüklü bir elbise giymiş, pelüş bir ayıyı kucaklıyor.

Violet kalabalığı görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Buranın iyi bir topluluk olduğunu kendine hatırlattı ve Rourke'un komşusunun ona söylediği övgü dolu sözleri zihninde tekrarladı: Cambric Creek misafirperver ve kapsayıcıydı, çeşitliliğe değer veriyorlardı. "Ve sen de bir insansın!" Lurielle neşeyle haykırdı. "Bunu kabul etmekten nefret ediyorum ama bu bir avantaj. Azınlıkların işe alınması şirketin iyi görünmesini sağlar." Minyon elf omuz silkerek ona cesaret verici bir gülümseme verdi ve Violet'ınki yüzünü buruşturmaya benzediğinde güldü.

Her şey iyi olacak. Bunu başaracaksın, kolay olacak ve bittiğinde latteni . Daha önce kafeye girdiğinde, barista Xenna onu tanıyarak gülümsemişti. "Her zamankinden mi?"

"Henüz değil," diye yanıtladı titrek bir kahkaha atarak. Personel tarafından tanınacak kadar sık burada olması onu heyecanlandırmaktan asla vazgeçmiyordu. *Gördün mü? Sen buraya aitsin. Her şey yoluna girecek.* "Bir iş görüşmem var... zencefil çayı ve bir Pep suyu... bittiğinde latte benim ödülüm olacak." Şimdi oturmuş, kaderini belirleyecek olan kedinin gelmesini beklerken sinirden iki büklüm olmuştu. Görüşmenin burada, daha önce pek çok şeyin yaşandığı bu çökmüş kokulu kafede yapılmasının uygun olacağını düşündü.

Zil tekrar çaldı ve o da suyunu yudumladı, gözlerini kapatıp yavaşça içine çekti. Rourke o sabah, evinden çıkmadan hemen önce aramış, pozisyon için fazlasıyla nitelikli olduğunu hatırlatmış, şans dilemiş ve endişelenmemesini söylemişti.

"İyi olacaksın," dedi kesin bir ifadeyle, sanki işi alacağı kesinmiş gibi. "Ve eğer seni sevmeyecek kadar aptallarsa, bu onların kaybı olur. Başka bir şey ." Diledi ki

Onun özgüveninden, atılganlığından bir nebze bile olsa nasibini almıştı, bunun böyle durumlarda yardımcı olacağından emindi ... ama yine de, eğer o da aynı şekilde otoriter olsaydı, muhtemelen pek iyi bir çift olmazlardı. "Sadece kendini üzme, tamam mı?" O zaman sesi daha yumuşaktı, sadece onun için ayırdığı yumuşak tonda ve neredeyse avucunun çenesinin etrafındaki şefkatli beşiğini hissedebiliyordu.

O haklıydı, dedi kendi kendine kararlılıkla. Eğer bu işi alamazsa, bu dünyanın sonu olmayacaktı. Bu bilgi kalbinin çarpmasına olamadı. Gözlerini açtığında, bir önceki hafta video mülakatı yaptığı kedinin keskin gülümsemesi kafenin karşısından ışıldıyordu. Violet oturduğu yerde doğruldu ve onun gülümsemesine karşılık verdi. Dünyanın sonu değildi ama bu işi çok istiyordu.

Burada bir şey yok.

OceanofPDF.com

Bölüm 17

"(Bu) ne?!"

Rourke çimenlerin üzerinden kaşlarını çattı, dağınık saçlarını gözlerinden kaçırarak uzun uzun baktı ve sonra tekrar yerine yığıldı. Daha önce Rourke'un üç parçalı bir takım elbiseden daha az resmi bir şeye sahip olmadığına dair şaka yapmıştı ve bu bir abartı olsa da sadece küçük bir abartıydı. Şimdi hangisinin onu daha çok şaşırttığından emin değildi; adamın pazularını sıkıca saran ve geniş sırtını geren beyaz tişörtü rahatça giymiş olması mı, yoksa tişörtün üzerinde MEGA MILKER ve Çiftliğin logosunun bulunması mı?

"Ne?" diye savunmaya geçti. "Evin dışında giydiğimden değil, bahçe işi yapıyorum!"

"Evet, ama nasıl aldın? Sorusunun cevabını zaten bildiği için inleyerek elini kaldırdı. "Bahse girerim bu 'ödül kademelerinden' birindeydi. Kahve fincanından yukarı çıkmak için kaç atış yapman gerekiyordu? Bekle, aslında bilmek istediğimi sanmıyorum."

"Sen başladığından beri çok daha hızlı gelişti," dedi kendini beğenmiş bir tavırla ve çim biçme makinesini kükreyerek yeniden çalıştırdı. "Bir ay içinde su şişesinden kahve fincanına geçtim. Beni küçük inek çocuklarınız gibi sağmaya başlarsanız, Cadılar Bayramı'na kadar bir bez çantamız olabilir, onu şeker mi şaka mı için kullanabilirsiniz."

Kızın fırlattığı ayakkabıdan kolayca kurtuldu ve kahkahasının gürültüsü motorla yarışarak çim biçme makinesini itti.

"İnanılmaz," diye mırıldandı, kaşlarını çatarak başını salladı ve tek sandaletiyle topallayarak eve girdi. "Bütün işi *ben* yapıyorum, *sen* de şirketin bedava eşyalarını alıyorsun."

Geillis gönderdiği mesaja hemen yanıt verdi.

Nasıl gitti? Komşulardan birini boşaltmam gerekiyor mu?

Bir ortak tarafından bakılma şansına balıklama atlayacak üniversite arkadaşları vardı, tam olarak bunu yapan, bağımsızlıklarını öğle yemeklerinde, alışverişte ve makyajda savurganlık yapabilme yeteneğiyle takas eden arkadaşları vardı. Bir yetişkin olarak harçlık alma düşüncesi ona hiçbir zaman iyi gelmemişti ve kendi evini bulmamak için en ufak bir istek duyarsa Rourke'un evinin ona açık olacağından hiç şüphesi yoktu ve onu hem yatak odasında hem de dışarıda şımartma sözünü yerine getirmiş olsa da, işleri aceleye getirerek sahip oldukları şeyi mahvetmek istemiyordu. Kendi evine, kendi bağımsızlığına, onun parasına, patronluğuna ve her zaman yanında olma arzusuna bağımlı hale gelmemek için bir güvenlik örtüsüne ihtiyacı vardı.

KİRALAMA OFİSİNİZDEN biriyle konuşmak istiyorum. Komşunuzu yemenizi istemiyorum. Vay be, bunu söylemem gerektiğine bile inanamıyorum. Devam etmeden önce gülümseyerek iç çekti. *Uğursuzluk getirmek istemem ama bence gerçekten iyi gitti. Onlara erkek arkadaşımın beni Mapplethorpe'a nasıl götürdüğünü ve projeleri için çok fazla sentetik reproduksiyona ihtiyaç duymayacağımı düşündüğümü söyledim. Bundan gerçekten memnun görünüyordu.* Rourke'un şehirde ipleri kimin elinde tuttuğuna dair tüm küçük derslerini almıştı.

ve aileler arasında bir rekabet olduğuna bel bağlamıştı ki bu önsezi doğru çıkmıştı.

Harika. Her şey güllük gülistanlık, effluvia. Numaray! bugün göndereceğim.

Kısa bir süre sonra arka kapının açıldığını duydu. Biçme makinesinin beyaz gürültüsü gitmişti ve dışarıdan gelen tek ses Laurie'nin küçük köpeğinin muhtemelen bir sincaba havlayan uzaktan gelen havlamasıydı. Köpeğin mutfakta, arka kapının önünde dönüp durduğunu, toynaklarını, çoğu toynaklı sakinin keskin kenarlarının halıya takılmasını önlemek ve yatak çarşaflarını korumak için iç mekânlarda giydiğini öğrendiği silikon tozluklara bastırıldığını duyabiliyordu. Ebeveyn yatak odasındaki duşun başladığını duyduğunda, sırtını sabunlayacak bir arkadaş için minnettar olacağından emindi.

Onu görmekten asla bıkmayacağından emindi. Sıcak, cevizli kahverengi, çok güçlü ve ihtiyaç duyduğunda onun için çok yumuşak. Buharlı, ahır benzeri duşa girdiğinde su geniş sırtından aşağıya doğru akıyor, derisinde izler bırakıyordu. Kuyruğunun hemen altından gıdıklanıyordu ve kadın onun testis torbasının dikiş yerinin de yumuşak kulaklarının iç kısmıyla aynı kadifeyle kaplı olduğunu keşfetmişti. Kesesini öptü, dilini en hassas olduğu noktaya bıraktı, ta ki cam duş duvarı tamamen buharlaşırken siki elinde kalınlaşıp şişmeye, şişmanlamaya ve sertleşmeye başlayana kadar.

Arkadan girdiğinde koca taşaklarının klitorisine çarpmasını seviyordu, tıpkı dizüstü bilgisayarının ekranına konsantre olduğunda kaşlarının çatılmasını sevdiği gibi; ağzını kalçalarının arasına daldırmadan önce burnunu çekip tenini koklamasını ve bazen uykusunda aynı sesleri çıkarmasını, yastığa doğru oflayıp puflamasını seviyordu.

göğsüne bastırđı. Onun yatağında uyuduğunda, onun altında katı ve sıcaktı ve endişesi sağduyusunu yok ettiğinde onun için katı ve sabitti, o zaman onu kollarında havada tuttuğu gibi, bacakları kalçalarına sarılmıştı.

Adam yukarı doğru pompaladıkça kadın suyun altında dağıldı: gözlerini sıkarak kapattı, iç duvarları adamın etrafında kenetlenip onu sıkıca kavırken bacaklarını sıktı. Sonra hareketlerini yavaşlattı, kadının sikini sıkma şeklinden her zaman zevk alırdı, sonra yukarı doğru sığ itişlerine devam etti. Garip açđ, her pompalamada neredeyse yarısına kadar içine girdiğı anlamına geliyordu, ancak horozu onun içinde patladığında, iç duvarlarını kalın salınımının ipinden sonra ipiyle sıçradığında, Violet tekmeledi, kollarında seğirdi, basınç ve dolgunluk onu bir kez daha spazm haline getirdi.

"Nasıl geçti?" Sesi boynuna alçak bir fısıltı gibiydi, emir yoktu, hırıltı yoktu; sadece ona ayırdığı şefkatli yumuşaklık vardı.

"Sanırım anladım." Violet'in tüm vücudu titrediğinde kolları sıkılaştı, kelimeleri yüksek sesle söyleme eylemi onları sadece kafasında düşünmekten çok daha korkutucuydu ve Violet onun gözyaşları ile hâlâ duştan gelen su arasındaki farkı anlayıp anlayamayacağını merak ediyordu.

"Güzel. Yapacağını biliyordum." Adamın siki özellikle şişman bir yılan balığı gibi kadından kurtuldu, kadının sırtını dalgalandıran bir fişkırmayla serbest kaldı ve devrilmiş bir kova gibi duşun zeminine sıçradı. "Kahretsin, gideri tıkayacak ..." Adam uzanıp duş başlığının etrafındaki ağdan kapsüllerden birini çekip çıkardığında ve onu açıp enzimi aşağıdaki tufana serptiğinde kollarını onun etrafında sıkarak ciyakladı. Bir süre sonra cızırdamaya başladı, gideri kesinlikle tıkayacak olan proteini parçaladı, pratik olarak kazandığı proteini

ikinci bir gelir. "Her şey yoluna girecek, tatlım. Göreceksin."

* * *

"Biraz daha yukarı."

Violet hayal kırıklığı içinde gözlerini kısıtı, bu minotorun elinin ne kadar yüksekte olmasını istediğini anlayamıyordu. Bu isteği üçüncü kez yapıyordu ve her seferinde ellerini biraz daha uzaklaştırıyordu ama belli ki her seferinde yeterli olmuyordu.

"Sadece biraz daha ..."

"Neden bana onları tam olarak nerede istediğini söylemiyorsun?" diye araya girdi, bu tahmin oyununu oynamaktan bıkmıştı. Boğa *çok yakındı*, çok yakındı, ama bir şey onu uçurumun kenarına gelmekten alıkoyuyordu ve ne kadar uzun süre sıcak-soğuk oynarlarsa, oraya ulaşması o kadar uzun sürecekti. "Benden ne istersen yaparım, sorun değil."

"Toplarıma vurmalarını istiyorum."

Bunu bilmesi gerektiğini düşünerek gözlerini kapadı. Onun neyi sevdiğini çok iyi anlıyordu, çünkü kendisi de yüzünün yatağa bastırılıp kışının havaya kalkmasını, Rourke'un ağır taşaklarının her hamlede klitorisine çarpmasını seviyordu. "Bunu kesinlikle yapabilirim." Elini bir kürek gibi kaldırarak minotorun kesesine vurdu, o da bankta tepinmeye devam etti ve çok geçmeden bir iniltiyle boşaldı. *Acaba o bir Mega Süt Sağıcı mı?* Rourke'un kahve fincanıyla birlikte küçük, beyaz ve ışıltılı bir rozet gelmişti ve onu çantasının askısına takmış, bir onur nişanı gibi takmış, birinin görüp ona bilmiş bir bakış atıp atmayacağını merak etmişti. O gün

Bull'un şişesi on sekiz ons ağırlığındaydı, seçkinlerin hacmi kadar değil, kesinlikle çantaya layık değil, diye düşündü, tankı taşıma bandına yüklerken kıkırdadı, neşesi cebindeki ısrarlı bir vızıltıyla kesildi.

Kadın günün son toplama odasına girdiğinde, adam çoktan bankın üzerine yerleşmişti ve kadın içeri girdiğinde ona şehvet dolu bir gülümseme verdi. "Bugün iyi bir inek gibi sağılmak istiyorum." Hiçbir tartışmaya yol açmayan emir.

Violet gözlerini devirdi. "Tamamen saçmalıyorsun." Kalın ve damarlı, olması gerekenden daha şişman olan siki, Violet onu kaygan avuçlarının arasına aldığı anda sarsıldı ve Violet onun üzerinde memnuniyetle iç çekti.

İlişkileri çok hızlı ilerlemişti ve bir öğleden sonra Geillis'e aralarındaki ateşin aynı hızla sönmesinden korktuğunu söylemişti ama arkadaşı buna katılmamıştı.

"Tamamen tutkulu olsaydınız farklı olurdu. Tutku yok demiyorum," diye kendini savundu ve Violet'in itirazlarını engellemek için elini kaldırdı, "ama aslında birlikte zaman geçiriyorsunuz. Sana o eski dickory rıhtımını vermesi yüz lanet yılını aldı, bu yüzden çok hızlı alevlenme konusunda endişelenmen gerektiğini sanmıyorum. Ayrıca, sevgilim," diye ekledi, sesi yumuşayarak, "sizler bir dakikalığına buradasınız ve sonra gideceksiniz. Şansınız varken sevdiklerinizi sevin."

Sürekli bir çekiştirme hareketiyle adamın sikini aşağı doğru okşadı, karşılıklı aralıklarla taşaklarını çekiştirdi, adam oflayıp pufladığında gülümsedi.

Ağır şaftını ciddi bir şekilde pompalamaya başladığında, kalçaları yastıklı bankla ritmik bir şekilde buluştuğunda başı sızıyordu.

"Mmm, sakın aklına komik fikirler gelmesin," diye inledi. "Bunu sana bu gece daha sonra yapacağım."

"Bu gece ve yarın," diye kabul etti, parmaklarının sıkı halkasını şişmiş başının üzerine getirerek. "Ve Pazar sabahı."

"Açgözlü kız." Adamın nefesinin kesilmesinden boşalmaya yakın olduğunu anladı ve memeyi almak için arkasına uzandı.

"Ve Pazartesi günü dairem için evrakları imzalamaya gitmem gerekiyor." Rourke onun sözleriyle sertçe sarsıldı, ama kadın çoktan memeyi onun şişkin shaftından aşağıya indirmiş, adamın çıkardığı derin sese sırtıyordu. Ağır taşaklarını sağarken yeşil ışık yandı, patlamasının nabzının taşaklarında attığını hissetti, kendi kalp atışları kadar tanıdıktı. Beyaz dolu şişe etiketlendi ve kısa merdivenden hafifçe zıplayarak çıkmadan önce köşeye yerleştirildi, onu hala yastıklı bankın üzerinde yatarken buldu.

"İşi aldın mı?"

"İşi aldım," diye onayladı ve öpücüğünü karşılamak için eğildi. "Ben odaya girmeden hemen önce aradı."

"Umarım o daire kısa süreli bir kiralamadır."

Göğsünde kelekler uçuşmaya başladı. Onu seviyordu, bundan emindi. Her hafta sonu onun ağır kollarıyla uyanmamayı ya da her yemekte önce tatlı yememeyi hayal bile edemiyordu ve her ne kadar çok erken ve kira kontratı bitene kadar konuşmayı hayal bile edemeyeceği bir konu olsa da, içten içe onun geniş pembe burnuna başka bir yüzük taktırmayı düşünüp düşünmeyeceğini merak ediyordu.

"Bir yıl ve sonra aydan aya."

"Mükemmel," diye mırıldandı tenine karşı, dağınık ceviz saçları yanağını gıdıklıyordu. " olsam her şeyi paketinden çıkarmazdım." Dudakları yumuşaktı ve

Dili sıcaktı ve öpücüğü her zaman olduğu gibi onu nefessiz bıraktı, sonra pantolonunu düzeltmek için ayağa kalktı.

Violet yeni işinin esnek olmasının rahatlatıcı olduğunu, çünkü buradan ayrılmaktan nefret edeceğini düşünüyordu. Morning Glory Çiftliği gerçekten de birden fazla açıdan can simidi olmuştu. Eğer o ilana tıklamamış olsaydı, şu anda garajın üstündeki çatı katında oturuyor, depresyonda, endişeli ve hâlâ korkunç bir borç batağında olacaktı; sokağın yukarısındaki Carson Tinsley'den ve annesinin iyi niyetli telkinlerinden başka hiçbir şeyi yoktu.

Ne kaprin kafeleri, ne vampir restoranları, ne de çantasında Mega Milkerz iğnesi vardı. Hayatında olmasaydı onunla asla tanışamayacak, sahip olduğu gizli gülümsemeyi asla bilemeyecekti ve bu yere teşekkür etmeliydi.

"Sana sormak istediğim çok önemli bir şey var," diye gürledi, kolunu kızın beline dolayarak, bir kez daha kurumsal profesyonelliğin resmini çizdi. "Ve gerçekten evet diyeceğini umuyorum."

Onun kollarında döndü, kalbi ağzındaydı. "Ne oldu?" Avucu yüzünü kavradığında sıcaktı, başparmağı hafifçe yanağını okşuyordu, şefkatli, yumuşak ve benzersizdi. Onu kesinlikle seviyorsun. Hiç şüphe yok. Her kutuyu işaretliyor.

"Yeni açılan arcade restoranında çikolatalı lav patlaması diye bir şey var ve bunun ne olduğunu öğrenmem gerekiyor. Ve gerçekten bunu paylaşabileceğimi sanmıyorum. Ve orası çocuk kaynıyor olacak, o yüzden içeri girmek istemiyorum. Düşündüm de, eğer internetten sipariş verirsem, belki ..."

"İçeri girip benimle paylaşmaya hiç niyetin olmayan küçük çocuğunun tatlısını almamı mı istiyorsun?" Adam onu kaldırdığında nefesi kesildi,

Bacakları adamın etrafını sararken k    n   avu  luyordu. *Her. Tek. Kutu.*

"E  er   ok fazla sorun olmazsa. Bunu telafi edece  im, tatlım."

Cambric Creek'teki yeni hayatına alı  acak, bu yeni i  te ba  arılı olacak ve kom  şusunun   ok iyi tavsiyelerini dinleyecekti. *E  er birbirinizi seviyorsanız ve birlikte iyiyseniz, o zaman buna de  er.*

"Yapaca  ına inansen iyi edersin."

Ne de olsa, diye d        Violet. Bir i   yapmaya de  iyorsa, iyi yapmaya da de  erdi.

~ Rourke ve Violet diğeri Cambric Creek hikayelerinde geri dönebilir~

Cambric Creek'e Hoş Geldiniz . . .

Komşuların biraz alışılmadık olduğu ve dolunayın gece gökyüzünden daha fazlasını etkilediği bir yer. Seksi kurtadamlar, sevimli pervaneler ve azgın minotorlar sizi karşılıyor ve kendinizi evinizde hissediyorsunuz! Sıkıcı komşu Çad'ın yer aldığı tipik, sıradan aşk romanlarından sıkıldınız mı? Aşk hikayenizde biraz diş ve pençe (ve belki de iyi bir önlem için birkaç dokunaç) özlemi mi çekiyorsunuz? Kavurucu bir ısı seviyesine sahip insan olmayan / insan aşk hikayeleri nabzınızı pompalıyor mu?

Eğer öyleyse, Canavar Yemi ile aşk için bir tuzak kurun

Tatlı Meyveler ~ Çok Yakında

Çiftlikteki insanlar -Cal, Brogan, Caleia ve diğerleri- ikinci bir aile olmuş, onu kolayca aralarına kabul etmişlerdi. İşe ilk başvurduğunda, etkinlik planlama geçmişini kullanmak için yeterli olacağından emin değildi, ancak üç yıl sonra meşgul ve mutluydu ve başka türlü olmasını istemezdi. Sadece ara sıra, böyle gecelerde yalnız ve azgın olduğunda, zavallı hayatı düşünürken

genel mutluluğuna rağmen aşk hayatında ciddi bir eksiklik olduğunu hatırladı.

Grace dikkatini dağıtmaya çalıştı. Çantasını mutfak tezgâhına bırakıp küçük, düzenli evinin ışığını yakar yakmaz yapacak bir iş bulmaya çalıştı - bulaşık makinesini boşaltmak, meyveleri durulamak ve donmaları için kurabiye tepsisine dizmek- ama dikkatini dağıtma girişimleri teninde hissettiği kaşıntıyı ya da çatal bıçak takımlarını kaldırırken kalçalarını birbirine bastırıp minotorun alaycı dokunuşunun ateşlediği karıncalanmayı yeniden harekete geçirmesini engelleyemedi. *Düşünemeyecek kadar azgındı.* Verandadaki salıncak, tepsi için en uygun yer gibi görünüyordu. Meyvelerin sabaha kadar saklanabileceğine karar verdi. Uyluklarının arasındaki inatçı ağrı geçmeyecekti.

Gün nemli ve akşam sıcaktı, ama açık yatak odasının penceresinden gelen hafif esinti serindi ve sabahın erken saatlerinden beri üzerinde olan güneş elbisesini başının üzerine çekmek rahatlatıcıydı. Elbiseyi sepete atmak için döndüğünde pencerenin hemen dışındaki ağaçtan boğuk *bir vınlama* sesi geldi ve dalları salladı. Gürültü karşısında şaşkınlıkla dönen Grace, bir dalın yere çarpmasını ya da bir baykuşun çığlık atmasını bekledi ama birkaç dakika geçmesine rağmen hiçbir ses gelmedi. *Düşünemeyecek kadar azgınsın, şimdi bir şeyler duyuyorsun.*

Dantel kenarlı sütyen, elbiseyle birlikte çamaşır sepetine atılırken yumuşak esinti göğüslerinin üzerinde fısıldadı ve ardından ıslanmış külotu kalçalarından aşağı çekip tekmeledi. Büyük minotorun alayları yüzünden hâlâ ıslak olan kendi uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu. Onunla eve gitmemenin iyi bir seçim olduğunu biliyordu. Onunla gerçekten ilgilenmiyordu, sadece iyi bir seks gecesi vaadiyle ilgileniyordu, ama iş arkadaşları aldatici şeylerdi ve zora geldiğinde bunu kendi başına halledebilirdi. Ve

Kıvrımlarına bastırıldığı parmak kayganlaştı ve nemi klitorisinin üzerinde gezdirirken zevkle iç çekmekten kendini alamadı. Pencerenin dışından gelen cevap niteliğindeki bir inilti, eli hâlâ kalçalarının arasındayken onu dondurdu.

Orada bir şey vardı.

Üzerine dikilmiş gözlerin hissiyle anında tüyleri diken diken oldu. Orada, ağaçta, karanlıktan onu izleyen bir şey vardı. Penceresinin hemen dışında bilinmeyen bir şeyin olduğu düşüncesi bile tek başına tedirgin edici olmalıydı, soyunurken birinin onu izlediği gerçeği dehşet vericiydi, saklanmak için bir havluya ya da bornoza atlamasına neden olmalıydı! Bunun yerine, düşünceyle meme uçları sıkılaştı, yeni bir arzu dalgası içini ısıttı. *Daha maceracı olmaya başlayacağını söylemiştin...* Cinsel organının ıslak ıslısı, hâlâ orada duran parmaklarla uyum içinde nabız gibi atıyor, boğazından yumuşak bir inilti daha çıkarıyordu. Dışarıdaki dallar sanki röntgencisi daha iyi bakmaya çalışıyormuş gibi hışırdadı.

Eğer izlemek istiyorlarsa, onlara bir gösteri sunmalısınız...

Yatak odanın ve gizemli izleyicisi kendini yatağa bırakıp yatağın ortasına doğru kayarak bacaklarını açtığı anda onu net bir şekilde görebiliyordu.

* * *

Grace'in sevdiği bir işi, hayran olduğu bir topluluğu ve çok sayıda arkadaşı vardır. . ama yatak odası aksiyonu eksikliği bu etkinlik planlayıcısını düşünemeyecek kadar azgın bırakmıştır. Barda geçirdiği tedbirsiz bir gece, yatak odasının penceresinin dışındaki bilinmeyen bir varlığa teşhirci bir gösteri yapmasına neden olur,

yeni bir dibe vurduğunu düşünür. Röntgencisinin son derece çekici bir güve adam olduğu ortaya çıkınca Grace'in, bu lal gözlü yabancı hayatından sonsuza dek çıkmadan önce bedenine ve kalbine güvenip güvenemeyeceğine karar vermesi gerekir.

Tatlı Meyveler, yüksek ateş ve çok fazla kalp içeren, garantili bir HEA ile bir canavar / insan romantizm romanıdır. Cambric Creek Romance serisinin ikinci kitabıdır.

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

C.M. Nascosta Cleveland, Ohio'da yaşayan bir yazar ve profesyonel bir erteleyicidir. Çocukken, Erie Gölü'nde yaşamının insanın doğası gereği ürkütücü olduğu anlamına geldiğini düşündü ve buna bağlı olarak garip ve olağandışı her şeye olan sevgisi genç yaşta başladı. Her zaman canavarları erkeklere, ürkütücü olanı sıradan olana, gölgelerdeki bilinmeyen karanlığı yandaki Çad'a tercih etti. Korkak bir dachshund cinsi kedisiyle birlikte eski bir Viktorya döneminde yaşıyor ve burada canavar erkeklerin yer aldığı geleneksel olmayan aşk romanları yazıyor ve Hallmark Channel'ın programa uyup bir paranormal aşıklar dizisi başlatmasını bekliyor.

Yeni kitaplar çıktığında haberdar olmak ister misiniz? Özel kısıları seviyor musunuz? cmnascosta.com adresinden bültenime kaydolun ve her birinde özel bir kısa film alın. Beni sosyal medyada bulun - hayranlarımla sohbet etmeyi seviyorum!

Benimle iletişime :

 <https://cmnascosta.com>

 <https://twitter.com/cmnascosta>

 <https://www.facebook.com/authorcmnascosta>

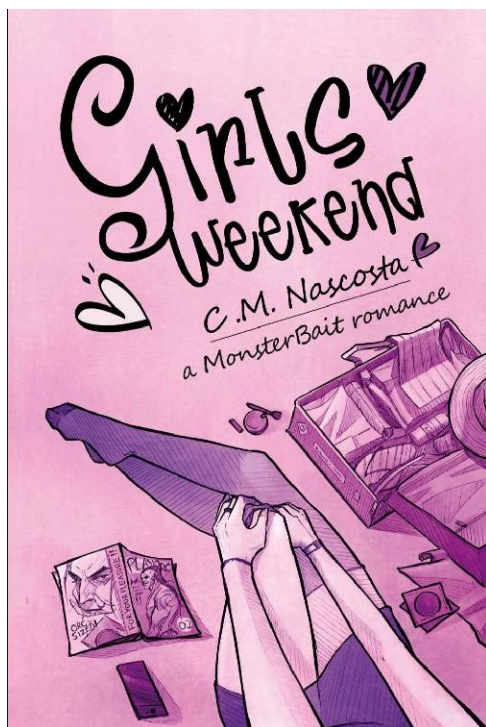
<https://www.instagram.com/cmnascosta>

Bültenime abone olun:

 <https://cmnascosta.com>

OceanofPDF.com

Ayrıca C.M. Nascosta tarafından

OceanofPDF.com

Kızlar Hafta Sonu

<https://www.amazon.com/Girls-Weekend-Monster-Bait-Romance-ebook/dp/B08W159BPL>

Arkadaşlarla bir hafta sonu, güneşte eğlence ve kocaman, çıplak orklar.

Daha iyi ne ki?

Üç banliyö elfinin, şehvet düşkünü sakinleri ve hedonist partileriyle tanınan bir çıplaklar kampına seyahat rezervasyonu yaptırdıklarında düşündükleri şey budur. Ris, Lurielle ve Silva, DTF yerlilerinin tadına bakma ve bronzlaşma planlarıyla gelirler, duygularını yakalamak *için değil*.

Lurielle, bir hafta sonu kaçamağından daha fazlasıyla ilgilenen şurup gibi sesli bir beyefendiyle tanıştığında, plana sadık kalmanın söylemekten daha kolay olduğunu fark eder. Umumi bir hamamdan arka sokaklardaki bir bara uzanan yolculuk, üç iş arkadaşının ve tanıştıkları orkların hayatlarında istenmeyen sonuçlar doğurur.

Karşılıksız seksle geçen bir hafta sonu gerçekten aşkla sonuçlanabilir mi?

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.